

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการย่อยที่ 2

แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่
Guidelines for Developing “Green Tourism Business of Krabi Province”

โดย

อาจารย์สุชาติ ฉันทสำราญ และคณะ

ธันวาคม 2559

รายงานฉบับสมบูรณ์

โครงการย่อยที่ 2

แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่
Guidelines for Developing “Green Tourism Business of Krabi Province”

โดย

อาจารย์สุชาติ ฉันทสำราญ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อาจารย์นลินี ทินนาม	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ชุดโครงการการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
(ความเห็นในรายงานนี้เป็นของผู้วิจัย สกว. ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป)

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาและอนุเคราะห์ของทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ สมาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ หน่วยงานภาคธุรกิจต่าง ๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวกช่วยเหลือและผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่องานวิจัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ หัวหน้าหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ที่สนับสนุนและผลักดันให้ทำงานวิจัยอย่างจริงจัง และขอขอบคุณสมาชิกในหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืนที่ให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณดีทั้งหมดให้กับบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ที่ได้สั่งสอนอบรมให้ความรู้กับผู้วิจัย รวมทั้งมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ที่ให้โอกาสผู้วิจัยในการพัฒนางานทางวิชาการครั้งนี้ สำหรับข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นนั้น ผู้วิจัยขอน้อมรับผิดเพียงผู้เดียว และยินดีที่จะรับฟังคำแนะนำจากทุกท่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานวิจัยต่อไป

สุชาติ ฉันทสำราญ

ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์

นลินี ทินนาม

ธันวาคม 2559

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการย่อยที่ 2

(ภาษาไทย)

แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

(ภาษาอังกฤษ)

Guidelines for Developing Green Tourism Business in Krabi Province

แผนงานวิจัย

(ภาษาไทย)

การพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

(ภาษาอังกฤษ)

Developing Green Tourism in Krabi Province

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ

อาจารย์สุชาติ ฉั่นสำราญ

หน่วยงานที่สังกัด

หน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน สาขาบริหารธุรกิจ

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

โทรศัพท์ 075-672231 โทรสาร 0 7567 2202

E-mail

csuchart@wu.ac.th

ผู้ร่วมงานวิจัย

1) ชื่อ

ดร.ปิยะ ปานผู้มีทรัพย์

หน่วยงานที่สังกัด

หน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน สาขาบริหารธุรกิจ

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

โทรศัพท์ 075-672290 โทรสาร 0 7567 2202

Email

bpiya@wu.ac.th

2) ชื่อ

อาจารย์ณลินี ทินนาม

หน่วยงานที่สังกัด

หน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน สาขาบริหารธุรกิจ

สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

โทรศัพท์ 075-672286 โทรสาร 0 7567 2202

Email

nalinee.th@wu.ac.th

งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 งบประมาณที่ได้รับ 700,000 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่เดือน 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 ถึง 30 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2559

1) บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ชายฝั่งทะเลอันดามันนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศไทยทั้งทางด้านการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและการได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว จากสถิติแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมในประเทศไทย 10 อันดับแรกในปี พ.ศ.2554 จะพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวในชายฝั่งทะเลอันดามันติดอันดับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมถึง 3 แห่งจาก 10 อันดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) โดยจังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของชายฝั่งอันดามัน โดยในปี พ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ถึง 3,194,669 คน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (กรมการท่องเที่ยว, 2557) ด้วยแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบในแง่ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสำคัญในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และธุรกิจท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวโดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมด้วยการนำมาตรฐานสีเขียวเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจ อาทิ มาตรฐานใบไม้เขียว มาตรฐาน ASEAN Green Hotel Recognition Award มาตรฐานที่พักสีเขียว หรือมาตรฐาน Green Globe

นอกจากธุรกิจสีเขียวจะทำให้สินค้าและบริการขององค์กรมีคุณภาพแล้ว ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ธุรกิจได้อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคมักจะมีความเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Getzner and Grabner-Krauter, 2004) จากการศึกษาถึงความเต็มใจของนักลงทุนในการลงทุนซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวในตลาดหลักทรัพย์ประเทศออสเตรเลีย โดย Getzner and Grabner-Krauter (2004) ทำให้ได้ข้อสรุปอย่างชัดเจนว่า สินค้าและบริการของธุรกิจสีเขียวที่สามารถสร้างประโยชน์ทางสังคมได้ จะสามารถดึงดูดให้ผู้บริโภคมีความต้องการซื้อสินค้าและบริการนั้นอย่างมากด้วยและทำให้ผู้บริโภคมีความเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการสีเขียว ซึ่งในที่สุดธุรกิจสีเขียวก็จะได้รับกำไรมากขึ้นไปด้วย

จากการจัดประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่าผู้มีส่วนได้เสียต้องการเน้นพัฒนาการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ และสอดคล้องกับปฏิญญากระบี่ที่ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันกำหนดขึ้น

ดังนั้น รูปแบบการดำเนินธุรกิจสีเขียวจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวมีคุณภาพ และยังทำ

ให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรหรือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนเพิ่มสูงขึ้นไปด้วย ประกอบกับประเด็นที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญด้านแนวทางหรือมาตรฐานธุรกิจสีเขียวที่สอดคล้องกับปณิญากระบี่ งานวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นที่จะหาแนวทางการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวสำหรับธุรกิจทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่
- 1.2.2 เพื่อศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว
- 1.2.3 เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่
- 1.2.4 พัฒนาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้ ในการศึกษามีโดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ 3 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจร้านอาหาร ข้อมูลที่ได้แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ 1) ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เพื่อทำความเข้าใจกับการใช้พื้นที่และประกอบกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ การดำเนินการธุรกิจของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจท่องเที่ยวต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว รวมไปถึงแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยสัมภาษณ์ ประชุมกลุ่มย่อย การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและอย่างไม่มีส่วนร่วม 2) ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ การดำเนินการและศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อการดำเนินการการท่องเที่ยวสีเขียวของธุรกิจการท่องเที่ยว รวมไปถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาในครั้งนี้จะใช้ระยะเวลา 1 ปี

1.4 วิธีการศึกษา

งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ จึงต้องอาศัยทั้งงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณตามกระบวนการทัศน์ในการวิจัย

แบบวิธีผสม (Mixed-Method Paradigm) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ท่องเที่ยว
วิจัยดังนี้

1.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษานี้มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ

1.4.1.1 สำหรับข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ผู้วิจัยดำเนินการตรวจ
เอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวและงานวิจัยอื่น ๆ ที่
เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศจากห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ Scholar.google.com การ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

1.4.1.2 สำหรับข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล
จากธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ 3 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนาเที่ยว และธุรกิจ
ร้านอาหาร โดยการใช้แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามได้มาจำนวน 524 ชุด สำหรับการ
สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้เลือกสัมภาษณ์ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารของธุรกิจท่องเที่ยวแบบ
เฉพาะเจาะจง นอกจากนี้ยังใช้การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม รวมถึงการอาศัยรูปแบบการประชุมกลุ่ม
ย่อยสำหรับระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

1.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงคุณภาพมา วิเคราะห์ปัจจัยภายใน
และปัจจัยภายนอกของธุรกิจ รวมถึงจัดหมวดหมู่ของการดำเนินงาน เพื่อหาแนวทางการพัฒนา
สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)
ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำเสนอข้อมูลในรูปตาราง
และแผนภาพ ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ดังกล่าวข้างต้น

1.4.3 การสังเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจ
สีเขียวของผู้ประกอบการ ผู้บริหารและพนักงาน รวมทั้งวิธีการดำเนินงานในปัจจุบัน ประกอบกับ
ปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

2) สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ สามารถสรุปผลได้
ดังนี้การศึกษานี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 ธุรกิจท่องเที่ยวหลัก คือ ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก
ธุรกิจนาเที่ยวและธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถาม 524 ชุด เป็นแบบสอบถามจากธุรกิจ
โรงแรมที่พัก 202 ชุด ธุรกิจนาเที่ยว 233 ชุดและธุรกิจร้านอาหารจำนวน 89 ชุด รวมทั้งใช้วิธีการ

สัมภาษณ์เชิงลึก การประชุมกลุ่มย่อยและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยเป็นดังนี้

2.1 การรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยรวมในระดับมาก และในแต่ละปัจจัยย่อยก็มียกระดับการรับรู้ในระดับมากเกือบทุกปัจจัยเช่นกัน ยกเว้นปัจจัยผู้ให้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว เพียงปัจจัยเดียวที่มีการรับรู้ในระดับปานกลางเหมือนกันทั้งสามธุรกิจ โดยปัจจัยที่โรงแรมที่พักใหญ่ให้ความสำคัญโดยมีระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าปัจจัยอื่น ๆ คือการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมาก การทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ส่วนธุรกิจนำเที่ยวนั้นปัจจัยที่มีระดับของการรับรู้ในระดับมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม พนักงานทุกระดับในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว และการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว ตามลำดับ ส่วนธุรกิจร้านอาหารทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่นำเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า

ในกิจกรรมการดำเนินงานสีเขียวของทั้ง 3 ธุรกิจพบว่า ทั้ง 3 ธุรกิจมีการปฏิบัติใน 4 ด้านสำคัญคือโดยส่วนใหญ่ปฏิบัติในกิจกรรมหลักได้แก่ การจัดการขยะ การจัดการทรัพยากรน้ำ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันไปตามแต่ละลักษณะของธุรกิจ

2.2 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

ในการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ซึ่งเมื่อประมวลในภาพรวมแล้ว พบว่าธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่การเป็นธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว เนื่องจากมีจุดแข็งและโอกาสในหลายปัจจัย เช่น ผู้ประกอบการกลุ่มแกนนำมีจิตสำนึกสาธารณะสูง ผู้ประกอบการมีการรวมตัวกันเป็นสมาคม ชมรม หรือกลุ่ม พนักงานให้ความร่วมมือ มีการใช้สื่อออนไลน์ จังหวัดกระบี่มียุทธศาสตร์ Krabi go green การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มุ่งพัฒนาประเทศไปในทางสีเขียว การที่เทคโนโลยีมีราคาถูกลง เป็นต้น แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการดำเนินงาน

ธุรกิจสีเขียวคือการขาดบุคลากร ขาดความรู้และข้อมูล ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ขาดความตระหนัก

2.3 ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

จากการสำรวจโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการจองห้องพัก พบว่าจำนวนโรงแรม/ที่พัก ในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ 29 มกราคม 2559 มีจำนวน 1,274 แห่ง มีจำนวนห้องพักรวม 33,300 ห้องพัก ดังนั้นจึงมีขีดความสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างน้อย 66,000 คนต่อคืน ซึ่งหากมีลูกค้าหรือผู้ใช้บริการเต็มตามศักยภาพที่รองรับได้ จะก่อให้เกิดขยะ น้ำเสีย การปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศจำนวนมาก รวมถึงการใช้พลังงานและจะต้องเตรียมสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ไว้รองรับ

2.4 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

การจัดทำแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวออกเป็น 2 แนวทางคือ แนวทางภาครัฐและแนวทางองค์กรธุรกิจ โดยแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของภาครัฐคือ การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องและตรงจุด ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ส่งเสริม ให้ภาคธุรกิจตระหนักถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน จัดเวทีประชาคมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และวิธีการในการดำเนินงานสีเขียว สร้างเครือข่าย Cluster ผู้ประกอบการสีเขียว สนับสนุนเทคโนโลยีและการถ่ายทอดความรู้ อำนวยความสะดวก การจูงใจธุรกิจ และการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนแนวทางของภาคองค์กรธุรกิจคือสร้างผู้ประกอบการหรือผู้บริหารหัวใจสีเขียว จัดโครงสร้างคณะกรรมการสีเขียวขององค์กร วางแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน จัดลำดับความสำคัญของการทำกิจกรรมในธุรกิจสีเขียว จัดสรรงบประมาณ มีการพัฒนาและจูงใจบุคลากร สร้างวัฒนธรรมองค์กรสีเขียว สร้างสัญลักษณ์หรือเอกลักษณ์ จัดบันทึกสถิติ ศึกษาตัวอย่างหรือต้นแบบจากธุรกิจอื่น ใช้หลักการตลาดสีเขียว สร้างเครือข่าย เข้ารับการตรวจประเมินตามมาตรฐานสีเขียว

3) ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่มีผู้ใช้ประโยชน์นั้นคือ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สมาคมธุรกิจโรงแรมจังหวัดกระบี่ สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานกระบี่ ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ หอการค้าจังหวัดกระบี่ ชมรมร้านอาหารกระบี่ ซึ่งเข้ามามีบทบาทตั้งแต่การพัฒนาโจทย์งานวิจัย ให้ข้อมูล รวมถึงการร่วมประชุมกลุ่มย่อยเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวทางในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่

นอกจากนี้ งานวิจัยนี้ยังนำเสนอคู่มือการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวขึ้นเพื่อให้ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาธุรกิจต่อไป

4) การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

สำหรับการใช้ประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ หน่วยงานภาครัฐและองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ โดยนำคู่มือแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวที่ได้จัดทำไว้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน

บทคัดย่อ

หัวหน้าโครงการ

อาจารย์สุชาติ ฉันทสำราญ

Email

csuchart@wu.ac.th

ระยะเวลาดำเนินการ

1 กรกฎาคม 2558 – 30 มิถุนายน 2559

การศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้และดำเนินการธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยว ศักยภาพต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยว สีเขียว ชีตความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรม พัฒนาแนวทางการพัฒนา ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ และพัฒนาคู่มือการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว โดย อาศัยระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจ ท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ประกอบด้วยธุรกิจโรงแรม/ที่พัก ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจร้านอาหารด้วยวิธีการ สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้รวมทั้งสิ้น 524 ตัวอย่าง โดยจำแนกเป็นกลุ่มตัวอย่างจากธุรกิจโรงแรม/ที่ พัก 202 คน ธุรกิจนำเที่ยว 233 คนและธุรกิจร้านอาหาร 89 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการและผู้บริหารธุรกิจท่องเที่ยวจำนวน 21 สถานประกอบการ และใช้ วิธีการประชุมกลุ่มย่อย และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมด้วย

ผลการวิจัยพบว่า ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ทั้ง 3 ธุรกิจมีการรับรู้เกี่ยวกับการ ดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีการ ดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในหลายกิจกรรม โดยส่วนใหญ่ปฏิบัติในกิจกรรมหลักได้แก่ การจัดการขยะ การจัดการทรัพยากรน้ำ การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะของธุรกิจ ในการวิเคราะห์ปัจจัย ภายในและปัจจัยภายนอก พบว่าธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีโอกาสนในการพัฒนาเพื่อให้ เจริญเติบโตเป็นธุรกิจสีเขียว ด้วยจุดแข็งและโอกาสที่มี แต่ในขณะเดียวกันยังมีปัญหาและอุปสรรค สำคัญของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวคือการขาดบุคลากร ขาดความรู้ ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุน จากภาครัฐ ขาดความตระหนัก การวิจัยครั้งนี้ได้สรุปแนวทางการพัฒนาออกเป็น 2 แนวทางคือ แนวทางภาครัฐและแนวทางองค์กรธุรกิจ โดยแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของภาครัฐคือ การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องและตรงจุด ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ส่งเสริม ให้ภาคธุรกิจ ตระหนักถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชน จัดเวทีประชาคมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และ วิธีการในการดำเนินงานสีเขียว สร้างเครือข่าย Cluster ผู้ประกอบการสีเขียว สนับสนุนเทคโนโลยี และการถ่ายทอดความรู้ อำนวยความสะดวก การจูงใจธุรกิจ และการบังคับใช้กฎหมาย ส่วน

แนวทางของภาคองค์กรธุรกิจคือสร้างผู้ประกอบการหรือผู้บริหารหัวใจสีเขียว จัดโครงสร้าง
คณะทำงานสีเขียวขององค์กร วางแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน จัดลำดับความสำคัญของการทำ
กิจกรรมในธุรกิจสีเขียว จัดสรรงบประมาณ มีการพัฒนาและจูงใจบุคลากร สร้างวัฒนธรรมองค์กรสี
เขียว สร้างสัญลักษณ์หรือเอกลักษณ์ จัดบันทึกสถิติ ศึกษาตัวอย่างหรือต้นแบบจากธุรกิจอื่น ใช้
หลักการตลาดสีเขียว สร้างเครือข่าย เข้ารับการตรวจประเมินตามมาตรฐานสีเขียว

Abstract

Head of Project	Suchart Chansamran
Email	csuchart@gmail.com
Duration	1 July 2015 – 30 June 2016

The study of guidelines for Developing Green Tourism Business in Krabi Province aimed to study the recognize and carry on the green tourism business, To study the Ability to carry out green tourism, To study capacity to accommodate visitors of the hotel business, to Develop guidelines for develop green tourism business in the Krabi province and to develop a green book of Krabi tourism business. This study employed mixed method to collect the data from tourism business in Krabi including hotel, travel agency and restaurant business by using Purposive Sampling. Questionnaires were used to collect the data with 524 samples: 202 from the hotel, 233 from the travel agency business and 89 from the restaurant business and were used in-depth interviews with entrepreneurs and business executives of 21 organizations and also used focus group.

The research found that tourism business in the Krabi province has a high level of green business awareness. In practice, the tourism business in the Krabi province has operations in many green business activities. Most of the main activities include waste management, water resource management, using energy efficiency and with communities and local organizations. The other practices vary in the nature of the business. In the analysis of internal factors and external factors, with their strengths and opportunities, tourism business in Krabi province has the opportunity to develop, to grow into a green business. But there are still problems and obstacles of operating a green business, including a lack of personnel, lack of knowledge, lack of funding, lack of government support, lack of commitment and determination. This research outlines the development into two groups: the government and business organizations. The approaches of the government are the continued support from the government, A publicity campaign to encourage businesses aware of the impact of business operations on the environment, the public and private sectors working together, a community forum for various stakeholders to play a role in the direction, goals and methods of green operation, cluster network for green operators, support

for technology and knowledge transfer, facilities, motivate business using tax, and law enforcement. The approaches of the enterprise are to create a green heart entrepreneurs or executives, create a green structure of the organization, planned and select the activities by using urgent priority. prepare budget, develop and motivate staff, create green corporate culture, create symbolic or identity, record statistics, Study from the role model, use the green marketing, create a green network with other organization, apply to the green standard.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
บทคัดย่อ	ซ
Abstract	ญ
สารบัญ	ฎ
สารบัญตาราง	จ
สารบัญภาพ	ด
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย	4
1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 การดำเนินการวิจัย	28
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	30
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.5 การสังเคราะห์ข้อมูล	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย	32
4.1 การรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่	32
4.2 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว	190
4.3 ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่	195
4.4 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่	199

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	206
5.1 สรุปผลการวิจัย	206
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	217
5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	220
5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	222
บรรณานุกรม	224
ภาคผนวก	229
แบบสอบถาม	230

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้เขียว เล่ม 1	16
2.2 คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้เขียว เล่ม 2	16
3.1 จำนวนธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่	28
3.2 จำนวนตัวอย่างธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่	29
4.1 จำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ได้	33
4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจโรงแรมที่พัก	34
4.3 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด	35
4.4 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มโรงแรม/ที่พัก	38
4.5 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	41
4.6 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากรของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	43
4.7 การจัดการขยะของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	44
4.8 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	45
4.9 การจัดการทรัพยากรน้ำของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	46
4.10 กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	48
4.11 คุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศและเสียงของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	49
4.12 ผลกระทบทางนิเวศวิทยาของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	50
4.13 การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่นของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	50
4.14 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	51
4.15 จำนวนพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว	52
4.16 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	53
4.17 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี	53
4.18 งบประมาณในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	54
4.19 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	55
4.20 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	56
4.21 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	56
4.22 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	57
4.23 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	57

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.24 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	58
4.25 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	58
4.26 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	59
4.27 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	59
4.28 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	60
4.29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจนำเที่ยว	61
4.30 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด	62
4.31 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มบริษัทนำเที่ยว	65
4.32 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจนำเที่ยว	67
4.33 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากร	69
4.34 การจัดการขยะ	70
4.35 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	71
4.36 การจัดการทรัพยากรน้ำ	72
4.37 ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง	73
4.38 คุณภาพอากาศภายในอาคาร มลพิษทางอากาศ และเสียง	74
4.39 ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา	75
4.40 ด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น	75
4.41 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของบริษัทนำเที่ยว	76
4.42 จำนวนพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว	77
4.43 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	77
4.44 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี	78
4.45 งบประมาณในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของบริษัทนำเที่ยว	78
4.46 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว	79
4.47 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของธุรกิจนำเที่ยว	80
4.48 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจนำเที่ยว	80
4.49 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี ของธุรกิจนำเที่ยว	81
4.50 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว	81

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.51 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	82
4.52 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	82
4.53 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	83
4.54 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	83
4.55 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	84
4.56 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจร้านอาหาร	84
4.57 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด	86
4.58 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มร้านอาหาร	89
4.59 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจน้ำดื่ม	91
4.60 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากร	93
4.61 การจัดการขยะ	94
4.62 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	95
4.63 การจัดการทรัพยากรน้ำ	96
4.64 ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง	98
4.65 คุณภาพอากาศภายใน มลพิษทางอากาศ และเสียง	99
4.66 ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา	100
4.67 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของธุรกิจน้ำดื่ม	100
4.68 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของบริษัทน้ำดื่ม	101
4.69 จำนวนพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว	102
4.70 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	103
4.71 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี	103
4.72 งบประมาณในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของร้านอาหาร	104
4.73 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจน้ำดื่ม	105
4.74 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของร้านอาหาร	105
4.75 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจร้านอาหาร	106
4.76 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของธุรกิจร้านอาหาร	106
4.77 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจร้านอาหาร	107
4.78 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจน้ำดื่ม	107

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.79 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว	108
4.80 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของร้านอาหาร	108
4.81 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของร้านอาหาร	109
4.82 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของร้านอาหาร	109
4.83 สถานประกอบการที่เข้าสัมภาษณ์เชิงลึก	110
4.84 จำนวนโรงแรมในแต่ละระดับดาว	196
4.85 จำนวนห้องพักของโรงแรมแต่ละระดับ	197

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
2.1 แนวคิดของเศรษฐกิจระบบปิด	8
2.2 กำไรส่วนเกินของผู้ผลิตที่ได้จากธุรกิจสีเขียว	9
4.1 ชุดอัดแก๊สชีวภาพที่ผลิตได้เข้าถึงแก๊ส	112
4.2 จุดทิ้งขยะภายนอกซึ่งมีการแยกถังขยะแต่ละประเภท	113
4.3 บ่อหมักปุ๋ยหมัก	113
4.4 ชุดยูนิตฟอร์มส่งเสริมการทำธุรกิจสีเขียวของโรงแรมปกาฉัยรีสอร์ท	114
4.5 การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารของโรงแรมรายาวดี	116
4.6 ใช้จักรยานในการเดินทางภายในอาณาบริเวณโรงแรม	117
4.7 ถังขยะที่ใช้แยกขยะตั้งแต่ต้นทางบริเวณ Kiosk ชายหาด	117
4.8 บ่อบำบัดน้ำเสียของโรงแรมรายาวดี	118
4.9 แผนผังการใช้และการบำบัดน้ำของโรงแรมรายาวดี	118
4.10 รีสอร์ทหลังคามุงจากปลูกสร้างอยู่ในดงไม้	120
4.11 ต้นไม้รอบบริเวณห้องพักของโรงแรมเดอะนาโรมะบังกะโลรีสอร์ท	120
4.12 โครงสร้างคณะกรรมการสีเขียวของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท	123
4.13 บ่อบำบัดน้ำเสียของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท	125
4.14 จุดคัดแยกขยะ	126
4.15 ถังผลิตแก๊สชีวภาพ	126
4.16 ป้ายข้อความสื่อสารถึงลูกค้าในห้องพัก	127
4.17 การทำกิจกรรมเพื่อสังคม	128
4.18 บรรยากาศความร่มรื่นของโรงแรมพีชลา구나	130
4.19 การตัดไขมันจากถังดักไขมัน	131
4.20 สภาพน้ำในลำห้วยสาธารณะที่ไหลผ่านโรงแรมพีชลา구나	132
4.21 โรงพักขยะ	134
4.22 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก	134
4.23 โครงสร้างคณะกรรมการสีเขียวของโรงแรมพระนางอินน์	135
4.24 การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางภายในครัว	138

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.25 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก	140
4.26 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก	140
4.27 ป้ายสื่อสารเรื่องการดับเครื่องยนต์เมื่อจอด	141
4.28 การทำกิจกรรมเพื่อสังคม	141
4.29 กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย	142
4.30 ไม้เลื้อยบนหลังคาโรงแรมพระนางอินน์	143
4.31 ต้นไม้เดิมในพื้นที่โรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลีสอร์ตแอนด์สปา	144
4.32 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก	145
4.33 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารบ้านดินอาสา	148
4.34 ลักษณะการใช้ประโยชน์ของบ้านดิน	148
4.35 บ้านดินและลักษณะการใช้ประโยชน์ของบ้านดิน	149
4.36 การคัดแยกขยะ	153
4.37 การรับแสงสว่างจากภายนอกอาคาร	153
4.38 ผู้วิจัยกับผู้บริหารและพนักงานของบริษัทอ่าวนางแพรวเวิลด์แอนด์ทัวร์ จำกัด	156
4.39 บรรยากาศความร่มรื่นได้ร่มเงาต้นไม้ใหญ่	164
4.40 อาคารติดเครื่องปรับอากาศที่สร้างขึ้นใหม่	164
4.41 ไข่มุกตกตะกอนในร่องระบายน้ำเสีย	166
4.42 ขยะที่คัดแยกแล้วเตรียมไว้ขาย	166
4.43 การสัมภาษณ์ผู้บริหารร้านบ้านมะหุญ	168
4.44 บรรยากาศภายในร้านบ้านมะหุญ	168
4.45 ชาวประมงในพื้นที่มาขอขุดพลาสติกนำไปใส่น้ำออกทะเล	170
4.46 ถังบำบัดน้ำ-เสียขนาดใหญ่ของร้านเรือนไม้	173
4.47 เศษใบไม้ที่กวาดกองรวมไว้เป็นปุ๋ยให้ต้นไม้	173
4.48 ผักพื้นบ้านที่ให้บริการในร้านเรือนไม้	174
4.49 พื้นที่คัดแยกขยะของร้านกะทิทะเล	176
4.50 ป่อรับน้ำเสียจากห้องครัวให้ซึมลงดิน	176
4.51 บรรยากาศความร่มรื่นของต้นไม้ในร้านครัวลันตาใหญ่	178
4.52 ขวดที่คัดแยกแล้วใส่ลงไว้ขาย	179
4.53 บรรยากาศร้าน Samesame but Difference	181

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.54 ถังดักไขมันของร้าน Samesame but Difference	182
4.55 จุดที่นำน้ำดื่มผสมกับน้ำที่ผ่านการบำบัดเพื่อนำมารดน้ำต้นไม้	182
4.56 โต๊ะรับประทานอาหารที่ไม่ปูผ้า	183
4.57 ความสะอาดของชายหาดหน้าร้าน	183
4.59 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	187
4.60 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	187
4.61 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว	189
4.62 ร้อยละของโรงแรมแต่ละระดับดาว	196

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ชายฝั่งทะเลอันดามันนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในประเทศไทยทั้งทางด้านการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวและการได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว จากสถิติแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมในประเทศไทย 10 อันดับแรกในปี พ.ศ.2554 จะพบว่า สถานที่ท่องเที่ยวในชายฝั่งทะเลอันดามันติดอันดับแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมถึง 3 แห่งจาก 10 อันดับ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2555) โดยจังหวัดกระบี่เป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญแห่งหนึ่งของชายฝั่งอันดามัน โดยในปี พ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ถึง 3,194,669 คน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ (กรมการท่องเที่ยว, 2557) ด้วยแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบในแง่ผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมไปถึงความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว ดังนั้น ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงต้องให้ความสำคัญในการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และธุรกิจท่องเที่ยวเป็นภาคส่วนหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการจัดการผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อย่างไรก็ตาม จากการจัดประชุมกลุ่มย่อยของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่าผู้มีส่วนได้เสียต้องการเน้นพัฒนาการนำเสนอผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงภายใต้แนวคิดการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์จังหวัดด้วย คือ เมืองท่องเที่ยวคุณภาพพระดั่งน่านชาติ แหล่งเกษตรอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน สังคมน่าอยู่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจึงมุ่งเน้นให้เป็นแม่แบบทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มต่างเห็นสอดคล้องกันว่า ควรเน้นพัฒนาการขายผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงโดยเน้นในเรื่องธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว และการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ให้มีคุณภาพและก่อให้เกิดความยั่งยืนในอนาคต แต่ด้วยมาตรฐานธุรกิจสีเขียวที่มีอยู่หลากหลาย ประกอบกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของมาตรฐานต่าง ๆ ไม่ได้สอดคล้องกับปณิธานกระบี่ที่ทุกภาคส่วนได้ร่วมกันกำหนดขึ้น ทำให้หลายธุรกิจไม่ได้เข้าร่วม หรือไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ตามมาตรฐานที่กำหนด โดยเฉพาะในธุรกิจโรงแรมที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมต้องการให้มีแนวทางด้านโรงแรมสีเขียวที่สอดคล้องกับปณิธานกระบี่ เนื่องจากมาตรฐานโรงแรมสีเขียวโดยทั่วไปมีข้อจำกัดบางประการที่ทำให้ธุรกิจโรงแรมหลายแห่งไม่สามารถเข้าร่วมได้ นอกจากนี้ในด้านธุรกิจนำเที่ยวการเป็นธุรกิจสีเขียวที่มีการดำเนินการที่เป็นธรรมก็เป็นสิ่งที่ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องการแนวทางในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ รวมไปถึงด้านการขนส่งสีเขียวที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนำเที่ยว เป็นต้น

จากกระแสความตระหนักในปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มากขึ้นในปัจจุบัน เช่น ภาวะโลกร้อน ทำให้ภาคธุรกิจเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมผ่านการดำเนินธุรกิจในลักษณะธุรกิจสีเขียว (Hoffman, 2005) ซึ่งตามแนวคิดของการดำเนินธุรกิจสีเขียวนั้น คือ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้น้อยลงต่อหนึ่งหน่วยการผลิตสินค้าและบริการ (Figge and Hahn, 2012) นอกจากนี้แล้ว OECD ยังกล่าวถึงการดำเนินธุรกิจสีเขียวว่า เป็นการนำเอาความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อมเข้ามาพิจารณาในกระบวนการสร้างกลยุทธ์ขององค์กรด้วย ซึ่งต่างจากเดิมที่แผนกลยุทธ์ขององค์กรมักมองข้ามในประเด็นสิ่งแวดล้อมไป (Ulhoi et. al., 1996) โดยในปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวโดยเฉพาะธุรกิจโรงแรมให้ความสำคัญกับการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมด้วยการนำมาตราฐานสีเขียวเข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของธุรกิจ อาทิ มาตรฐานใบไม้เขียว มาตรฐาน ASEAN Green Hotel Recognition Award มาตรฐานที่พักสีเขียว หรือมาตรฐาน Green Globe ซึ่งไศรยา หอมชื่น (2552) กล่าวว่า การมุ่งมั่นด้านสิ่งแวดล้อมต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนและผลักดันการจัดการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยตรีทิพ บุญแย้ม (2554) ยังกล่าวได้ว่านอกเหนือจากผลทางด้านสิ่งแวดล้อมแล้ว การท่องเที่ยวสีเขียวยังก่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรด้วยเช่นเดียวกัน

นอกจากธุรกิจสีเขียวจะทำให้สินค้าและบริการขององค์กรมีคุณภาพแล้ว ยังสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ธุรกิจได้อีกด้วย ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริโภคมักจะมีความเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการสีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Getzner and Grabner-Krauter, 2004) จากการศึกษาถึงความเต็มใจของนักท่องเที่ยวในการลงทุนซื้อหุ้นสามัญของบริษัทที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวในตลาดหลักทรัพย์ประเทศออสเตรเลีย โดย Getzner and Grabner-Krauter (2004) ทำให้ได้ข้อสรุปอย่างชัดเจนว่า สินค้าและบริการของธุรกิจสีเขียวที่สามารถสร้างประโยชน์ทางสังคมได้ จะสามารถดึงดูดให้ผู้บริโภคมีความต้องการซื้อสินค้าและบริการนั้นอย่างมากด้วยและทำให้ผู้บริโภคมีความเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการสีเขียว ซึ่งในที่สุดธุรกิจสีเขียวก็จะได้รับกำไรมากขึ้นไปด้วย

ดังนั้น รูปแบบการดำเนินธุรกิจสีเขียวจึงมีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวมีคุณภาพ และยังทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีกำไรหรือได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนเพิ่มสูงขึ้นไปด้วย ประกอบกับประเด็นที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้ความสำคัญด้านแนวทางหรือมาตรฐานธุรกิจสีเขียวที่สอดคล้องกับปฏินุญญากระบี่ งานวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นที่จะหาแนวทางการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อใช้เป็นต้นแบบในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวสำหรับธุรกิจทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

1.2.2 เพื่อศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

1.2.3 เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

1.2.4 เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

จากวัตถุประสงค์ของโครงการแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็น/คำถามที่ต้องการศึกษาเพื่อสะท้อนให้เห็นแนวทางในการทำวิจัยดังนี้

1. การรับรู้และการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอย่างไร
2. ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินธุรกิจสีเขียวเป็นอย่างไร
3. ธุรกิจการท่องเที่ยวที่จะดำเนินการในรูปแบบธุรกิจสีเขียวควรมีกระบวนการดำเนินธุรกิจอย่างไร
4. ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่เป็นอย่างไร
5. แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่เป็นอย่างไร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับดังนี้

1.3.1 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายด้านการท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมได้ทราบข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว

1.3.2 ทราบความรู้ความเข้าใจ และการตระหนักถึงผลกระทบทางการท่องเที่ยว ตลอดจนข้อมูลแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อกำหนดมาตรฐานการบริการท่องเที่ยวสีเขียว

1.3.3 ประโยชน์ทางด้านวิชาการทั้งในด้านการวิจัยด้านการจัดการการท่องเที่ยวด้วยการนำเสนอแนวคิดการท่องเที่ยวสีเขียวที่นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

1.4 ขอบเขตของโครงการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่มีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ จังหวัดกระบี่

1.4.2.ขอบเขตด้านประชากรที่ใช้ในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ 3 กลุ่ม ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจร้านอาหาร

1.4.3 ขอบเขตด้านข้อมูลในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยวสีเขียว ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจร้านอาหาร โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ด้าน ดังนี้

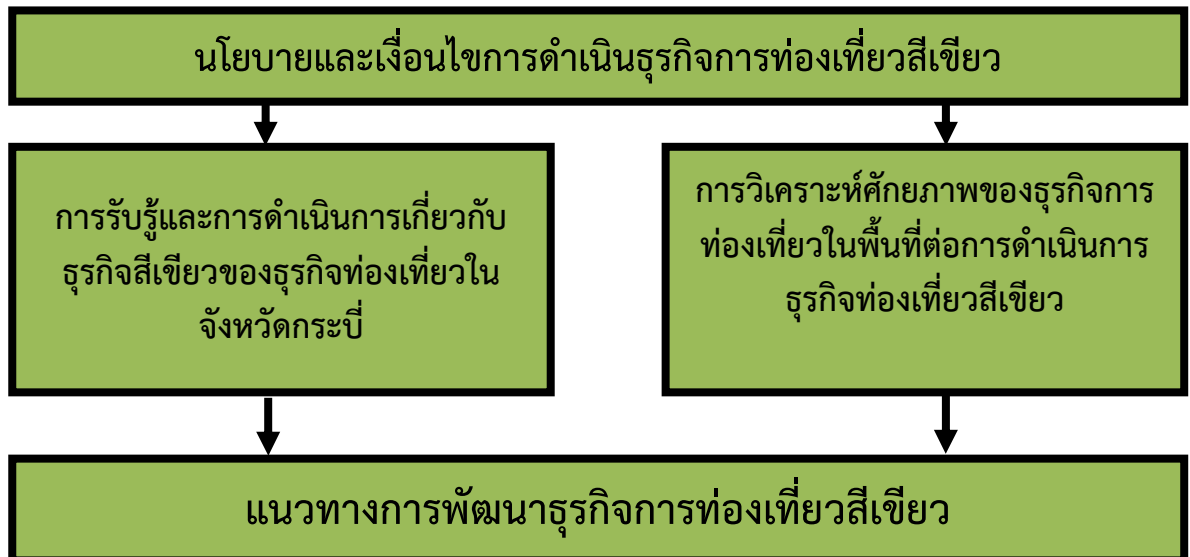
1.4.3.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) เพื่อทำความเข้าใจกับการใช้พื้นที่และประกอบกิจกรรมธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ได้แก่ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจร้านอาหาร การดำเนินการธุรกิจของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ปัญหาและอุปสรรคของธุรกิจท่องเที่ยวต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว รวมไปถึงแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวที่จะนำไปสู่การจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยสัมภาษณ์ ประชุมกลุ่มย่อย การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมและอย่างไม่มีส่วนร่วม

1.4.3.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ การดำเนินการและศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อการดำเนินการการท่องเที่ยวสีเขียวของธุรกิจการท่องเที่ยว รวมไปถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.4. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จะใช้ระยะเวลา 1 ปี

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่มีกรอบแนวคิดของโครงการวิจัยโดยอาศัยการจัดการการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism) และการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจ ดังแสดงในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้จำแนกการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา แนวทางการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ข้อ 1 และ 2 ในการศึกษาครั้งนี้จะใช้แนวคิดการท่องเที่ยวสีเขียวและการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจท่องเที่ยวเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ และศึกษากระบวนการการดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Tourism Concept)

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถก่อให้เกิดการจ้างงานได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเพราะธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่เน้นการใช้แรงงาน นอกจากนี้ ธุรกิจการท่องเที่ยวยังสามารถสร้างรายได้ในรูปแบบเงินตราต่างประเทศให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาได้อีกด้วย แต่สิ่งสำคัญเหนือสิ่งใดนั้น Wattanakuljarus and Coxhead (2008) ได้พบว่า การขยายตัวของธุรกิจการท่องเที่ยวจะไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพราะธุรกิจการท่องเที่ยวจัดว่าเป็นอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนั้น ก่อนที่จะทำความเข้าใจกับการท่องเที่ยวสีเขียว จึงจำเป็นต้องเข้าใจความหมายของการท่องเที่ยว ซึ่ง UNWTO (1995) ได้นิยามความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า

“...เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้เดินทางและไปพักผ่อนในสถานที่ที่ไม่ใช่ภูมิลำเนาหรือสภาพแวดล้อมเดิมของบุคคลนั้นที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ตีต่อธุรกิจ หรือจุดมุ่งหมายอื่นที่เป็นการเดินทางโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนจากสถานที่ที่เข้าไปเยี่ยมชมเยือน...”

จากความหมายดังกล่าว กิจกรรมการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินทางโดยอากาศเป็นส่วนสำคัญในการปล่อยก๊าซคาร์บอนเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) ดังนั้น การท่องเที่ยวสีเขียวจึงเกี่ยวข้องกับทุกกระบวนการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งในด้านการที่จะต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนความตระหนักต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสมดุลให้กับสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ดังนั้น ก่อนที่จะไปทำ

ความเข้าใจกับการท่องเที่ยวสีเขียว จึงต้องทำความเข้าใจกับรูปแบบและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

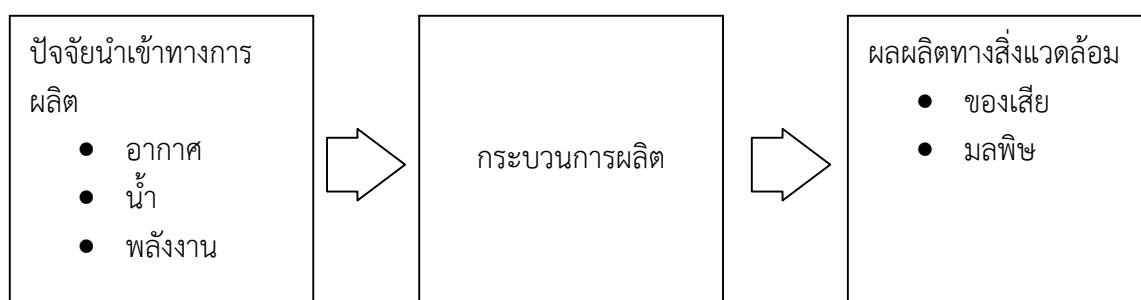
2.1.1.1 รูปแบบประเภทของการท่องเที่ยว มีอยู่หลายรูปแบบที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการแบ่งแยกประเภทของการท่องเที่ยว เช่น สถานที่ที่เดินทางท่องเที่ยว วิธีการเดินทางท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว ระยะเวลาในการท่องเที่ยว จำนวนสมาชิก และลักษณะของค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น (วาทิต อิทธิศิริเวทย์, 2551) สามารถแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ (วรรณ วลัยวานิช, 2539, วาทิต อิทธิศิริเวทย์, 2551; จรรยา วาหลวง, 2550) 1) การท่องเที่ยวภายในประเทศเป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆภายในประเทศ และ 2) การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ที่ต่างจากประเทศของตน

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการไปเที่ยวด้วย ซึ่งสามารถแบ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวได้ (วาทิต อิทธิศิริเวทย์, 2551) ได้แก่ การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิงเพื่อเรียนรู้และชื่นชมกับประสบการณ์แปลกใหม่ในชีวิต การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนเพื่อหลีกหนีจากหน้าที่การงาน พักผ่อนสมอง การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นต่างๆ ควบคู่กับการไปเที่ยวด้วย การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาที่ตนสนใจ หรือไปเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม สัมมนา การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือ การที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงานหรือทำวิจัย หรือการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย

2.1.1.2 ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว (วาทิต อิทธิศิริเวทย์, 2551) ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญในการก่อให้เกิดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ เนื่องจากการบริโภคและกิจกรรมทุกประเภทล้วนแต่อาศัยพลังงานไม่ว่าจะเป็นพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานเชื้อเพลิง ประกอบกับธุรกิจท่องเที่ยวจำเป็นต้องจัดหาและเตรียมการบริการที่หรูหรา สะดวกสบายให้กับนักท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2552) โดยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ (วาทิต อิทธิศิริเวทย์, 2551) ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ธุรกิจเรือท่องเที่ยว ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก ธุรกิจร้านค้าปลีก ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจการธนาคาร ธุรกิจการคมนาคมและขนส่ง ธุรกิจบันเทิงและพักผ่อน แต่ในการศึกษครั้งนี้ ผู้วิจัยจะจัดกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ธุรกิจโรงแรมที่พัก ได้แก่ รีสอร์ท โรงแรม บังกะโล ฯลฯ 2) ธุรกิจนำเที่ยวซึ่งรวมไปถึงธุรกิจนำเที่ยวที่ให้บริการด้านยานพาหนะในการขนส่งนักท่องเที่ยว และ 3) ธุรกิจร้านอาหาร

2.1.2 ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism Business)

จากการประยุกต์ใช้แนวคิดธุรกิจสีเขียวของ Figge and Hahn (2012) ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวจึงเป็นการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่นำมาใช้ในการให้บริการทางการท่องเที่ยว ซึ่งธุรกิจสีเขียวได้พัฒนามาจากแนวคิดทางเศรษฐกิจระบบปิดของ Boulding (1996) โดยเศรษฐกิจระบบปิดตามแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ยุคใหม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ตามแนวคิดนี้ ธุรกิจจะใช้ผลผลิตทางสิ่งแวดล้อม เช่น อากาศ น้ำ พลังงาน เป็นต้น มาผลิตสินค้าและบริการนอกเหนือจากการใช้ปัจจัยการผลิตตามปกติ ซึ่งธุรกิจจะได้สินค้าและบริการออกมาจากกระบวนการผลิต นอกจากนี้ ธุรกิจยังปล่อยของเสียจากการผลิตออกมาสู่สิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งของเสียนี้จัดว่า เป็นผลผลิตด้านลบที่ได้จากกระบวนการผลิตด้วยที่ธุรกิจไม่ควรละเลย ตามแนวคิดของเศรษฐกิจระบบปิดจึงสามารถแสดงได้ด้วยแผนภาพที่ 2 ดังนี้

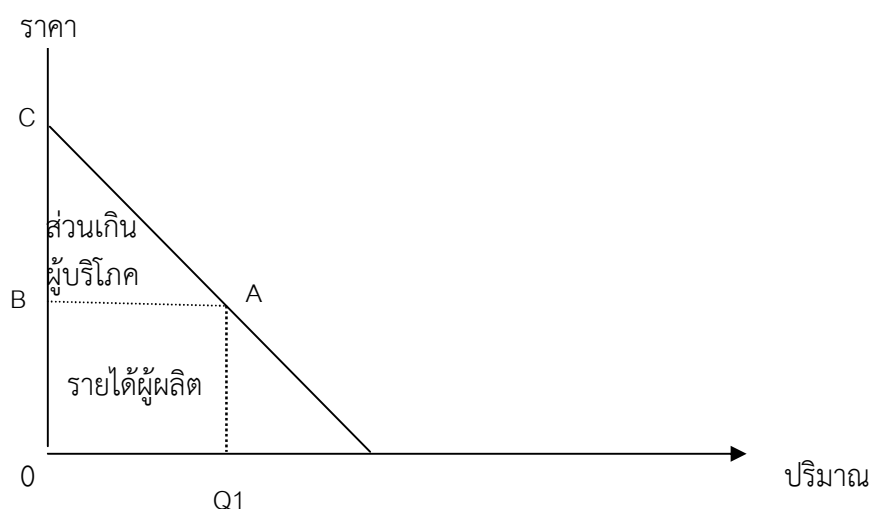
ภาพที่ 2.1 แนวคิดของเศรษฐกิจระบบปิด

ที่มา Boulding (1996)

แนวคิดของ Boulding (1996) ได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายมากในปัจจุบัน เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะแนวคิดธุรกิจสีเขียวก็สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจระบบปิดของ Boulding (1996) ที่สนับสนุนให้ธุรกิจดำเนินงานโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการผลิตและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดในการผลิตสินค้าและบริการ

ในทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ การตัดสินใจดำเนินธุรกิจสีเขียวนั้นจะต้องพิจารณาถึงต้นทุนการปรับปรุงกระบวนการผลิตและให้บริการเพื่อให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมกับผลตอบแทนทางการเงินที่จะได้รับในอนาคต (Figge and Hahn, 2012) ซึ่งจากการศึกษาของ Getzner and Grabner-Krauter (2004) ทำให้ได้ข้อสรุปอย่างชัดเจนว่า สินค้าและบริการของธุรกิจสีเขียวที่สามารถสร้างประโยชน์ทางสังคมได้ จะทำให้ผู้บริโภคมีความเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มสำหรับสินค้าและบริการสีเขียว ซึ่งในที่สุดธุรกิจสีเขียวก็จะได้รับกำไรมากขึ้นไปด้วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ผลตอบแทนทางการเงินของธุรกิจสีเขียวจะมากกว่าต้นทุนการปรับปรุงกระบวนการผลิตและให้บริการเพื่อให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ดังนั้น ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวซึ่งสามารถสร้างกำไรส่วนเพิ่มได้จากราคาส่วนเพิ่มที่นักท่องเที่ยวยินดีจ่ายสำหรับผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยวสีเขียว ซึ่งสามารถแสดงได้ด้วยแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2.2 กำไรส่วนเกินของผู้ผลิตที่ได้จากธุรกิจสีเขียว

ภาพที่ 3 ได้ประยุกต์ทฤษฎีความเต็มใจจ่ายมาแสดงได้เห็นว่า ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวจะได้รับกำไรมากกว่าธุรกิจการท่องเที่ยวแบบธรรมดาอย่างไร โดยจุด A บนเส้นอุปสงค์ทางผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวแบบธรรมดา ผู้ผลิตจะขายได้ในราคา OB และขายได้ในปริมาณ 0Q1 ดังนั้น ผู้ผลิตในธุรกิจท่องเที่ยวแบบธรรมดามีรายได้รวมเท่ากับพื้นที่สี่เหลี่ยม คือ OBAQ1 อย่างไรก็ตาม ถ้าผู้ผลิตดำเนินธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวจะสามารถดึงดูดให้ผู้บริโภคเต็มใจจ่ายราคาส่วนเพิ่มได้ซึ่งสะท้อนได้จากส่วนเกินผู้บริโภค ดังนั้น ผู้บริโภคจึงยินดีจ่ายราคา OC ซึ่งมากกว่าธุรกิจท่องเที่ยวแบบธรรมดาที่ขายได้ในราคา OB ผู้ผลิตในธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจึงได้รับรายได้รวมเท่ากับพื้นที่สี่เหลี่ยม OBAQ1 รวมกับพื้นที่สามเหลี่ยม ABC ดังนั้น ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวจึงสามารถสร้างอัตราผลตอบแทนทางการเงินที่สูงขึ้นได้ นอกจากนี้แล้ว Parnphumeesup and Kerr (2011) ยังพบว่า ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินธุรกิจสีเขียวสามารถเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุนให้สูงขึ้นได้ด้วย

เรวัตี ตันตยานนท์ (2553) กล่าวว่า ธุรกิจสีเขียว หมายถึงบริษัทหรือองค์กรภาคธุรกิจที่มีความตั้งใจที่จะดำเนินธุรกิจของตนโดยไม่ปรารถนาที่จะทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบใดๆ ต่อสภาพแวดล้อมของโลก และต่อสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น ชุมชนและสังคมที่อยู่รอบข้าง และยังสามารถมีความหมายรวมถึง การไม่ต้องการสร้างผลกระทบร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจ ธุรกิจสีเขียวให้ความสำคัญต่อผลลัพธ์ทางธุรกิจ 3 ด้านสำคัญ ที่เรียกว่า TRIPLE BOTTOM LINE ซึ่งได้แก่ PEOPLE ผลลัพธ์ที่จะเกิดต่อมนุษยโลกที่เกี่ยวข้อง PLANET ผลกระทบที่จะเกิดต่อสิ่งแวดล้อมสถานะอากาศ และการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติของโลกมนุษย์ และ PROFIT ซึ่งเป็นผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่จะเกิดขึ้นจากการทำธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ

วุฒิชัย สิทธิปรีดานันท์ (2555) กล่าวว่า ธุรกิจสีเขียว (Green Business) เป็นธุรกิจที่มีการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน และมีการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนตลอดทั้งวงจร ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง พร้อมกันนั้นก็ต้องมีส่วนในการดูแลโลก ทั้งการปลูกป่า บก ป่าชายเลน และการปรับปรุงกระบวนการผลิตต่างๆ ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่งองค์กรจะต้องเดินหน้ากิจกรรมต่างๆ เหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

องค์กรภาคธุรกิจภาคธุรกิจได้นำแนวคิดธุรกิจสีเขียวมาใช้ในหลายหน้าที่ด้วยกัน กล่าวคือ

1. กลยุทธ์น่านน้ำสีเขียว (Green Ocean Strategy) โดยพิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ (2554) กล่าวว่ากลยุทธ์น่านน้ำสีเขียวเป็นการนำกลยุทธ์การแข่งขันที่มุ่งเน้นชัยชนะเป็นสำคัญ (Red Ocean) และกลยุทธ์แข่งขันที่เน้นพัฒนานวัตกรรมด้านคุณค่าใหม่ๆ (Blue Ocean) มาผสมผสานกัน ซึ่งไม่ว่าจะแข่งขันหรือจะสร้างนวัตกรรม แต่เมื่อพัฒนามาแล้วจะทำไมให้คงอยู่ได้ตลอดไป ซึ่งต้องใช้กลยุทธ์การเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การคำนึงถึง คุณภาพชีวิตของผู้บริโภค และเป็น การสร้างคุณค่าที่ยั่งยืนให้อยู่ในองค์กร ตัวอย่างเช่น บริษัทสยามซีเมนต์กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (SCG) ที่เป็นองค์กรขนาดใหญ่และแทบไม่ต้องแข่งขันทั้งในเรื่องผลิตภัณฑ์และบริการกับคนอื่น แต่ต้องแข่งกับตนเองในการทบทวนการวางผลิตภัณฑ์ในมิติของสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น ซึ่งเป็น การแข่งกับผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อตอบรับกับปัจจัยที่เปลี่ยนแปลงไป โดยจะเห็นสินค้าใหม่ของ SCG ที่ค่อยๆ ทดแทนสินค้าเก่า และกลายเป็นสินค้าที่มีบริบทใหม่ขึ้นมา

2. การตลาดสีเขียว (Green Marketing) เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการทางการตลาดที่มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (เรวัตติ์ ดันตยานนท์, 2553) คือ

- 1) การนำเสนอให้ผู้บริโภคเห็นและเกิดความเข้าใจว่า สิ่งที่ต้องการกำลังทำอยู่นี้จะช่วยเหลือสภาพแวดล้อมของโลกทั้งใน เชิงกว้างและในระดับสังคม ชุมชนแวดล้อมได้อย่างไร
- 2) นำเสนอสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ
- 3) ใช้วิธีการที่เป็นสีเขียวในการนำเสนอองค์ประกอบข้อ 1 และ ข้อ 2 ที่ได้กล่าวมา เช่น การใช้วัสดุประกอบการ ตลาด อาทิ กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์เอกสารการตลาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเลือกใช้หมึกพิมพ์ที่ไม่สร้างมลภาวะ และมองไปถึงว่าวัสดุเหล่านั้น หลังจากทำหน้าที่ทางการตลาดสื่อความสำคัญไปยังผู้บริโภคแล้ว ผู้บริโภคจะมีวิธีในการกำจัดทิ้งอย่างไรจึงจะไม่ทำให้เกิดผลกระทบในเชิงลบ เป็นไปได้หรือไม่ ที่จะทำให้เกิดการนำกลับมาใช้ใหม่ หรือนำมาใช้ซ้ำได้ วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบใน กิจกรรมส่งเสริมการขาย หรือกิจกรรมทางการตลาดอื่นๆ นักการตลาดก็สามารถเลือกใช้แต่สิ่งที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือเป็นวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือทำลายธรรมชาติ หรือใช้พลังงานอย่างสิ้นเปลืองโดยไม่จำเป็น การหันกลับมาใช้กลยุทธ์ทาง การตลาดที่จะไม่ทำให้เกิดการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น กลยุทธ์การตลาดแบบปากต่อปาก ซึ่งถึงแม้ว่า อาจจะส่งผลตอบกลับที่ไม่รวดเร็วนัก แต่เป็นกลยุทธ์ที่ทรงอิทธิพลและสร้างความจงรักภักดีจากลูกค้าและผู้บริโภค ได้ดีที่สุดในอีกทั้งยังเป็นวิธีที่มีความเป็น “สีเขียว” อยู่ในตัวอย่างมาก เพราะอาจไม่ต้องพึ่งพิง

การใช้วัสดุหรือพลังงานอื่นๆ ให้สิ้นเปลืองมากนัก อาจจะรื้อฟื้นวิธีการที่เคยทำกันมาแต่เดิม เช่น การนำสินค้าออกตั้งโชว์ในสถานที่ต่างๆ การสาธิตวิธีการใช้สินค้า การสื่อสารแบบการนำเสนอด้วยตัวบุคคล ฯลฯ หรือการใช้สื่อระบบ อิเล็กทรอนิกส์หรือระบบอินเทอร์เน็ต ก็อาจจะลดความสิ้นเปลืองของการทำการตลาดแบบเดิมๆ ไปได้มากเช่นกัน จึงเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่นักการตลาด “สีเขียว” อาจเลือกนำมาใช้ได้

3. การทำ Corporate Social Responsibility (CSR) ซึ่งเป็นการที่บริษัทแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมขององค์กร ด้วยการดำเนินธุรกิจภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดี โดยรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับใกล้และไกล อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวอย่างเช่น บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน) หรือซีพีเอฟ ใช้นโยบาย CPF Go Green รักษาโลก รักษาสิ่งแวดล้อม ด้วยการจัดกิจกรรมปลูกป่าทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อร่วมฟื้นฟูและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยซีพีเอฟจัดกิจกรรมปลูกป่าทั่วไทย ภาคเหนือ ร่วมกับเกษตรกรหมู่บ้านเกษตรกรรมกำแพงเพชร สำหรับพื้นที่ภาคกลางร่วมกับกรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ อ.ห้วยกระเจา จ.กาญจนบุรี ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่อ่างเก็บน้ำบึงพระ จ.นครราชสีมา พื้นที่ภาคใต้ ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 16 พื้นที่ระบบนิเวศคลองวง จ.สงขลา และยังจัดทำก้อนชีวภาพ (EM Ball) นำลงสู่แหล่งน้ำเพื่อลดสารพิษที่ก่อให้เกิดมลภาวะด้วย (วุฒิชัย สิทธิปรีดานันท์, 2554)

ทั้งนี้องค์การท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ได้ประมาณการณั้ไว้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของโลกเองนั้นก็มีส่วนในเรื่องนี้ เพราะกิจกรรมต่างๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้น บรรยากาศทั้งสิ้น 1,307 ล้านตัน (ค.ศ.2006) หรือประมาณร้อยละ 5 ของก๊าซเรือนกระจกทั้งหมด โดยจำนวนนี้เกิดขึ้นจากการคมนาคมทางอากาศร้อยละ 40 การขนส่งทางบกร้อยละ 32 และการขนส่งอื่นๆ ร้อยละ 3 ขณะที่ที่ที่พักแรมก็สร้างมลภาวะไว้ถึงร้อยละ 21 ส่วนกิจกรรมท่องเที่ยว นั้นอยู่ที่ประมาณร้อยละ 4 (Pongsakornrungsilp, 2011) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในฐานะที่เป็นองค์กรหลักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเทศ จึงได้ตระหนักถึงปัญหานี้เป็นอย่างดี จึงได้จัดทำโครงการและแผนงานเพื่อให้ทุกภาคส่วนทั้งผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว รวมถึงชุมชนท้องถิ่นเข้ามาร่วมกันส่งเสริมสร้างจิตสำนึก รวมถึงการปฏิบัติในการลดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

2.1.3 การวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวต่อการดำเนินการการท่องเที่ยวสีเขียว

ผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจการท่องเที่ยวทั้งปัจจัยภายในและภายนอกด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค หรือที่เรียกว่า SWOT Analysis เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจทั้งในรูปแบบของโอกาสและอุปสรรค ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายภาครัฐและเงื่อนไขที่

ส่งเสริมการท่องเที่ยวสีเขียวรวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยภายในที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวสีเขียวในรูปแบบของจุดแข็ง หรือจุดอ่อนที่เกี่ยวข้องกับการตลาด การดำเนินการ การเงิน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ โดยการวิเคราะห์ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวนี้จะนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียวที่ต้องอาศัยหลักการรู้เขา รู้เรา รบร้อยครั้ง ชนะร้อยครั้ง (ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2555) เนื่องจากจะทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถที่จะดำเนินการวางกลยุทธ์การท่องเที่ยวคาร์บอนต่ำได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถแข่งขันได้ทางธุรกิจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน เป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาจุดแข็งและจุดอ่อนของธุรกิจการท่องเที่ยวซึ่งเป็นศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว ซึ่งจะพิจารณาจากสิ่งที่ธุรกิจการท่องเที่ยวสามารถควบคุมได้ และสามารถบริหารจัดการได้ที่จะส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจการท่องเที่ยว โดยเป็นการวิเคราะห์ธุรกิจท่องเที่ยวแบบธรรมดาเปรียบเทียบกับธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว โดยวิเคราะห์จากกลยุทธ์การตลาด การดำเนินงาน การจัดการทรัพยากรมนุษย์ การเงินและการบัญชี (ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2555) นอกจากนี้ยังรวมถึงการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ที่ดิน การใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม แผนการดำเนินการตลอดจนความรู้ ความเข้าใจและการตระหนักถึงการท่องเที่ยวสีเขียวโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength) เป็นสิ่งที่ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวสามารถทำได้ดีและก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน
2. จุดอ่อน (Weakness) เป็นปัจจัยที่ธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวทำได้ไม่ดีและเป็นสิ่งที่ธุรกิจการท่องเที่ยวเสียเปรียบ

2.1.3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก เป็นการวิเคราะห์เพื่อค้นหาปัจจัยภายนอกที่ธุรกิจการท่องเที่ยวไม่สามารถควบคุมได้ แต่อาจจะส่งผลด้านบวกในการสนับสนุนการดำเนินการธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียวหรือส่งผลด้านลบด้วยการเป็นอุปสรรคขัดขวางหรือภัยคุกคามต่อการดำเนินการธุรกิจแบบสีเขียวปัจจัยภายนอกเป็นสิ่งที่ธุรกิจการท่องเที่ยวไม่สามารถควบคุมได้ แต่สามารถที่กำหนดกลยุทธ์หรือเลือกใช้กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถสร้างโอกาสทางธุรกิจและลดอุปสรรคในการดำเนินงานของธุรกิจได้ ยกตัวอย่างเช่น นโยบายภาครัฐ ผู้จัดหาวัตถุดิบหรือให้บริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ กฎหมายของพื้นที่อนุรักษ์ เป็นต้น (ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2555) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. โอกาส (Opportunities) คือ ปัจจัยภายนอกที่ก่อให้เกิดโอกาสสำหรับการดำเนินการจัดการธุรกิจท่องเที่ยวแบบสีเขียว
2. ภัยคุกคาม (Threats) คือ ปัจจัยภายนอกใดๆ ที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการจัดการธุรกิจการท่องเที่ยวสีเขียว

2.1.4 สถานการณ์การท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ในปี พ.ศ. 2558 จังหวัดกระบี่มีนักท่องเที่ยวทั้งสิ้น 5,575,541 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ร้อยละ 17.75 โดยนักท่องเที่ยวดังกล่าวแบ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 2,087,433 คน นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ 3,488,108 คน คิดเป็นสัดส่วนระหว่างนักท่องเที่ยวชาวไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ 37.44 : 62.56 ระยะเวลาในการพักอาศัย เฉลี่ยเท่ากับ 4.46 วัน ซึ่งน้อยกว่าปี พ.ศ. 2557 ที่มีระยะเวลาการพักอาศัย 4.70 วัน คิดเป็นอัตราการลดลงที่ร้อยละ 0.24 อย่างไรก็ตาม อัตราการลดลงเป็นอัตราที่ค่อนข้างน้อย ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อรายได้รวมของจังหวัดกระบี่จากการท่องเที่ยวมากนัก ซึ่งเมื่อพิจารณาจากค่าใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว จากข้อมูลของกรมการท่องเที่ยว (2559) พบว่า นักท่องเที่ยวมีอัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของ 4,380.970 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งมากกว่าปี พ.ศ. 2557 ที่มีอัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 4,235.04 บาทต่อคนต่อวัน คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 3.45 ด้วยเหตุนี้ในปี พ.ศ. 2558 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้ให้จังหวัดกระบี่จำนวน 78,335.83 ล้านบาท ซึ่งมากกว่าปี พ.ศ. 2557 ที่สร้างรายได้ 73,238.52 ล้านบาท คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นที่ร้อยละ 6.96 ทั้งนี้จากข้อมูลจำนวนห้องพักของจังหวัดกระบี่ พบว่าจังหวัดกระบี่มีจำนวนห้องพัก 19,020 ห้อง เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2557 ที่มีห้องพัก 18,607 ห้องอยู่ร้อยละ 2.22 โดยในปี พ.ศ. 2558 นี้ อัตราการเข้าพักเฉลี่ยของโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ คือ ร้อยละ 62.81 ซึ่งมากกว่าปี พ.ศ. 2557 ที่มีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยที่ร้อยละ 59.51 (กรมการท่องเที่ยว, 2559)

ในด้านรายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว พบว่าในปี พ.ศ. 2558 ธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 ด้วยสัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 27.66 รองลงมาคือ ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 21.60 ธุรกิจร้านค้าและร้านจำหน่ายสินค้าที่ระลึก คิดเป็นร้อยละ 17.28 ตามลำดับ (กรมการท่องเที่ยว, 2559) อย่างไรก็ตามรายได้ดังกล่าวไม่ได้สะท้อนถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่ที่ได้รับรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างแท้จริงเพราะเป็นเพียงข้อมูลรายงานสรุปผลประจำปีเท่านั้น หากต้องการทราบผลกระทบทางเศรษฐกิจต้องมีการดำเนินการวิเคราะห์ตัวคูณทวีทางการท่องเที่ยว (Tourism Multiplier) จึงจะทำได้ซึ่งจะทำให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจกำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ได้ ซึ่งในโครงการวิจัยนี้มุ่งเน้นในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเท่านั้นจึงไม่ได้ดำเนินการวิเคราะห์ในส่วนผลกระทบทางเศรษฐกิจของจังหวัดกระบี่จากภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ในการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่นั้น ทางหน่วยงานและองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ได้พยายามผลักดันให้มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เป็นการอนุรักษ์หลายกิจกรรม เพื่อเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้เรียนรู้ศึกษาและมุ่งเน้นการอนุรักษ์ และรักผิชอบในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติด้วย ตามแนวคิด Krabi Go Green ของจังหวัด เช่นโครงการใจสีเขียว ปั่นเที่ยวกระบี่ โดยที่

มีหลายหน่วยงานให้ความสนใจ อาทิ สมาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ สมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกระบี่ ที่สำคัญภาคีเครือข่ายการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ได้มีการร่วมมือกับโครงการ Zero Carbon Resort (ZCR) ที่มีเครือข่ายภาคีกลุ่ม Frontier Group จำนวน 8 แห่งเข้าร่วม นอกจากนี้ ยังมีเหตุการณ์การต่อต้านการสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินในจังหวัด ซึ่งประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่เชื่อว่าจะส่งผลเสียต่อสภาพลักษณะการท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติของจังหวัดกระบี่

2.1.5 มาตรฐานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว (Green Tourism Business Standard)

ปัจจุบัน แนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวได้รับความสนใจและให้ความสำคัญจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนองค์กรที่มีหน้าที่ในการกระตุ้นการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มาตรฐานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวที่เป็นการรับรองมาตรฐานให้กับธุรกิจท่องเที่ยวมีดังนี้

2.1.5.1 มาตรฐาน ASEAN Green Hotel Recognition Award

รางวัลมาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียน (ASEAN Green Hotel Awards) เป็นความร่วมมือกันในกลุ่มประเทศอาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN: Association of South East Asian Nations) โดยเป็นข้อตกลงร่วมกันของประเทศในกลุ่มอาเซียนต่อการดำเนินการในด้านกายภาพของโรงแรม และการมีส่วนร่วมของพนักงาน ชุมชน และนักท่องเที่ยวต่อการดำเนินการท่องเที่ยวสีเขียวที่จะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (สมพงศ์ โสทะรักษ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์, 2556) โดยยึดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการท่องเที่ยวสีเขียว เช่น นโยบายสิ่งแวดล้อมและการดำเนินการสำหรับผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม การใช้ผลิตภัณฑ์สีเขียว การมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรส่วนท้องถิ่น การจัดการขยะจัดการของเสีย การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดการใช้พลังงาน ฯลฯ (กรมการท่องเที่ยว, 2555)

2.1.5.2 มาตรฐานใบไม้เขียว (Green leaf)

ดำเนินการภายใต้โครงการใบไม้เขียว โดยมูลนิธิใบไม้เขียว มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นและผลักดันให้ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยวในประเทศไทยดำเนินการพัฒนาศักยภาพในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว และสร้างการรับรู้และเข้าใจต่อธุรกิจโรงแรมต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพสิ่งแวดล้อม (กรมส่งเสริมคุณภาพ

สิ่งแวดล้อม, มปป.) โดยเกณฑ์ในการตรวจสอบมาตรฐานการให้บริการของสถานประกอบการตามมาตรฐานของมูลนิธิใบไม้สีเขียว (2552) ประกอบด้วยหมวดต่างๆ ดังต่อไปนี้

- หมวดที่ 1 นโยบายและการสื่อสาร
- หมวดที่ 2 การพัฒนาบุคลากร
- หมวดที่ 3 คณะกรรมการ
- หมวดที่ 4 เป้าหมายและแผนปฏิบัติการ
- หมวดที่ 5 การจัดการของเสีย
- หมวดที่ 6 ประสิทธิภาพและการใช้พลังงาน
- หมวดที่ 7 ประสิทธิภาพการใช้น้ำ
- หมวดที่ 8 ครุภัณฑ์และห้องอาหาร
- หมวดที่ 9 ห้องซักล้าง
- หมวดที่ 10 การจัดซื้อ
- หมวดที่ 11 คุณภาพอากาศภายในอาคาร มลพิษทางอากาศ และเสียง
- หมวดที่ 12 น้ำและคุณภาพน้ำ
- หมวดที่ 13 สปาและการนวดเพื่อสุขภาพ
- หมวดที่ 14 สถานที่ออกกำลังกาย สระว่ายน้ำและกิจกรรมกลางแจ้ง
- หมวดที่ 15 ความปลอดภัยในโรงแรม
- หมวดที่ 16 ผลกระทบต่อระบบนิเวศ
- หมวดที่ 17 การมีส่วนร่วมกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น
- หมวดที่ 18 การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ทั้งนี้สมพงศ์ โสทะรักษ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์ (2556) วิเคราะห์ว่าเมื่อเปรียบเทียบมาตรฐานใบไม้สีเขียวกับมาตรฐาน ASEAN Green Hotel Recognition แล้วพบว่ามาตรฐานใบไม้สีเขียวมีมาตรฐานที่น้อยกว่าถึง 19 หัวข้อในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) การมีส่วนร่วมพนักงาน ลูกค้า ผู้ประกอบการร้านค้า มีส่วนร่วมในกิจกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม 2) มีแผนการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม 3) มีกระบวนการประเมินผลกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมของโรงแรม 4) ส่งเสริมการใช้สินค้าในท้องถิ่นเพื่อใช้ในการดำเนินงานโรงแรม ตัวอย่างเช่น อาหาร และสินค้าทางด้านฝีมือต่างๆ 5) มีการแผนส่งเสริมกิจกรรมการป้องกันและอนุรักษ์โดยการสร้างจิตสำนึก 6) ส่งเสริมอาชีพในท้องถิ่น 7) ส่งเสริมให้ผู้ให้บริการมีส่วนในการแยกขยะและการส่งเสริมการจัดการขยะอันเนื่องมาจากลูกค้า 8) นำเสนอกิจกรรมการประหยัดพลังงานและการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีประหยัดพลังงาน เพื่อลดการใช้พลังงานในโรงแรม 9) ติดตั้งมิเตอร์แยกเพื่อตรวจวัดพลังงานในโรงแรม 10) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เข้าพักด้านการประหยัดไฟฟ้า 11) จัดทำแผนงานในการซ่อมบำรุงอุปกรณ์เพื่อการประหยัดน้ำ 12) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของแขกในการประหยัดน้ำ 13) จัดทำ

แผนการดำเนินงานการซ่อมบำรุงพื้นที่และการบำรุงรักษาอุปกรณ์ปรับอากาศ 14) ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นด้านการออกแบบอาคาร การใช้วัสดุ การตกแต่ง 15) มีการป้องกันการเกิดน้ำเสียจากสาเหตุต่าง ๆ 16) โรงแรมมีการส่งเสริมการใช้น้ำบำบัดแล้วมารดน้ำต้นไม้ 17) มีการส่งเสริมให้เกิดการบำบัดน้ำเสียด้วยวิธีการที่เหมาะสม 18) ส่งเสริมการจัดทำป้าย หรือ สัญลักษณ์ของสารประกอบที่เป็นพิษให้ชัดเจน 19) โรงแรมมีการจัดการวัตถุมีพิษอย่างเหมาะสม

โดยในการประเมินนั้น ธุรกิจโรงแรมที่ต้องการได้รับมาตรฐานใบไม้เขียวต้องตอบคำถามเพื่อคัดกรองคุณสมบัติก่อนที่จะดำเนินการประเมินด้วยแบบสอบถาม คณะกรรมการกลั่นกรองขั้นต้นก่อนที่จะมีการลงพื้นที่เพื่อตรวจสอบก่อนที่จะนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนมาตรฐานจากโรงแรมอ้างอิงทั้งหมด 20 โรงแรม ทั้งนี้ในการประเมินมาตรฐานใบไม้สีเขียวจะนำค่ามาตรฐานใบไม้สีเขียวไปมอบรางวัล โดยมีแนวทางการจัดอันดับโรงแรมสีเขียวดังนี้

ตารางที่ 2.1 คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้เขียว เล่ม 1

น้อยกว่าร้อยละ 45.34	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 1 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 45.34-55.89	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 2 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 55.90-66.44	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 3 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 66.45-77.99	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 4 ใบ
มากกว่าร้อยละ 77.99	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 5 ใบ

ตารางที่ 2.2 คะแนนมาตรฐานของโรงแรมใบไม้เขียว เล่ม 2

น้อยกว่าร้อยละ 52	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 1 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 52-56.8	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 2 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 56.9-61.7	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 3 ใบ
ตั้งแต่ร้อยละ 61.8-66.5	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 4 ใบ
มากกว่าร้อยละ 66.5	ได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียว	จำนวน 5 ใบ

2.1.5.3 มาตรฐานที่พักและชุมชนสีเขียว (Green Accommodations & Communities)

กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินงานโครงการส่งเสริมกิจกรรมสีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 โดยครอบคลุมธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท บังกะโล บ้านเช่า และเกสต์เฮาส์ และในการประเมินมาตรฐานจะพิจารณา

จาก 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยหลัก (Core Factors) ได้แก่ การจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการจัดการด้านสังคมและการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น และปัจจัยเฉพาะพื้นที่ (Area Base Specific Factors) ได้แก่ ในแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติประเภทภูเขาและป่าไม้ แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด ทะเล และเกาะ และในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรม (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, 2555)

โดยในการจัดลำดับการผ่านเกณฑ์มาตรฐานสถานที่พักเขียว สามารถจัดอันดับได้ดังนี้

- ระดับ GOLD CLASS ได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไปของคะแนนรวมทั้งหมด
- ระดับ SILVER CLASS ได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 70-79 ของคะแนนรวมทั้งหมด
- ระดับ BRONZE CLASS ได้คะแนนรวมคิดเป็นร้อยละ 60-69 ของคะแนนรวมทั้งหมด

2.1.5.4 มาตรฐาน Green Globe

มาตรฐาน Green Globe เป็นมาตรฐานที่ให้การรับรองโดย Green Globe ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศที่ให้การรับรองเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2535 โดยสภาการเดินทางและการท่องเที่ยวโลก (World Tourism and Travel Council) และดำเนินงานโดยยึดหลักตามแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21 - แผนแม่บทของโลกสำหรับการดำเนินงานในศตวรรษที่ 21 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) (Green Globe, 2014) โดย Green Globe เป็นมาตรฐานที่ให้การรับรองธุรกิจการท่องเที่ยวและโรงแรมเพื่อสร้างความตระหนักต่อสิ่งแวดล้อมและยกระดับมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวและโรงแรม ซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรม ผู้จัดนำเที่ยว สวนสาธารณะ รีสอร์ท ขนส่ง สนามบินและอื่น ๆ ซึ่งมาตรฐานลูกโลกสีเขียวจะมีความใกล้เคียงกับรางวัลมาตรฐานอื่น ๆ นั่นคือ ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะวิธีการบริหารจัดการเท่านั้น แต่ยังคงให้ความสำคัญกับวิธีการปฏิบัติต่อสังคมและสภาพแวดล้อมที่ประเมินได้ โดยมาตรฐาน Green Globe ประกอบด้วยเกณฑ์ทั้งหมด 9 เรื่องดังนี้

1. การปล่อยก๊าซเรือนกระจก
2. การลดปริมาณของเสีย การนำกลับมาใช้ใหม่ และการนำไปแปรรูป
3. ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน การอนุรักษ์และการจัดการพลังงาน
4. การจัดการเรื่องการใช้ทรัพยากรน้ำ
5. การจัดการเรื่องน้ำเสีย
6. การป้องกัน /การควบคุมคุณภาพของอากาศ และการควบคุมเสียง
7. การจัดซื้อที่คำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
8. การพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม
9. การลดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์

2.1.6 แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity)

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ อาทิสถาบันการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานกระบี่ นายกสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ เป็นต้น ได้ร่วมกันพัฒนาประเด็นสำคัญในการวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมของจังหวัดกระบี่ในมิติด้านจำนวนห้องพักกับจำนวนนักท่องเที่ยวเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนด้านการจัดการการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในธุรกิจโรงแรมเพื่อวิเคราะห์ ณ ปัจจุบันว่าสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมดกี่คน เพียงพอต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่หรือไม่อย่างไร ด้วยเหตุนี้ ในการศึกษานี้จึงประยุกต์แนวคิดขีดความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ที่ใช้กันอย่างแพร่หลายในงานด้านการจัดการการท่องเที่ยว (กรมป่าไม้, 2540; นววรรณ ฐานะกาญจน์, 2543) ที่นำมาเป็นเครื่องมือในการวางแผนจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญในการป้องกันและลดผลกระทบที่อาจจะ หรือเกิดขึ้นจากการประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่มีการสัมผัส เหยียบย่ำ หรือบริโภคทรัพยากรทางธรรมชาติทั้งทางตรงและทางอ้อม

โดยกรมป่าไม้ (2540) ได้ให้ความหมายของขีดความสามารถในการรองรับว่าเป็นการคำนวณหาปริมาณนักท่องเที่ยวสูงสุดที่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่จะส่งผลกระทบต่อหรือก่อให้เกิดการทำลายสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติน้อยที่สุด โดยที่นักท่องเที่ยวยังคงสามารถได้รับความเพลิดเพลินและสามารถพักผ่อนหย่อนใจได้มากที่สุด ทั้งนี้ กรมป่าไม้ (2540) ยังได้ให้ความสำคัญกับความรู้สึกและการใช้ชีวิตของชุมชนท้องถิ่นในแหล่งท่องเที่ยวด้วยที่ต้องได้รับผลกระทบจากการท่องเที่ยวน้อยที่สุด ภายใต้ความหมายนี้ สอดคล้องกับนววรรณ ฐานะกาญจน์ (2543) ที่ให้ความสำคัญของการศึกษาขีดความสามารถในการรองรับที่ครอบคลุมไปถึงมิติด้าน

ประสบการณ์ของนักท่องเที่ยว นั่นคือ การกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยวที่ทำให้กิจกรรมการท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวตลอดจนทรัพยากรทางการท่องเที่ยวน้อยที่สุด โดยที่นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์การท่องเที่ยวมากที่สุด หรือกล่าวได้ว่าเป็นแนวคิดในการสร้างสมดุลทางการท่องเที่ยวระหว่างมิติของกิจกรรมการท่องเที่ยว สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการวางแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และโครงสร้างพื้นฐานที่จะสามารถอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวและเป็นการจัดการนักท่องเที่ยวให้ประกอบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยวและทรัพยากรการท่องเที่ยวน้อยที่สุด

โดยกรมป่าไม้ (2540) ได้นำเสนอองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยว 3 องค์ประกอบดังนี้

1. ขีดความสามารถในการรองรับด้านกายภาพ (Physical Carrying Capacity) เป็นการกำหนดระดับการใช้ประโยชน์ด้านท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรมท่องเที่ยว ณ ช่วงเวลาหนึ่งซึ่งเป็นการกำหนดค่ามาตรฐานด้านขนาดเนื้อที่ของกิจกรรมการท่องเที่ยวแต่ละประเภทที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการได้รับประสบการณ์ทางการท่องเที่ยว และไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อแหล่งท่องเที่ยว

2. ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility Carrying Capacity) เป็นการประเมินความสามารถของสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว อาทิ โรงแรมที่พัก ร้านอาหารที่จอดรถ ท่าเรือ ห้องน้ำ -ห้องสุขา เส้นทางศึกษาธรรมชาติ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านค้า รวมไปถึงระบบกำจัดขยะ น้ำประปา การบำบัดน้ำเสีย เป็นต้นว่าสามารถรองรับการใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใดในช่วงเวลาที่กำหนด

3. ขีดความสามารถในการรองรับด้านชีวภาพ (Biophysical carrying capacity) เป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยวที่แหล่งท่องเที่ยวสามารถรองรับได้โดยไม่ส่งผลกระทบกับการสูญเสียถิ่นอาศัย การลดลงของพันธุ์สัตว์ป่าที่เคยปรากฏในแหล่งท่องเที่ยว การพังทลายของดินในพื้นที่ การเกิดมลพิษในแหล่งน้ำ การแห้งเหือดของแหล่งน้ำธรรมชาติ เป็นต้น

โดยประเด็นสำคัญในการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมในงานวิจัยนี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์องค์ประกอบในการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับทางการท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นั่นคือ การวิเคราะห์ความสามารถในการรองรับของโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ ณ ปัจจุบันว่าสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมดกี่คน เพียงพอต่อการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่หรือไม่อย่างไร โดยมีหน่วยที่วัด เป็น จำนวนผู้เข้าพักต่อช่วงเวลา

ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จะอาศัยวิธีการคำนวณมีลักษณะเช่นเดียวกันกับการคำนวณขีดความสามารถในการรองรับด้านกายภาพ คือ การคำนวณปริมาณห้องพักทั้งหมดในโรงแรมที่พักของจังหวัดกระบี่ เพื่อคำนวณว่าในแต่ละวัน (หรือปี) โรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมดกี่คนนอกจากนี้ผู้วิจัยจะนำปริมาณนักท่องเที่ยวและขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมในจังหวัดกระบี่มาประมาณการปริมาณขยะ และปริมาณความต้องการน้ำของโรงแรมในการรองรับการท่องเที่ยวด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางผู้วิจัยทำการทบทวนดังรายละเอียดต่อไปนี้

สมพงศ์ โสทรักษ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์ (2556) ศึกษากระบวนการพัฒนาโรงแรมระดับ 3 ดาว ภายใต้มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียน สำหรับผู้ประกอบการไทย เพื่อศึกษาคูณลักษณะโรงแรม การบริหารจัดการและเสนอแนวทางการพัฒนาโรงแรม 3 ดาวสู่มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียน ที่แก้ปัญหาสภาพโรงแรมทรุดโทรมและเพื่อดำเนินการตามข้อตกลงร่วมกันของประชาคมอาเซียนได้ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ โรงแรมระดับ 3 ดาว ที่เป็นสมาชิกมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียว จำนวน 7 คน แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดทำแผนที่เชิงมนทัศน์ ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนาโรงแรมที่ผ่านมาตรฐานมูลนิธิใบไม้เขียวไปสู่มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนต้องมีการดำเนินการตามข้อกำหนดเพิ่มขึ้น 19 ข้อ และพบว่าโรงแรมยังไม่ได้ดำเนินการอยู่ 8 ข้อ จึงมีการเสนอแนวพัฒนาโรงแรมที่สร้างความยั่งยืนในธุรกิจท่องเที่ยวได้

หงสกุล เมสนุกุล (2555) ดำเนินการศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจที่พักตามมาตรฐานใบไม้เขียวของโรงแรมชิกเซนต์ ไฮอเวย์ เกะยาวน้อย เพื่อศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมมาตรฐานโรงแรมสีเขียว การศึกษาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของ Six senses Hideaway ในด้านความสอดคล้องในการพัฒนาการจัดการที่พักโรงแรมสีเขียวในลักษณะที่แต่ละด้านเมื่อเทียบกับมาตรฐานโรงแรมใบไม้สีเขียว ซึ่งประกอบไปด้วย นโยบายและมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการของเสีย ประสิทธิภาพการใช้พลังงานและน้ำ การจัดซื้อ คุณภาพอากาศภายในอาคาร มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง คุณภาพน้ำ การเก็บรักษา ใช้ และจัดการเชื้อเพลิง แก๊ส และสารพิษ ผลกระทบต่อระบบนิเวศ และการมีส่วนร่วมกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ซึ่งการศึกษาพบว่าการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของ Six senses Hideaway เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมตามมาตรฐานโรงแรมใบไม้สีเขียว

จิรวัดน์ อนุวิชานนท์และคณะ (2554) ดำเนินการศึกษาแผนการพัฒนาการให้บริการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียวในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว ทัศนคติต่อโครงสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว บรรทัดฐานของสังคม จิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ค่านิยมในการดำเนินชีวิต

ความคุ้มค่าที่รับรู้ต่อโรงแรม/ที่พักสีเขียว การสนับสนุนสิ่งแวดล้อม การรับรู้ต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน และลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการ และพฤติกรรมการใช้บริการ รวมทั้งศึกษาแนวคิดจากบุคคลในกลุ่มผู้ประกอบการโรงแรม/ที่พัก ผู้บริหารหน่วยงานภาครัฐ และกลุ่มชุมชน เพื่อวางแผนการพัฒนาการให้บริการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างแผนการพัฒนาการให้บริการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง การวิจัยเชิงปริมาณได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเกาะเสม็ด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 25-34 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพนักศึกษา/นักเรียน มีรายได้ครัวเรือนต่อเดือน 15,000-29,999 บาท และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบพบความแตกต่างและความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้ 1) นักท่องเที่ยวที่มีเพศและระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมการด้านการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน 2) นักท่องเที่ยวที่มีสถานภาพต่างกันมีพฤติกรรมการด้านการบอกต่อแตกต่างกัน 3) ทศนคติต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว ทศนคติต่อโครงสร้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความคุ้มค่าที่รับรู้ต่อโรงแรม/ที่พักสีเขียว และการรับรู้ต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการโรงแรม/ที่พักสีเขียว 4) ทศนคติต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียวความคุ้มค่าที่รับรู้ต่อโรงแรม/ที่พักสีเขียว การรับรู้ต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน และความตั้งใจใช้บริการโรงแรม/ที่พักสีเขียว มีผลต่อพฤติกรรมด้านการบอกต่อ 5) ทศนคติต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว จิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความคุ้มค่าที่รับรู้ต่อโรงแรม/ที่พักสีเขียว การรับรู้ต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน และความตั้งใจใช้บริการโรงแรม/ที่พักสีเขียว มีผลต่อพฤติกรรมการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 6) ทศนคติต่อสิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว ค่านิยมในการดำเนินชีวิต ความคุ้มค่าที่รับรู้ต่อโรงแรม/ที่พักสีเขียว และความตั้งใจใช้บริการโรงแรม/ที่พักสีเขียว มีผลต่อพฤติกรรมการไม่อ่อนไหวต่อราคา สำหรับผลการวิจัยเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ประกอบการเจ้าหน้าที่ภาครัฐและชุมชนรวม 41 คน พบว่า ต้องมีการประสานงานและความร่วมมือระหว่างทุกภาคส่วนเพื่อช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้วยความจริงใจและช่วยกันสอดส่องป้องกันเพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน โดยภาครัฐจะต้องเป็นผู้ควบคุม ตรวจสอบอย่างเคร่งครัด ควรใช้พลังงานและทรัพยากรน้ำอย่างประหยัด ชื้อสินค้าในท้องถิ่นและวัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียของสถานประกอบการ ปลุกฝังจิตสำนึกทุกฝ่ายรวมทั้งนักท่องเที่ยวให้ช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ควรมีบทลงโทษที่เข้มงวดต่อการบุกรุกพื้นที่ รวมทั้งมีการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจกับผู้ประกอบการและชุมชนเพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง ส่วนแผนการพัฒนาการให้บริการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียว ในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ประเทศไทยโดยกำหนดกลยุทธ์ดังนี้ 1) สร้างจิตสำนึกและการมีส่วนร่วมของโรงแรม/ที่พักและทุกภาคส่วนในเกาะเสม็ดในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมร่วมกัน 2) ส่งเสริมให้โรงแรม/ที่พักในเกาะเสม็ดมีส่วนร่วมและบทบาทหน้าที่ในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม 3) เสริมสร้างเครือข่ายขับเคลื่อนในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและสร้างการมีส่วนร่วมของโรงแรม/ที่พักใน

เกาะเสม็ดในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม 4) ติดตามประเมินผลและบริหารจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวในเกาะเสม็ดเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

เดชา สีตูกา (2556) ดำเนินการศึกษาการใช้น้ำของโรงแรมในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 8 แห่งและเปรียบเทียบอัตราการใช้น้ำและสัดส่วนการใช้น้ำใน 3 พื้นที่ที่มีการใช้น้ำสูง ได้แก่ ห้องพักแขก ห้องครัว-อาหาร และสระว่ายน้ำ ตลอดจนประเมินแนวปฏิบัติการใช้ น้ำ อัตราการใช้น้ำเฉลี่ยคำนวณจากข้อมูลปริมาณน้ำใช้รายเดือนของโรงแรมและอัตราการเข้าพักระหว่างเดือนมกราคม ปี 2553 – เดือนสิงหาคม ปี 2555 รวม 32 เดือน และประมาณค่าการใช้น้ำของ 3 พื้นที่ในโรงแรมจากอัตราการไหลของน้ำผ่านอุปกรณ์ต่าง ๆ ระยะเวลาและความถี่ในการใช้อุปกรณ์แต่ละพื้นที่ รวมถึงจำนวนผู้ให้บริการ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังใช้เกณฑ์การวัดมาตรฐานสิ่งแวดล้อมในโรงแรมที่เกี่ยวข้องตามมาตรฐาน ECOTEL เพื่อเป็นข้อมูลร่วมกับลักษณะของโรงแรมต่าง ๆ ในการหาความสัมพันธ์กับอัตราการใช้น้ำเฉลี่ยของโรงแรม

ไพลิน ปิยวนิชพงษ์ (2554) ศึกษากลยุทธ์ในการใช้สื่อประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว ณ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้มีการตรวจสอบเครื่องมือ โดยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ และการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่านักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในระดับมาก และสามารถสรุปกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อการฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ตามหลักการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 7 Greens ดังนี้

1. หัวใจสีเขียว ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อประเภทต่าง ๆ ได้แก่ สื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อบุคคล และสื่อเว็บไซต์
2. รูปแบบการเดินทางสีเขียว ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อบุคคล ได้แก่มัคคุเทศก์
3. แหล่งท่องเที่ยวสีเขียว ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อเฉพาะ เช่น ป้าย หรือสัญลักษณ์ และ กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน
4. ชุมชนสีเขียว ใช้กลยุทธ์การจัดนิทรรศการ หรือการจัดกิจกรรม
5. รูปแบบกิจกรรมสีเขียวใช้กลยุทธ์การจัดกิจกรรมพิเศษ หรือโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. การบริการสีเขียว ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อออนไลน์และการมอบรางวัลให้แก่สถานประกอบการ

7. ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ใช้กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโทรทัศน์ วิทยุ รวมถึงวิทยุชุมชน และการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชน

จำลอง โพธิ์บุญ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการฝ่าวิกฤตภาวะโลกร้อน: ศึกษากรณีเทศบาลตำบลเมืองแกลง การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การจัดการพลังงาน/ลดภาวะโลกร้อนของเทศบาลตำบลเมืองแกลงและเพื่อสังเคราะห์เป็นบทเรียนสำหรับการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาล ผู้นำชุมชน และประชาชน การสังเกตการณ์ในพื้นที่ และจากเอกสาร การวิเคราะห์ข้อมูลได้ประยุกต์การพิจารณา 4 มิติของ Balanced Scorecard ผลการศึกษาพบว่า ด้านประสิทธิผลเทศบาลได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมด้านอนุรักษ์พลังงาน/ลดภาวะโลกร้อนอย่างต่อเนื่อง ด้านกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนและบุคลากรของเทศบาลได้มีส่วนร่วมในการดำเนินการในระดับสูงส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของเทศบาล ด้านการบริหารจัดการ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบชัดเจน ตามระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 มีนโยบาย แผนงาน และโครงการที่ครอบคลุม มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอ และมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ด้านการเรียนรู้และพัฒนา มีการพัฒนาบุคลากรทุกระดับ มีการปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยนำระบบ ISO 14001 มาใช้ และมีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสม และราคาไม่แพงมาใช้ในการดำเนินกิจกรรมลดภาวะโลกร้อนบทเรียนสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ได้แก่ 1) การให้ความสำคัญกับการจัดการพลังงาน/ลดภาวะโลกร้อน 2) การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักแก่ชุมชน 3) การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม 4) การพัฒนาบุคลากร และ 5) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

อาธิ ครูศากยวงศ์ และ กัญฐาภรณ์ ชัยกิตติกุล (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์ศึกษาระดับการช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เปรียบเทียบการช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคลกับการช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและศึกษาปัญหาอุปสรรคพร้อมแนวทางช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ทั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณควบคู่กับเชิงคุณภาพ เครื่องมือประกอบด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยศึกษาเกี่ยวกับระดับการช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี ในมิติ 5 ด้าน ประกอบด้วยมิติด้านจิตใจ มิติด้านสังคม มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านเทคโนโลยีและมิติด้านทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้ยังดำเนินการเปรียบเทียบการช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานีในมิติ 5 ด้านและภาพรวมของสามจังหวัด

ปิยะวรรณ คงประเสริฐ (2551) ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน และภายนอกและใช้หลักการของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยบูรณาการแผนพัฒนาทั้งมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และจิตใจไว้ในแผนเดียวกัน และบูรณาการความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้ง 4 กลุ่มได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว ผลการวิจัยจากรายการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว พบว่า ทรัพยากรทางธรรมชาติ ได้แก่ ชายหาด อ่าว น้ำตก เกาะ และป่าไม้ ทรัพยากรวัฒนธรรมและสิ่งที่สร้างขึ้น ได้แก่ วัด ศาล

พระเจดีย์ และพระพุทธรูปจำลอง ทรัพยากรประเพณี วิถีชีวิต และงานเทศกาล ได้แก่ งานฟูลมูนปาร์ตี้ การแข่งขันหาหอยกลม และประเพณีลากพระทางทะเล ทรัพยากรด้านกิจกรรม ได้แก่ การดำน้ำ ดูปะการัง การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ การพายคายัค แคนู เรือน้ำเที่ยว และการประมงพื้นบ้าน ทรัพยากรด้านบริการ ได้แก่ โรงแรมที่พักหรือรีสอร์ทที่ได้มาตรฐาน บริการด้านการคมนาคมขนส่งที่สะดวก บริการข้อมูล และศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยว โรงพยาบาล และสถานบริการด้านสุขภาพ สถานที่จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง บริการด้านสาธารณสุขปลอดภัยขั้นพื้นฐาน และการมีป้ายบอกทิศทาง และระบบสื่อความหมายในสถานที่ท่องเที่ยว แนวทางการวางแผนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ การพัฒนาการท่องเที่ยวที่เน้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนโดยยึดหลักการพัฒนาตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ เกษตรยั่งยืน และเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน

รัตติยา คีตานนท์ (2549) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหาและอุปสรรค และเพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยมีระเบียบวิจัยจากการสำรวจและแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดคือส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการพักผ่อน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงเกษตร ปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดรักถิ่นกำเนิด สนับสนุนให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษและจะดำรงรักษาความเป็นเมืองระบบนิเวศทางน้ำ และใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างยั่งยืน

สมชาย เลี้ยงพรพรรณ (2547) การศึกษาศักยภาพของแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณทะเลสาบสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจและประเมินศักยภาพของแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณศึกษาในเรื่องของความสะดวกในการเข้าถึง สิ่งอำนวยความสะดวก สภาพแวดล้อม คุณค่าและความสำคัญ การตอบรับของประชาชนในท้องถิ่น การให้การศึกษา การรักษาสิ่งแวดล้อม และองค์การในการจัดการ 2) สำรวจและวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่ง และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณทะเลสาบสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ แหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในบริเวณทะเลสาบสงขลา (ทะเลน้อย ทะเลหลวง ทะเลสาบ และทะเลสาบสงขลา) และพื้นที่โดยรอบที่อยู่ห่างจากชายฝั่งเข้ามาในแผ่นดินประมาณ 1 กิโลเมตร

ณกฤษพงษ์ เดือนดาว (2547) ศึกษาผลกระทบของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมในจังหวัดแพร่ โดยรวบรวมข้อมูลจากเอกสารยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่

และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของตัวแทนกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดแพร่ จำนวน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มนักการเมือง กลุ่มข้าราชการ กลุ่มองค์กรเอกชน กลุ่มนักธุรกิจ และกลุ่มสื่อสารมวลชน รวมทั้งสิ้น 25 ราย พบว่า นโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ได้รับการส่งเสริมด้วยแผนงานและโครงการในยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่ จำนวน 3 ใน 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ วิสาหกิจชุมชน (SMEs) ส่งเสริมการค้าลงทุนและแก้ไขปัญหาความยากจน การอนุรักษ์ ส่งเสริมวัฒนธรรมและ พัฒนาการท่องเที่ยว และการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมาตรการป้องกันผลกระทบเชิงลบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น ผู้ให้ข้อมูลหลักเห็นว่าควรกำหนดมาตรการทั้งในด้านนโยบายเพื่อป้องกันปัญหาระยะยาว การพัฒนา ความรู้ความเข้าใจเรื่องอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้กับประชาชนในพื้นที่ และมาตรการดูแลรักษาความ สะอาดและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

อังคณา ชนะชัยทวีทรัพย์ (2546) ได้ศึกษาถึงผลกระทบจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว ของรัฐบาลที่มีต่อธุรกิจขายสินค้าที่ระลึกในสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดใหม่ พบว่าค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงานของธุรกิจก่อนและหลังมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 53 ราคา สินค้าที่จำหน่ายในร้านค้าก่อนและหลังมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวมีราคาใกล้เคียงกัน คิดเป็น ร้อยละ 49 รายได้จากธุรกิจส่วนใหญ่จะมีรายได้เพิ่มมากขึ้นหลังจากมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 44 และจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศก่อนและหลังมีนโยบาย ส่งเสริมการท่องเที่ยวมีจำนวนใกล้เคียงกัน

อนุชา เล็กสกุลติก (2540) ได้เสนองานวิจัยเชิงนโยบายต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เรื่องการดำเนินงานเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ ในรายงานดังกล่าวได้ อธิบายความหมายของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้เสนอแผนงานจัดการ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ 27 แผนงาน ซึ่งประกอบด้วย แผนงานด้านการจัดการพื้นที่ การให้การศึกษากการ สร้างเครือข่ายและการตลาด ฯลฯ แผนงานดังกล่าวเน้นในด้านเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์ได้แสดง ไว้เด่นชัดว่า อาจจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในลักษณะการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass tourism) ได้ ถ้ามีการจัดการที่ดี นอกจากนี้ยังมีแผนงานที่ 3 เรื่องจัดทำเขตพื้นที่ท่องเที่ยวเชิงนิเวศในแหล่ง ท่องเที่ยว กำหนดให้จัดพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตัวอย่างดังกล่าวแล้วน่าจะเหมาะสม ต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

วรรณมา วงษ์วานิช (2539) ได้ศึกษาถึงผลกระทบทางการท่องเที่ยว พบว่า การท่องเที่ยวจะมี จำนวนมากหรือน้อยก็ตามย่อมส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อสังคมส่วนรวม และสังคม เฉพาะจุด เฉพาะแหล่ง ตลอดจนธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่หรือบริเวณที่กิจกรรมการ ท่องเที่ยวถูกจัดให้มีขึ้นส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจ ตลอดเวลาหลายปีที่ผ่านมาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวได้กลายเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่นำรายได้มาสู่ประเทศปีละจำนวนมาก และเป็น กิจกรรมที่ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท การท่องเที่ยวได้ก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ ได้แก่

ด้านอาชีพ การสร้างงาน และการกระจายรายได้ การสร้างรายได้ ด้านการเจริญเติบโตและการขยายตัวการลงทุน ความเติบโตของการท่องเที่ยวทำให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มีการลงทุนเพิ่มขึ้นและขยายตัวออกไป เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้อย่างทั่วถึง การลงทุนด้านการท่องเที่ยว เช่น การสร้างโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ฯลฯ

สุรีย์ บุญญานพวงศ์ (2539) ทำการศึกษาผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในชุมชนอย่างช้าๆ มานานกว่า 40 ปี แต่ในช่วง 10 ปีมานี้ การท่องเที่ยวได้เป็นตัวเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนอย่างรวดเร็ว การพัฒนาด้านคมนาคม การบริการสาธารณูปโภค และสาธารณูปการต่างๆ รวมทั้งการบริการทางสังคมอื่นๆ ได้รับการสนับสนุนมากขึ้น เพื่อให้สามารถรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสมกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวของชุมชนมากขึ้น มีการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม กิจกรรมการท่องเที่ยวได้ส่งผลทำให้เกิดการขยายตัวของชุมชนมากขึ้น มีการใช้ที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมเพิ่มขึ้น ประชากรในชุมชนที่มีกิจกรรมการท่องเที่ยวเข้าไป มีรายได้เพิ่มขึ้นมีโอกาสด้านทางเลือกในการประกอบอาชีพและการศึกษาสูงขึ้น พร้อมกับค่าครองชีพที่ขยับตัวสูงขึ้น ขณะที่ชุมชนที่ไม่มีการท่องเที่ยวเข้าไปยังขาดโอกาสดังกล่าวอยู่มาก

พิเชฐ พิมลศรี (2536) ได้ศึกษาผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่า: ศึกษาเฉพาะกรณีของอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ มีกิจกรรมในการนั่งช้างและล่องแพ แหล่งท่องเที่ยวส่วนมากเป็นประเภทธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่าประเภทนก และแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม ได้แก่ ชายเขา การท่องเที่ยวแบบเดินป่านอกจากได้สัมผัสกับธรรมชาติและวัฒนธรรมแล้ว ยังเป็นการท่องเที่ยวแบบผจญภัย แต่มีอันตรายน้อย เส้นทางส่วนมากอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ โดยยึดบริเวณใกล้เคียงกับแม่น้ำแม่แจ่ม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมท่องเที่ยวแบบล่องแพ การท่องเที่ยวแบบเดินป่ามีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงต่อวิถีชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นอย่างมากในด้านเศรษฐกิจ ประชาชนอาจมีรายได้เพิ่มขึ้นไม่มากนัก แต่เกิดนิสัยเห็นแก่เงินหรือให้ความสำคัญกับเงินมากยิ่งขึ้น ด้านวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการแต่งกาย อาหาร การใช้ภาษาถิ่นและการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน แต่ยังเปลี่ยนแปลงไม่เด่นชัดมากนัก ดังนั้นถ้ามีการวางแผนท่องเที่ยวแบบเดินป่าก็จะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนลดน้อยลง

พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ และคณะ (2558) ได้ศึกษาขีดความสามารถในการรองรับทางกายภาพของแหล่งท่องเที่ยวในเกาะลันตา พบว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ มีปัญหาและอุปสรรค ในด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรการท่องเที่ยวทั้งในด้านปัญหาด้านบริการที่พัก อาหาร และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว ปัญหาด้านการตลาดการท่องเที่ยวและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวปัญหาด้านนโยบายและการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และปัญหาด้านผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น โดยแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหมู่

เกาะลันตาควรยึดมั่นในปณิญากระบี่ที่ทุกภาคส่วนในจังหวัดกระบี่ได้ร่วมกันกำหนด ดำเนินการการพัฒนาทุนมนุษย์ทางการท่องเที่ยว การจัดการขยะแบบองค์รวม การจัดการด้านการจราจรในหมู่เกาะลันตา การบังคับใช้กฎหมาย การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน โดยเป็นสิ่งที่จำเป็นขั้นพื้นฐานในแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง และการพัฒนาอัตลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของหมู่เกาะลันตา เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาพลักษณ์ การสื่อความหมายและของที่ระลึกของหมู่เกาะลันตา โดยผลการวิจัยนำไปสู่การพัฒนาแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมและการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ใช้ประโยชน์และความต้องการของชุมชนท้องถิ่น รวมถึงการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับสูงสุดทางสิ่งอำนวยความสะดวกของพื้นที่ที่จะรองรับได้ของแต่ละแหล่งท่องเที่ยว

ดร.ชนิ เอมพันธุ์และมยุรี นาสา (2553) ทำการศึกษาเรื่องขีดความสามารถด้านกายภาพในการรองรับกิจกรรมดำน้ำตื้นของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดขีดความสามารถสูงสุดด้านกายภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกของแนวปะการังในการรองรับกิจกรรมดำน้ำตื้นของหมู่เกาะช้าง จังหวัดตราด พื้นที่ศึกษาคือแนวปะการังของกลุ่มเกาะรังประกอบด้วยเกาะทองหลาง เกาะยักษ์เล็ก และเกาะยักษ์ใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นที่ดำน้ำตื้นที่เป็นที่นิยมที่สุดของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง โดยใช้ขนาดพื้นที่แนวปะการังที่เปิดให้มีการประกอบกิจกรรมดำน้ำ ขนาดเนื้อที่ที่นักดำน้ำ 1 คนต้องการใช้ในการประกอบกิจกรรม และจำนวนเรือสูงสุดที่ท่นจอดเรือสามารถรองรับได้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสุ่มตัวอย่างนับจำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 8 วัน และจำนวนเรือประเภทต่างๆที่เข้าออกแนวปะการัง ในฤดูกาลท่องเที่ยว พ.ศ. 2549-50 ในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ระหว่างเวลา 10:30 – 16:30 น. รวม 26 วัน ผลการศึกษาพบว่า ขีดความสามารถในการรองรับด้านกายภาพของเกาะทองหลาง เกาะยักษ์เล็ก และเกาะยักษ์ใหญ่ มีค่าเท่ากับ 360 160 และ 380 คน/ครั้ง ตามลำดับ ส่วนจำนวนท่นจอดเรือที่ทางอุทยานแห่งชาติจัดไว้ให้พบว่าเกาะทองหลาง เกาะยักษ์เล็ก และเกาะยักษ์ใหญ่ รับจำนวนเรือขนาดเล็กสูงสุด 18, 15 และ 21 ลำต่อครั้ง ตามลำดับ หรือ เรือขนาดกลาง/ใหญ่ 6, 5 และ 7 ลำต่อครั้ง ตามลำดับ การศึกษาปริมาณการใช้ประโยชน์ของกิจกรรมดำน้ำพบว่า เฉพาะเกาะยักษ์เล็กเท่านั้นที่มีจำนวนนักดำน้ำเกินขีดความสามารถในการรองรับด้านกายภาพและมีจำนวนเรือเกินกว่าท่นจอดเรือที่จัดไว้ให้

บทที่ 3

การดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้จึงเป็นงานวิจัยเชิงประยุกต์เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ จึงต้องอาศัยทั้งงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณตามกระบวนทัศน์ในการวิจัยแบบวิธีผสม (Mixed-Method Paradigm) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร การศึกษาในครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดกระบี่ ดังนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)
ธุรกิจโรงแรม	202
ธุรกิจนำเที่ยว	557
ธุรกิจร้านอาหาร	89
รวม	848

ที่มา: สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (2557) และจากการสำรวจของนักวิจัย

โดยผู้วิจัยศึกษาผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมและธุรกิจร้านอาหารจากประชากร

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจะดำเนินการคัดเลือกผู้เกี่ยวข้องกับธุรกิจสีเขียวการท่องเที่ยวที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Sampling) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ความพร้อม และความต้องการดำเนินการธุรกิจสีเขียว จากธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดกระบี่ทั้งสิ้น 557 แห่ง ดังนั้นจึงคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการของ Yamane (1967) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย N = จำนวนธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จำนวน 557 แห่ง

e = ค่าความคลาดเคลื่อนในการวิจัย คือ 0.05

$$\text{แทนค่า} = \frac{557}{1+(557 \times 0.05^2)} = 232.81$$

ดังนั้น จำนวนตัวอย่างที่เป็นตัวแทนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต้องมีไม่น้อยกว่า 233 แห่ง โดยในตารางที่ 4 สรุปจำนวนตัวอย่างธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ในการศึกษาครั้งนี้

ตารางที่ 3.2 จำนวนตัวอย่างธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)
ธุรกิจโรงแรม	202
ธุรกิจนำเที่ยว	233
ธุรกิจร้านอาหาร	89
รวม	524

ที่มา: จากการคำนวณ

สำหรับการประชุมกลุ่มย่อยกับธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่ กำหนดขนาดตัวอย่างไม่เกิน 30 คนต่อการประชุมหนึ่งครั้ง ผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ความต้องการและนำไปวิเคราะห์ผล

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการวิจัย ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วนคือ

3.2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวและงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศจากห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ Scholar.google.com การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการท่องเที่ยว เป็นต้น

3.2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแต่ละกลุ่ม ดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง (validity) แล้ว ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ตามจำนวนตัวอย่างแต่ละกลุ่มธุรกิจที่ได้จากการสุ่มตัวอย่าง หากแบบสอบถามของกลุ่มธุรกิจใดไม่ครบตามจำนวนที่กำหนด มีการโทรศัพท์ติดตามอย่างน้อย 2 ครั้ง

3.2.2.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการประชุมกลุ่มย่อยจำนวนอย่างน้อย 2 ครั้ง เพื่อศึกษาถึงศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการท่องเที่ยว ธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ผลเพื่อเป็นจัดทำแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต่อไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 ในการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประชุมกลุ่มย่อยระดมความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสีย ผู้วิจัยใช้สมุดจดบันทึกภาคสนาม (Field Note) อุปกรณ์บันทึกเสียง กล้องถ่ายรูปในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2 สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การรับรู้และการตระหนักถึงการดำเนินการธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ตอนที่ 2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ตอนที่ 3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

ตอนที่ 4 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

ตอนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

ทั้งนี้เฉพาะในส่วนของธุรกิจโรงแรมมีศึกษาเกี่ยวกับขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยนำบันทึกภาคสนาม (Field Note) จากการสัมภาษณ์และการสังเกต เพื่อดำเนินการจัดทำรายละเอียดจากการเก็บข้อมูล (Transcripts) และทำการอ่านรายละเอียดจากการเก็บข้อมูล (Transcripts) หลายครั้งเพื่อกำหนดรหัส (Code) สำหรับการลงรหัส (Coding) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ก่อนที่จะสรุป รวบรวมและจัดหมวดหมู่ประเด็นที่ได้รับจากการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยจะทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยใช้สถิติเบื้องต้น ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.5 การสังเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประยุกต์เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวสีเขียว ดังนั้น ผู้วิจัยนำผลการวิจัยไปสังเคราะห์ข้อมูลร่วมกับผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ทั้งภาครัฐ และภาคธุรกิจการท่องเที่ยวด้วยการคัดเลือกตัวแทนธุรกิจท่องเที่ยวเข้าร่วมการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีรายงานผลการวิจัยได้ทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ตอนที่ 2 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

ตอนที่ 3 ชัดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่ ซึ่งผลการวิจัยมีดังนี้

4.1 การรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาการรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) การเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม 2) การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ประกอบการหรือผู้บริหารของธุรกิจการท่องเที่ยวที่กำลังดำเนินงานธุรกิจสีเขียวอย่างเป็นรูปธรรม กล่าวคือเป็นธุรกิจที่ได้รับรางวัลจากองค์กรที่ดูแลเกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียว อย่างเช่นมูลนิธิใบไม้เขียวหรือเป็นธุรกิจที่สมัครใจเข้าร่วมโครงการที่จัดโดยองค์กรที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการสีเขียวแต่ยังไม่ได้รับรางวัลหรือประกาศนียบัตรใด ๆ 3) การเสวนาประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจ ข้าราชการและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ

4.1.1 การเก็บข้อมูลการรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่โดยใช้แบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จำนวน 3 กลุ่ม คือ ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจร้านอาหาร โดยเก็บจากสถานประกอบการแห่งละ 1 ชุดเท่านั้น จากการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมด 536 ชุด หลังจากนำมาตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สามารถนำไปวิเคราะห์ได้ทั้งหมด 524 ชุด รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนแบบสอบถามที่นำมาวิเคราะห์ได้

ประเภทธุรกิจ	จำนวน (แห่ง)
ธุรกิจโรงแรม	202
ธุรกิจนันทนาการ	233
ธุรกิจร้านอาหาร	89
รวม	524

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อ งานวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Sciences : SPSS) โดยผู้วิจัยได้แยก การวิเคราะห์แบบสอบถามออกตามประเภทธุรกิจ ประกอบด้วยธุรกิจโรงแรม ธุรกิจนันทนาการ และ ธุรกิจร้านอาหาร ในแต่ละประเภทธุรกิจจะมีการแยกวิเคราะห์ออกเป็น 5 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของกิจการ
2. การวิเคราะห์การรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจ ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
3. การวิเคราะห์กิจกรรมการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่
4. การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวใน จังหวัดกระบี่
5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

4.1.1.1 ธุรกิจโรงแรม ที่พัก

สำหรับธุรกิจโรงแรมที่พัก ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 202 ชุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของกิจการ

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 65.84 เพศชาย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 34.14 ส่วนใหญ่มี อายุช่วง 26 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.70 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.25 ช่วง อายุ 21 - 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.35 ช่วงอายุ 36- 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.88 ส่วนที่เหลือในช่วง อายุอื่น ๆ มีจำนวนค่อนข้างน้อย คิดเป็นร้อยละต่อช่วงอายุไม่ถึงร้อยละ 10 โดยมีช่วงอายุ น้อยกว่า 20 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.99

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจโรงแรมที่พัก

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	69	34.16
หญิง	133	65.84
รวม	202	100
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	2	0.99
21 – 25 ปี	31	15.35
26 – 30 ปี	60	29.70
31-35 ปี	51	25.25
36-40 ปี	24	11.88
41-45 ปี	16	7.92
46-50 ปี	11	5.45
50 ปีขึ้นไป	7	3.47
รวม	202	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	1	0.50
มัธยมศึกษาตอนต้น	14	6.93
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	26	12.87
อนุปริญญา/ปวส	38	18.81
ปริญญาตรี	116	57.42
ปริญญาโทขึ้นไป	7	3.47
รวม	202	100
ตำแหน่งงาน		
เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง	57	28.22
ผู้บริหารระดับกลาง	23	11.39
ผู้บริหารระดับต้น	29	14.36
พนักงานระดับปฏิบัติการ	93	46.04
รวม	202	100

ในด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 57.42 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 18.81 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93 ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.47 และระดับประถมศึกษา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

ในด้านตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 46.04 รองลงมาคือ เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.22 ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 14.36 และ ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
จำนวนห้องพัก		
1 - 50 ห้อง	174	88.12
51 – 100 ห้อง	14	6.93
101 – 150 ห้อง	6	2.97
151 – 200 ห้อง	1	0.49
201 ห้องขึ้นไป	4	1.49
รวม	202	100
ระดับดาว		
5 ดาว	6	2.97
4 ดาว	28	13.86
3 ดาว	70	34.65
2 ดาว	45	22.28
1 ดาว	12	5.94
ไม่มีดาว/ไม่ทราบ	41	20.30
รวม	202	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
บริการ*		
ห้องอาหาร	121	59.90
ห้องประชุม/จัดเลี้ยง	39	19.31
สถานบันเทิง คาราโอเกะ	13	6.44
บริการซักอบรีด	126	62.38
สระว่ายน้ำ	87	43.06
สปา / นวด	58	28.71
บริการรถรับ-ส่ง	108	53.46
ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย	161	79.70
อื่น ๆ	15	7.43
อายุกิจการ**		
น้อยกว่า 10 ปี	138	69.35
10 - 19 ปี	47	23.62
20 - 29 ปี	12	6.03
30 ปีขึ้นไป	2	1.00
รวม	199	100
จำนวนพนักงาน		
1-20 คน	164	82.41
21-50 คน	26	13.07
50-100 คน	4	2.01
100-200 คน	4	2.01
201 คนขึ้นไป	1	0.5
รวม	199	100

หมายเหตุ : * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

**มี Missing Value

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ที่มีตั้งแต่ 1 -50 ห้อง เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.12 รองลงมาคือจำนวนห้อง 51-100 ห้อง คิดเป็นร้อยละ

6.93 จำนวนห้อง 101-150 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 2.97 จำนวนห้อง 201 ห้องขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.49 และจำนวนห้อง 151-200 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 0.49 ตามลำดับ

สำหรับในด้านระดับดาวของโรงแรม จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ที่มีระดับดาว 3 ดาว เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.65 รองลงมาคือโรงแรมที่มีระดับดาว 2 ดาว คิดเป็นร้อยละ 22.28 โรงแรมไม่มีดาว/ไม่ทราบ คิดเป็นร้อยละ 20.30 โรงแรมที่มีระดับดาว 4 ดาว คิดเป็นร้อยละ 13.86 โรงแรมที่มีระดับดาว 1 ดาว คิดเป็นร้อยละ 5.94 และโรงแรมที่มีระดับดาว 5 ดาว คิดเป็นร้อยละ 2.97 ตามลำดับ

ในด้านบริการที่มีให้บริการของโรงแรม จากตารางที่ 4.3 พบว่าโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่มีบริการต่าง ๆ ที่ให้บริการแก่แขกที่มาพัก ดังนี้ มีห้องอาหาร 121 แห่ง มีห้องประชุม จัดเลี้ยง 39 แห่ง มีสถานบันเทิงหรือคาราโอเกะ 13 แห่ง บริการซักอบรีด จำนวน 126 แห่ง มีสระว่ายน้ำ 87 แห่ง มีสปาหรือนวด 58 แห่ง มีบริการรถรับส่ง 108 แห่ง มีระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายให้บริการ จำนวน 161 แห่ง และมีบริการอื่น ๆ เช่น ฟิตเนส จุดขายโปรแกรมท่องเที่ยว โต๊ะสนุกเกอร์ บริการรถยนต์ให้เช่า เป็นต้น อีก 15 แห่ง

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรม ที่มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปี เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 68.32 รองลงมาคือ โรงแรมที่มีอายุกิจการ 10-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.27 โรงแรมที่มีอายุกิจการ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.94 และโรงแรมที่มีอายุกิจการ 30 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.99

ตารางที่ 4.3 ยังพบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพนักงาน 1-20 คน คิดเป็นร้อยละ 81.19 รองลงมาคือมีพนักงาน 21-50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87 พนักงาน 50-100 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 พนักงาน 100-200 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98 และพนักงาน 201 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 0.5

สำหรับอัตราการเข้าพัก (Occupancy Rate) ของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ามีอัตราการเข้าพักเฉลี่ยร้อยละ 67.48 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.02

4.1.1.1.2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ในส่วนนี้จะเป็นการวัดระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจโรงแรม/ที่พัก โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนระดับความสำคัญของแต่ละรายการระหว่าง 1 – 5 คะแนน หลังจากนั้นนำมาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อวัดระดับการตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวโดยใช้มาตราส่วนของ likert ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มาก
2.61 - 3.40	หมายถึง การตระหนักและรับรู้ปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง การตระหนักและรับรู้น้อย
1.00 - 1.80	หมายถึงการตระหนักและรู้น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว	3.93	0.88	มาก
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.88	0.83	มาก
ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	3.85	0.85	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.79	0.84	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร เป็นต้น	3.78	0.84	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า	3.77	0.80	มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ) แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการรับรู้
ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.77	0.85	มาก
ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.75	0.81	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.75	0.82	มาก
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดให้องค์กรอื่น / ผู้ใช้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ	3.67	0.80	มาก
ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย	3.64	0.81	มาก
ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว	3.61	0.75	มาก
ท่านรับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิญญานั้น	3.61	0.91	มาก
ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี	3.51	0.87	มาก
ท่านคิดว่าการใช้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.45	0.82	มาก
ท่านคิดว่าผู้ให้บริการควรจ่ายค่าธรรมเนียมที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว	3.12	1.01	ปานกลาง
รวม	3.68	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.4 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรมมีความตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.68 (S.D.= 0.59) แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรมก็ตระหนักและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจว่าส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาในปัจจัยต่าง ๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรมมีการตระหนักและรับรู้เรื่องตามลำดับดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงแรมเห็นว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินงานสีเขียวมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.93 (S.D.= 0.88) รองลงมาคือคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.88 (S.D. = 0.83) คิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.85 (S.D. = 0.85) คิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.79 (S.D. = 0.84) คิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของท่านในระยะยาว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.78 (S.D. = 0.84) คิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.77 (S.D. = 0.80) ยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.77 (S.D. = 0.85) คิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.75 (S.D. = 0.81) คิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.75 (S.D. = 0.82) คิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดใจองค์กรอื่น /ผู้ให้บริการ /นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.67 (S.D. = 0.80) ให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.64 (S.D. = 0.81) ยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.61 (S.D. = 0.75) รับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิกิริยานั้น มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.61 (S.D. = 0.91) ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.51 (S.D. = 0.87) คิดว่าการที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจาก

การที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.45 (S.D. = 0.82) คิดว่าผู้ใช้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว มีระดับการตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.12 (S.D. = 1.01) ตามลำดับ

จากลำดับการตระหนักและรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงแรมในตาราง 4.7 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามนั้นมีการตระหนักและรับรู้ด้านการที่จะให้ผู้ใช้บริการจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรสีเขียว มีการรับรู้ที่น้อยที่สุดนั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงแรมมีความคิดว่า การดำเนินธุรกิจสีเขียวนี้ไม่ควรผลักภาระค่าใช้จ่ายไปที่ลูกค้าหรือผู้ใช้บริการ เนื่องจากธุรกิจได้รับประโยชน์จากการลดค่าใช้จ่าย เป็นการส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจในระยะยาวอยู่แล้ว

4.1.1.1.3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่

คำถามในส่วนนี้เป็นการตรวจสอบว่า ธุรกิจโรงแรม/ที่พักในจังหวัดกระบี่มีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในด้านต่าง ๆ หรือไม่ โดยผลการสำรวจจะศึกษาว่าในแต่ละกิจกรรมที่สอบถามนั้น โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ได้มีหรือไม่มีการทำกิจกรรมเหล่านั้นหรือไม่ ถึงแม้ว่าโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่จะเป็นโรงแรมที่ไม่มีการดำเนินงานแบบธุรกิจสีเขียวอย่างเป็นทางการก็ตาม ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	168	81.68	37	18.32
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	159	78.71	43	21.29
ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม	151	74.75	51	25.25
ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ใช้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน	150	74.26	52	25.74
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ใช้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	147	72.78	55	27.28

ตารางที่ 4.5 (ต่อ) การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ	145	71.78	57	28.22
ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว	139	68.81	63	31.19
ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง	131	64.85	71	35.15
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	120	59.41	82	40.59
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ	117	57.92	85	42.08
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก	113	55.94	89	44.06

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สำหรับโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้น หากเรียงลำดับจากจำนวนกิจกรรมที่มีการสื่อสารกัน จะเห็นว่า การสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด เป็นเรื่องที่มีการสื่อสารกันมากที่สุด มีจำนวน 168 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 81.68 รองลงมาคือ การสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวน 159 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 78.71 การส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสีแวดล้อม มีจำนวน 151 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 74.75 การสนับสนุนให้ผู้ใช้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน มีจำนวน 150 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 74.26 การสื่อสารกับผู้ใช้บริการเรื่องการใช้ตัวอย่างประหยัด มีจำนวน 147 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 72.78 การศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ มีจำนวน 145 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 71.78 การมีนโยบายมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 131 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.15 การมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน 131 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 64.85 การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 120 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 59.41 การสื่อสารเรื่องการรักษาสีแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ มีจำนวน 117 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 57.92 และการสื่อสารเรื่องการรักษาสีแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก เป็นกิจกรรมที่มีการดำเนินงานน้อยที่สุด กล่าวคือมีจำนวน 113 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 55.94

ตารางที่ 4.6 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากรของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน	74	36.63	128	63.37
ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัดสูงสุด เป็นต้น	72	35.64	130	64.36
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ	69	34.16	133	65.84
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ	66	32.67	136	67.33
ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น	64	31.68	138	68.32

ตารางที่ 4.6 เป็นการศึกษาในกิจกรรมด้านการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการดำเนินงานสีเขียว จะเห็นได้ว่าโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรทางด้านการจัดการธุรกิจสีเขียวน้อยอย่างเห็นได้ชัด โดยในแต่ละกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรมีโรงแรมที่มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ถึงร้อยละ 50 โดยกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุดคือ การมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว มีจำนวน 74 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 36.63 ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านสิ่งแวดล้อมดีเด่น มีโรงแรมที่ปฏิบัติ 64 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 31.68

ตารางที่ 4.7 การจัดการขยะของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ	164	81.19	38	18.81
ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้	144	71.29	58	28.71
ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่	138	68.32	64	31.68
พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	138	68.32	64	31.68
ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมา ใช้ใหม่	135	66.83	67	33.17
ผู้ให้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	130	64.36	72	35.64
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ	128	63.37	74	36.63
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ในห้องพักเพื่อให้ผู้ให้บริการแยกขยะ	121	59.90	81	40.10
ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด	118	58.42	84	41.58
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย	116	57.43	86	42.57
ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก	112	55.45	90	44.55
ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู	82	40.59	120	59.41
ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ	81	40.10	121	59.90
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย	79	39.11	123	60.89

ตารางที่ 4.7 แสดงถึงรายการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเกี่ยวกับการจัดการขยะของธุรกิจโรงแรมที่พักที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ จากการวิเคราะห์พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีการจัดการขยะ โดยกิจกรรมการคัดแยกขยะมีจำนวนโรงแรมที่ปฏิบัติอยู่มากที่สุด จำนวน 164 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 81.19 รองลงมาคือ การใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้ จำนวน 144 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 71.29 การนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 138 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 68.32 การนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่ มีจำนวน 135 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 66.83 ขณะเดียวกันโรงแรมก็ได้เตรียมถังขยะแยกประเภทไว้ให้สำหรับพนักงาน จำนวน 128 โรงแรม คิด

เป็นร้อยละ 63.37 มีถังขยะแยกประเภทไว้ให้กับผู้ใช้บริการมีจำนวน 121 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 59.90

ในส่วนของการจัดการขยะนี้ ยังพบว่า กิจกรรมการนำขยะมูลฝอยไปหมักเป็นปุ๋ย มีจำนวนโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นำไปดำเนินงานน้อยที่สุด กล่าวคือ มีโรงแรมที่นำขยะไปหมักปุ๋ยเพียง 79 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 60.89 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันกับ การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกและใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู ที่มีโรงแรมที่ดำเนินการในกิจกรรมนี้จำนวน 81 และ 82 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 40.10 และ 40.59 ตามลำดับ

การที่กิจกรรมการคัดแยกขยะมีการปฏิบัติสูงสุด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการคัดแยกขยะเป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่องค์กรธุรกิจสามารถดำเนินการได้ และกิจกรรมการคัดแยกขยะจะได้รับความร่วมมือจากพนักงานส่วนใหญ่ เนื่องจาก ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงแรมส่วนใหญ่นั้นให้ความร่วมมือที่ร้อยละ 68.32

ตารางที่ 4.8 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร	162	80.20	40	19.80
ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน	155	76.73	47	23.27
ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	153	75.74	49	24.26
ธุรกิจของท่านใช้ key card ในการเปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องพัก	148	73.27	54	26.73
ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน	126	63.00	74	37.00
ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น	92	45.54	110	54.46
ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น	60	29.70	142	70.30

จากตารางที่ 4.8 ซึ่งเป็นการศึกษาถึงกิจกรรมการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร มีจำนวน 162 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 80.20 รองลงมาคือการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน มีจำนวน 155 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 76.73 การมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ จำนวน 153 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 75.74 การใช้ key card ในการเปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องพัก มีจำนวน 148 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 73.27 การลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จำนวน 92 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 45.54 ในขณะที่ การใช้พลังงานทดแทน เช่น แสงอาทิตย์ ก๊าซชีวภาพ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืช เป็นต้น มีจำนวน 60 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 29.70 ตามลำดับ

จากตัวเลขการลงทุนในเทคโนโลยี ที่ช่วยให้การใช้พลังงานมีประสิทธิภาพ ยังมีโรงแรมที่ดำเนินการน้อย อาจเป็นผลเนื่องมาจาก เทคโนโลยียังมีราคาแพง ต้องใช้เงินลงทุนสูงในการจัดซื้อและติดตั้ง ส่วนการใช้พลังงานทดแทนนั้น จำเป็นต้องมีความรู้เบื้องต้นในการจัดทำ เช่น ไบโอดีเซล ก๊าซชีวภาพ ซึ่งโรงแรมส่วนใหญ่อาจจะยังไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านนี้และยังไม่ได้ดำเนินการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.9 การจัดการทรัพยากรน้ำของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ	123	60.89	79	39.11
ธุรกิจของท่านมีถังดักไขมัน	117	57.92	85	42.08
ธุรกิจของท่านเปลี่ยนผ้าปูเตียงและผ้าเช็ดตัวเฉพาะเมื่อ ผู้ใช้บริการร้องขอ	111	54.95	91	45.05
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย	109	53.96	93	46.03
ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน	105	51.98	97	48.02
ธุรกิจของท่านมีการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออกตาม ระดับการปนเปื้อนก่อนนำไปบำบัด	104	51.49	98	48.51
ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อ ลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การ กำหนดวันซักผ้า เป็นต้น	101	50.00	101	50.00

ตารางที่ 4.9 (ต่อ) การจัดการทรัพยากรน้ำของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย	101	50.00	101	50.00
ธุรกิจของท่านมีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	94	46.53	108	53.47
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว	94	46.53	108	53.47
ธุรกิจของท่านนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์	93	46.04	109	53.96

ตารางที่ 4.9 แสดงการศึกษากิจการด้านการจัดการทรัพยากรน้ำของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ ผลการศึกษาพบว่าโรงแรมส่วนใหญ่มีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ เป็นจำนวน 123 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 60.89 รองลงมาคือ โรงแรมมีถังดักไขมัน จำนวน 117 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 57.92 เปลี่ยนผ้าปูเตียงและผ้าเช็ดตัวเฉพาะเมื่อผู้ให้บริการร้องขอ จำนวน 111 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 54.95 มีมาตรการลดน้ำเสีย จำนวน 109 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 53.96

ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำที่โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ มีการปฏิบัติจำนวนน้อย การนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ มีจำนวน 93 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.40 การตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว จำนวน 94 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.53 และ ระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 94 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.53 เช่นกัน

ตารางที่ 4.10 กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก	154	76.24	48	23.76
ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	141	69.80	61	30.20
ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	127	62.87	75	37.13
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ	126	62.38	76	37.62
ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก	108	53.46	94	46.53
ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ	103	50.99	99	49.01
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ	103	50.99	99	49.01

ตารางที่ 4.10 แสดงถึงการจัดซื้อจัดจ้างของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ว่ามี การดำเนินงานที่เป็นการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า โรงแรมส่วนใหญ่การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก มีจำนวน 154 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 76.24 รองลงมาคือการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 141 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 69.80 การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 127 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 62.87 การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ จำนวน 126 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 62.38 นอกจากนี้ยังพบว่า นโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ และการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เป็นการดำเนินงานที่มีโรงแรมปฏิบัติน้อยที่สุด กล่าวคือมีการปฏิบัติ จำนวน 103 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 50.99 เท่ากัน

ตารางที่ 4.11 คุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศและเสียงของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่	144	71.29	58	28.71
ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ	133	65.84	69	34.16
ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่	123	60.89	79	39.11
ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ให้บริการ	110	54.45	92	45.55
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	100	49.50	102	50.50
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ	96	47.52	106	52.48
ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ	93	46.04	109	53.96

ตารางที่ 4.11 พบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ มีจำนวน 144 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 71.29 รองลงมาคือมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ จำนวน 133 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 65.84

ส่วนการดำเนินงานที่มีน้อย คือ การวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวนโรงแรมที่ปฏิบัติเพียง 93 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.045 รองลงมาคือตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ ที่มีโรงแรมปฏิบัติ 96 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 47.52

ตารางที่ 4.12 ผลกระทบทางนิเวศวิทยาของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ให้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	140	69.31	60	30.69
ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่นไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง	132	65.35	70	34.65
ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม	131	64.85	71	35.15
ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม	122	60.40	80	39.60
ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ให้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ	115	56.93	87	43.04

จากตารางที่ 4.12 พบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ให้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีจำนวน 140 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 69.31 รองลงมาคือการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่นไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง มีจำนวน 132 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 65.35 การละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม มีจำนวน 131 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 64.85 การห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม มีจำนวน 122 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 60.40 และ มีป้ายเตือนพนักงานและผู้ให้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ มีจำนวน 115 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 56.93 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่นของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	119	58.91	83	41.09
ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน	99	49.01	103	50.99

จากตารางที่ 4.13 โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีจำนวน 119 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 58.91 และมีการหาหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน จำนวน 99 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 49.01

ตารางที่ 4.14 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

รายละเอียด	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า	145	71.78	57	28.22
ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตาม ธรรมชาติ	108	53.47	94	46.53
ธุรกิจของท่านมีการทานวัตกรรมสีเขียวเพื่อต่อยอดและ สร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน	107	52.97	95	47.03
ธุรกิจของท่านมีการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำ การตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า	106	52.48	96	47.52
ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้นได้ มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ	85	42.08	117	57.92

จากตารางที่ 4.14 พบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ การติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า มีจำนวน 145 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 71.78 รองลงมาคือ การใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ มีจำนวน 108 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 53.47 มีการทานวัตกรรมสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ มีจำนวน 107 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 52.97 การใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า มีจำนวน 106 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 52.48 และการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 85 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 42.08

4.1.1.1.4 การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.15 จำนวนพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว

จำนวนพนักงาน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1	13	30.95
2	10	23.81
3	7	16.67
5	6	14.29
7	1	2.38
10	3	7.14
13	1	2.38
50	1	2.38
รวม	42	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.15 จะเห็นได้ว่าโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีพนักงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวน 1 คน อยู่ 13 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 30.95 รองลงมาคือ 2 คน มีจำนวน 10 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 23.81 จำนวน 3 คน 7 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 16.67 พนักงานดูแล 5 คน จำนวน 6 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 14.29 พนักงานดูแล 7 คน จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 2.38 พนักงานดูแล 10 คน จำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 7.14 พนักงานดูแลจำนวน 13 คน จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 2.38 และจำนวนพนักงานที่ดูแล 50 คน จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 2.38 ตามลำดับ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ตอบหรือไม่ให้ข้อมูลในคำถามข้อนี้มีจำนวนถึง 160 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนค่อนข้างมาก อาจเป็นไปได้ว่าการที่ไม่ตอบแบบสอบถามนั้น เกิดจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลหรือในโรงแรมไม่ไม่มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานสีเขียว

ตารางที่ 4.16 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว

จำนวนครั้งที่ประชุม/เดือน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1	20	64.52
2	6	19.35
3	2	6.45
4	3	9.68
รวม	31	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.16 พบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่จะประชุมกันเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งมีจำนวน 20 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 64.52 รองลงมาคือ จำนวน 2 ครั้ง มีจำนวน 6 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 19.35 ประชุม 3 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 6.45 และจำนวน 4 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 9.68 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี

จำนวนครั้งที่อบรม/ปี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1	4	15.38
2	9	34.62
3	1	3.85
4	2	7.69
5	2	7.69
12	5	19.23
24	3	11.54
รวม	26	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตาราง 4.17 พบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการฝึกอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละ 2 ครั้ง มีจำนวน 9 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 34.62 รองลงมาคือ มีการฝึกอบรมปีละ 12 ครั้ง มีจำนวน 5 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 19.23 มีการฝึกอบรมปีละ 1 ครั้ง จำนวน 4 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 15.38 มีการฝึกอบรมปีละ 24 ครั้ง จำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 11.54 มีการฝึกอบรมปีละ 4 ครั้ง จำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 7.69 มีการฝึกอบรมปีละ 5

ครั้งจำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 7.69 และ มีการฝึกอบรมปีละ 3 ครั้ง จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 3.85 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 งบประมาณในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

งบประมาณ/ปี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1,000	2	20.00
2,000	1	10.00
5,000	4	40.00
10,000	1	10.00
20,000	2	20.00
รวม	10	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.18 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวน 10 คน ซึ่งพบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการกำหนดงบประมาณในการดำเนินงานสีเขียวต่อปี จำนวน 5,000 บาท ต่อปี จำนวน 4 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 40 งบประมาณจำนวน 1,000 บาทต่อปี จำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 งบประมาณจำนวน 20,000 บาทต่อปี จำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 20.00 งบประมาณจำนวน 2,000 บาทต่อปี จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ งบประมาณจำนวน 10,000 บาทต่อปี จำนวน 0 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 192 คน ไม่ได้ตอบคำถามข้อนี้ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ว่า การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่ได้กำหนดงบประมาณประจำปี หรือ การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.19 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

พื้นที่(ตารางเมตร)	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 – 100 ตารางเมตร	17	68.00
101 – 200 ตารางเมตร	1	4.00
201 – 300 ตารางเมตร	3	12.00
301-400 ตารางเมตร	1	4.00
401- 800 ตารางเมตร	0	0.00
801- 1200 ตารางเมตร	0	0.00
1201 – 1600 ตารางเมตร	2	8.00
1601 ตารางเมตรขึ้นไป	1	4.00
รวม	25	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

ตารางที่ 4.19 เป็นตารางแสดงพื้นที่ที่ใช้สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า โรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร จำนวน 17 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมาคือ 200 - 300 ตารางเมตร จำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 12.00 พื้นที่ 1,201-1,600 ตารางเมตร จำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 8.00 พื้นที่ 101 - 200 ตารางเมตร จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 4.00 พื้นที่ 301 - 400 จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 4.00 และโรงแรมที่มีพื้นที่สำหรับดำเนินงานธุรกิจสีเขียว 1,600 ตารางเมตรขึ้นไป มีจำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 4.00

จากตารางที่ 4.19 จะเห็นได้ว่าโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพื้นที่ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวค่อนข้างน้อย กล่าวคือมีพื้นที่ไม่เกิน 1 ไร่ มีเพียง 1 โรงแรมที่มีพื้นที่เกิน 1 ไร่ (1,600 ตารางเมตร) เนื่องจากโรงแรมในแหล่งท่องเที่ยวมีพื้นที่จำกัด จากความหนาแน่นของโรงแรมและมูลค่าที่ดินที่สูง ทำให้ต้องใช้ประโยชน์ในด้านอื่นมากกว่า

ตารางที่ 4.20 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 – 5 คัน	120	94.49
6 – 10 คัน	5	3.94
11 – 15 คัน	2	1.57
16 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	127	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.20 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันดีเซลอยู่ระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 120 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 94.49 รองลงมาคือมีรถระหว่าง 6 – 10 คัน มีจำนวน 5 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 3.94 และมีรถระหว่าง 11 – 15 คัน จำนวน 2 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 1.57

ตารางที่ 4.21 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 – 5 คัน	109	93.97
6 – 10 คัน	7	6.03
11 – 15 คัน	0	0.00
16 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	116	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.21 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันเบนซินอยู่ระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 109 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 93.97 รองลงมาคือมีรถที่ใช้น้ำมันเบนซิน 6 – 10 คัน จำนวน 7 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 6.03

ตารางที่ 4.22 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

จำนวนรถยนต์ที่ใช้เอ็นจีวีหรือแอลพีจี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 – 5 คัน	21	95.45
6 – 10 คัน	1	4.54
11 – 15 คัน	0	0.00
16 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	22	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.22 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีอยู่ระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 21 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 95.45 รองลงมาคือมีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีอยู่ระหว่าง 6 – 10 คัน จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 5.54

ตารางที่ 4.23 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าไฟฟ้า	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 10,000 บาท	62	36.91
10,001 - 30,000 บาท	56	33.33
30,001 - 60,000 บาท	33	19.64
60,001 - 100,000 บาท	14	8.33
100,001 บาทขึ้นไป	3	1.79
รวม	162	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.23 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าไฟฟ้าต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนมีค่าไฟฟ้าต่อเดือน ไม่เกิน 10,000 บาท มีจำนวน 62 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 36.91 รองลงมาคือ มีรายจ่ายค่าไฟฟ้าเดือนละ 10,001 - 30,000 จำนวน 56 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 33.33 มีรายจ่ายค่าไฟฟ้าเดือนละ 30,001 - 60,000 จำนวน 33 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 19.64 มีรายจ่ายค่าไฟฟ้าเดือนละ 60,001 - 100,000 จำนวน 14 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 8.33 และ มีรายจ่ายค่าไฟฟ้าเดือนละ 100,001 บาทขึ้นไปจำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 1.79 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าน้ำต่อเดือน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 2,000 บาท	58	38.16
2,001 - 5,000 บาท	41	26.97
5,001 - 10,000 บาท	33	21.71
10,001 - 20,000 บาท	13	8.55
20,001 - 50,000 บาท	6	3.95
50,001 บาทขึ้นไป	1	0.66
รวม	152	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.24 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีค่าน้ำต่อเดือน 1 - 2,000 บาท มีจำนวน 58 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 38.16 รองลงมาคือ มีรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือน 2,001 - 5,000 บาท จำนวน 41 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 26.97 มีรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 33 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 21.70 มีรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 13 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 8.55 มีรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือน 20,001 - 50,000 บาท จำนวน 6 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 3.95 และมีรายจ่ายค่าน้ำต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 0.66 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.25 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าก๊าซหุงต้ม	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 1,000 บาท	51	48.11
1,001 - 5,000 บาท	44	41.51
5,001 - 10,000 บาท	7	6.6
10,000 บาทขึ้นไป	4	3.78
รวม	106	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.25 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนอยู่ในช่วง 1 -1,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 51 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 48.11 รองลงมาคือ มีรายจ่ายค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือน 1,001-5,000 บาท จำนวน 44 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 41.51 มีรายจ่ายค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือน 5,001-10,000 บาท

จำนวน 7 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 6.6 และมีรายจ่ายค่าก๊าซหุงต้มเดือนละ 10,000 บาทขึ้นไป
จำนวน 4 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 3.78 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.26 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าน้ำมันดีเซล	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 5,000 บาท	60	60.00
5,001 - 10,000 บาท	17	17.00
10,001 - 20,000 บาท	12	12.00
20,001 บาทขึ้นไป	11	11.00
รวม	100	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.26 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนอยู่ในช่วง 1 - 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 60 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือค่าน้ำมันเบนซินมีรายจ่ายค่าน้ำมันดีเซลเดือนละ 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 17 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 17.00 มีรายจ่ายค่าน้ำมันดีเซลเดือนละ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 12 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 12.00 และมีรายจ่ายค่าน้ำมันดีเซลเดือนละ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 11 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 11.00

ตารางที่ 4.27 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าน้ำมันเบนซิน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1-5,000 บาท	75	73.53
5,001-10,000 บาท	16	15.69
10,001-20,000 บาท	7	6.86
20,001 บาทขึ้นไป	4	3.92
	102	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.27 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนอยู่ในช่วง 1 - 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 75 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 73.53 รองลงมาคือค่าน้ำมันเบนซินเดือนละ 5,001-10,000 บาท จำนวน 16 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 15.69 ค่าน้ำมันเบนซินเดือนละ 10,001-20,000

บาทจำนวน 7 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 6.86 และค่าน้ำมันเบนซินเดือนละ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 4 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 3.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1-5,000 บาท	14	73.68
5,001-10,000 บาท	1	5.27
10,001-20,000 บาท	3	15.78
20,001 บาทขึ้นไป	1	5.27
รวม	19	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.28 ซึ่งแสดงรายจ่ายค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนอยู่ในช่วง 1 - 5,000 บาท ซึ่งมีจำนวน 14 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมาคือค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีเดือนละ 10,001-20,000 บาท จำนวน 3 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 15.78 ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีเดือนละ 5,001-10,000 บาทจำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 5.27 และค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีเดือนละ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 1 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 5.27 ตามลำดับ

4.1.1.2 ธุรกิจนำเที่ยว

สำหรับธุรกิจนำเที่ยว ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 233 ชุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของกิจการธุรกิจนำเที่ยว

ตารางที่ 4.29 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจนำเที่ยว

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	115	49.36
หญิง	118	50.64
รวม	233	100
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	5	2.15
21 – 25 ปี	26	11.16
26 - 30 ปี	59	25.32
31 – 35 ปี	60	25.75
36 – 40 ปี	31	13.30
41 – 45 ปี	36	15.45
46 – 50 ปี	10	4.29
50 ปีขึ้นไป	6	2.85
รวม	233	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	5	2.15
มัธยมศึกษาตอนต้น	19	8.15
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	39	16.74
อนุปริญญา/ปวส	58	24.89
ปริญญาตรี	107	45.92
ปริญญาโทขึ้นไป	5	2.15
รวม	233	100
ตำแหน่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง	112	48.07
ผู้บริหารระดับกลาง	23	9.87
ผู้บริหารระดับต้น	24	10.30
พนักงานระดับปฏิบัติการ	74	31.76
รวม	233	100

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 50.64 เพศชาย จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 49.36 ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 31 -35 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.75 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 26 -30 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.32 ช่วงอายุ 41 - 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.45 ช่วงอายุ 36- 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.30 ช่วงอายุ 21-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.16 ช่วงอายุ 46 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.29 อายุ 50 ปีขึ้นไป ร้อยละ 2.85 และอายุน้อยกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.15

ในด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 45.92 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 24.89 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 16.74 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.15 ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 และระดับประถมศึกษา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.15 ตามลำดับ

ในด้านตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 48.07 รองลงมาคือ พนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 31.76 ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 และ ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 9.87 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
จำนวนโปรแกรมนำเที่ยว		
1 – 10 โปรแกรม	107	53.77
11 – 20 โปรแกรม	55	27.64
21 – 30 โปรแกรม	19	9.55
31 – 40 โปรแกรม	4	2.01
41 – 50 โปรแกรม	9	4.52
มากกว่า 50 โปรแกรม	5	2.51
รวม	199	100
ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว*		
ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่	204	87.55
ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ	16	6.87
ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ	4	1.72
อื่น ๆ	3	1.28

ตารางที่ 4.30 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
บริการที่บริษัทนำเที่ยวมี*		
นำเที่ยว	183	78.54
ตัวแทนขายห้องพัก	101	43.35
ตัวแทนจองตั๋วเครื่องบิน	144	61.80
รถนำเที่ยว	114	48.92
อื่น ๆ	6	2.57
อายุกิจการ**		
น้อยกว่า 10 ปี	154	67.84
10 - 19 ปี	56	24.67
20 - 29 ปี	17	7.49
30 ปีขึ้นไป	0	0
รวม	227	100
จำนวนพนักงาน**		
1 - 10 คน	210	90.91
11 - 20 คน	17	7.36
21 - 30 คน	3	1.30
31 คนขึ้นไป	1	0.43
รวม	231	100

หมายเหตุ: * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** มี Missing Value

จากตารางที่ 4.30 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว ที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยว 1 - 10 โปรแกรม เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด มีจำนวน 107 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 53.77 รองลงมาคือบริษัทที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยว 11 - 20 โปรแกรม มีจำนวน 55 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.64 บริษัทที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยว 21-30 โปรแกรม มีจำนวน 19 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.55 บริษัทที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยว 41-50 โปรแกรม มีจำนวน 9 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.52 บริษัทที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยวมากกว่า 50 โปรแกรม มีจำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.51 และ บริษัทที่มีจำนวนโปรแกรมนำเที่ยว 31-40 โปรแกรม มีจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.01 ตามลำดับ

สำหรับในด้านประเภทของธุรกิจนำเที่ยว จากตารางที่ 4.32 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวที่ทำธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.55 รองลงมาคือบริษัทนำเที่ยวที่ทำธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 6.87 บริษัทนำเที่ยวที่ทำธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 1.72 บริษัทนำเที่ยวที่ทำธุรกิจอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 1.28 ตามลำดับ

ในด้านบริการที่มีของบริษัทนำเที่ยว จากตารางที่ 4.32 พบว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่มีบริการต่าง ๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนี้ การนำเที่ยว 183 บริษัท จองตัวเดินทาง 144 บริษัท รถนำเที่ยว 114 บริษัท ตัวแทนขายห้องพัก 101 บริษัท และอื่น เช่น เรือนำเที่ยว เช่าเหมารถตู้ 6 บริษัท

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว ที่มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปี เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.84 รองลงมาคือ บริษัทนำเที่ยวที่มีอายุกิจการ 10-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.67 บริษัทนำเที่ยวที่มีอายุกิจการ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.49 และไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวที่มีอายุกิจการ 30 ปีขึ้นไป

ตารางที่ 4.30 ยังพบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพนักงาน 1-10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.91 รองลงมาคือมีพนักงาน 11-20 คน คิดเป็นร้อยละ 7.36 พนักงาน 21-30 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 พนักงาน 31 คนขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 0.43 ตามลำดับ

4.1.1.1.2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว

ในส่วนนี้จะเป็นการวัดระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจโรงแรม/ที่พัก โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนระดับความสำคัญของแต่ละรายการระหว่าง 1 – 5 คะแนน หลังจากนั้นนำมาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อวัดระดับการตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวโดยใช้มาตราส่วนของ likert ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง การตระหนักและรับรู้ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง การตระหนักและรับรู้น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึงการตระหนักและรู้น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.31 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มบริษัทนำเที่ยว

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ รับรู้
ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษา ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	3.95	0.88	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.82	0.8	มาก
ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการ ดำเนินการธุรกิจสีเขียว	3.82	0.87	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้าน ต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า	3.78	0.79	มาก
ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่ กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.77	0.8	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประกอบการของธุรกิจ ของท่านในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุน เพิ่มผล กำไร เป็นต้น	3.76	0.87	มาก
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.73	0.84	มาก
ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสี เขียวยร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย	3.72	0.76	มาก
ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้ พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.68	0.83	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงาน ในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.68	0.8	มาก
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดให้องค์กรอื่น / ผู้ให้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็น พิเศษ	3.67	0.83	มาก
ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือ เพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว	3.64	0.77	มาก
ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจ แนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี	3.50	0.85	มาก

ตารางที่ 4.31 (ต่อ) แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มบริษัทนำเที่ยว

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ รับรู้
ท่านรับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ และยินดีดำเนินการตามปฏิญญานั้น	3.5	1	มาก
ท่านคิดว่าการที่ผู้ใช้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจาก การที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.44	0.86	มาก
ท่านคิดว่าผู้ใช้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้ บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว	3.07	1.02	ปานกลาง
รวม	3.66	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวมีความตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.66 (S.D.= 0.59) แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวก็ตระหนักและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจว่าส่งผลกระทบในด้านบวกต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาในปัจจัยต่าง ๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวมีการตระหนักและรับรู้ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยวเห็นว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เป็นสิ่งที่มีระดับการรับรู้สูงสุด โดยมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.95 (S.D.= 0.88) รองลงมาคือการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.82 (S.D.= 0.87) พนักงานทุกระดับในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.82 (S.D.= 0.80) ธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.78 (S.D.= 0.79) ยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.77 (S.D.= 0.80) ธุรกิจสีเขียวส่งผลต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของท่านในระยะยาว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.76 (S.D.= 0.87) การทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.73 (S.D.= 0.84) การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.72 (S.D.= 0.76) ผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.68 (S.D.= 0.83) พนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.68 (S.D.= 0.80) การทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดให้องค์กรอื่น /ผู้ใช้บริการ /นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67 (S.D.= 0.83) ยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้

ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.64 (S.D.= 0.77) มีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 (S.D.= 0.85) รับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิกิริยานั้น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50 (S.D.= 1.00) การที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.44 (S.D.= 0.86)

ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในบริษัทนำเที่ยว มีการตระหนักและรับรู้ในระดับปานกลางคือ การที่ผู้ให้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.07 (S.D.= 1.02) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีระดับการรับรู้ต่ำที่สุดในบรรดาปัจจัย การรับรู้ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในบริษัทนำเที่ยวมีความคิดว่าการดำเนินธุรกิจสีเขียวนั้นไม่ควรผลักภาระค่าใช้จ่ายไปที่ลูกค้าหรือผู้ให้บริการ เนื่องจากธุรกิจได้รับประโยชน์จากการลดค่าใช้จ่าย เป็นการส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจในระยะยาวอยู่แล้ว

4.1.1.2.3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว

คำถามในส่วนนี้เป็นการตรวจสอบว่า ธุรกิจนำเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในด้านต่าง ๆ หรือไม่ โดยผลการสำรวจจะศึกษาว่าในแต่ละกิจกรรมที่สอบถามนั้น บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ได้มีหรือไม่มีการทำกิจกรรมเหล่านั้นหรือไม่ ถึงแม้ว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่จะเป็นบริษัทนำเที่ยวที่ไม่มีการดำเนินงานแบบธุรกิจสีเขียวอย่างเป็นทางการก็ตาม ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	175	75.11	58	24.89
ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ	166	71.24	67	28.76
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	166	71.24	67	28.76
ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน	164	70.39	69	29.61

ตารางที่ 4.32 (ต่อ) การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจน้ำดื่ม

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม	157	67.38	76	32.62
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	155	66.52	78	33.48
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก	141	60.52	92	39.48
ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว	136	58.37	97	41.63
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ	136	58.37	97	41.64
ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง	122	52.36	111	47.64
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	112	48.07	121	51.93

จากตารางที่ 4.32 พบว่า สำหรับบริษัทน้ำดื่มที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้น หากเรียงลำดับจากจำนวนกิจกรรมที่มีการสื่อสารกัน จะเห็นว่า การสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด เป็นเรื่องที่มีการสื่อสารกันมากที่สุด มีจำนวน 175 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 75.11 รองลงมาคือ การศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ มีจำนวน 166 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 71.24 การสื่อสารกับผู้ใช้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด มีจำนวน 166 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 71.24 การสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน มีจำนวน 164 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 70.79 การส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 157 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 67.38 การสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวน 155 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 66.52 การสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก มีจำนวน 141 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 61.52 การมีนโยบายมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 136 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 58.73 การสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ มีจำนวน 138 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 58.37 มีแผนงานที่จะดำเนินธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน 122 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.36 ตามลำดับ และกิจกรรมที่มีการ

ดำเนินงานน้อยที่สุดคือ การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 112 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.07

ตารางที่ 4.33 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากร

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัดสูงสุด เป็นต้น	64	27.47	169	72.53
ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน	60	25.73	173	74.25
ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น	55	23.6	178	76.4
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ	51	21.89	182	78.11
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ	51	21.89	182	78.11

ตารางที่ 4.33 เป็นการศึกษาในกิจกรรมด้านการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการดำเนินงานสีเขียว จะเห็นได้ว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรทางด้านการจัดการธุรกิจสีเขียวน้อยอย่างเห็นได้ชัด โดยในแต่ละกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรมีโรงแรมที่มีการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ถึงร้อยละ 30 โดยกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุดคือ การมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว มีจำนวน 65 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.90 รองลงมาคือ การจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน มีจำนวน 64 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.47 ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 51 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 21.89 เท่ากัน

ตารางที่ 4.34 การจัดการขยะ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ	160	68.67	73	31.33
ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้	119	51.07	114	48.93
พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	118	50.64	115	49.36
ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่	115	49.36	118	50.64
ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่	115	49.36	118	50.64
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ	108	46.35	125	53.65
ผู้ให้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	108	46.35	125	53.65
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้เพื่อให้ผู้ให้บริการแยกขยะ	107	45.92	126	54.08
ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด	102	43.77	131	56.23
ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก	94	40.34	139	59.66
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย	85	36.48	148	63.59
ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ	84	36.05	149	63.95
ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู	78	33.48	155	66.52
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย	74	31.76	159	68.24

ตารางที่ 4.34 แสดงถึงรายการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเกี่ยวกับการจัดการขยะของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ จากการวิเคราะห์พบว่า ธุรกิจส่วนใหญ่มีการจัดการขยะ โดยกิจกรรมการคัดแยกขยะมีจำนวนบริษัทนำเที่ยวที่ปฏิบัติอยู่มากที่สุด จำนวน 168 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 68.67 รองลงมาคือ การใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้ จำนวน 119 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 51.07 การนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 115 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 49.36 การนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่ มีจำนวน 115 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 49.36 ตามลำดับ

ในส่วนของการจัดการขยะนี้ ยังพบว่า กิจกรรมการนำขยะมูลฝอยไปหมักเป็นปุ๋ย มีจำนวนบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นำไปดำเนินงานน้อยที่สุด กล่าวคือ มีบริษัทนำเที่ยวที่นำขยะไปหมักปุ๋ยเพียง 74 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 31.76 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันกับ ใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู ที่มีบริษัทนำเที่ยวที่ดำเนินการในกิจกรรมนี้จำนวน 78 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.48 และ การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก มีจำนวน 84 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.05 ตามลำดับ

การที่กิจกรรมการคัดแยกขยะมีการปฏิบัติสูงสุด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการคัดแยกขยะเป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่องค์กรธุรกิจสามารถดำเนินการได้ และกิจกรรมการคัดแยกขยะจะได้รับความร่วมมือจากพนักงานส่วนใหญ่ เนื่องจาก ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในโรงแรมส่วนใหญ่นั้นให้ความร่วมมือที่ร้อยละ 50.64

ตารางที่ 4.35 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร	150	64.38	83	35.62
ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	138	59.23	95	40.77
ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน	133	57.08	100	42.92
ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน	111	47.64	122	52.36
ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น	78	33.48	155	66.52
ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น	64	27.47	169	72.53

จากตารางที่ 4.35 ซึ่งเป็นการศึกษาถึงกิจกรรมการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร มีจำนวน 150 บริษัท คิดเป็น

ร้อยละ 64.38 รองลงมาคือการมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 138 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 59.23 การตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน จำนวน 133 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 57.08 การออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน จำนวน 111 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 47.64 การลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จำนวน 78 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.48 ในขณะที่การใช้พลังงานทดแทน เช่น แสงอาทิตย์ ก๊าซชีวภาพ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืช เป็นต้น มีจำนวน 64 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.47 ตามลำดับ

จากตัวเลขการลงทุนในเทคโนโลยี ที่ช่วยให้การใช้พลังงานมีประสิทธิภาพ ยังมีบริษัทนำเที่ยวที่ดำเนินการน้อย อาจเป็นผลเนื่องมาจาก เทคโนโลยียังมีราคาแพง ต้องใช้เงินลงทุนสูงในการจัดซื้อและติดตั้งอุปกรณ์เหล่านั้น ส่วนการใช้พลังงานทดแทนนั้น จำเป็นต้องมีความรู้เบื้องต้นในการจัดทำ เช่น ไบโอดีเซล ก๊าซชีวภาพ ซึ่งบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่อาจจะยังไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านนี้ และยังไม่ได้ดำเนินการฝึกอบรม

ตารางที่ 4.36 การจัดการทรัพยากรน้ำ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ	109	46.78	124	53.22
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย	96	41.2	137	58.8
ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การกำหนดวันซักผ้า เป็นต้น	88	37.77	145	62.23
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย	88	37.77	145	62.23
ธุรกิจของท่านมีถังดักไขมัน	80	34.33	153	65.67
ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน	76	32.62	157	67.38

ตารางที่ 4.36 แสดงการศึกษากิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรน้ำของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ ผลการศึกษาพบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ เป็นจำนวน 109 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 46.78 รองลงมาคือ มีมาตรการลดน้ำเสีย จำนวน 96 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 42.10 มีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย จำนวน 88 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.77 มีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ

จำนวน 88 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 37.77 มีถังดักไขมันจำนวน 80 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 34.33 มีบ่อดักตะกอน จำนวน 76 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 32.62 และการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออกตามระดับการปนเปื้อนก่อนนำไปบำบัด จำนวน 7494 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 31.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.37 ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก	154	66.09	79	33.91
ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	144	61.8	89	31.2
ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	133	57.08	100	42.92
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ	114	48.93	119	51.07
ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก	104	44.64	129	55.36
ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ	103	44.2	130	55.79
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ	101	43.35	132	56.65

ตารางที่ 4.37 แสดงถึงการจัดซื้อจัดจ้างของบริษัทฯ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ว่ามีการดำเนินงานที่เป็นการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า บริษัทฯ ที่มีส่วนใหญ่การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก มีจำนวน 154 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 66.09 รองลงมาคือการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 144 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 61.80 การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 133 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 57.80 การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ จำนวน 114 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.93 การเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก จำนวน 114 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 44.64 การนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ จำนวน 103 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 44.20 และการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อย

สลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เป็นการดำเนินงานที่มี
บริษัทนำเที่ยวปฏิบัติน้อยที่สุด กล่าวคือมีการปฏิบัติ จำนวน 101 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 43.35

ตารางที่ 4.38 คุณภาพอากาศภายในอาคาร มลพิษทางอากาศ และเสียง

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่	138	59.23	95	40.77
ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อ พนักงานและผู้ให้บริการ	112	48.07	121	51.93
ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการ เฉพาะ	110	47.21	123	52.79
ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่	108	46.35	125	53.65
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายใน สถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	92	39.48	141	62.52
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่ สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ	89	38.20	144	61.80
ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ	83	35.62	150	64.38

ตารางที่ 4.38 พบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ มีป้ายห้าม
สูบบุหรี่ มีจำนวน 138 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 59.23 รองลงมาคือมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้
เป็นการเฉพาะ จำนวน 110 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 47.21 เป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่
จำนวน 108 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 46.35

ส่วนการดำเนินงานที่มีน้อย คือ การวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน
โรงแรมที่ปฏิบัติเพียง 83 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 35.62 รองลงมาคือตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อย
อากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ ที่มีบริษัทนำเที่ยวปฏิบัติ 89 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 38.20

ตารางที่ 4.39 ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	151	64.81	82	35.19
ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่นไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง	130	55.79	103	44.21
ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม	124	53.22	109	46.78
ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ	115	49.36	118	50.64
ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม	113	48.50	120	51.50

จากตารางที่ 39 พบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีจำนวน 151 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 64.81 รองลงมาคือการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่นไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง มีจำนวน 130 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.79 การละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม มีจำนวน 124 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 53.22 มีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ มีจำนวน 115 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 49.36 และการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม มีจำนวน 113 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.40 ด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	127	54.51	106	45.49
ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน	109	46.78	124	53.22

จากตารางที่ 4.40 บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีจำนวน 127 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 54.51 และมีการหาหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน จำนวน 109 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 46.78

ตารางที่ 4.41 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของบริษัทนำเที่ยว

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า	148	63.52	85	36.48
ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้น ได้มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ	120	51.5	113	48.5
ธุรกิจของท่านมีการหาพันธมิตรสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน	118	50.64	115	49.36
ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ	112	48.07	121	51.93
ธุรกิจของท่านมีการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำ การตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า	105	45.06	128	54.94

จากตารางที่ 4.41 พบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์การติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า มีจำนวน 148 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 63.52 รองลงมาคือ การค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 120 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 51.50 มีการหาพันธมิตรสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ มีจำนวน 118 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50.64 การใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ มีจำนวน 112 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.07 ส่วนการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้ามีการปฏิบัติน้อยที่สุด มีจำนวน 105 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 45.06

4.1.1.2.4 การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำ เที่ยวในจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.42 จำนวนพนักงานที่ที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว

จำนวนพนักงาน	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1	10	38.46
2	10	38.46
3	2	7.69
4	1	3.85
10	2	7.69
20	1	3.85
รวม	26	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.42 จะเห็นได้ว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีพนักงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวน 1 คน อยู่ 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 38.46 ซึ่งเป็นจำนวนที่เท่ากับ บริษัทที่มีพนักงานดูแล 2 คน มีจำนวน 10 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 38.46 เช่นกัน รองลงมาคือ บริษัทที่มีพนักงานดูแลจำนวน 3 คน และ 10 จำนวนอย่างละ 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 7.69 และจำนวนพนักงานที่ดูแล 20 คน จำนวน 1 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.85 ตามลำดับ ทั้งนี้จะเห็นว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ตอบหรือไม่ให้ข้อมูลในคำถามข้อนี้มีจำนวนถึง 207 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนค่อนข้างมาก อาจเป็นไปได้ว่าการที่ไม่ตอบแบบสอบถามนั้นเกิดจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลหรือในบริษัทนำเที่ยวนั้นไม่มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานสีเขียว

ตารางที่ 4.43 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว

จำนวนครั้งที่ประชุม/เดือน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1	8	66.67
2	3	25.00
4	1	8.33
รวม	12	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.43 พบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่จะประชุมกันเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งมีจำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ จำนวน 2 ครั้ง มีจำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.00 และจำนวน 4 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน 1 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.44 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี

จำนวนครั้งที่อบรม/ปี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1	3	27.27
2	3	27.27
3	1	9.09
10	1	9.09
12	3	27.27
รวม	11	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตาราง 4.44 พบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการฝึกอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละ 1 ครั้ง มีจำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.27 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับบริษัทที่มีการฝึกอบรมปีละ 2 ครั้งและ 12 ครั้ง นอกจากนี้ ยังมีบริษัทนำเที่ยวที่มีการฝึกอบรมปีละ 3 ครั้งและ 10 ครั้ง เป็นจำนวนอย่างละ 1 บริษัทเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 4.45 งบประมาณในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของบริษัทนำเที่ยว

งบประมาณ/ปี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1,000	2	22.23
1,500	1	11.11
3,000	3	33.33
5,000	1	11.11
10,000	1	11.11
20,000	1	11.11
รวม	9	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.45 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวน 9 คน ซึ่งพบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการกำหนดงบประมาณในการดำเนินงานสีเขียวต่อปี จำนวน 3,000 บาท ต่อปี จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.33 งบประมาณจำนวน 1,000 บาทต่อปี จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.23 งบประมาณจำนวน 1,500 บาท 5,000 บาท 10,000 บาท และ จำนวน 20,000 บาทต่อปี จำนวนอย่างละ 1 บริษัท คิดเป็นอย่างละร้อยละ 11.11 และ งบประมาณจำนวน 10,000 บาทต่อปี จำนวน 0 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 224 คน ไม่ได้ตอบคำถามข้อนี้ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ว่า การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่ได้กำหนดงบประมาณประจำปี หรือ การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.46 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว

พื้นที่ (ตารางเมตร)	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1 – 100 ตารางเมตร	11	100.00
101 ตารางเมตรขึ้นไป	0	0
รวม	11	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

ตารางที่ 4.46 เป็นตารางแสดงพื้นที่ที่ใช้สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร จำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีบริษัทนำเที่ยวใดที่มีพื้นที่ที่ใช้สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเกิน 100 ตารางเมตรเลย

จากตารางที่ 4.46 จะเห็นได้ว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพื้นที่ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวค่อนข้างน้อย เนื่องจากลักษณะของธุรกิจนำเที่ยวที่ไม่มีทรัพยากรเป็นของตนเอง แต่ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือของหน่วยงานอื่นในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นบริษัทนำเที่ยวจึงไม่มีที่ดินอื่น ๆ นอกจากบริเวณที่ตั้งสำนักงาน

ตารางที่ 4.47 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของธุรกิจนำเที่ยว

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1 – 5 คัน	155	95.09
6 – 10 คัน	6	3.68
11 – 15 คัน	2	1.23
16 คันขึ้นไป	0	0
รวม	163	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.47 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยว ส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันดีเซลอยู่ระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 155 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 95.09 รองลงมาคือมีรถระหว่าง 6 – 10 คัน มีจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.68 และมีรถระหว่าง 11 – 15 คัน จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 1.23

ตารางที่ 4.48 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจนำเที่ยว

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1 – 5 คัน	155	96.88
6 – 10 คัน	3	1.87
11 – 15 คัน	2	1.25
16 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	160	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.48 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันเบนซินระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 155 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 96.88 รองลงมาคือมีรถที่ใช้น้ำมันเบนซินระหว่าง 6 – 10 คัน จำนวน 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 1.87 มีรถที่ใช้น้ำมันเบนซินระหว่าง 11 – 15 คัน จำนวน 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 1.25

ตารางที่ 4.49 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี ของธุรกิจนำเที่ยว

จำนวนรถยนต์ที่ใช้เอ็นจีวีหรือแอลพีจี	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1 – 5 คัน	40	97.56
6 – 10 คัน	1	2.44
11 – 15 คัน	0	0.00
16 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	41	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.49 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีรถที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 40 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 97.56 รองลงมาคือมีรถที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีระหว่าง 6 – 10 คัน จำนวน 1 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.44

ตารางที่ 4.50 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว

ค่าไฟฟ้า	จำนวนบริษัทนำเที่ยว	ร้อยละ
1 - 2,000 บาท	75	36.41
2,001 - 5,000 บาท	58	28.16
5,001 – 10,000 บาท	35	16.99
10,001 บาทขึ้นไป	38	18.44
รวม	206	100

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.50 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าไฟฟ้าต่อเดือนของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าไฟฟ้าต่อเดือนระหว่าง 1 – 2,000 บาท มีจำนวน 75 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.41 รองลงมาคือ มีค่าไฟฟ้าต่อเดือน 2,001-5,000 บาท มีจำนวน 58 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.16

ตารางที่ 4.51 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจน้ำเที่ยว

ค่าน้ำ	จำนวนบริษัทน้ำเที่ยว	ร้อยละ
1 - 2,000 บาท	156	79.19
2,001 - 5,000 บาท	13	6.60
5,001 - 10,000 บาท	12	6.09
10,001 บาทขึ้นไป	16	8.12
รวม	197	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.51 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำต่อเดือนของบริษัทน้ำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทน้ำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าน้ำต่อเดือนระหว่าง 1 – 2,000 บาท มีจำนวน 156 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 79.19 รองลงมาคือ มีค่าน้ำต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 16 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.12 มีค่าน้ำต่อเดือน 2,001 - 5,000 บาท มีจำนวน 13 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.60 และมีค่าน้ำต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.09

ตารางที่ 4.52 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจน้ำเที่ยว

ค่าก๊าซหุงต้ม	จำนวนบริษัทน้ำเที่ยว	ร้อยละ
1 - 1,000 บาท	64	81.01
1,001 - 5,000 บาท	11	13.93
5,001 บาทขึ้นไป	4	5.06
รวม	79	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.52 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของบริษัทน้ำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทน้ำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนระหว่าง 1 – 1,000 บาท มีจำนวน 64 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 81.01 รองลงมาคือ มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนระหว่าง 1,001 - 5,000 บาท มีจำนวน 11 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 13.93 มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือน 5,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 5.06

ตารางที่ 4.53 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว

ค่าน้ำมันดีเซล	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 5,000 บาท	48	32.43
5,001 - 10,000 บาท	37	25.00
10,001 - 20,000 บาท	28	18.92
20,001 - 50,000 บาท	29	19.60
50,001 บาทขึ้นไป	6	4.05
รวม	148	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.53 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนระหว่าง 1 - 5,000 บาท มีจำนวน 48 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 32.43 รองลงมาคือ มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 37 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 25.00 มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน 20,001 - 50,000 บาท มีจำนวน 29 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 19.60 มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 28 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 18.92 และ มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน 50,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 4.05

ตารางที่ 4.54 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว

ค่าน้ำมันเบนซิน	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 5,000 บาท	81	55.86
5,001 - 10,000 บาท	33	22.76
10,001 - 20,000 บาท	22	15.17
20,001 บาทขึ้นไป	9	6.21
รวม	145	100.00

หมายเหตุ : มี Missing Value

จากตารางที่ 4.54 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนระหว่าง 1 - 5,000 บาท มีจำนวน 81 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.86 รองลงมาคือ มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 33 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 22.76 มีค่าน้ำมันเบนซินต่อ

เดือน 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15.17 และ มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป มีจำนวน 9 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 6.21

ตารางที่ 4.55 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของธุรกิจนำเข้าเที่ยว

ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1 - 5,000 บาท	17	51.51
5,001 - 10,000 บาท	8	24.25
10,001 - 20,000 บาท	4	12.12
20,001 บาทขึ้นไป	4	12.12
รวม	33	100.00

จากตารางที่ 4.55 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของบริษัทยาที่เกี่ยวข้องที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนระหว่าง 1 – 5,000 บาท มีจำนวน 17 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 51.51 รองลงมาคือ มีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 24.25 มีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนระหว่าง 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 12.12 ซึ่งเป็นจำนวนเท่ากับมีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไป

4.1.1.3 ธุรกิจร้านอาหาร

สำหรับธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามได้ทั้งสิ้น 89 ชุด เมื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

4.1.1.3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและของกิจการ

ตารางที่ 4.56 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจร้านอาหาร

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	29	32.58
หญิง	60	67.42
รวม	89	100.00

ตารางที่ 4.56 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามธุรกิจร้านอาหาร

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
น้อยกว่า 20 ปี	0	0.00
21 – 25 ปี	12	13.48
26 – 30 ปี	13	14.61
31-35 ปี	23	25.84
36-40 ปี	13	14.61
41-45 ปี	14	15.73
46-50 ปี	9	10.11
50 ปีขึ้นไป	5	5.62
รวม	89	100.00
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	5	5.62
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	4.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	28	31.46
อนุปริญญา/ปวส	17	19.10
ปริญญาตรี	34	38.20
ปริญญาโทขึ้นไป	1	1.12
รวม	89	100.00
ตำแหน่งงาน		
เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง	50	56.18
ผู้บริหารระดับกลาง	7	7.86
ผู้บริหารระดับต้น	11	12.36
พนักงานระดับปฏิบัติการ	21	23.59
รวม	89	100.00

จากตารางที่ 4.56 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 60คน คิดเป็นร้อยละ 67.42 เพศชาย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 32.58 ส่วนใหญ่มีอายุช่วง 31 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.84 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.73 ช่วงอายุ 26-30 ปี และช่วงอายุ 36-40 ปีมีจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 14.61 ช่วงอายุ 21

– 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.48 ช่วงอายุ 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.11 และ ช่วงอายุ 50 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 5.62

ในด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.46 จบการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส. จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 19.10 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.62 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 และ ปริญญาโทขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.12 ตามลำดับ

ในด้านตำแหน่งงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 56.18 รองลงมาคือพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.59 ผู้บริหารระดับต้น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.36 และ ผู้บริหารระดับกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.86 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.57 ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนโต๊ะอาหาร*		
1 – 10 โต๊ะ	52	59.09
11 – 20 โต๊ะ	22	25.00
21 – 30 โต๊ะ	8	9.09
31 – 40 โต๊ะ	5	5.68
41 โต๊ะขึ้นไป	1	1.14
รวม	88	100.00
ประเภทของร้านอาหาร*		
ร้านแผงลอย	2	2.33
ร้านอาหารในตึกแถว	34	39.53
ร้านอาหารแบบตั้งเดี่ยว	45	52.33
อื่น ๆ	5	5.81
รวม	86	100.00

ตารางที่ 4.57 (ต่อ) ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัด

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
บริการที่มีในร้านอาหาร**		
อาหาร	89	100.00
ห้องประชุม/จัดเลี้ยง	4	4.49
สถานบันเทิง คาราโอเกะ	3	3.37
ส่งอาหารถึงสถานที่ของผู้ซื้อ	20	22.47
อื่น ๆ	11	12.36
อายุการก่อตั้งกิจการ*		
น้อยกว่า 10 ปี	67	77.91
10 – 19 ปี	12	13.95
20 – 29 ปี	5	5.81
30 ปีขึ้นไป	2	2.33
รวม	86	100.00
จำนวนพนักงาน*		
1 – 10 คน	71	83.53
11 – 20 คน	11	12.94
21 – 30 คน	2	2.35
31 คนขึ้นไป	1	1.18
รวม	85	100.00

หมายเหตุ * มี Missing Value

** ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 4.57 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร ที่มีจำนวนโต๊ะอาหาร 1 – 10 โต๊ะ เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด มีจำนวน 52 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 59.09 รองลงมาคือร้านอาหารที่มีโต๊ะอาหาร 11 – 20 โต๊ะ มีจำนวน 22 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ร้านอาหารที่มีโต๊ะอาหาร 21-30 โต๊ะ มีจำนวน 8 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.09 ร้านอาหารที่มีโต๊ะอาหาร 31-40 โต๊ะ มีจำนวน 5 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 5.68 และร้านอาหารที่มีโต๊ะอาหาร 41 โต๊ะขึ้นไป มีจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.14 ตามลำดับ

สำหรับในด้านประเภทของร้านอาหาร จากตารางที่ 4.59 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหารที่เป็นร้านประเภทตั้งเดียว เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด มีจำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.33 รองลงมาคือร้านอาหารในตึกแถว มีจำนวน 34 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 39.53

ร้านอาหารอื่น ๆ เช่น ร้านอาหารในโรงแรม มีจำนวน 5 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 5.81 และ ร้านแผงลอย มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

ในด้านบริการที่มีของร้านอาหาร จากตารางที่ 4.59 พบว่าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่มีบริการต่าง ๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนี้ บริการอาหาร จำนวน 89 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 100 การส่งอาหารถึงสถานที่ของผู้ซื้อ จำนวน 20 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 22.47 ห้องประชุม/จัดเลี้ยง จำนวน 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 4.49 บริการสถานบันเทิง/คาราโอเกะ จำนวน 3 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.37 และมีบริการอื่น ๆ จำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.36

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร ที่มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปี เป็นกลุ่มที่พบมากที่สุด มีจำนวน 67 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 77.91 รองลงมาคือ ร้านอาหารที่มีอายุกิจการ 10-19 ปี จำนวน 12 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 13.95 ร้านอาหารที่มีอายุกิจการ 20-29 ปี จำนวน 5 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 5.81 และร้านอาหารที่มีอายุกิจการ 30 ปีขึ้นไป จำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 2.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.57 ยังพบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพนักงาน 1-10 คน มีจำนวน 71 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 83.53 รองลงมาคือมีพนักงาน 11-20 คน มีจำนวน 11 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.94 พนักงาน 21-30 คน มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 2.35 พนักงาน 31 คนขึ้นไป มีจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.18 ตามลำดับ

4.1.1.3.2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจร้านอาหาร

ในส่วนนี้จะเป็นการวัดระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจร้านอาหาร โดยผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนระดับความสำคัญของแต่ละรายการระหว่าง 1 – 5 คะแนน หลังจากนั้นนำมาพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและกำหนดเกณฑ์ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อวัดระดับการตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวโดยใช้มาตราส่วนของ likert ดังนี้

4.21 – 5.00	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายถึง การตระหนักและรับรู้มาก
2.61 - 3.40	หมายถึง การตระหนักและรับรู้ปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายถึง การตระหนักและรับรู้น้อย
1.00 - 1.80	หมายถึงการตระหนักและรับรู้ที่น้อยที่สุด

ตารางที่ 4.58 แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มร้านอาหาร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การรับรู้
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.99	0.97	มาก
ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่ กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	3.98	0.84	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้าน ต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า	3.87	0.86	มาก
ท่านรับทราบและเข้าใจกฎเกณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัด กระบี่และยินดีดำเนินการตามกฎเกณฑ์นั้น	3.86	0.83	มาก
ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษา ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม	3.83	1.05	มาก
ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการ ดำเนินการธุรกิจสีเขียว	3.82	1.23	มาก
ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดให้องค์กรอื่น / ผู้ให้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่าน เป็นพิเศษ	3.8	0.82	มาก
ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของ ท่านในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุนเพิ่มผลกำไร เป็นต้น	3.78	0.99	มาก
ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้ พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.76	0.96	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วม ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	3.76	0.89	มาก
ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงาน ในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.75	0.92	มาก
ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจ สีเขียวร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย	3.74	0.86	มาก
ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือ เพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว	3.65	0.85	มาก

ตารางที่ 4.58 (ต่อ) แสดงระดับการรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มร้านอาหาร

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ การรับรู้
ท่านคิดว่าการใช้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจาก การใช้ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว	3.57	0.87	มาก
ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจ แนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี	3.49	0.89	มาก
ท่านคิดว่าผู้ใช้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้ บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว	3.32	0.92	ปานกลาง
รวม	3.73	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.58 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหารมีความตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม 3.73 (S.D.= 0.62) แสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหารก็ตระหนักและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจว่าส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เมื่อพิจารณาในปัจจัยต่าง ๆ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหารมีการตระหนักและรับรู้ในระดับมากเรียงตามลำดับดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหารเห็นว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งที่มีการรับรู้สูงสุด โดยมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.99 (S.D.= 0.97) รองลงมาคือ ยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.98 (S.D.= 0.84) ธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.87 (S.D.= 0.86) รับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิกิริยานั้น มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.86 (S.D.= 0.83) การดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.83 (S.D.= 1.05) การสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.82 (S.D.= 1.23) การทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดใจองค์กรอื่น / ผู้ใช้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.80 (S.D.= 0.82) ธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของท่านในระยะยาว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.78 (S.D.= 0.99) ผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.76 (S.D.= 0.96) พนักงานทุกระดับในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.76 (S.D.= 0.89) พนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงาน

ในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.75 (S.D.= 0.92) การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.74 (S.D.= 0.86) ยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.65 (S.D.= 0.85) การที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.57 (S.D.= 0.87) มีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.49 (S.D.= 0.89)

ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานอยู่ในร้านอาหาร มีการตระหนักและรับรู้ในระดับปานกลางคือ การที่ผู้ให้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.32 (S.D.= 0.92) ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีระดับการรับรู้ต่ำที่สุดในบรรดาปัจจัย การรับรู้ทั้งหมดแสดงให้เห็นว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานในร้านอาหารมีความคิดว่าการดำเนินธุรกิจสีเขียวนี้ไม่ควรผลักภาระค่าใช้จ่ายไปที่ลูกค้าหรือผู้ให้บริการ

4.1.1.3.3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจร้านอาหาร

คำถามในส่วนนี้เป็นการตรวจสอบว่า ธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดกระบี่มีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในด้านต่าง ๆ หรือไม่ โดยผลการสำรวจจะศึกษาว่าในแต่ละกิจกรรมที่สอบถามนั้น บริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ได้มีหรือไม่มีการทำกิจกรรมเหล่านั้นหรือไม่ ถึงแม้ว่าบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่จะเป็นบริษัทนำเที่ยวที่ไม่มีการดำเนินงานแบบธุรกิจสีเขียวอย่างเป็นทางการก็ตาม ผลการศึกษาปรากฏดังตารางที่ 4.67

ตารางที่ 4.59 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	75	84.27	14	15.73
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด	66	74.16	23	25.84
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ	65	73.03	24	26.97
ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน	57	64.04	32	35.96
ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว	56	62.92	33	37.08

ตารางที่ 4.59 (ต่อ) การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสิ่งแวดล้อม	55	61.8	34	38.2
ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง	53	59.55	36	40.45
ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ	51	57.3	38	42.7
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว	48	53.97	41	46.07
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก	46	51.96	43	48.31
ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ให้บริการ	45	50.56	44	49.44

จากตารางที่ 4.59 พบว่า สำหรับร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้น หากเรียงลำดับจากจำนวนกิจกรรมที่มีการสื่อสารกัน จะเห็นว่า การสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด เป็นเรื่องที่มีการสื่อสารกันมากที่สุด มีจำนวน 75 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 84.27 รองลงมาคือ การสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด มีจำนวน 66 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 74.16 การสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีจำนวน 65 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 73.03 การสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน มีจำนวน 57 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 64.04 การมีนโยบายมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 56 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 62.92 การส่งเสริมให้ผู้ใช้บริการร่วมรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 55 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 61.80 มีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน 53 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 59.55 การศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ มีจำนวน 51 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 57.30 การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีจำนวน 48 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 53.97 การสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก มีจำนวน 46 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 51.96 และกิจกรรมที่มีการดำเนินงานน้อย

ที่สุดคือ การสื่อสารเรื่องการรักษาสีสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ มีจำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.60 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ด้านการพัฒนาบุคลากร

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัด สูงสุด เป็นต้น	31	34.83	58	65.17
ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบ งานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน	30	33.71	59	66.29
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการ ฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ	26	29.21	63	70.79
ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับ การศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ	26	29.21	63	70.79
ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการ ปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น	26	29.21	63	70.79

ตารางที่ 4.60 เป็นการศึกษาในกิจกรรมด้านการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการดำเนินงานสีเขียว จะเห็นว่าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นั้นส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากรทางด้านการจัดการธุรกิจสีเขียวน้อยอย่างเห็นได้ชัด โดยกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุดคือ การมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว มีจำนวน 36 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.45 รองลงมาคือ การจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน มีจำนวน 31 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 34.83 ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยคือ การศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ พนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ และการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น มีจำนวน 26 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 29.21 เท่ากัน

ตารางที่ 4.61 การจัดการขยะ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ	76	85.39	13	14.61
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ	67	75.28	22	24.72
พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	64	71.91	25	28.09
ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่	59	66.29	30	33.71
ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด สะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้	57	64.04	32	35.96
ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ให้ผู้ให้บริการแยกขยะ *	52	59.77	35	40.23
ผู้ให้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ	52	58.43	37	41.57
ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก*	48	55.17	39	44.87
ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่	49	55.06	40	44.94
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย	48	53.93	41	46.07
ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด	43	48.31	46	51.69
ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ	34	38.2	55	61.8
ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู	25	28.09	64	71.91
ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย	23	25.84	66	74.16

หมายเหตุ : * มี missing value

ตารางที่ 4.61 แสดงถึงรายการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเกี่ยวกับการจัดการขยะของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ จากการวิเคราะห์พบว่า ธุรกิจร้านอาหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการจัดการขยะ โดยกิจกรรมการคัดแยกขยะมีจำนวนร้านที่ปฏิบัติอยู่มากที่สุด จำนวน 76 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 85.39 รองลงมาคือ จัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยก

ขยะ จำนวน 67 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 75.28 พนักงานในธุรกิจให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ จำนวน 64 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 71.91 การนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่ จำนวน 59 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 66.29 การใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้ จำนวน 57 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 64.04 ตามลำดับ

ในส่วนของการจัดการขยะนี้ ยังพบว่า กิจกรรมการนำขยะมูลฝอยไปหมักเป็นปุ๋ย มีจำนวนร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่นำไปดำเนินงานน้อยที่สุด กล่าวคือ มีร้านอาหารที่นำขยะไปหมักปุ๋ยเพียง 23 ร้านคิดเป็นร้อยละ 25.84 ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกันกับ ใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู ที่มีบริษัทนำเที่ยวที่ดำเนินการในกิจกรรมนี้จำนวน 25 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 28.09 และ การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก มีจำนวน 34 โรงแรม คิดเป็นร้อยละ 38.02 ตามลำดับ

การที่กิจกรรมการคัดแยกขยะมีการปฏิบัติสูงสุด แสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการคัดแยกขยะ เป็นกิจกรรมขั้นพื้นฐานของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่องค์กรธุรกิจสามารถดำเนินการได้ และ กิจกรรมการคัดแยกขยะจะได้รับความร่วมมือจากพนักงานส่วนใหญ่ เนื่องจาก พนักงานในร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ปฏิบัติงานนั้นให้ความร่วมมือที่ร้อยละ 71.91

ตารางที่ 4.62 การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน	59	66.29	30	33.71
ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ	54	60.67	35	39.23
ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร	50	56.18	39	43.82
ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็น อาคารประหยัดพลังงาน*	44	50.00	44	50.00
ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้ พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น	33	37.08	56	62.92

ตารางที่ 4.62 (ต่อ) การอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น	21	23.6	68	76.4

หมายเหตุ : ** มี missing value

จากตารางที่ 4.62 ซึ่งเป็นการศึกษาถึงกิจกรรมการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่การตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน จำนวน 59 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 66.29 รองลงมาคือมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 54 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 60.67 การปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร มีจำนวน 50 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 56.18 การออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน จำนวน 44 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 50.00 การลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จำนวน 33 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 37.08 ตามลำดับ ในขณะที่ การใช้พลังงานทดแทน เช่น แสงอาทิตย์ ก๊าซชีวภาพ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืช เป็นต้น มีจำนวนน้อยที่สุดที่ 21 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 23.6

ตารางที่ 4.63 การจัดการทรัพยากรน้ำ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย	47	52.81	42	47.19
ธุรกิจของท่านมีบ่อดักไขมัน	46	51.69	43	48.31
ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ	45	50.56	44	49.44
ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน	44	49.44	45	50.56
ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การกำหนดวันซักผ้า เป็นต้น	40	44.94	49	55.06

ตารางที่ 4.63 (ต่อ) การจัดการทรัพยากรน้ำ

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย	38	42.70	51	57.30
ธุรกิจของท่านมีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	36	40.45	53	59.55
ธุรกิจของท่านมีการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออก ตามระดับการปนเปื้อนก่อนนำไปบำบัด	35	39.33	54	60.67
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่าน การบำบัดแล้ว	24	26.97	65	73.03
ธุรกิจของท่านนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ ประโยชน์	23	25.84	66	74.16

ตารางที่ 4.63 แสดงการศึกษากิจกรรมด้านการจัดการทรัพยากรน้ำของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ ผลการศึกษาพบว่าร้านอาหารส่วนใหญ่มีมาตรการลดน้ำเสีย จำนวน 47 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.81 รองลงมาคือ มีถังดักไขมันจำนวน 46 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 51.69 มีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ เป็นจำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50.56 มีบ่อดักตะกอน จำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 49.44 มีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ จำนวน 40 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 44.94 มีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย จำนวน 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 42.70 มีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 36 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.45 และการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออกตามระดับการปนเปื้อนก่อนนำไปบำบัด จำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 39.33 มีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว จำนวน 24 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 26.97 และ นำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์ จำนวน 23 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 25.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.64 ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง				
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก	57	64.04	32	35.96
ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	55	61.80	34	38.20
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดภัย	54	60.67	35	39.33
ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ	49	55.06	40	44.94
ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	47	52.81	42	47.19
ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก	45	50.56	44	49.44
ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ	43	48.31	46	51.69

ตารางที่ 4.64 แสดงถึงการจัดซื้อจัดจ้างของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ว่ามีการดำเนินงานที่เป็นการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมากน้อยเพียงใด ผลการศึกษาพบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก มีจำนวน 57 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาคือการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 55 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 61.80 การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดภัย จำนวน 54 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 60.67 การจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ จำนวน 49 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 55.06 การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีจำนวน 47 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 52.81 การเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก จำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50.56 ตามลำดับ การดำเนินงานด้านการจัดซื้อที่มีร้านอาหารปฏิบัติน้อยที่สุด การนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ จำนวน 43 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 48.31

ตารางที่ 4.65 คุณภาพอากาศภายใน มลพิษทางอากาศ และเสียง

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็น การเฉพาะ	49	55.06	40	49.94
ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่	41	46.07	48	53.93
ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มี ต่อพนักงานและผู้ให้บริการ **	40	46.51	46	53.49
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศ ภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ	40	44.94	49	55.06
ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศ เสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ	36	40.44	53	59.55
ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่	32	35.96	57	64.04
ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่าง สม่ำเสมอ	31	34.83	58	65.17

** มี missing value

ตารางที่ 4.65 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ มีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ จำนวน 49 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 55.06 รองลงมาคือ มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ มีจำนวน 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 46.07 มีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ให้บริการ จำนวน 40 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 46.51 การตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 40 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 44.94 การตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ จำนวน 36 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 40.44 ตามลำดับ

ส่วนการดำเนินงานที่มีน้อย คือ การวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวนโรงแรมที่ปฏิบัติเพียง 31 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 34.83 รองลงมาคือการเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่ มีจำนวน 32 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 35.96

ตารางที่ 4.66 ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้พนักงานและ ผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	57	64.05	32	35.95
ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจาก ป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม	53	59.55	36	40.45
ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจาก ป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม	52	58.43	37	41.57
ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวน ธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่นไม่ตัดต้นไม้เดิม ตอนปลูกสร้าง**	49	55.68	39	44.32
ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึง พื้นที่อันตรายต่าง ๆ	45	50.56	44	49.44

** มี missing value

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ มีจำนวน 57 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 64.05 รองลงมาคือการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม มีจำนวน 53 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 49.55 การห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม มีจำนวน 52 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 58.43 การปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่น ไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง มีจำนวน 49 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 55.68 มีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ มีจำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 50.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.67 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของธุรกิจนำเที่ยว

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือ ชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	42	47.19	47	52.81
ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนิน ธุรกิจสีเขียวด้วยกัน	32	35.96	57	64.04

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีจำนวน 42 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 47.19 และมีการหาหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน จำนวน 32 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 35.96 อย่างไรก็ตาม จะเห็นได้ว่า มีจำนวนร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่จำนวนไม่ถึงร้อยละ 50 ที่ปฏิบัติในด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่นในการดำเนินงานสีเขียว

ตารางที่ 4.68 ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการของบริษัทนำเข้า

กิจกรรมสีเขียว	มี		ไม่มี	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ	56	62.92	33	37.08
ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า	50	56.17	39	43.82
ธุรกิจของท่านมีการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า	44	49.44	45	50.56
ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้นได้มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ**	35	39.77	53	60.23
ธุรกิจของท่านมีการหาพันธมิตรสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน	34	38.20	55	61.80

** มี missing value

จากตารางที่ 4.68 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ มีจำนวน 56 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 62.92 รองลงมาคือ ใช้สื่อออนไลน์การติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า มีจำนวน 50 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 56.17 การใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า มีจำนวน 44 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 49.44 การค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ มีจำนวน 35 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 39.77 มีการหาพันธมิตรสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจมีการปฏิบัติน้อยที่สุด มีจำนวน 34 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 38.20

4.1.1.3.4 การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจร้านอาหารในจังหวัดกระบี่

ตารางที่ 4.69 จำนวนพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียว

จำนวนพนักงาน	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1	5	16.13
2	3	9.67
3	7	22.58
4	4	12.90
5	2	6.45
7	3	9.67
8	1	3.23
9	1	3.23
10	2	6.45
12	1	3.23
14	1	3.23
20	1	3.23
รวม	31	100

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.69 จะเห็นว่าร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีพนักงานที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวน 3 คน อยู่ 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 22.58 รองลงมาคือ ร้านอาหารที่มีพนักงานดูแล 1 คน มีจำนวน 5 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 16.13 ร้านที่มีพนักงานดูแลจำนวน 4 คน มีจำนวน 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.90 ร้านที่มีจำนวนพนักงานที่ดูแล 2 และ 7 คน มีจำนวนอย่างละ 3 ร้านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 9.67 ตามลำดับ ทั้งนี้จะเห็นว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ตอบหรือไม่ให้ข้อมูลในคำถามข้อนี้มีจำนวนถึง 58 คน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนค่อนข้างมาก อาจเป็นไปได้ว่าการที่ไม่ตอบแบบสอบถามนั้น เกิดจากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลหรือในร้านอาหารนั้นไม่มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานสีเขียว

ตารางที่ 4.70 จำนวนครั้งในการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว

จำนวนครั้งที่ประชุม/เดือน	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1	8	44.44
2	7	38.89
3	1	5.56
4	2	11.11
รวม	18	100

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่จะประชุมกันเดือนละ 1 ครั้ง ซึ่งมีจำนวน 8 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 44.44 รองลงมาคือ จำนวน 2 ครั้ง มีจำนวน 7 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 38.89 และจำนวน 4 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 11.11 และประชุม 3 ครั้งต่อเดือน จำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 5.56 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.71 จำนวนครั้งในการอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปี

จำนวนครั้งที่อบรม/ปี	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1	5	33.33
2	3	20.00
3	2	13.33
4	1	6.67
10	1	6.67
12	3	20.00
รวม	15	100

หมายเหตุ: มี missing value

จากตาราง 4.71 พบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการฝึกอบรมในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละ 1 ครั้ง มีจำนวน 5 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาคือ ร้านอาหารที่มีการฝึกอบรมปีละ 2 ครั้งและ 12 ครั้งเป็นจำนวนเท่ากัน มีจำนวนอย่างละ 3 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 20.00 นอกจากนี้ ยังมีร้านอาหารที่มีการฝึกอบรมปีละ 3 ครั้งจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 13.33 และร้านอาหารที่มีการฝึกอบรมปีละ 4 ครั้งและ 10 ครั้ง มีจำนวนเท่ากันคืออย่างละ 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 6.67

ตารางที่ 4.72 งบประมาณในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อปีของร้านอาหาร

งบประมาณ/ปี	จำนวนร้าน	ร้อยละ
3,000	2	25.00
5,000	2	25.00
10,000	1	12.50
12,000	1	12.50
30,000	2	25.00
รวม	8	100

หมายเหตุ : มี missing value

จากตารางที่ 4.72 พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถามข้อนี้จำนวน 8 คน ซึ่งพบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มีการกำหนดงบประมาณในการดำเนินงานสีเขียวต่อปี จำนวน 3,000 บาท ต่อปี จำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ซึ่งเท่ากันกับร้านอาหารที่กำหนดงบประมาณ จำนวน 5,000 บาทและ 30,000 บาทต่อปี นอกจากนั้นยังมีร้านที่กำหนดงบประมาณจำนวน 5,000 บาทต่อปีและ 12,000 บาทต่อปี จำนวนอย่างละ 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 81 คน ไม่ได้ตอบคำถามข้อนี้ ซึ่งอาจแสดงให้เห็นได้ว่า การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่ได้กำหนดงบประมาณประจำปี หรือ การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ไม่จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงาน

ตารางที่ 4.73 พื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว

พื้นที่ (ตารางเมตร)	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 – 100 ตารางเมตร	8	61.54
101 – 200 ตารางเมตร	2	15.39
201 – 300 ตารางเมตร	0	0.00
301-400 ตารางเมตร	1	7.69
401- 800 ตารางเมตร	0	0.00
801- 1200 ตารางเมตร	1	7.69
1201 – 1600 ตารางเมตร	0	0
1601 ตารางเมตรขึ้นไป	1	7.69
รวม	13	100

หมายเหตุ: มี missing value

ตารางที่ 4.73 เป็นตารางแสดงพื้นที่ที่ใช้สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจร้านอาหาร จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถามพบว่า ร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร จำนวน 8 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 61.54 รองลงมาคือมีพื้นที่ 101 – 200 ตารางเมตร จำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 15.39 และมีพื้นที่ 301-400 ตารางเมตร 801-1,200 ตารางเมตรและ1601 ตารางเมตรขึ้นไป จำนวนอย่างละ 1 ร้านเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตารางที่ 4.74 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของร้านอาหาร

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 – 5 คัน	41	100.00
6 คันขึ้นไป	0	0
รวม	41	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.74 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันดีเซลอยู่ระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 41 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีร้านอาหารที่ตอบแบบสอบถามมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลมากกว่า 5 คันเลย

ตารางที่ 4.75 จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของธุรกิจร้านอาหาร

จำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 – 5 คัน	33	100.00
6 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	33	100

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.75 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีรถที่ใช้น้ำมันเบนซินระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 33 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีร้านอาหารที่ตอบแบบสอบถามมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินมากกว่า 5 คันเลย

ตารางที่ 4.76 จำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของธุรกิจร้านอาหาร

จำนวนรถยนต์ที่ใช้เอ็นจีวีหรือแอลพีจี	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 – 5 คัน	6	100
6 คันขึ้นไป	0	0.00
รวม	6	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.76 ซึ่งแสดงจำนวนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีรถที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีระหว่าง 1 – 5 คัน มีจำนวน 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100.00 และไม่มีร้านอาหารที่ตอบแบบสอบถามมีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีมากกว่า 5 คันเลย

ตารางที่ 4.77 จำนวนค่าไฟฟ้าต่อเดือนของธุรกิจร้านอาหาร

ค่าไฟฟ้า	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 - 10,000 บาท	45	75.00
10,001 - 30,000 บาท	12	20.00
30,001 - 60,000 บาท	1	1.67
60,001 - 100,000 บาท	2	3.33
100,001 บาทขึ้นไป	0	0.00
รวม	60	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.77 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าไฟฟ้าต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีค่าไฟฟ้าต่อเดือนระหว่าง 1 – 10,000 บาท มีจำนวน 45 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ มีค่าไฟฟ้าต่อเดือน 10,001 - 30,000 บาท มีจำนวน 12 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 20 ค่าไฟฟ้าต่อเดือน 60,001 - 100,000 บาท มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.33 และ ค่าไฟฟ้าต่อเดือน 30,001 - 60,000 บาท มีจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.78 จำนวนค่าน้ำต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว

ค่าน้ำ	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 - 2,000 บาท	42	73.68
2,000-5,000 บาท	12	21.05
5,001-10,000 บาท	2	3.51
10,001 บาทขึ้นไป	1	1.76
รวม	57	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.78 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีค่าน้ำต่อเดือนระหว่าง 1 – 2,000 บาท มีจำนวน 42 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 73.68 รองลงมาคือ มีค่าน้ำต่อเดือน 2,000-5,000 บาท มีจำนวน 12 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 21.05 มีค่าน้ำต่อเดือน 5,001-10,000 บาท มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 3.51 และมีค่าน้ำต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไปมีจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 1.76

ตารางที่ 4.79 จำนวนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของธุรกิจนำเที่ยว

ค่าก๊าซหุงต้ม	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 - 1,000 บาท	10	22.73
1,001 - 5,000 บาท	28	63.63
5,001 - 10,000 บาท	4	9.09
10,001 บาทขึ้นไป	0	4.55
รวม	44	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.79 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนระหว่าง 1,001 - 5,000 บาท มีจำนวน 28 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 63.63 รองลงมาคือ มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนระหว่าง 1 - 1,000 บาท มีจำนวน 10 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 22.73 มีค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 4 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ตารางที่ 4.80 จำนวนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของร้านอาหาร

ค่าน้ำมันดีเซล	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 - 5,000 บาท	21	87.50
5,001 - 10,000 บาท	2	8.33
10,001-20,000 บาท	1	4.17
20,001 บาทขึ้นไป	0	0.00
รวม	24	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.80 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนระหว่าง 1 - 5,000 บาท มีจำนวน 21 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือ มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 8.33 มีค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน 10,001 - 20,000 บาท มีจำนวน 1 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.81 จำนวนค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของร้านอาหาร

ค่าน้ำมันเบนซิน	จำนวนร้านอาหาร	ร้อยละ
1 5,000 บาท	19	90.48
5,001 - 10,000 บาท	2	9.52
10,001 บาทขึ้นไป	0	0.00
รวม	21	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.81 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนระหว่าง 1 – 5,000 บาท มีจำนวน 19 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 90.48 รองลงมาคือ มีค่าน้ำมันเบนซินต่อเดือนระหว่าง 5,001 - 10,000 บาท มีจำนวน 2 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 9.50

ตารางที่ 4.82 จำนวนค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของร้านอาหาร

ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี	จำนวนโรงแรม	ร้อยละ
1-5,000	3	100
5,001 บาทขึ้นไป	0	0
รวม	3	100.00

หมายเหตุ: มี missing value

จากตารางที่ 4.82 ซึ่งแสดงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนของร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ พบว่า ร้านอาหารส่วนใหญ่มีค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวีต่อเดือนระหว่าง 1 – 5,000 บาท มีจำนวน 3 ร้าน คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.1.2 การสัมภาษณ์เชิงลึก

ในการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการหรือผู้บริหารระดับสูงของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกกับธุรกิจโรงแรม/ที่พัก จำนวน 8 แห่ง บริษัทนำเที่ยวจำนวน 6 แห่ง และ ธุรกิจร้านอาหารจำนวน 7 แห่ง โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.83

ตารางที่ 4.83 สถานประกอบการที่เข้าสัมภาษณ์เชิงลึก

ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก	ธุรกิจนำเที่ยว	ธุรกิจร้านอาหาร
1) โรงแรมปกาศัยรีสอร์ท	1) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสวัสดิ์ท	1) ร้านอัญชลี
2) โรงแรมรายาวดี	ราเวลแลนด์ทัวร์	2) ร้านบ้านมะหุญ
3) โรงแรมเดอะนาริมาบังกะโล	2) บริษัทอ่าวนางแพรวแลนด์	3) ร้านเรือนไม้
รีสอร์ท	ทัวร์	4) ร้านกะทิทะเล
4) โรงแรมอ่าวนางวิลลาร์รีสอร์ท	3) ห้างหุ้นส่วนจำกัดชีค้ายกระบี่	5) ร้านครัวลานตาใหญ่
5) โรงแรมพีชลาภูนารีสอร์ท	4) บริษัทซีแลนด์แลนด์เทรด จำกัด	6) ร้านลานตาซีฟู้ด
แลนด์สปา	5) บริษัท AP Travel and Tour	7) ร้าน Samesame but
6) โรงแรมพระนางอินน์	จำกัด	Different
7) โรงแรมอ่าวนางพรินซ์วิลลาร์	6) ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปกาศัยทัวร์	
สอร์ทแลนด์สปา		
8) บ้านดินอาสา		

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกของสถานประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวแต่ละแห่งมีดังนี้

4.1.2.1 โรงแรมปกาศัยรีสอร์ท

โรงแรมปกาศัยรีสอร์ท ตั้งอยู่บริเวณอ่าวนาง อ.เมือง จังหวัดกระบี่ โรงแรมปกาศัยรีสอร์ทเป็นธุรกิจที่ต่อยอดจากโรงแรมกระบี่เมอร์รี่ไทม์ รีสอร์ทแลนด์สปา ซึ่งตั้งอยู่ในตัวเมืองกระบี่

ปกาศัยรีสอร์ทเริ่มต้นจากการที่เจ้าของโรงแรมกระบี่เมอร์รี่ไทม์ได้ออก Road Show ตามงานท่องเที่ยวต่าง ๆ เช่น งาน ITB และมองหาพันธมิตรชาวต่างชาติ ที่สามารถสนับสนุนการดำเนินงานได้ ซึ่งในที่สุดก็เจอพันธมิตรที่คุยกันได้ว่าถ้ารับประกันห้อง ก็จะส่งแขกมาให้ เมื่อกลับมา ก็เกิดความคิดว่าจะสร้างโรงแรมอีกแห่งในพื้นที่ที่มีทรัพยากรเรื่องความสวยงามให้มีความสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมที่กระบี่เป็น ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้ากลุ่มนี้

เนื่องจากเจ้าของกิจการเล็งเห็นศักยภาพความพร้อมของทรัพยากรของอำเภอนางจังหวัด กระบี่ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ข้างเคียงที่สวยงามหลายแห่ง เช่น อ่าวไร่เลย์ ถ้ำพระนาง หาด นพรัตน์ธารา ฯลฯ ประกอบกับเจ้าของมีพื้นที่ที่เหมาะสมกับการก่อสร้างโรงแรมที่พักที่มุ่งเน้นเรื่อง สิ่งแวดล้อม โครงการก่อสร้างโรงแรมปกาศัรียสอร์ทจึงเริ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นและสร้างเสร็จพร้อม ให้บริการในปี พ.ศ. 2542

การก่อสร้างโรงแรมปกาศัรียสอร์ทให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์การใช้ ทรัพยากรนั้นเริ่มต้นตั้งแต่การออกแบบ การวางฐานราก การกำหนดแนวคิดเรื่องการประหยัด พลังงานทำให้มีการสร้างอาคารขึ้นเป็นกลุ่มอาคาร และพยายามรักษาดินไม้เดิมของพื้นที่ไว้ให้มาก ที่สุด ด้วยต้องการให้แขกที่มาเข้าพักได้เห็นธรรมชาติที่สวยงาม เช่นตื่นนอนตอนเช้าสามารถมองเห็น นางอาย กระรอก มาวิ่งตามต้นไม้ได้จากในห้องพักเลย จำนวนห้องพักตอนแรกก่อสร้างมี 74 ห้อง จะมีลักษณะห้องเป็นบ้านเดี่ยว ต่อมาในปี พ.ศ. 2550 ได้ขยายเพิ่มห้องพักอีก 30 ห้อง ทำให้ตอนนี้มี ห้องพักทั้งหมดเป็น 104 ห้อง ทั้งนี้ตอนเริ่มก่อสร้างปกาศัรียสอร์ทในปี พ.ศ. 2542 นั้น พื้นที่บริเวณ อำเภอนางยังมีโรงแรมเพียงไม่กี่แห่ง

การก่อสร้างอาคารห้องพักไว้เป็นกลุ่มอาคารย่อย ๆ มีข้อดีคือหากเกิดปัญหาจะสะดวก ต่อการแก้ไข สามารถแก้ไขได้ตรงจุดและรวดเร็ว เช่น มีการแบ่งหม้อต้มน้ำเป็นกลุ่มๆอาคาร ถ้าหาก บริเวณไหนมีน้ำรั่วก็จะสามารถรู้ได้ทันทีว่ารั่วตรงจุดไหน และเพื่อให้ช่างดูแลง่าย ทุกคนค่อนข้าง ทำงานตามแบบก่อสร้างเดิม ซึ่งปกาศัรียสอร์ทเก็บไว้ครบทั้งแบบ EIA แบบก่อสร้างอาคาร แบบระบบ น้ำ ระบบไฟฟ้า ทุกแบบเก็บไว้อย่างดีและพร้อมนำมาใช้งาน ซึ่งอาจแตกต่างกับโรงแรมอื่นที่พอ ก่อสร้างเสร็จก็ไม่สนใจเก็บแบบก่อสร้างไว้แล้ว แต่ที่ปกาศัรียสอร์ทถือว่าแบบก่อสร้างเป็นหัวใจใน การทำงานซ่อมบำรุง (Maintenance)

ปัจจุบันพื้นที่สีเขียวปกาศัรียสอร์ทมีพื้นที่สีเขียวร้อยละ 43 และมีพื้นที่ป่าดั้งเดิมบริเวณ ด้านหลังโรงแรมที่กันไว้เป็นกันชนตั้งแต่เริ่มก่อสร้าง ทำให้พื้นที่ส่วนนี้เป็นป่าที่มีความสมบูรณ์มาก คิด พื้นที่ส่วนที่เป็นป่าดั้งเดิมเป็นร้อยละ 5

ผู้บริหารของปกาศัรียสอร์ทเห็นว่าควรที่จะสนับสนุนให้การท่องเที่ยวสีเขียวเป็นรูปธรรม มากขึ้น มากกว่าแค่การที่โรงแรมประหยัดน้ำ แล้วบอกว่าเป็นธุรกิจสีเขียวหรือท่องเที่ยวสีเขียวแล้ว ยังจะต้องให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนกว่านี้ การท่องเที่ยวสีเขียวถือเป็นการตอบโจทย์ผู้ผลิตที่เป็น โรงแรมไทย ทุกวันนี้ธุรกิจโรงแรมแข่งขันกันมาก ซึ่งผู้บริหารโรงแรมคิดว่า “ผู้ผลิตอยู่ได้ ผู้บริโภคมีความสุข คืนกำไรให้สังคม และไม่ทำลายธรรมชาติ” ทางโรงแรมต้องหากลุ่มลูกค้าที่ต้องการสิ่งนี้ จริงๆ และจะให้ความสำคัญกับเรื่องการบริการมากกว่าวัตถุ เมื่อทำแล้วให้สิ่งนี้สะท้อนกลับไปถึง ตลาด ลูกค้าก็เกิดการยอมรับ

ในด้านการประหยัดพลังงานของปกาศัรียสอร์ท นั้นทางปกาศัรียสอร์ทได้ดำเนินการไว้ หลายประการกล่าวคือ

1. ในเครื่องน้ำร้อน สำหรับใช้ในห้องพัก จากแนวคิดเดิมคือจะมีการแยกห้องพัก ออกเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อช่วยให้เกิดการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ การต้มน้ำร้อนเพื่อใช้ในห้องพัก จะใช้หม้อต้ม 100 ลิตร ต่อห้องพักจำนวน 5 ห้อง

2. การใช้พลังงานไฟฟ้า ยังใช้พลังงานไฟฟ้าตามปกติเหมือนโรงแรมที่พักทั่วไป ยังไม่มีการผลิตหรือใช้พลังงานทดแทนไฟฟ้า แต่ภาคีรีสอร์ทได้วางมาตรการประหยัดพลังงาน ไฟฟ้าเอาไว้ เช่นการปิดไฟเมื่อไม่ใช้งาน การใช้ key card ในการควบคุมการเปิดปิดการใช้ไฟฟ้าใน ห้องพัก เป็นต้น

3. มีการผลิตแก๊สชีวภาพด้วยตนเอง โดยมีการพัฒนาตัวระบบอัดแก๊ส ให้สามารถอัดแก๊สชีวภาพที่ผลิตได้เข้าถังแก๊ส ทางภาคีรีสอร์ทได้ทำการชั่งน้ำหนักถังแก๊สก่อน นำไปใช้งาน เพื่อจะได้รู้ว่าผลิตแก๊สได้เท่าใด จากการบันทึกพบว่า ขณะนี้สามารถผลิตแก๊สได้วันละ ประมาณ 300 -300 กรัม หรือเดือนละ 8-9 กิโลกรัม และพนักงานที่รับผิดชอบกำลังพัฒนาคุณภาพ การผลิตแก๊ส เพื่อให้ได้แก๊สที่มีคุณภาพ ให้ไฟที่แรงและไม่มีเขม่า

ภาพที่ 4.1 ชุดอัดแก๊สชีวภาพที่ผลิตได้เข้าถังแก๊ส

4. มีการคำนวณคาร์บอนที่ภาคีรีสอร์ทปล่อยออกสู่ธรรมชาติ แต่ในขณะนี้ยัง สามารถคำนวณได้เฉพาะคาร์บอนจากไฟฟ้ายังไม่ได้คำนวณคาร์บอนจากกิจกรรมอื่น ๆ

ในด้านการจัดการขยะนั้น ทางภาคีรีสอร์ทได้จัดให้มีการคัดแยกขยะ โดยการทำจุดทิ้งขยะที่มีถังขยะแยกประเภทสำหรับขยะแต่ละประเภท พร้อมทั้งจัดทำป้ายกำกับไว้เพื่อให้พนักงาน และผู้ให้บริการได้ทิ้งขยะให้ถูกต้อง ขยะจากจากถังจะถูกพนักงานที่รับผิดชอบนำไปแยกอย่างละเอียด อีกครั้ง ขยะแต่ละประเภทจะถูกจัดการต่างกระบวนการออกไป เช่น ขยะสดนำไปหมักปุ๋ย ขยะมีพิษ จะถูกนำไปกำจัดเป็นการพิเศษ

ภาพที่ 4.2 จุดทิ้งขยะภายนอกซึ่งมีการแยกถังขยะแต่ละประเภท

ขยะที่ขายได้ทุกประเภทจะถูกขาย และจะสรุปยอดเงินกันในตอนสิ้นเดือนซึ่งเงินจากการขายขยะจะเอาเข้ากองทุนธนาคารขยะและจะมีแบ่งการใช้เงินเป็นสามส่วน คือ

- 1 . สวัสดิการพนักงาน เช่นเงินกู้ไม่มีดอกเบี้ย ทุนการศึกษาให้กับบุตรพนักงาน
- 2 . ใช้ในการทำกิจกรรมหรือโครงการที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม
3. ใช้ในการทำ Corporate Social Responsibility (CSR) เช่นทำเรื่องเกี่ยวกับชุมชน ทำค่ายเยาวชน ชวนกิจการเพื่อนบ้านทำกิจกรรมกัน เก็บขยะ เป็นต้น

ภาพที่ 4.3 บ่อหมักปุ๋ยหมัก

ขยะที่นำไปทำเป็นปุ๋ยหมัก นอกจากจะนำมาใช้เป็นปุ๋ยให้กับแปลงผักของทาง ปกาศัยริสอร์ทเองแล้ว บางส่วนได้บรรจุลงไว้เพื่อจำหน่ายให้กับพนักงานหรือบุคคลภายนอกที่สนใจด้วย ส่วน

ขยะที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ใด ๆ ได้แล้วจำเป็นต้องทิ้งจริง ๆ ทางปกาศัยรีสอร์ทจะทำการจัดบันทึกปริมาณขยะที่ทิ้งไว้ด้วย

ด้านการมีส่วนร่วมของพนักงาน พบว่าทางปกาศัยรีสอร์ทมีผู้บริหารที่ทำหน้าที่รับผิดชอบดูแลการดำเนินงานกิจกรรมสีเขียวโดยตรง ภายใต้การสนับสนุนและส่งเสริมของผู้บริหารระดับสูง นอกจากนี้พนักงานทุกระดับยังมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานสีเขียวด้วย โดยการร่วมดำเนินงานผ่านกิจกรรมสีเขียวต่าง ๆ เช่น การคัดแยกขยะ การแต่งกายเพื่อร่วมรณรงค์และปลูกจิตสำนึกเรื่องสิ่งแวดล้อม

พนักงานของปกาศัยรีสอร์ทยินดีให้ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ แก่แขกที่มาพักรวมถึงผู้มาเยือนทุกคน ผู้บริหารเองได้สื่อสารและตอกย้ำให้พนักงานได้ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่มีต่อความเจริญเติบโตและความยั่งยืนของธุรกิจในอนาคต ดังนั้นพนักงานจึงมีความสุข ไม่เครียด ไม่เป็นเหมือนการถูกบังคับให้กระทำ

ภาพที่ 4.4 ชุดยูนิฟอร์มส่งเสริมการทำธุรกิจสีเขียวของโรงแรมปกาศัยรีสอร์ท

นอกจากพนักงานแล้ว ปกาศัยรีสอร์ทยังได้เชิญชวนให้ผู้ใช้บริการมีส่วนร่วมกับการดำเนินงานสีเขียวด้วยกัน กล่าวคือ

1. ปกาศัยรีสอร์ทได้ทำการรณรงค์ (แคมเปญ) ให้ลูกค้า ผู้ใช้บริการ หรือบุคคลทั่วไปพิมพ์ Hash Tag #GreeningPakasai ในเครือข่ายสังคมบนอินเทอร์เน็ตอย่าง เฟสบุ๊ก (Facebook) หรือ อินสตาแกรม (Instagram) ก็จะได้ของรางวัลเช่น น้ำผลไม้

2. วันพุธจะเป็นวันกิจกรรมสีเขียว ปกาศัยรีสอร์ทจะมีการเชิญชวนให้มาร่วมกันทำกิจกรรมสีเขียวร่วมกันกับพนักงาน หรือบางครั้งก็ออกไปทำกิจกรรมสีเขียวร่วมกับหน่วยงานอื่นภายนอก

จากความมุ่งมั่นและตั้งใจในการดำเนินงานสีเขียวมาตั้งแต่ต้น ทำให้ปกาศัยรีสอร์ท ได้รับการยอมรับจากสังคมในฐานะองค์กรสีเขียวและได้รับรางวัลเชิดชูเกียรติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ASEAN Green Hotel Awards 2014 ซึ่งปกาศัยรีสอร์ทเป็น 1 ใน 10 โรงแรมในประเทศไทยที่ได้รับรางวัลนี้ในปี 2554

2. รางวัลใบไม้เขียว (Green Leaf) ในระดับใบไม้ 4 ใบ

3. รางวัล The Best of Krabi ในระดับทอง

การเป็นโรงแรมสีเขียวทำให้ปกาศัยรีสอร์ทมีจุดเด่นมากกว่าโรงแรมสีขาวอื่นๆ อีกทั้งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ใส่ใจเรื่องสิ่งแวดล้อมเข้ามาพักที่ปกาศัยรีสอร์ท ทั้งนี้เพราะการที่โรงแรมทำธุรกิจสีเขียวเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าโรงแรมเอาใจใส่เรื่องของการบริการอย่างแน่นอน

4.1.2.2 โรงแรมรายาวดี (รายาวดี พรีเมียร์ รีสอร์ท)

โรงแรมรายาวดี เป็นโรงแรมในเครือดุสิต ตั้งอยู่ในพื้นที่อ่าวไร่เลย์ ตำบลอ่าวนาง อำเภอมะนัง จังหวัดกระบี่ การเดินทางเข้าสู่โรงแรมรายาวดี ต้องเดินทางด้วยเรือเพียงอย่างเดียว เนื่องจากพื้นที่ตั้งอยู่ในส่วนที่ถนนเข้าไปไม่ถึง โรงแรมรายาวดี มีความแตกต่างจากโรงแรมอื่น ๆ ในจังหวัดกระบี่ กล่าวคือ เป็นโรงแรมที่มองลงไปทะเลแล้วเห็นเกาะลันตา

โรงแรมรายาวดีถือว่าเป็นโรงแรมที่เป็นสีเขียวมาตั้งแต่ก่อตั้ง ด้วยปรัชญาและแนวคิดของเจ้าของที่เป็นคนรักต้นไม้ รักธรรมชาติมากจึงต้องการการก่อสร้างโรงแรมแห่งนี้ทำร้ายธรรมชาติน้อยที่สุด ดังที่พนักงานทุกคนในโรงแรมรายาวดีรับรู้ทั่วกันว่า "ที่นี่เป็นสีเขียวด้วยจิตวิญญาณ" ดังนั้นการตัดต้นไม้ในตอนก่อสร้างจึงมีน้อยมาก

ภาพที่ 4.5 การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารของโรงแรมรายาวดี

บ้านพักแต่ละหลังสร้างภายใต้ร่มไม้ ซึ่งเป็นที่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิดที่สามารถพบได้ในพื้นที่ของโรงแรม เช่น นกเงือก ลิง ค่าง กระรอก นางอาย เป็นต้น ซึ่งทางโรงแรมได้ขอให้นักท่องเที่ยวงดเว้นการให้อาหารแก่สัตว์เหล่านี้ ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รับฟังและให้ความร่วมมืออย่างดี

ผลที่สำคัญประการหนึ่งบรรยายกาศภายในพื้นที่ของโรงแรมรายาวดีจึงมีความร่มรื่นมาก เน้นการรักษาสิ่งแวดล้อม โรงแรมจะต้องดูแลสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอให้อยู่คู่ไปกับโรงแรม สำหรับต้นไม้ภายในพื้นที่มีแต่ปลูกเพิ่มเติมห้ามตัดต้นไม้ยกเว้นการตัดแต่งเพื่อป้องกันที่เวลาลมแรงอาจจะเป็นอันตรายต่อนักท่องเที่ยวหรือตัวอาคารได้

โรงแรมรายาวดี ปลูกฝังพนักงาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่การอบรมปฐมนิเทศพนักงานใหม่ นโยบายเรื่อง Green ที่ถ่ายทอดให้แก่พนักงาน เหมือนเป็นการบังคับให้ทำในส่วนนี้ให้ดี ถ้าระบบเสียไปแล้วใครจะมาเที่ยว การดูแลสิ่งแวดล้อมไม่ใช้การดูแลคนเดียว ต้องช่วยกันดูแลทุกคน มีการตั้งคณะกรรมการ ดูแลเรื่อง Green สิ่งแวดล้อม

การให้ความรู้แก่พนักงานใหม่นี้ยังรวมถึงความรู้เรื่องหลักในการควรแยกขยะแก่พนักงานด้วย พนักงานของโรงแรมรายาวดีจะช่วยกันแยกขยะ ขยะบางส่วนจะถูกแยกตั้งแต่ต้นกระบวนการ เช่น ขยะจากครัว ขยะจาก kiosk ขายน้ำบริเวณชายหาด เป็นต้น ส่วนในห้องพักรับรองยังไม่มีแยกขยะ ขยะที่ได้จากการแยกส่วนหนึ่งจะนำไปขายให้กับพ่อค้าที่มารับซื้อ ส่วนที่ขายไม่ได้ก็จะให้เทศบาลมาเก็บโดยทางโรงแรมรายาวดีได้จ่ายค่าจัดเก็บขยะให้ในราคาที่สูงกว่าราคาค่าจัดเก็บโดยทั่วไป เนื่องจากเทศบาลต้องใช้เรือเข้ามาเก็บขยะในพื้นที่ ก่อนหน้าที่จะใช้เทศบาลมาบริการจัดเก็บขยะนั้น ทางโรงแรมดุสิตรายาวดีเคยจ้างให้เอกชนมาบริการมาก่อน แต่เมื่อทราบว่าเอกชนราย

ดังกล่าวได้นำถุงขยะไปทิ้งทะเลในระหว่างทางกลับเข้าฝั่งแผ่นดินใหญ่ ทำให้ผู้บริหารของโรงแรมรายาวดีสั่งยกเลิกการจัดเก็บขยะของเอกชนรายนั้น แล้วหันมาให้บริการของเทศบาลแทน

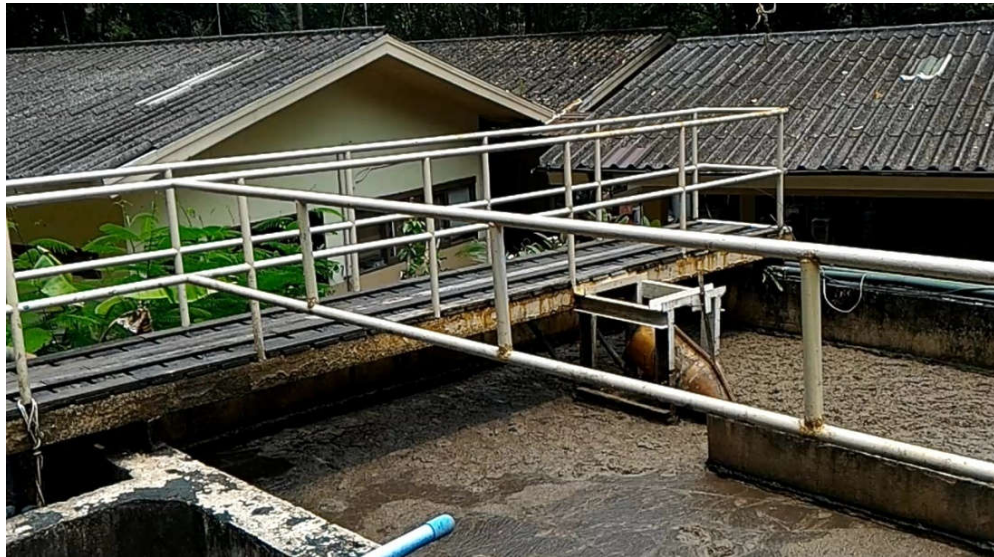

ภาพที่ 4.6 ใช้จักรยานในการเดินทางภายในอาณาบริเวณโรงแรม

ภาพที่ 4.7 ถังขยะที่ใช้แยกขยะตั้งแต่ต้นทางบริเวณ Kiosk ชายหาด

ระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมรายาวดี เป็นระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่ยังเปิดใช้งานได้จริง โดยเป็นระบบที่ได้ผ่านมาตรฐาน ผ่านการออกแบบไว้อย่างดี ระบบการบำบัดน้ำเสียที่วางไว้ มีการแยกประเภทของน้ำตั้งแต่ต้นทาง โดยมีการแยกน้ำออกเป็นน้ำใช้ น้ำจากการอาบน้ำในห้องพัก เพื่อเป็นการง่ายในการบำบัดน้ำเสีย น้ำเสียที่ปล่อยออกจากระบบบำบัดจะเป็นน้ำที่ปราศจากสิ่งสกปรก ใด ๆ จนสามารถปล่อยไปเติมน้ำให้ลำธารที่ปล่อยปลาไว้ในบริเวณโรงแรมได้ รวมถึงสามารถปล่อยลงสู่ธรรมชาติได้ทันที

ภาพที่ 4.8 บ่อบำบัดน้ำเสียของโรงแรมรายาวดี

ภาพที่ 4.9 แผนผังการใช้และการบำบัดน้ำของโรงแรมรายาวดี

ตลอด 25 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ก่อตั้ง ผู้บริหารของโรงแรมดุสิตRAYADI ต้องการให้พนักงานซึ่งองค์กรได้ดูแลเหมือนลูกหลาน ส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น ดังนั้นผู้บริหารจึงเห็นว่ามาทำธุรกิจครอบครัว ในดินแดนของเขา อยากจะให้ลูกหลานรักษาต่อธรรมชาติอย่างยั่งยืน เพื่อให้ลูกหลานของชาวRAYADI มีที่อยู่พำนัก เพราะถ้าไม่ดูแลธรรมชาติ วันหนึ่งก็จะมีที่พำนักหาากิน

ในการทำธุรกิจสีเขียวของโรงแรมRAYADI โรงแรมไม่ได้นำเรื่องการดูแลสิ่งแวดล้อมมาประชาสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกหรือกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของโรงแรมมากนัก เนื่องจากทางโรงแรมไม่ยากให้ถือว่าสิ่งแวดล้อมของที่ดินของโรงแรมRAYADI เป็นจุดขาย แต่อยากให้นึกว่านั่นคือสิ่งที่ทุกคนจะต้องดูแล รักษาไว้ ให้ถือนั่นคือเรื่องปกติที่ทุกคนต้องทำ

ปัจจุบัน ทางโรงแรมกำลังมองหาคู่ค้าที่ทำธุรกิจแบบยั่งยืน ที่โรงแรมRAYADI ทำเรื่อง Green เพื่อธุรกิจที่ยั่งยืน เพื่อธุรกิจที่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม ต่อองค์กร ไม่ใช่ว่าโรงแรมทำแล้วได้เงินอย่างเดียวแล้วไม่สนใจสิ่งแวดล้อม จะต้องมีความยืดหยุ่น โดยหัวใจหลักๆคือ ธุรกิจ สังคม องค์กร สิ่งแวดล้อม ทุกอย่างต้องเอื้ออำนวยต่อกัน นอกจากนี้โรงแรมRAYADI ยังได้ส่งเสริมให้คนพิการมาทำงานเพื่อสังคม ภายใต้แนวคิดRAYADI อยู่ได้คนรอบข้างอยู่ได้

4.1.2.3 โรงแรมเดอะนาริมา บังกะโล รีสอร์ท

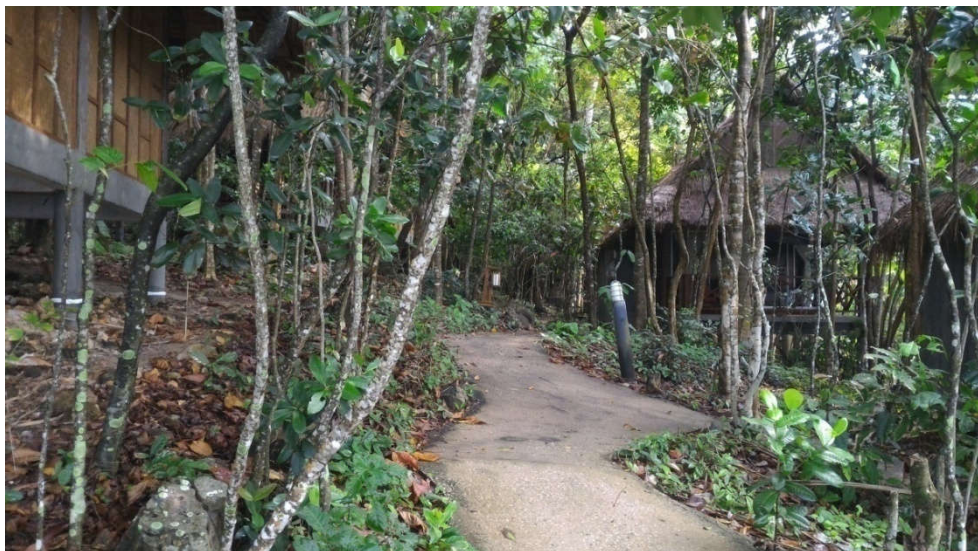
เดอะ นาริมา บังกะโล รีสอร์ท ตั้งอยู่ที่อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ ลักษณะของที่พักคือเป็นรีสอร์ทเป็นหลัง ๆ อยู่ในดงป่าเชิงเขาและติดชายทะเล มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 35 ไร่ รีสอร์ทมี 32 หลัง มีพนักงานประมาณ 38 คน

เดอะ นาริมา บังกะโล รีสอร์ท เป็นรีสอร์ทที่มีต้นไม้ค่อนข้างเยอะ โดยส่วนใหญ่จะเป็นต้นไม้ที่มีอยู่ดั้งเดิมตั้งแต่ก่อนสร้างรีสอร์ท การก่อสร้างรีสอร์ททำโดยการรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด นั้นหมายถึงการหลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้ พร้อมกับทำการปลูกต้นไม้เพิ่มเติม เพื่อเสริมแต่งบรรยากาศให้เข้ากับความต้องการของผู้ใช้บริการ รวมถึงการก่อสร้างบนสภาพที่ดินเดิมไม่ถมที่ดิน ขวางทางน้ำ

ภาพที่ 4.10 รีสอร์ทหลังคามุงจากปลูกสร้างอยู่ในดงไม้

การก่อสร้างจะไม่สร้างรีสอร์ทที่ทำจากคอนกรีตทั้งหลัง แต่จะใช้วัสดุจากธรรมชาติในการก่อสร้าง เช่น ฝาผนังรีสอร์ทที่ปักทำจากเตยสาน หลังคาทำจากหญ้าคา เป็นต้น ที่ก่อสร้างในรูปแบบนี้ เนื่องจากลูกค้าชาวต่างชาติมาเที่ยวประเทศไทย อยากสัมผัสกับบรรยากาศแบบไทย ซึ่งหากทำจากคอนกรีตก็จะเหมือนกับโรงแรมที่พักรื่น ๆ จะหาความแตกต่างไม่ได้ หลังคาทำจากหญ้าคา สิ่งทำพิเศษ ต้องการชูเอกลักษณ์ความเป็นไทย มีอายุการใช้งาน 5 ปี เมื่อถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนซึ่งมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้สูงพอสมควร

ภาพที่ 4.11 ต้นไม้รอบบริเวณห้องพักรื่นของโรงแรมเดอะนารีมาบังกะโลรีสอร์ท

สำหรับผู้บริหารของโรงแรมเดอะนารีมาบังกะโลรีสอร์ท แล้ว การท่องเที่ยวสีเขียว คือ การอยู่กับธรรมชาติ เป็นส่วนหนึ่งของทรัพยากรธรรมชาติ ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้สิ้นเปลืองน้อยที่สุด และเห็นว่าเกาะลันตาควรควบคุมปริมาณนักท่องเที่ยว

ไม่ให้มากจนเกินไป เหมือนเกาะพีพี เพราะจะเสื่อมโทรมเร็วเกินไป นักท่องเที่ยวที่เป็นผู้ให้บริการของโรงแรมเดอะนาริมบางกะโลรีสอร์ทส่วนใหญ่เป็นชาวยุโรป มาเที่ยวเป็นครอบครัว เป็นกลุ่มที่ชอบธรรมชาติ รักความสงบเงียบ แต่ครั้งที่มาใช้บริการจะอยู่นานและมักจะมาพักที่เดิมซ้ำอีกครั้ง

ในห้องพักจะไม่มีโทรทัศน์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ยินเสียงธรรมชาติ เช่น เสียงคลื่น เสียงลม เสียงนก เป็นการเข้าถึงธรรมชาติที่สุด เพราะถ้ามีทีวีแต่ละห้องในกลบเสียงธรรมชาติเหล่านั้น แต่หากผู้ให้บริการต้องการจะรับชมโทรทัศน์ ทางรีสอร์ตมีโทรทัศน์ไว้บริการที่บริเวณ Lobby อยู่ 1 เครื่อง

สำหรับด้านการจัดการน้ำ เดอะนาริมบางกะโลรีสอร์ทมีระบบการจัดการน้ำเอง มีอ่างเก็บน้ำ มีท่อน้ำ ระบบกรองน้ำจัดมาใช้ มีการผลิตน้ำดื่มเองโดยใช้ UV Treatment น้ำเสียที่เกิดขึ้นจะถูกส่งผ่านท่อไปยังถังบำบัด ซึ่งจะมีอยู่เป็นจุด ๆ ตามกลุ่มรีสอร์ตที่พัก น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วจะนำไปใช้ต่อ โดยที่ไม่ถายน้ำเสียทิ้งลงทะเล

ด้านการจัดการขยะ เดอะนาริมบางกะโลรีสอร์ท มีขยะเกิดขึ้นจากการให้บริการจำนวนมากเช่นกัน แต่พนักงานของที่นี่ได้ช่วยกันแยกขยะ ขยะที่ขายได้ เช่น ขวดน้ำ พลาสติก ก็ทำการแยกไว้ขายให้กับคนที่มาซื้อ ส่วนขยะอื่น ๆ ที่ขายไม่ได้ก็จะเก็บใส่ถุงดำ แล้วให้รถเก็บขยะขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มาเก็บ ทางรีสอร์ตยังมีโครงการอีกหลายอย่างที่กำลังเริ่มทำ เช่น การเชิญหน่วยงานของการไฟฟ้าฯ มาให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะ วิธีการทำปุ๋ยหมักจากขยะ การทำน้ำหมักจากเปลือกสับปะรด เป็นต้น สำหรับเปลือกสับปะรดนั้นเดิมทางรีสอร์ตจะเอาเปลือกสับปะรดไปให้ช้างกิน ซึ่งช้างดังกล่าวเป็นช้างที่ให้บริการนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวในบริเวณไม่ไกลจากรีสอร์ตมากนัก แต่ตอนหลังผู้ให้บริการนำเที่ยวด้วยช้างได้ย้ายไปให้บริการยังจุดอื่นที่ไกลออกไป ทางรีสอร์ตจึงต้องหาทางจัดการกับเปลือกสับปะรดใหม่ ผู้บริหารของรีสอร์ตเห็นว่าการนำช้างมาไว้บริการในเกาะลันตาเป็นการผิดธรรมชาติเพราะเกาะลันตาไม่มีช้างมาแต่เดิม

4.1.2.4 โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท

โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อ่าวนาง อ.เมือง จ. กระบี่ เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว มีห้องพักจำนวน 156 ห้อง ตั้งอยู่บนพื้นที่ประมาณ 35 ไร่ มี นายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ เป็นประธาน กรรมการ และคุณเปล่งยศ สกลกิตติวัฒน์ เป็นกรรมการผู้จัดการ

บรรยากาศโดยทั่วไปของโรงแรมมีความร่มรื่น มีต้นไม้ใหญ่อยู่ทั่วบริเวณ ซึ่งสังเกตเห็นได้ตั้งแต่บริเวณทางเข้าของโรงแรมที่ดูร่มรื่นสบายตา ลักษณะอาคารต้อนรับและโถงล็อบบี้ของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ทเป็นอาคารแบบเปิดโล่ง รับลมทะเลที่พัดผ่านสระน้ำของโรงแรมเข้ามา ซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกสบายเมื่อแขกนั่งรอรับบริการในบริการโถงล็อบบี้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องปรับอากาศ

ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของโรงแรมนั้น ทางผู้บริหารของโรงแรมอวานางวิลลารี สอร์ท ให้ความสำคัญกับกิจกรรมธุรกิจสีเขียวอย่างมาก โดยนายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ ได้ตระหนักและเล็งเห็นถึงความสำคัญของผลกระทบต่างๆ ต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากการประกอบการของโรงแรม เช่น ขยะ น้ำเสีย การประกอบอาหาร รวมถึงการใช้พลังงานภายในโรงแรม นายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ เป็นผู้ริเริ่มดำเนินโครงการต่างๆ ในการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดอวานาง เช่น จัดทำบ่อบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่คลองสาธารณะ และเป็นกำลังสำคัญในการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมมาโดยตลอด ดังนั้น การตระหนักถึงการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมจึงถือเป็นนโยบายหลักของโรงแรม โรงแรมอวานางวิลลารี สอร์ทจึงมีวัฒนธรรมองค์การเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมเป็น "Creating Green Culture : สร้างสีเขียวด้วยหัวใจสีเขียว" เพื่อให้พนักงานทุกคนได้มีส่วนร่วมในการช่วยกันสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี

ด้วยนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของนายแพทย์วีรพงศ์ สกลกิตติวัฒน์ โรงแรมอวานางวิลลารี สอร์ทจึงได้ก่อตั้งกลุ่มสิ่งแวดล้อมขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2546 ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของมูลนิธิใบไม้เขียว (Green Leaf Foundation) และได้นำแนวทางการปฏิบัติด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเข้ามาใช้ในโรงแรมนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

นโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมของโรงแรมอวานางวิลลารี สอร์ท แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

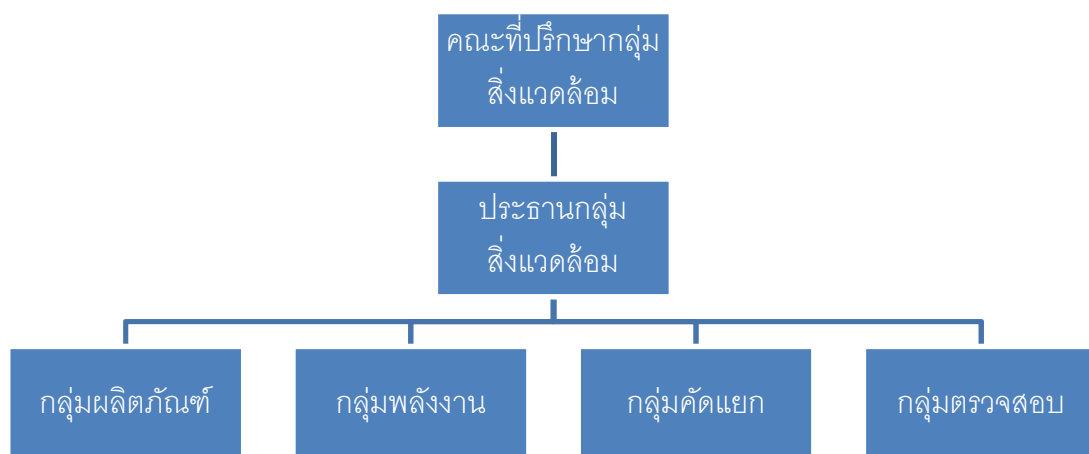
- 1) การจัดการของเสีย ได้แก่ การจัดการขยะ เริ่มจากต้นทางตามแผนกต่าง ๆ
- 2) การจัดการน้ำ ได้แก่ การเดิมสารจุลินทรีย์ลงไปบ่อดักไขมันเพื่อช่วยย่อยสลายไขมันและบำบัดไม่ให้มีกลิ่น ก่อนส่งเข้าบ่อบำบัดน้ำเสีย
- 3) การจัดการด้านพลังงาน ได้แก่ ลดปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าและแก๊สในแต่ละแผนกภายในโรงแรม

พร้อมกันนี้โรงแรมอวานางวิลลารี สอร์ทได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการสิ่งแวดล้อมขึ้น โดยแบ่งเป็น 6 ข้อ คือ

- 1) เพื่อให้พนักงานทุกคนตระหนักถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมในทุกๆ ด้าน
- 2) เพื่อลดการสูญเสียพลังงาน และค่าใช้จ่ายด้านพลังงาน
- 3) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมการเสริมสร้างศักยภาพของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 4) เพื่อให้พนักงานและองค์กรมีบทบาทในการส่งเสริม การบริหาร และจัดการสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นให้เอื้อต่อการดำรงชีวิตและคุณภาพ
- 5) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อระบบนิเวศในโรงแรมและท้องถิ่น
- 6) เพื่อรณรงค์ในการลดปริมาณการใช้ทรัพยากรโดยอาศัยหลักทฤษฎี 4R คือ

- Reuse หรือ การใช้ซ้ำจนกว่าวัสดุนั้นจะหมดอายุหรือสภาพการใช้งาน เช่น ใช้กระดาษทั้งสองหน้า, การนำน้ำที่ผ่านการบำบัดมาใช้ เป็นต้น
- Recycled คือ การแปรรูปนำกลับมาใหม่ การนำเอาวัสดุหรือชิ้นส่วนต่าง ๆ มาแปรรูปให้กลายเป็นวัตถุดิบเพื่อจะผลิตเป็นวัสดุชนิดใหม่
- Reduced หรือ ลดการใช้ คือการลดปริมาณการก่อให้เกิดขยะ เช่น การใช้ e-mail แทนการส่งเอกสาร นโยบายประหยัดพลังงานโดยการใช้ระบบตั้งเวลา
- Repair หรือ การซ่อม โดยนำระบบการตรวจสอบการทำงานและการบำรุงรักษา (Preventive Maintenance)

ในการที่จะให้การดำเนินงานตามนโยบายและวัตถุประสงค์ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่กำหนดขึ้นประสบความสำเร็จ ทางโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ทจึงได้ก่อตั้งกลุ่มสิ่งแวดล้อมขึ้น ซึ่งกลุ่มสิ่งแวดล้อมนี้ประกอบด้วยพนักงานจากฝ่ายต่าง ๆ มารับหน้าที่ดำเนินงานกิจกรรมสีเขียวในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของโรงแรม โครงสร้างคณะทำงานของกลุ่มสิ่งแวดล้อมเป็นดังนี้

ภาพที่ 4.12 โครงสร้างคณะทำงานสีเขียวของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท

ภายใต้โครงสร้างของกลุ่มสิ่งแวดล้อม คุณเปล่งยศ ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการได้ดำรงตำแหน่งเป็นประธานที่ปรึกษากลุ่มสิ่งแวดล้อม มีบทบาทหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและผลักดันให้เกิดการดำเนินงานสีเขียวอย่างต่อเนื่อง เป็นผู้นำข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมสีเขียวจากภายนอกมาสู่พนักงานภายในองค์กร

แผนกต่าง ๆ ภายในโรงแรมอ่าวนางวิลลา รีสอร์ทจะถูกมอบหมายให้สังกัดในกลุ่มสิ่งแวดล้อมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในทั้ง 4 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มผลิตภัณฑ์ กลุ่มพลังงาน กลุ่มตรวจสอบ กลุ่มคัดแยก เช่น กลุ่มพลังงานจะประกอบด้วย พนักงานจากแผนกช่าง แผนกแม่บ้าน ทั้งหมด เป็นต้น

หน้าที่หลักของแต่ละกลุ่มเป็นดังนี้

1) กลุ่มสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยคณะทำงานที่มาจากหัวหน้ากลุ่มย่อยแต่ละกลุ่ม มีหน้าที่ คอยกระตุ้นให้พนักงานเอาใจใส่ดูแลสิ่งแวดล้อม กำกับดูแลการทำงานของกลุ่มย่อยทั้งหมดให้ปฏิบัติตามนโยบายสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้

2) กลุ่มผลิตภัณฑ์ มีภารกิจในการดำเนินกิจกรรมที่สนับสนุนงานด้านสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงการต่าง ๆ ที่สามารถนำเสนอออกมาในรูปของผลิตภัณฑ์ได้ เช่น โครงการพืชผักสวนครัว โครงการ EM Ball เป็นต้น

3) กลุ่มพลังงาน มีภารกิจหลักคือดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องกับการลดการใช้พลังงาน ลดต้นทุนพลังงานโดยนำพลังงานเก่ามาใช้หมุนเวียน การเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานได้อย่างคุ้มค่า

4) กลุ่มคัดแยก ทำหน้าที่ดูแลเรื่องการคัดแยกขยะ นับตั้งแต่การให้ความรู้เรื่องการใช้งานทรัพยากรหรือวัตถุดิบที่ซื้อมาให้คุ้มค่าที่สุด การให้ความรู้กับพนักงานเรื่องการคัดแยกขยะให้ถูกวิธีเพื่อให้พนักงานสามารถนำประยุกต์ใช้ทั้งที่ทำงานและชีวิตส่วนตัว การสร้างรายได้จากการนำขยะไปขาย

5) กลุ่มตรวจสอบ ทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานของโรงแรมและหาแนวทางการจัดการในด้านการใช้พลังงาน การใช้น้ำและการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ จัดการประชุม จัดกิจกรรม เผยแพร่ความเข้าใจ ติดตามผลและประชาสัมพันธ์การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มสิ่งแวดล้อมทั้งหมดจะมีการประชุมประจำเดือนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยในกลุ่มย่อยจะประชุมกันภายในและมีหัวหน้ากลุ่มย่อยที่จะต้องเข้าประชุมกับกลุ่มสิ่งแวดล้อมใหญ่อีกครั้ง

สำหรับรายละเอียดการดำเนินงานสีเขียวในด้านต่าง ๆ ของโรงแรมอ่าวนางวิลลา รีสอร์ท เป็นดังนี้

ด้านการบำบัดน้ำเสีย โรงแรมอ่าวนางวิลลา รีสอร์ท มีระบบบำบัดน้ำเสียขนาดใหญ่ที่ยังสามารถใช้งานได้ปกติ โดยระบบบำบัดน้ำ โดยน้ำเสียจากครัวจะผ่านการดักไขมัน ซึ่งจะมีการดักไขมันทุกวัน หลังจากนั้นน้ำจะไหลไปที่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม ซึ่งจะมีการเติมจุลินทรีย์ เพื่อปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว จะถูกดูดไปเก็บไว้ในถังพักขนาดใหญ่ 2 ถัง เพื่อนำมาใช้รดน้ำต้นไม้และสนามหญ้า เติมน้ำในสระบัว และบ่อเลี้ยงปลาภายในโรงแรม

ภาพที่ 4.13 บ่อบำบัดน้ำเสียของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีゾート

ในพื้นที่ของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีゾート ยังมีลำห้วยไหลผ่าน โดยมีต้นทางน้ำมาจากภายนอกโรงแรม จากการสังเกตพบว่า ในหน้าแล้งน้ำในลำห้วยมีลักษณะสีดำคล้ำ ไหลเอื่อย ๆ และส่งกลิ่นเหม็น ทางโรงแรมได้แก้ปัญหาด้วยการนำ EM BALL มาโยนลงไปในลำห้วยเพื่อช่วยบำบัด แต่ก็ไม่สามารถช่วยได้มากนัก

ในด้านการจัดการขยะ โรงแรมอ่าวนางวิลลารีゾート โดยกลุ่มคัดแยกมีแนวทางในการจัดการขยะตามหลัก 4R และได้ดำเนินการคัดแยกขยะออกเป็นประเภทต่าง ๆ โดยทำการคัดแยกมาตั้งแต่ต้นทาง เช่นจากห้องพักแขกทำการคัดแยกโดยแม่บ้าน จากห้องครัวทำการคัดแยกโดยพ่อครัว ขยะจากสำนักงานก็ทำการคัดแยกจากพนักงานภายในสำนักงาน แล้วนำไปจัดเก็บในสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ ขยะแต่ละประเภทจะมีการดำเนินการที่ต่างกันออกไป เช่น ขยะสด เช่นอาหารที่เหลือจากครัว เศษผักผลไม้ เศษใบไม้ เศษหญ้า จะถูกนำไปหมักแก๊สชีวภาพและบางส่วนก็นำไปทำปุ๋ยเพื่อใช้ใส่ต้นไม้ภายในโรงแรม ขยะประเภทพลาสติก กระดาษ อลูมิเนียมและเหล็ก จะทำการขายให้กับร้านรับซื้อเศษเหล็กที่มารับซื้อถึงโรงแรม สำหรับรายได้จากการขายขยะนั้นเป็นจำนวนเงินประมาณ 6,000 ถึง 10,000 บาทต่อเดือน ในเรื่องการคัดแยกขยะนี้ คณะทำงานสิ่งแวดล้อมมิกิตาที่กำหนดไว้ร่วมกันคือหากพนักงานนำขยะมาวางผิดช่อง คณะทำงานสิ่งแวดล้อมโดยกลุ่มตรวจสอบจะทำการปรับเงินจากหัวหน้าแผนกที่พนักงานคนนั้นสังกัด ซึ่งกลุ่มตรวจสอบจะทำหน้าที่ในการตรวจสอบทุกวัน ทั้งนี้ขยะที่ใส่ถุงนำมาวางในช่องคัดแยกขยะนั้น ทางกลุ่มตรวจสอบสามารถระบุได้ว่าเป็นขยะจากแผนกใด เนื่องจากขยะของแต่ละแผนกนั้นมีความแตกต่างกัน ทำให้สามารถระบุแผนกเจ้าของขยะนั้นได้อย่างถูกต้อง อัตราค่าปรับประมาณครั้งละ 50-100 บาท ทั้งนี้หัวหน้าแผนกที่โดนปรับจะจ่ายชำระค่าปรับด้วยดี หากว่ามีการชำระค่าปรับล่าช้าจะมีเบี้ยเพิ่มรายวัน ทำให้ค่าปรับรวมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ หัวหน้าแผนกจึงต้องรีบจ่ายชำระ ค่าปรับที่ได้จะนำเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อมรวมกับเงินที่ได้จากการ

ขายขยะ เพื่อนำไปทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น นำไปซื้อขนมประจำสัปดาห์เพื่อเป็นสวัสดิการของพนักงาน กิจกรรมเลี้ยงสัตว์และกีฬาประจำปี สนับสนุนของขวัญและอาหารในวันเด็กแห่งชาติ สนับสนุนและร่วมบริจาคให้กับชุมชน บางส่วนได้นำไปมอบให้เป็นทุนการศึกษาและเลี้ยงอาหารแก่นักเรียนโรงเรียนบ้านเขาตั้ง

ภาพที่ 4.14 จุดคัดแยกขยะ

ภาพที่ 4.15 ถังผลิตแก๊สชีวภาพ

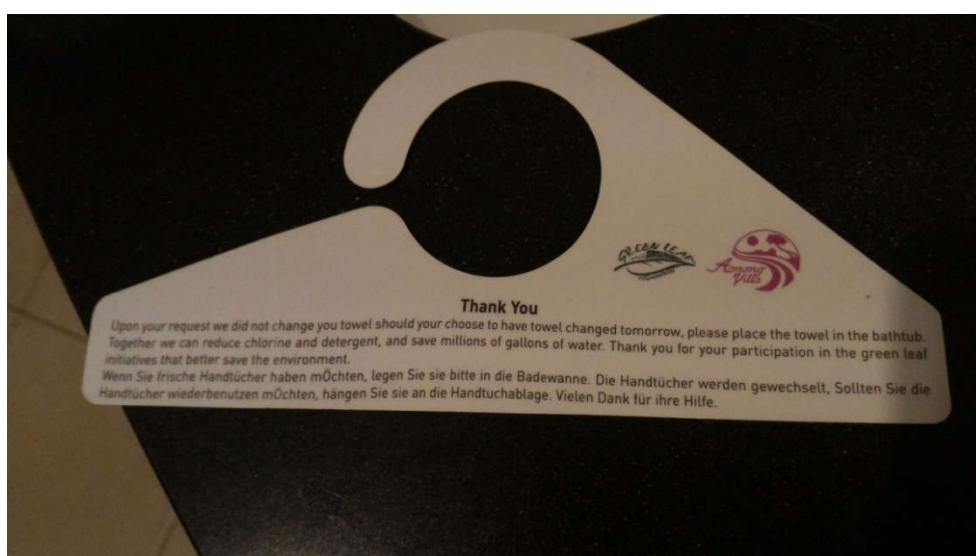
โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท ได้นำขยะเปียก เศษอาหารที่เหลือจากครัวมาหมักเป็นแก๊สชีวภาพ ยกเว้นอาหารและผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวอย่างเช่น สับปะรด ส้ม มะนาว กระดุกที่มีขนาดใหญ่ แกงส้ม เป็นต้น โดยโรงแรมได้จัดทำบ่อหมักแก๊สชีวภาพขนาดใหญ่ ที่ได้มาตรฐาน มีพนักงาน

ในกลุ่มพลังงานทำหน้าที่ในการดูแลการผลิต แก๊สที่ได้จากบ่อจะถูกต่อท่อไปยังครัวพนักงานเพื่อไว้จัดทำอาหารสำหรับเลี้ยงพนักงาน อย่างไรก็ตาม โรงแรมอวานงวิลลารีสอร์ท ยังไม่ได้พัฒนาระบบอัดแก๊สลงถัง ทำให้ยังไม่สามารถระบุได้ว่า ระบบหมักแก๊สชีวภาพดังกล่าว สามารถผลิตแก๊สได้จำนวนมากน้อยเพียงใด

โรงแรมอวานงวิลลารีสอร์ทมุ่งเน้นให้พนักงานรู้จักประหยัดและนำสิ่งของเหลือใช้มาเป็นประโยชน์ โดยนอกจากการหมักปุ๋ยแล้ว โรงแรมอวานงวิลลารีสอร์ทยังส่งเสริมให้พนักงานปลูกผักสวนครัวไว้ภายในพื้นที่ของโดยโรงแรม โดยโรงแรมกันพื้นที่บางส่วนไว้ทำเป็นแปลงผัก สำหรับผักที่ปลูกจะเป็นผักที่สวนครัวที่ปลูกง่ายและจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น พริกชี้หนู กะเพรา แมงลัก โหระพา เป็นต้น นอกจากนี้โรงแรมยังทำอุปกรณ์สำหรับการปลูกผักไฮโดรโปนิคส์ขึ้น โดยเน้นการปลูกผักสลัด เช่นผักเรดโอ๊ค กรีนโอ๊ค ซึ่งผักไฮโดรโปนิคส์ที่ปลูกเจริญเติบโตอย่างดี มีปริมาณผลิตกันได้ในแต่ละรอบการปลูกประมาณ 4 -5 กิโลกรัม ผักทั้งหมดจะนำไปขายให้ครัวของโรงแรมเพื่อที่ครัวจะนำไปใช้ทำอาหารให้กับแขกของโรงแรม

โรงแรมมีการหมักน้ำ EM ไว้เพื่อใช้งานในโรงแรม โดยจะนำไปใช้ในการรดน้ำต้นไม้ในซีกโครก เพื่อลดการใช้สารเคมี ซึ่งสามารถใช้งานได้ดี มีกลิ่นหอม ไม่ทำให้เกิดการระคายเคือง และแขกที่มาพักก็ไม่ได้มีการ complain แต่อย่างใด

ภายในห้องพักของอวานงวิลลารีสอร์ท ได้จัดทำป้าย tag ขนาดเล็กเอาไว้ทั้งภายในห้องนอนและห้องน้ำ โดยเป็นป้ายที่แสดงเกี่ยวกับการให้แขกช่วยประหยัดไฟฟ้า ประหยัดน้ำ โดยการให้แขกเปิดเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศาเซลเซียส การช่วยประหยัดน้ำด้วยการใช้ผ้าเช็ดตัวซ้ำ แต่หากแขกต้องการจะเปลี่ยนผ้าเช็ดตัวก็ให้กองไว้กับพื้น เป็นการสื่อสารไปยังแม่บ้านว่าต้องการเปลี่ยนผ้าเช็ดตัว

ภาพที่ 4.16 ป้ายข้อความสื่อสารถึงลูกค้าในห้องพัก

โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท มุ่งเน้นการประหยัดพลังงาน โดยได้ทำการทยอยเปลี่ยนหลอดไฟที่ใช้ภายในโรงแรมเป็นหลอด LED ซึ่งเป็นหลอดที่ใช้พลังงานต่ำแต่ให้แสงสว่างเท่ากับหลอดไฟที่กินพลังงานสูง นอกจากนี้พนักงานในโรงแรมจะลดการใช้ไฟฟ้าในช่วง 11.30-13.00 น. ภายในห้องพักของโรงแรมจะมีระบบตัดไฟอัตโนมัติเมื่อแขกดึง Keycard ออกจากช่อง ดังนั้นหากแขกออกจากห้องพักไปด้านนอก ไฟฟ้าในห้องพักจะดับลง นอกจากนี้ทางกลุ่มพลังงานยังได้จัดรณรงค์ให้มีการประหยัดไฟในหมู่พนักงานโดยกำหนดเวลาปิดไฟในเวลา 11.30 -13.00 น. และเวลา 16.00 น. เป็นต้นไปจนถึงสิ้นปี 2559 มีการติดป้ายให้ปิดไฟตามจุดต่าง ๆ เช่นสวิสตีไฟ เพื่อให้ทุกคนช่วยกันปิดไฟเมื่อเลิกใช้ เป็นต้น กิจกรรมรณรงค์ให้ประหยัดพลังงานมีแบบการเดินทางบนรถรณรงค์เพื่อสร้างความตื่นตัวให้มากขึ้นกว่าเดิม

เพื่อเป็นการทำให้กิจกรรมต่าง ๆ มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทางโรงแรมได้เชิญวิทยากรจากภายนอกที่มีความรู้ในด้านต่าง มาอบรมให้ความรู้กับพนักงาน เช่น การสาธิตทำน้ำยาเอนกประสงค์ การทำปุ๋ยหมัก เป็นต้น ทั้งนี้ยังรวมถึงการส่งพนักงานไปศึกษาอบรม ดูงาน หรือรับฟังการบรรยายจากหน่วยงานภายนอกทั้งของรัฐและเอกชนอย่างสม่ำเสมอ

โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท ได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ท้องถิ่น โดยการเป็นตัวอย่างที่ดีในการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การพัฒนาชายหาด เก็บขยะชายหาด และดูแลต้นไม้บริเวณชายหาด นอกจากนี้ ทางโรงแรมยังให้การอุปถัมภ์โรงเรียนบ้านเขาตั้ง ตำบลกระบัง อำเภอมือ จังหวัดกระบี่ และผู้บริหารและพนักงานของโรงแรมได้มีส่วนร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนเป็นประจำ

ภาพที่ 4.17 การทำกิจกรรมเพื่อสังคม

จากการมุ่งเน้นการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ท ทำให้โรงแรมได้รับการยอมรับจากองค์กรที่เกี่ยวข้องและมีการมอบรางวัลและเกียรติบัตรให้กับโรงแรม โดย

ปัจจุบัน โรงแรมได้รับรางวัลใบไม้เขียว (Green Leaf) ในระดับใบไม้ 2 ใบ รางวัลกিনিรีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รางวัล The Best of Krabi ในระดับ Gold

พนักงานของโรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ทจะร่วมใจกันทำกิจกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตสื่อที่มีการสกรีนข้อความอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้ด้านหลัง ให้พนักงานทุกคนได้สวมใส่ โดยมีการนัดวันสวมเสื้อพร้อมกัน และหากต้องไปทำกิจกรรมภายนอก พนักงานก็จะสวมเสื้อตัวนี้ไปเข้าร่วมกิจกรรม

4.1.2.5 โรงแรม พิชลาภูน้ำ รีสอร์ทแอนด์สปา

โรงแรมพิชลาภูน้ำ รีสอร์ทแอนด์สปา (Peace Laguna Resort & Spa) เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ มีคุณเอกวิทย์ ภิญโญธรรม โนนัย เป็นเจ้าของและผู้บริหาร คุณเอกวิทย์เคยดำรงตำแหน่งนายกสมาคมโรงแรมของจังหวัดกระบี่ มีบทบาทสำคัญในการผลักดันโครงการกระบี่กรีนโฮเทล (Green Hotel) ของจังหวัดกระบี่ให้เกิดขึ้น โดยเป็นโครงการที่เน้นความร่วมมือในการทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของสมาชิกในสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ หากสมาชิกปฏิบัติแล้วมีประสบปัญหาอย่างไรมาประชุมปรึกษาหารือกัน

คณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คุณเอกวิทย์ และได้รับทราบถึงแนวคิดของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวและการสร้างแรงผลักดันให้เกิดการปฏิบัติขึ้นได้จริงในโรงแรม รวมทั้งคอยกำกับดูแลให้ปฏิบัติได้จริงตามแผนปฏิบัติงานสีเขียวที่วางเอาไว้ โดยคุณเอกวิทย์กล่าวว่า หัวใจสำคัญของการทำธุรกิจสีเขียว คือผู้บริหาร ผู้บริหารจะต้องเข้าใจและต้องใส่ใจและก็ต้องทำเรื่องนี้อย่างจริงจัง นอกจากนี้ผู้บริหารระดับรอง ระดับหัวหน้าแผนกของโรงแรมก็ต้องเข้าใจ ต้องอยากทำจริงๆ ถ้าผู้บริหารในส่วนนี้ถูกบังคับให้ทำธุรกิจสีเขียวด้วยกฎหมายเพียงอย่างเดียว เขาก็จะทำได้เพื่อให้พอกฎเกณฑ์ แต่จะขาดความจริงจังตั้งใจที่จะทำให้ดี แต่ที่การทำธุรกิจสีเขียวในธุรกิจหลายแห่งไม่ประสบความสำเร็จ เพราะผู้บริหารระดับรองมักจะขาดความเข้าใจ และไม่อยากทำงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเป็นงานที่จะต้องทำอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเรื่องนี้จะต้องปลูกฝังอยู่เสมอ คุณเอกวิทย์จะพูดเรื่องการทำธุรกิจสีเขียวเกือบทุกวัน รวมทั้งทำงาน เวลาประชุม และสกรีนข้อความลงไปในเสื้อ เพื่อปลูกฝังพนักงานทุกคน รวมถึงการออกตรวจตราพื้นที่ของโรงแรมเพื่อดูการปฏิบัติงานตามแนวทางธุรกิจสีเขียวของพนักงาน เช่น ตรวจบ่อดักไขมัน ซึ่งหากพนักงานลืมหักสัก 1 วัน ก็จะสามารถสังเกตได้จากปริมาณไขมันว่าพนักงานลืมหัก เป็นต้น เมื่อโรงแรมรับพนักงานใหม่มา ก็จะบอกพนักงานใหม่เลยว่า โรงแรมมีนโยบายเรื่องสิ่งแวดล้อม เป็นหน้าที่ของพนักงานทุกคนที่จะต้องช่วยกัน การทำธุรกิจสีเขียวอาจจะกระทบต่อการปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติ ซึ่งต้องทำให้พวกเขาเข้าใจ พนักงานที่เข้าใจจะสนุกกับการทำกิจกรรมสีเขียว คุณเอกวิทย์เองพยายามจัดสรรเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกับพนักงาน หากมีกิจกรรมสีเขียวที่จัดขึ้นภายนอก ทางโรงแรมพิชลาภูน้ำก็จะไปกันเป็นทีม ทำให้พนักงานรู้สึกสนุกและมีส่วนร่วม

บรรยากาศโดยทั่วไปของโรงแรมพีชลา구나 มีความสงบ ร่มรื่น เริ่มตั้งแต่การเดินเข้าไปยัง โถง lobby ซึ่งจะต้องเดินผ่านสะพานที่ทอดข้ามลำห้วย และอ่างน้ำตกที่โรงแรมสร้างขึ้นก่อน ตัวอาคาร lobby มีลักษณะเปิดโล่ง มองเห็นวิวภูเขาหินปูนที่อยู่ห่างจากโรงแรมไม่ไกลนัก อาคาร lobby ไม่ติดเครื่องปรับอากาศ อาศัยการรับลมที่พัดผ่านอ่างน้ำ (Lagoon) ขนาดใหญ่และหลังคาของตัวอาคารที่มีลักษณะเป็นโดมสูง ด้านบนเปิดเป็นช่องรับแสง หลังคาส่วนที่เป็นระเบียงของอาคารทำด้วยกระเบื้องโปร่งแสง ทำให้ไม่ต้องเปิดไฟในตอนกลางวัน ประกอบกับบริเวณด้านหน้าอาคารมีต้นไม้ใหญ่หลายต้นที่คอยให้ร่มเงาแก่อาคาร ทำให้ลดความร้อนในช่วงกลางวันได้อย่างดี อย่างไรก็ตาม เนื่องจากธุรกิจโรงแรมเป็นธุรกิจบริการ ดังนั้น โรงแรมจึงมีพัฒมไว้คอยให้บริการตามแต่ความต้องการของผู้รับบริการ จากการสังเกตของผู้วิจัย พบว่า พัฒมดังกล่าว แยกก็ไม่ค่อยเปิดใช้เนื่องจากว่าลมที่พัฒมานั้นมีความเย็นมากพอแล้ว

ภาพที่ 4.18 บรรยากาศความร่มรื่นของโรงแรมพีชลา구나

โรงแรมเน้นการสร้างพื้นที่สีเขียว ซึ่งสังเกตได้จากบริเวณรอบอ่างน้ำจะมีการปลูกพืชริมน้ำขึ้นเขียวชอุ่ม บริเวณอื่น ๆ โดยรอบจะมีต้นไม้ใหญ่ ต้นมะพร้าว และต้นไม้พื้นเมืองอื่น ๆ ขึ้นอยู่ทั่วบริเวณ ทางโรงแรมได้ตัดแต่งต้นไม้เหล่านี้เป็นอย่างดีเพื่อไม่ให้มีกิ่งก้านที่ผู้กร่อนจนโดนลมพัดหักร่วงลงมาเป็นอันตรายต่อแขกที่มาพัก

โรงแรมพีชลา구나ได้มอบหมายให้พนักงานดูแลเรื่องการดำเนินงานสีเขียวของโรงแรม เพียงแต่ไม่ได้จัดทำโครงสร้างของคณะทำงานอย่างชัดเจน พนักงานที่ดูแลจะคอยกำกับและเข้าฝึกอบรมกับภายนอก หรือไปจัดนิทรรศการ ออกงานที่เกี่ยวกับกิจกรรมสีเขียว เช่น งานประชุม (Zero Carbon Resort : ZCR) หรือ การฝึกอบรมเรื่อง สถานประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่จัดโดยกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น คุณ

เอกวิทย์ เจ้าของและผู้บริหารโรงแรมพีชลาภูนากล่าวว่า การเข้าร่วมโครงการต่างๆ ที่หน่วยงานภายนอกจัดขึ้นเป็นเรื่องที่ดี เพราะทำให้ได้ความรู้ ข้อมูลใหม่ ๆ มาปรับปรุงการทำงานธุรกิจสีเขียวของโรงแรมให้สมบูรณ์ขึ้น

ในด้านการจัดการน้ำเสียนั้น คุณเอกวิทย์กล่าวว่า พื้นที่อ่าวนางมีปัญหาเรื่องน้ำเสียมาตลอด ตอนนี้นักท่องเที่ยวยุโรปส่วนใหญ่จะไม่ค่อยใช้เวลาบนหาดอ่าวนาง ส่วนมากตอนกลางวันจะไปเกาะปอดะหรือเกาะอื่น ๆ ทำให้นักท่องเที่ยวในอ่าวนางตอนกลางวันน้อยลง โดยนักท่องเที่ยวจะกลับมาถึงอ่าวนางในตอนเย็น ในแง่เศรษฐศาสตร์ถือว่าธุรกิจในพื้นที่อ่าวนางสูญเสียรายได้ที่ควรได้ไป โดยสรุปแล้วปัญหาน้ำเสียของหาดอ่าวนางเกิดขึ้นเนื่องจากผู้ประกอบการขาดความรับผิดชอบและขาดจิตสำนึกที่ดี ภาครัฐขาดการควบคุมและกำกับดูแล รวมถึงรัฐไม่มีความรู้อย่างแท้จริงในเรื่องนี้ ในขณะเดียวกันทุกฝ่ายกลับมองว่าปัญหาหลักของเรื่องนี้เกิดมาจากกลุ่มโรงแรม ซึ่งปัญหานี้โรงแรมไม่ปฏิเสธว่ามีส่วน แต่ปัญหาน้ำเสียที่เกิดขึ้น ต้องตรวจสอบว่ากระบวนการ Green ของน้ำในระบบต่างๆ นี้ ก่อนที่โรงแรมจะปล่อยน้ำเสียออกไปนั้นได้ค่ามาตรฐานหรือไม่ ต้องตรวจสอบทั้งหมดว่าบ้านเรือน ร้านค้าเล็กๆ ที่มีจำนวนมากมายนั้นมีระบบบำบัดมารองรับน้ำเสียที่ตนเองสร้างขึ้นหรือไม่ เมื่อเมื่อตรวจสอบก็พบว่าส่วนใหญ่ไม่ผ่านเกณฑ์ เพราะไม่มีการใช้ถังดักไขมันเลย ดังนั้น โครงการกระป๋องรีไซเคิลที่สมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่จัดทำขึ้น จึงเข้ามาดูในเรื่องของถังดักไขมัน เรื่องน้ำเสีย เรื่องขยะ เป็นอันดับแรก โดยจะเชิญหน่วยงานภายนอกเข้ามาตรวจสอบคุณภาพน้ำ ซึ่งพบว่าโรงแรมส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ ส่วนที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์ก็จะต้องทำการปรับปรุงต่อไป

ภาพที่ 4.19 การดักไขมันจากถังดักไขมัน

ในส่วนของการกำจัดน้ำเสียของโรงแรมพีชลาภูนานี้ ถือว่าโรงแรมให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก โดยโรงแรมจะจ้างบริษัทเอกชนมาตรวจตัวอย่างน้ำ เพื่อวัดคุณภาพของน้ำ โดยกำหนดมาตรฐานน้ำเสียของโรงแรมไว้ที่ ค่า BOD ไม่เกิน 20 PPM จุดปล่อยน้ำเสียของโรงแรมพีชลาภู่นามี 4 จุด แต่จุดหลักก็คือ น้ำจากห้องครัวและน้ำจากห้องพัก น้ำเสียจากห้องครัวจะผ่านระบบกรองเศษอาหารและผ่านถังดักไขมันซึ่งติดตั้งอยู่ด้านนอกของตัวอาคาร เพื่อให้ง่ายต่อการดักไขมันที่จะตกทุกวัน หลังจากนั้นจะผ่านการบำบัด เต็มออกซิเจน จนได้คุณภาพก่อนปล่อยสู่ลำห้วยธรรมชาติ ส่วนน้ำจากห้องพักนั้น จะผ่านระบบ septic ที่เป็นบ่อท่อซิเมนต์หลาย ๆ บ่อต่อกันและแยกจุดบำบัดกันตามกลุ่มอาคาร จนน้ำได้คุณภาพก่อนปล่อยสู่ลำห้วยธรรมชาติ น้ำบางส่วนก็ดึงไปใช้ในการรดน้ำต้นไม้ในพื้นที่ของโรงแรม

อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก โรงแรมพีชลาภู่น่าอยู่ในพื้นที่ต่ำ ซึ่งมีลำห้วยธรรมชาติไหลผ่านพื้นที่ของโรงแรม โดยห้วยดังกล่าวมีต้นทางมาจากภายนอก และไหลผ่านร้านค้า ร้านอาหารและโรงแรมหลายแห่งก่อนจะเข้ามาในพื้นที่ของโรงแรม ซึ่งน้ำในลำห้วยดังกล่าวในช่วงหน้าแล้งจะมีสีดำคล้ำและมีกลิ่นเหม็น น้ำในห้วยบางส่วนซึมเข้ามาในระบบของโรงแรมเอง แต่บางส่วนข้างของโรงแรมต่อท่อเข้ามาช่วยบำบัดในระบบบำบัดของโรงแรม แต่โรงแรมก็ไม่สามารถดึงน้ำในลำห้วยทั้งหมดมาทำการบำบัดได้ เพราะระบบของโรงแรมมีขนาดไม่ใหญ่พอที่จะทำได้ นอกจากนี้โรงแรมยังใช้สุขภัณฑ์ประหยัดน้ำในห้องพักเพื่อลดปริมาณการใช้น้ำและลดปริมาณการเกิดน้ำเสีย

ภาพที่ 4.20 สภาพน้ำในลำห้วยสาธารณะที่ไหลผ่านโรงแรมพีชลาภูนานี้

ในด้านการจัดการพลังงานนั้น คุณเอกวิทย์เชื่อว่า การทำธุรกิจสีเขียวส่งผลให้ค่าใช้จ่ายในด้านพลังงานลดลง โดยโรงแรมพีชลาภู่นานี้มีวิธีการดำเนินการหลายอย่างในด้านพลังงาน เช่น

การล้างเครื่องปรับอากาศ โรงแรมพีชลาгуน่าจะล้างทุกเดือน โดยเปรียบเทียบว่าการล้างทุกเดือนกับล้าง 3 เดือน หรือ 5 เดือนนั้น ทำให้อัตราการใช้ไฟฟ้าสิ้นเปลืองต่างกัน ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายเรื่องค่าไฟฟ้าแตกต่างกันด้วย

ระบบการต้มน้ำร้อนสำหรับใช้ในห้องพัก จะมีการตรวจ Heater ทุก 3 เดือนเพื่อป้องกันไม่ให้หินปูนเกาะ Heater หากพบว่ามีหินปูนเกาะ จะทำการล้าง Heater ให้สะอาดทันที สำหรับเรื่องระบบน้ำร้อนจากเครื่องปรับอากาศ ที่คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นพลังงานฟรีเพราะเป็นน้ำร้อนจากเครื่องปรับอากาศ ซึ่งทางโรงแรมพีชลาгуน่าก็เคยสนใจที่จะนำมาใช้ แต่จากการสอบถามผู้ที่เคยใช้พบว่า ต้องอาศัยเครื่องระบบน้ำร้อนที่รองรับและมีต้นทุนสูง ระบบที่นำมาใช้กับเครื่องปรับอากาศก็ยังไม่ค่อยทนทานและเสถียร แต่บริษัทที่ทำระบบนี้ขายก็พยายามนำเสนอแต่ข้อดี

หลอดไฟฟ้ส่วนใหญ่ของโรงแรมพีชลาгуน่าเป็นหลอด LED แล้ว สำหรับหลอดไฟที่เหลือยู่บางส่วนยังเป็นหลอดตะเกียบ แต่ถ้าหลอดขาดจะเปลี่ยนเป็น LED ซึ่งเป็นหลอดที่ประหยัดไฟฟ้ มีอายุขั้วมืการใช้งานยาว แต่ยังมีราคาสูง ยกตัวอย่าง การที่เปิดเครื่องปรับอากาศในห้องพักพร้อมเปิดสปอร์ตไลท์ 500 วัตต์ พอมีความร้อนเครื่องปรับอากาศก็จะทำงานหนัก แต่หลอด LED จะใช้พลังงานเพียง 10 วัตต์ ปล่อยความร้อนออกมาน้อย เวลาเปิดเครื่องปรับอากาศก็จะใช้พลังงานน้อยลง ทางโรงแรมต้องทยอยเปลี่ยน ซึ่งครั้งแรกที่เริ่มเปลี่ยนได้ไปมากกว่า 2,000 หลอด กล่าวได้ว่าโรงแรมลงทุนไปเยอะมากแต่ให้ผลคุ้มค่าในระยะยาว

นอกจากนี้การจัดวางของในตู้เย็นที่มีลักษณะสะดวกในการหยิบจับก็จะช่วยประหยัดพลังงาน เพราะแขกที่มาพักใช้เวลาในการเปิดตู้เย็นน้อยลง

นอกจากนี้ โรงแรมมีแผนการที่จะนำโซลาร์เซลล์มาใช้กับระบบที่จะเปลี่ยนในเรื่องของระบบน้ำร้อน โดยกำลังศึกษาถึงความเป็นไปได้ของระบบ ความคุ้มค่ากับการลงทุน เนื่องจากการลงทุนค่อนข้างสูง โดยคุณเอกวิทย์เห็นว่าการทำโซลาร์ฟาร์ม จะมีผลประโยชน์ซับซ้อน ทางกรมืองทำไฟฟ้ทำจากแสงอาทิตย์ การใช้โซลาร์เซลล์หน่วยงานรัฐจะต้องมาดูแล และพิสูจน์ให้เห็นว่าสามารถประหยัดได้จริง มีความทนทานมากน้อยแค่ไหน มีผลตอบแทนจากการลงทุนเป็นอย่างไร

สำหรับการมีส่วนร่วมของพนักงานในการประหยัดไฟฟ้านั้น ทางโรงแรมได้จัดทำป้ายรณรงค์การประหยัดไฟฟ้ติดเหนือสวิตช์ไฟตามจุดต่าง ๆ ทั่วโรงแรม หรือหาก พนักงานออกจากห้องน้ำเป็นคนสุดท้ายแล้วไม่ปิดไฟ จะโดนเตือน (Warning) หรือหักเงินค่า service chart ครั้งละ 50 บาทเป็นต้น

การจัดการด้านขยะของโรงแรมพีชลาгуน่านั้น เริ่มตั้งแต่การส่งเสริมให้พนักงานก็รับรู้แล้วว่าการแยกขยะจะสร้างรายได้ การใช้น้ำดื่มแบบขวดในห้องพัก ไม่ใช่ขวดพลาสติก ช่วยลดปริมาณขยะลงได้ ส่วนที่เมื่อเป็นขยะแล้ว ก็จะมีการแยกขยะ โดยมีจุดแยกขยะและห้องเก็บขยะที่สร้างเป็นอาคารไว้ต่างหาก ขยะเปียกจากห้องครัวพยายามให้มีน้อยที่สุด โดยในกระบวนการผลิตอาหาร เช่น อาหารเช้า จะมีการเช็คตรวจสอบปริมาณความต้องการและต้นทุนอยู่แล้ว จึงไม่ค่อยมี

อาหารเหลือ แต่ถ้ามีเหลือจริง ๆ ก็จะนำมาปรับเปลี่ยนเป็นเมนูใหม่เท่าที่จะทำได้ ในห้องพัก ใช้ถุงผ้า แทนถุงพลาสติก สบู่และยาสระผมจะใช้แบบเดิมเพื่อลดขยะจากห้องพัก ขยะที่ได้จากการคัดแยก จะทำการขาย โดยมีพ่อค้ามารับซื้อถึงที่ห้องเก็บขยะ

โรงแรมพิศาลภูวนาส่งเสริมให้แขกของโรงแรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมสีเขียว เช่น การปั่นจักรยานระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร แต่กิจกรรมการปั่นจักรยานนี้ทางโรงแรมเป็นห่วงเรื่องความปลอดภัย จึงพยายามให้แขกมีกิจกรรมในเรื่องอื่นแทน เช่น กิจกรรมการปลูกต้นไม้ ซึ่งจะมีพนักงานบริการอยู่ด้านล่าง จะมีก๊อนหินให้แขกเขียนชื่อตั้งไว้แล้วถ่ายรูป หลังจากแขกปลูกแล้ว ทางโรงแรมก็จะส่งรูปให้แขกดู ทุก 2-3 เดือน ว่าต้นไม้ที่แขกปลูกนั้นตอนนี้เป็นอย่างไร

ภาพที่ 4.21 โรงพักขยะ

ภาพที่ 4.22 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก

นอกจากนี้แล้วยังมีกิจกรรมอย่างอื่นด้วยที่ให้แขกทำ เช่น ทุกวันศุกร์ โรงแรมก็จะมี กาแฟ มีน้ำผลไม้ มีขนมขบเคี้ยว ไว้บริการแขกฟรีบริเวณโถงล็อบบี้ เพื่อรณรงค์ให้แขกปิด เครื่องปรับอากาศ และออกจากห้องพักเพื่อมาทำกิจกรรมข้างนอก เพราะถ้าถอด Key Card ออก เครื่องปรับอากาศในห้องพักก็จะตัด โรงแรมก็จะสามารถลดการใช้พลังงานได้ และกิจกรรมสีเขียว สำหรับแขกนี้ต้องมีกิจกรรมใหม่ๆ อยู่เสมอ แขกจะได้ไม่ลืမ်และไม่เบื่อ

ในห้องพักจะแจ้งลูกค้าเรื่องการเปลี่ยนผ้าเช็ดตัว ถ้าไม่จำเป็นไม่ต้องเปลี่ยนเพราะจะ ช่วยประหยัดน้ำ ประหยัดพลังงานในการซักผ้า ป้ายขอความร่วมมือให้ประหยัดไฟเหนือช่องเสียบ key card ในห้องพัก ซึ่งป้ายดังกล่าวมีข้อความเป็นภาษาอังกฤษ

ในด้านการจัดซื้อ วัตถุดิบที่โรงแรมพิชลาภูน้ำชื้อ จะเน้นของท้องถิ่นก่อน จะมีชาวบ้าน ในพื้นที่มาเสนอขายสินค้าที่ผลิตเองในปริมาณไม่มากนัก เช่น สับปะรด กล้วย ซึ่งโรงแรมก็รับซื้อ เอาไว้ แต่หากทางโรงแรมมีการสั่งซื้อครั้งละมาก ๆ ชาวบ้านไม่สามารถส่งให้ได้เพราะวัตถุดิบมีไม่ เพียงพอ โรงแรมจึงต้องเลือกซื้อที่ตลาดสดเป็นส่วนใหญ่ คุณเอกวิทย์กล่าวว่าการทำงานชุมชนสีเขียว การสั่งซื้อวัตถุดิบผักที่ปลอดสารพิษจากชุมชน เป็นแนวคิดที่ดี แต่มีข้อจำกัดอยู่ เนื่องจากชุมชนมี การผลิตไม่มากพอ ไม่ได้ทำเป็นธุรกิจอย่างจริงจัง และปริมาณการสั่งซื้อของโรงแรมก็ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับปริมาณแขกที่เข้ามาพัก เช่น ถ้าโรงแรมสั่งเยอะแต่ชุมชนผลิตได้น้อย ก็ไม่สมดุลกัน โรงแรม ไม่ได้มีเวลามากไปซื้อต้องซื้อทีเดียว เพื่อลดขั้นตอน วัตถุดิบท้องถิ่นกับวัตถุดิบที่ซื้อจาก ตลาดไทย ตลาดหัวอิฐ ราคาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ในแง่ของการประหยัดค่าขนส่งการซื้อจากท้องถิ่นน่าจะ ดีกว่าซื้อจากที่อื่น แต่ก็ต้องเปรียบเทียบเรื่องราคาและต้นทุนให้ดี

โรงแรมพิชลาภูน้ำยินดีให้ความร่วมมือกับหน่วยงานทุกหน่วยที่จะเข้ามาตรวจสอบ เมื่อ มีการเข้ามาตรวจสอบ ทางโรงแรมจะมีทีมงานนำเสนอข้อมูลต่างๆ ซึ่งทีมงานจะรู้ในรายละเอียดเป็น อย่างดี โดยจัดทำเป็น Video นำเสนอ การมีหน่วยงานเข้ามาตรวจสอบเป็นประจำทำให้ทาง โรงแรมบริหารจัดการได้ง่ายขึ้น โดยในการตรวจสอบหากพบว่ามีข้อบกพร่อง ทางผู้บริหารก็จะไป ตรวจสอบหัวหน้าแต่ละแผนกอีกครั้งว่าได้ดำเนินการตามนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่

คุณเอกวิทย์เห็นว่าควรมีหน่วยงานที่เข้ามาดูแลในแต่ละด้านอย่างจริงจัง เช่น สาธารณะ สุขควรเข้ามาดูแลเรื่องน้ำ อบต.ควรเข้ามาดูแลและควบคุมเรื่องไขมัน สำนักงานจังหวัดน่าจะ มี เกณฑ์ในการประเมินและควบคุม เป็นต้น

ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจในการดำเนินงานตามแนวทางของธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ปัจจุบันโรงแรมพิชลาภูน้ำจึงได้รับรางวัล The Best of Krabi ในระดับ Platinum โดยมีการพัฒนา ในการได้รับรางวัลนี้อย่างต่อเนื่อง 3 ปีติดต่อกัน กล่าวคือในตอนเริ่มแรกได้รับรางวัลในระดับเงินในปี 2556 ได้ระดับทองในปี 2557 และ พัฒนากิจกรรมสีเขียวจนได้รับรางวัลในระดับ Platinum ในปี 2558 ซึ่งทางโรงแรมได้ติดป้ายรางวัลนี้ไว้ด้านหลังของพนักงานต้อนรับ เป็นการนำเสนอให้ลูกค้า ที่มาพักในโรงแรมได้รับทราบถึงแนวปฏิบัติธุรกิจสีเขียวของโรงแรมด้วยความภาคภูมิใจ

4.1.2.6 โรงแรมพระนางอินน์

โรงแรมในเครือพระนางอินน์มี 3 แห่ง คือ โรงแรมพระนางอินน์ วาริรักษา และพระนางลันตา ส่วนที่ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลและสัมภาษณ์คือโรงแรมพระนางอินน์ซึ่งเป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายหาดอ่าวนาง ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ มีพนักงาน 100 กว่าคน มีห้องพัก 69 ห้อง โรงแรมพระนางอินน์อยู่ติดกับชายหาด แยกที่มาพักสามารถเดินเล่นริมหาดได้อย่างสะดวก ตัวโรงแรมมีหลังคามุงจาก และปลูกไม้เลื้อย เช่น ต้นเลื้อยมีอนาง ให้เลื้อยไปตามเฉลียงห้องพัก และออกดอกส่งกลิ่นหอม สร้างบรรยากาศในการพักผ่อนได้อย่างดี

คณะผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์คุณจันทิมา ชาญน้ำ ซึ่งมีตำแหน่งเป็นผู้จัดการทั่วไป (Resident Manager) และคณะผู้บริหารของโรงแรม ทำให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในด้านต่าง ๆ ของโรงแรม ดังนี้

ผู้บริหารระดับสูงของโรงแรมพระนางอินน์ได้จัดทำนโยบายและจัดสรรงบประมาณในแต่ละปีสำหรับการทำกิจกรรมสีเขียว ทำให้โรงแรมมีนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เป็นทางการและประกาศเอาไว้ในโรงแรมให้พนักงานได้รับทราบ โรงแรมมีคณะทำงานที่ดูแลด้านสิ่งแวดล้อมและพลังงานที่เรียกกันว่า Green Team Management ซึ่งคณะทำงานนี้มาจากพนักงานในระดับต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมายมาจากหัวหน้างาน โดยโครงสร้างของคณะทำงานดังกล่าวเป็นไปตามแผนภาพด้านล่าง

ภาพที่ 4.23 โครงสร้างคณะทำงานสีเขียวของโรงแรมพระนางอินน์

ในคณะทำงานแต่ละด้านจะมีพนักงานที่ทำหน้าที่ดูแลประมาณ 5 คน โดยหน้าที่ของแต่ละฝ่ายใน Green Team Management มีดังนี้

1) คณะทำงานด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ทำหน้าที่ในเรื่องของการกำหนดเป้าหมายในเรื่องปริมาณการใช้ไฟฟ้า ปริมาณการใช้น้ำประปา ปริมาณสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย ให้ลดลง รวมถึงทำหน้าที่ในเรื่องของการบำบัดน้ำเสีย และเรื่องระบบความปลอดภัยและมลภาวะทางอากาศและเสียง

2) คณะทำงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่ตรวจสอบขอซื้อเพื่อให้เกิดการตรวจสอบความต้องการพัสดุหรืองานบริการของผู้ต้องการใช้งาน ทำหน้าที่หาสถานที่ขายสินค้า และบริการในท้องถิ่น สินค้าประเภทผลไม้เน้นประเภทที่หาได้ง่ายและผลไม้ตามฤดูกาล เน้นซื้อสินค้าที่ลดปริมาณการขนส่งและปริมาณบรรจุภัณฑ์ หา Supplier ที่มีนโยบายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากผลิตภัณฑ์ที่มีการแสดงฉลากหรือข้อเท็จจริงของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น ฉลากเขียว ฉลาก eco product และหรือผลิตภัณฑ์ที่ทางโรงแรมผลิตเอง เช่น EM น้ำยาล้างจาน เป็นต้น มีการคัดเลือกและซื้อผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่ได้ในท้องถิ่น หรือในจังหวัดที่สถานประกอบการตั้งอยู่ มีการรายงานข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต่อผู้บริหารของโรงแรม โรงแรมพระนางอินน์มีการใช้ผลิตภัณฑ์ภายในโรงแรม/ของที่ระลึกที่เป็นของพื้นเมืองหรือหาได้ในท้องถิ่นแต่ไม่ใช่ผลิตภัณฑ์จากป่าหรือทะเล เช่น รองเท้าจากผักตบชวา ผ้าขาวม้า ตะกร้าสาน ที่วางสุขุ เป็นต้น

3) คณะทำงานด้านการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นและชุมชน ทำหน้าที่ในการสร้างการมีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมของท้องถิ่นและชุมชนด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม หรืออนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ

สำหรับรายละเอียดกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ของโรงแรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีดังนี้

ในด้านการจัดการขยะ ทางโรงแรมได้รณรงค์ให้พนักงานแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง มีการแยกขยะเปียก ขยะแห้ง เช่น ในครัวจะมีถังขยะหลายใบวางอยู่ในจุดเตรียมวัตถุดิบของห้องครัว ถังขยะในครัวจะรองด้วยถุงดำ ขยะเปียกในครัวประเภทเศษอาหารจะเก็บรวบรวมไว้ให้ชาวบ้านนำไปผสมทำอาหารสัตว์ ซึ่งชาวบ้านจะมารับทุกตอนเช้า ทางโรงแรมพระนางอินน์จะให้ชาวบ้านโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เปลือกผลไม้ไม่นำไปหมักเป็น EM ส่วนขยะในห้องพัก แม่บ้านจะเป็นคนแยกใส่ถุงดำไว้ตามประเภทของขยะ ซึ่งขยะชิ้นใหญ่ในห้องพัคมักจะเป็นขวดน้ำ ขวดเครื่องดื่ม เมื่อขยะจากต้นทางมาถึงจุดพักขยะ ก็จะมีการรวมขยะประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน จะมีการชั่งขยะทุกวัน เพื่อบันทึกปริมาณขยะในแต่ละวัน ปริมาณขยะของโรงแรมขึ้นอยู่กับแขกที่มาพักด้วย ถ้ามีแขกน้อย ปริมาณขยะก็น้อย ขยะที่แยกได้จะแบ่งขาย บางส่วนที่ขายไม่ได้ก็ใส่ถุงดำให้รถขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางมาจัดเก็บ เงินที่ได้จากการขายขยะทั้งหมดเงินจากการขายขยะได้สัปดาห์ละประมาณ 900-1,000 บาท หรือประมาณ เดือนละ 3,000 - 4,000 บาท และทุกเดือนจะแจ้งยอดค่าขายขยะที่ได้รับให้พนักงานทราบ เงินค่าขายขยะนำมาเป็นกองทุนสวัสดิการพนักงาน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ใช้ในกิจกรรมการรักษาสิ่งแวดล้อม เช่น กิจกรรมการเก็บขยะในสถานที่ต่างๆ

ส่วนที่ 2 ใช้เพื่อเป็นกองทุนสำรองสำหรับพนักงาน กรณีเจ็บป่วย หรือขาดส่นพนักงานสามารถกู้ยืมแล้วผ่อนชำระคืนได้โดยไม่คิดดอกเบี้ย

นอกจากนี้ในสำนักงานของโรงแรมจะใช้ไม้ประดับประเภทไม้ใบในการตกแต่ง เพราะไม้ประดับไม่เน่าง่ายเหมือนไม้ดอก ประกอบกับไม่ยากตัดต้นไม้อหรือตัดดอกไม้ เพราะจะเป็นการเพิ่มขยะเมื่อไม้ดอกเน่าก็ต้องทิ้ง และมีการลดปริมาณขยะด้วยการนำกระดาษใช้แล้วมาตัดเป็นวงกลมไว้รองถังขยะ

ภาพที่ 4.24 การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางภายในครัว

ในด้านการจัดการพลังงาน โรงแรมได้ทำการเปรียบเทียบค่าน้ำค่าไฟในแต่ละเดือนและปี และติดประกาศแจ้งให้พนักงานทุกคนทราบว่า เดือนนี้โรงแรมจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ไปมากน้อยเท่าใด ด้วยข้อมูลเหล่านี้จะทำให้พนักงานตระหนักว่าต้องลดการใช้พลังงานให้เหลือการใช้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ จากการศึกษาการใช้ไฟฟ้าภายในโรงแรมโดยผู้เชี่ยวชาญที่โรงแรมจ้างมา พบว่า ช่วงเวลา 17.00-18.00 น. จะเป็นช่วงที่ใช้พลังงานมากที่สุด แต่ช่วงเวลาดังกล่าวในส่วนของสำนักงานของโรงแรมจะเลิกงานและปิดไฟ ปิดเครื่องปรับอากาศหมดแล้ว เหลือแต่ในส่วนของห้องพักซึ่งลูกค้าส่วนใหญ่กำลังเข้าใช้ห้องเนื่องจากอาจจะกลับมาจากการท่องเที่ยวด้านนอก ในส่วนของลูกค้านี้โรงแรมไม่สามารถห้ามลูกค้าได้โรงแรม พนักงานในสำนักงานจึงมีข้อตกลงกันว่า จะเปิดเครื่องปรับอากาศในสำนักงานหลังจากเวลา 09.30 น. และช่วงเวลา 12.00-13.00 จะปิดอุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้าหมดทุกอย่าง เพราะเป็นช่วงพักกลางวัน และจะปิดอีกครั้งในช่วง 16.50 จะปิดอีกทีหนึ่ง เพราะพนักงานส่วนใหญ่เลิกงาน 17.00 น. ความเย็นจะมีอยู่ยังสามารถอยู่ได้อีกประมาณ 10-15 นาที

โรงแรมได้ทำป้ายติดไว้ตามสวิตช์ไฟในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อเตือนและขอความร่วมมือจากพนักงานให้ปิดไฟ ปิดน้ำเมื่อเลิกใช้ ทั้งนี้เพื่อช่วยลดการใช้พลังงานไฟฟ้าโดยรวม สิ่งที่ได้เห็นผลได้อย่างชัดเจนคือ การลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานลงได้ และสร้างจิตสำนึก สร้างความเคยชินให้พนักงานในการรักษาสิ่งแวดล้อม

ในด้านการจัดการน้ำเสีย คุณจันทิมา กล่าวว่า พื้นที่อ่าวนางโดยรวมนมีปัญหาเรื่องน้ำเสียเนื่องจากบ่อบำบัดน้ำเสียขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางมีขนาดเล็ก แต่ในพื้นที่อ่าวนางตอนนี้มีโรงแรมสร้างใหม่เพิ่มขึ้นมาก ทั้งที่ขออนุญาตและไม่ขอ โรงแรมใหญ่ๆจะไม่ค่อยมีปัญหาเพราะจะต้องมีระบบบำบัดที่ดี ส่วนโรงแรมเล็กๆ แมนชั่น เกสเฮาส์ มีจำนวนมากที่มีปัญหา เพราะสถานที่พักเหล่านี้ไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ทำให้ระบบบำบัดน้ำเสียขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นระบบบำบัดน้ำเสียรวมของพื้นที่ไม่สามารถรองรับและบำบัดได้ ที่ผ่านมาจากโรงแรมพระนางอินน์ได้ให้พนักงานนำ EM ไปหยอดตามรางน้ำสาธารณะที่มีน้ำเสียและมีกลิ่นเหม็น เวลาฝนตกน้ำเสียเหล่านั้นจะไหลซึมลงดินหรือไหลลงทะเล ทางโรงแรมพระนางอินน์เห็นว่าการนำ EM ไปหยอดตามรางน้ำสาธารณะอย่างนั้นเป็นเหมือนการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ช่วยแก้ปัญหาได้เพียงเล็กน้อย หากจะแก้ปัญหาให้ได้ผล ทางภาครัฐควรเข้ามากำกับดูแลและลงทุนในด้านนี้อย่างจริงจัง

ในส่วนของโรงแรมพระนางอินน์เอง ได้พยายามอย่างเต็มที่ที่จะจัดการกับน้ำเสียที่โรงแรมเป็นผู้สร้างขึ้น โดยมีแนวคิดกำจัดน้ำเสียจากต้นทางเพื่อจะให้ดีไปถึงปลายทาง แต่โรงแรมพระนางอินน์เองก็ยังมีข้อจำกัดในเรื่องนี้ กล่าวคือ โรงแรมยังใช้ระบบบำบัดแบบเก่า คือ บ่อเกรอะบ่อซึม ซึ่งยังทำงานได้อยู่ แต่เมื่อหน่วยงานราชการเข้ามาดู พบว่า ระบบไม่ค่อยดีแล้ว เพราะใช้มานานหลายปี แต่ทางโรงแรมยังไม่สามารถเปลี่ยนระบบได้เนื่องจากต้องใช้งบลงทุนสูงและพื้นที่ที่มีก็ไม่สามารถขยายได้แล้ว ทางโรงแรมพยายามหาทางลดน้ำเสียโดยการให้แม่บ้านทุกคนนำ EM ติดตัวในแต่ละวันแม่บ้านจะมีหน้าที่หยอด EM ในลงพื้นที่ต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น ครั้ว ห้องน้ำ ท่อระบายน้ำ เป็นต้น ซึ่ง EM จะช่วยสร้างจุลินทรีย์ช่วยย่อยสลายกากได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ยังพยายามไม่ใช้สารเคมีในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงแรม เช่น น้ำยาทำความสะอาด หรือน้ำยาล้างจาน จะเลือกใช้ น้ำยาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

โรงแรมจะมีพนักงานทำหน้าที่ดักไขมันที่อยู่ในห้องครัวโดยจะดักวันเว้นวัน มีการกรองน้ำที่ออกจากบ่อไขมัน ดังนั้นน้ำที่ออกจากระบบจะมีคุณภาพในระดับดี เพราะมีการตรวจสอบอยู่ตลอด และทางโรงแรมจะนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วมารดน้ำต้นไม้

โรงแรมพระนางอินน์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของลูกค้าในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว โดยโรงแรมจะมีขวดให้ลูกค้าใช้ไว้ใส่ลูกแก้ว ซึ่งทางโรงแรมจะรณรงค์ให้ลูกค้าประหยัด น้ำและพลังงาน โดยลดการซักผ้าเช็ดตัว ถ้าลูกค้าไม่ซักให้วางหรือแขวนไว้ตามปกติ แต่ถ้าจะซักให้วางไว้บนพื้นทางโรงแรมก็จะนำไปซักให้ ลูกค้าไม่ต้องการซัก วันแรกก็หยอด 1 ลูก วันที่ 2 ก็จะให้คะแนน พอวันที่

3 ก็รับรางวัล เช่น น้ำผลไม้ แล้วแม่บ้านก็นำผ้าเช็ดตัวไปซักให้ และจะมีป้ายรณรงค์บอกให้ช่วยกันประหยัดได้ ฟังเริ่มทำได้ไม่นาน ลูกคามีทั้งสนใจและไม่สนใจจะเข้าร่วมกิจกรรม

ภาพที่ 4.25 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก

เครื่องปรับอากาศในห้องพักจะเปิดไว้ที่ 25 องศาเซลเซียส แต่แขกสามารถปรับอุณหภูมิขึ้นลงได้ตามความพอใจ โรงแรมจะมีป้ายภาษาอังกฤษติดไว้เหนือช่องเก็บรีโมทเครื่องปรับอากาศ บอกให้แขวงระวังในการเปิดประตูห้องทิ้งไว้ เพราะทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานหนัก สิ้นเปลืองพลังงาน เป็นการทำความร้ายสิ่งแวดล้อมโดยไม่รู้ตัว

ภาพที่ 4.26 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก

โรงแรมพระนางอินน์เป็นโรงแรมที่ปลอดบุหรี่ มีป้ายเตือนห้ามสูบบุหรี่ อย่างไรก็ตามการห้ามมิให้แขกสูบบุหรี่ในพื้นที่ของโรงแรมยังทำได้ยาก นอกจากนี้โรงแรมยังมีป้ายบอกให้ดับเครื่องยนต์เมื่อจอดรถในพื้นที่จอดรถหน้าโรงแรม หากรถยนต์คันไหนไม่ดับเครื่องและจอดนานแล้วจะมีพนักงานไปเตือนคนขับรถ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือด้วยดี

ภาพที่ 4.27 ป้ายสื่อสารเรื่องการดับเครื่องยนต์เมื่อจอด

ในด้านการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางสังคม โรงแรมพระนางอินน์ได้ตั้งตู้รับบริจาคเงินเพื่อรับบริจาคจากทั้งแขกที่มาพักและพนักงาน เพื่อนำไปจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาสในโรงเรียนต่างๆ รวมถึงการสนับสนุนอุปกรณ์ด้านการเรียนการสอน เช่น เครื่องฉายโปรเจคเตอร์ ซึ่งได้รับการร้องขอจากทางโรงเรียน

ภาพที่ 4.28 การทำกิจกรรมเพื่อสังคม

นอกจากนี้คณะทำงานด้านการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นและชุมชนของโรงแรมพระนางอินทร์ได้กระทำกิจกรรมหลายอย่างที่เน้นการมีส่วนร่วมของพนักงานและองค์กรอื่น ๆ ในท้องถิ่น เช่น การร่วมกับโรงแรมอ่าวนางวิลล่ารีสอร์ทซึ่งเป็นโรงแรมที่อยู่ติดกันเก็บขยะทำความสะอาดบริเวณชายหาดอ่าวพระนาง กิจกรรมเก็บขยะเนื่องในโอกาสวันพ่อแห่งชาติ ณ.หาดนพรัตน์ธารา อ่าวนางกระบี่ โดยร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง เข้าร่วมกิจกรรม Mangrove River Festival เป็นการทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวแบบลดภาวะโลกร้อน เช่นการท่องเที่ยวทางจักรยานและการปลูกป่าโกงกางตามโครงการกระบี่ Grow Green ร่วมกิจกรรมวันคุ้มครองโลกกับชมรม Trash Hero Aonang เป็นกิจกรรมที่ให้สถานประกอบการหรือร้านค้า และนักท่องเที่ยวที่อยู่ในละแวกอ่าวนางได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการทำป้ายรณรงค์และการลงนามเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อม

โรงแรมพระนางอินทร์มีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมของท้องถิ่นและชุมชนด้านประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ประเพณีหรือศิลปวัฒนธรรม หรือเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ในหลายด้าน เช่น การออกแบบชุดยูนิฟอร์มของพนักงานให้เน้นการเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมทางภาคใต้ ในร้านอาหารของโรงแรม มีเมนูอาหารพื้นบ้านนำเสนอขายให้แก่ลูกค้าได้ทดลอง โดยพยายามคงรสชาติความเป็นอาหารพื้นบ้านไว้เหมือนเดิม สนับสนุนประเพณีลอยกระทงและสงกรานต์

ภาพที่ 4.29 กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

โรงแรมพระนางอินทร์เข้าร่วมโครงการโรงแรมสีเขียวของมูลนิธิใบไม้เขียว และได้รับเกียรติบัตรใบไม้เขียวระดับ 2 ใบ ส่วนแผนงานด้านสิ่งแวดล้อมของโรงแรมพระนางอินทร์ที่จะทำต่อไป คือ เพิ่มระดับเกียรติบัตรใบไม้เขียวจาก 2 ใบเป็น 3 ใบ จะเริ่มทำปุยหมักธรรมชาติจากใบไม้ ทำแก๊สชีวภาพ ในพื้นที่บ้านพักของพนักงาน และจะเข้าร่วมโครงการสถานประกอบการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้จะเพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยจะทำเป็นพื้นที่สี

เชียวแนวตั้ง จะปลูกประเภทไม้เลื้อยเพิ่มขึ้นเพื่อให้ดูร่มรื่น สบายหู สบายตา การทำพื้นที่สีเขียวในแนวตั้งเหมาะกับโรงแรมพระนางอินน์เนื่องจากโรงแรมมีพื้นที่ใช้สอยค่อนข้างน้อย

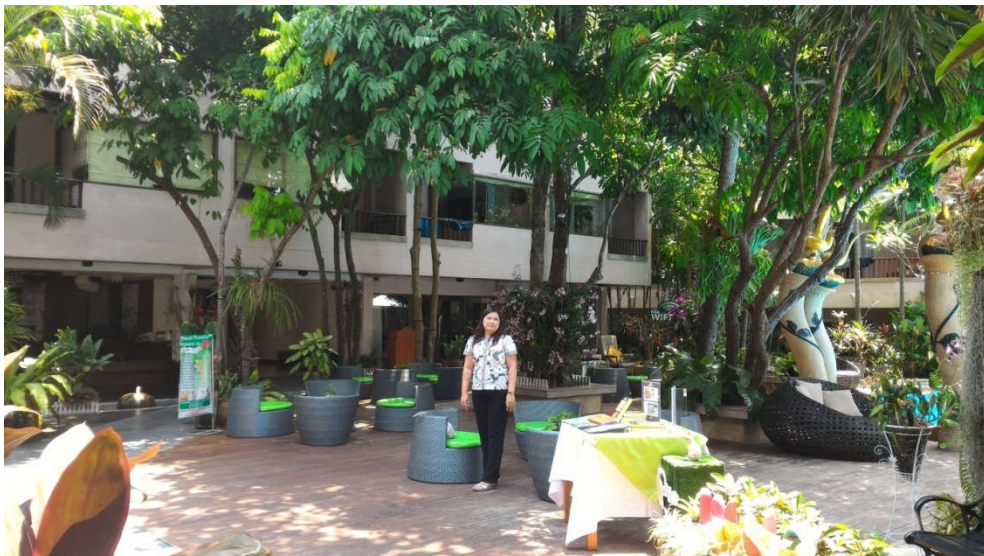
ภาพที่ 4.30 ไม้เลื้อยบนหลังคาโรงแรมพระนางอินน์

4.1.2.7 โรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา

โรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา เป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว ตั้งอยู่ริมถนนหน้าหาดอ่าวนาง ตำบลอ่าวนาง อำเภอมะนัง จังหวัดกระบี่ เจ้าของและผู้บริหารสูงสุดของโรงแรมนี้คือคุณอิทธิฤทธิ์ กิ่งเล็ก ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งทางสังคมเป็นประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

โรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา แต่เดิมทำธุรกิจนำเที่ยวมาก่อน ต่อมาได้ขยายมาทำห้องพัก เริ่มแรกมีห้องพัก 8 ห้อง ซึ่งได้รับการตอบรับที่ดีจากนักท่องเที่ยว หลังจากนั้นประมาณ 5-6 ปี จึงขยายเพิ่มมาเป็นตึก 1 มีจำนวน 24 ห้อง และค่อยๆ ขยายและปรับปรุง จนปัจจุบันมีตึก 3 ตึก ห้องพัก 50 ห้อง มีหลายระดับราคาตั้งแต่ห้อง Deluxe ห้อง Family และห้อง Honeymoon

โรงแรมมีพื้นที่ 3 ไร่ครึ่ง มีบรรยากาศที่ร่มรื่น โดยเฉพาะในบริเวณสระว่ายน้ำ ซึ่งทางโรงแรมใช้เป็นมุมพักผ่อนของแขก บริเวณดังกล่าวเป็นร่มไม้ขนาดใหญ่ ประกอบด้วยต้นไม้หลายชนิด ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ไม้ท้องถิ่น เช่น ต้นกำขำ ต้นหว้า ซึ่งเป็นต้นไม้ดั้งเดิมของพื้นที่โรงแรม ตอนที่สร้างโรงแรม ผู้บริหารได้อนุรักษ์เอาไว้ ไม่โค่นทิ้ง ต้นไม้เหล่านี้เวลาถึงฤดูกาลออกดอกออกผล ได้สร้างความประหลาดใจและสงสัยให้แก่แขกมาก เนื่องจากแขกส่วนใหญ่จะไม่รู้จัก พนักงานของโรงแรมได้สอยผล นำมาให้แขกได้ชิม สร้างความประทับใจแก่แขกอย่างยิ่ง นอกจากนี้แล้ว ทางโรงแรมยังได้จัดหาพันธุ์ไม้ท้องถิ่นอื่น ๆ มาใช้ประดับ ตกแต่งโรงแรม เป็นการอนุรักษ์พันธุ์ไม้เอาไว้ และเป็นการสร้างความแตกต่างจากโรงแรมอื่น ๆ

ภาพที่ 4.31 ต้นไม้เดิมในพื้นที่โรงแรมอวานาปรีนซ์วิลล์รีสอร์ทแอนด์สปา

ทางคณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คุณสมบุรณ์ โสภณ ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้จัดการทั่วไป (Resident Manager) ทำให้ทราบว่าทางโรงแรมก็มีแนวคิดในการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว โดยโรงแรมได้ดำเนินการในด้านต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในปัจจุบันให้เป็นไปตามแนวทางของธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ดังนี้

โรงแรมมีสระว่ายน้ำที่เป็นสระแบบ Salt Pool เป็นสระที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม น้ำในสระจะเค็มเหมือนกับน้ำทะเล ไม่ใช้คลอรีน ซึ่งเป็นผลดีต่อสุขภาพของลูกค้า แต่ก็ทำให้โรงแรมมีค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย

ทางด้านการจัดการขยะ โรงแรมมีการคัดแยกขยะออกเป็นประเภทต่าง ๆ บางส่วนที่สามารถขายได้ เช่น พลาสติก กระดาษ ก็จะเก็บรวบรวมไว้ขายให้กับร้านรับซื้อของเก่า บางส่วนที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ก็จะนำมาใช้ใหม่ ในห้องพัก จะใช้ขวดแก้วไม่ใช้ขวดพลาสติก เพื่อลดขยะ นอกจากนี้อุปกรณ์บางอย่างในห้องพัก เช่น กระเป๋าสัฟวี่ซึ่งโรงแรมใช้แทนถุงพลาสติก ก็ทำมาจากสายพลาสติกรัดของ นำมาสานเป็นกระเป๋าที่สวยงาม

ในด้านการประหยัดพลังงาน โรงแรมได้รณรงค์ให้ลูกค้าลดการใช้พลังงานไฟฟ้า โดยการติดสติ๊กเกอร์ขอความร่วมมือจากแขกในการปิดไฟฟ้าและโทรทัศน์เมื่อไม่ใช้ พร้อมทั้งมีข้อความอธิบายให้ลูกค้าเข้าใจว่าการที่แขกช่วยปิดไฟจะทำให้โรงแรมลดการใช้พลังงาน ช่วยลดผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ ช่วยยืดอายุการทำงานของกำลังการผลิตของโรงไฟฟ้า ช่วยลดการเกิดมลพิษและช่วยปกป้องโลก นอกจากนี้ในห้องพัก โรงแรมยังใช้ระบบ key card ในการควบคุมการเปิดปิดของไฟฟ้า ซึ่งเมื่อแขกออกจากห้องพักและดึง key card ออก ระบบไฟฟ้าจะปิด เมื่อแขกกลับมาในห้องพักและเสียบ key card ระบบไฟฟ้าจะกลับมาทำงานโดยอัตโนมัติ

โรงแรมมีค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้าประมาณ 200,000 บาท/เดือน การคิดค่าไฟฟ้าของ โรงแรมกับบ้านเรือนต่างกัน ของโรงแรมจะฐานค่าไฟฟ้าจากค่า Peak ซึ่งวัดจากการใช้กำลังไฟฟ้า พร้อมกันสูงสุดของโรงแรม แล้วคูณด้วย 30 วัน คิดเป็นค่าไฟฟ้าทั้งเดือน ไม่ได้คำนวณโดยใช้หน่วยในการคิดค่าไฟฟ้า จากการศึกษาข้อมูลการใช้ไฟฟ้าโดยฝ่ายช่างของโรงแรม พบว่าการใช้ไฟฟ้าสูงสุดของ โรงแรมอยู่ในช่วงประมาณตอนเย็นถึงตอนค่ำ ทางโรงแรมจึงพยายามหากิจกรรมให้ลูกค้าทำในช่วงเวลานั้นเพื่อลดการใช้ไฟฟ้าภายในห้องพัก นอกจากนี้ทางโรงแรมยังทยอยเปลี่ยนหลอดไฟฟ้า จากหลอดธรรมดาหรือหลอดประหยัดไฟ เป็นหลอด LED ซึ่งให้ความสว่างเท่ากันแต่ใช้พลังงานไฟฟ้าน้อยกว่า จะทำให้ค่าไฟฟ้าของโรงแรมลดลง

ภาพที่ 4.32 ป้ายสื่อสารถึงแขกในห้องพัก

ในด้านการจัดการน้ำเสีย โรงแรมใช้ถังดักไขมันในการจัดการกับน้ำที่ใช้แล้ว เพื่อดักไขมันก่อนที่จะให้น้ำผ่านไปยังระบบบำบัดน้ำเสียแบบบ่อซึม มีการใช้ถังบำบัดระบบ Septic มีกระบวนการบำบัดก่อนที่น้ำเสียจะซึมลงดิน เนื่องจากโรงแรมมีพื้นที่ค่อนข้างน้อย จึงวางระบบบำบัดน้ำเสียไว้ใต้ถนนที่พัก โดยมีฝ่ายช่างเป็นผู้ตรวจสอบดูแลการทำงานของระบบ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว บางส่วนนำมารดน้ำต้นไม้ภายในโรงแรม นอกจากนี้โรงแรมยังผลิต EM ไว้ใช้งานเองด้วย โดยหมักจากหัวเชื้อ EM มาผสมกับกากน้ำตาล หัวเชื้อ EM ของโรงแรมนั้นเป็นหัวเชื้อที่เก็บ

เอาไว้มากแล้วประมาณ 8 ปี คุณสมบูรณ์เชื่อว่า ยิ่งหัวเชื้ออายุยิ่งนานจะยิ่งมีประสิทธิภาพสูง EM ที่ผลิตได้จะนำไปใช้ในงานทำความสะอาดห้องพัก เช่น ภูพื้น เทใส่ในชักโครกหรือระบายน้ำในห้องน้ำ เป็นต้น โรงแรมมีค่าใช้จ่ายน้ำประปาประมาณเดือนละ 30,000-40,000 บาท เพื่อลดการใช้น้ำโรงแรมจึงรณรงค์ให้แขกที่มาพักช่วยกันประหยัดน้ำโดยการติดป้ายขนาดเล็กที่มีข้อความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ให้แขกที่ประสงค์จะใช้ผ้าเช็ดตัว ผ้าเช็ดหน้าและผ้าเช็ดมือมากกว่า 1 ครั้ง ให้นำผ้างดกล้วไปแขวนไว้บนราวแขวน แต่หากต้องการเปลี่ยนผ้าใหม่ ให้แขกนำผ้างดกล้วไปใส่ไว้ในอ่างอาบน้ำ ซึ่งแม่บ้านที่เข้ามาทำความสะอาดจะทราบและเปลี่ยนผ้าผืนใหม่ให้

โรงแรมเน้นการจ้างพนักงานที่เป็นคนในท้องถิ่น และโรงแรมส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น อย่างเช่น ใช้ผ้าปาเต๊ะ ทำเป็นยูนิฟอร์มของพนักงานโรงแรม ส่วนในห้องพักก็นำผ้าพื้นเมืองมาตัดเย็บเป็นม่าน

โรงแรมอ่วนางปรีณชีวิลลีส์สอร์ตแอนด์สปา ถือเป็นโรงแรมปลอดบุหรี่ โรงแรมได้ทำสติ๊กเกอร์คำเตือนห้ามบุหรี่ยี่ห้อโทซปรีบ ติดเอาไว้ตามจุดต่าง ๆ พร้อมทั้งบอกว่าโรงแรมนี้เป็นโรงแรมปลอดบุหรี่ (Smoke Free Hotel) อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตพบว่า บริเวณระเบียงหลังห้องพัก ซึ่งโรงแรมได้ตั้งชุดเฟอร์นิเจอร์เอาไว้ให้แขขนั่งพักผ่อน บนโต๊ะกลางจะมีที่เขี่ยบุหรี่ตั้งอยู่ แสดงให้เห็นว่า การห้ามแขกสูบบุหรี่อาจจะเป็นเรื่องลำบาก จึงต้องจัดพื้นที่หลังห้องพักซึ่งเป็นจุดที่เปิดโล่ง อากาศโปร่งให้แขกสูบบุหรี่ได้

ในด้านการรับรองมาตรฐานสีเขียวต่าง ๆ ปัจจุบันโรงแรมได้รับรางวัล The Best of Krabi อยู่ในระดับ Platinum และโรงแรมกำลังสมัครเข้ารับการตรวจตามมาตรฐานใบไม้เขียว (Green Leaf) ซึ่งตอนนี้อยู่ในขั้นตอนของการเตรียมยื่นเอกสาร แต่เนื่องจากโรงแรมมีข้อจำกัดในเรื่องของกำลังคน ซึ่งต้องใช้เวลาในการรวบรวมข้อมูลและเอกสารย้อนหลัง 2-3 ปี เพื่อเข้าร่วมโครงการใบไม้เขียว ทำให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินงานพอสมควร รวมทั้งปัจจุบันทางโรงแรมสมัครเข้าร่วมโครงการสถานประกอบการสีเขียวกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ หากมีหน่วยงานภายนอกมาจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจสีเขียว โรงแรมจะให้ความร่วมมือ โดยการส่งพนักงานเข้าร่วมอบรมกับโครงการดังกล่าว โดยจะส่งพนักงานไปครั้งละหลายคน แม้กระทั่งคุณสมบูรณ์ โสภณ ซึ่งเป็นผู้จัดการทั่วไปของโรงแรมก็เข้าร่วมการอบรมในลักษณะนี้ด้วย

4.1.2.8 บ้านดินอาสา

บ้านดินอาสาตั้งอยู่ที่อำเภอเกาะลันตา โดยมีคุณออยและคุณอัง หรืออังเคล รักติภรรยาที่เป็นชาวฮอลแลนด์ เป็นผู้ดำเนินงาน บ้านดินอาสา มีจุดเริ่มต้นจากการที่คุณออย มีโอกาสได้ไปเยือนบ้านดิน ชุมชนจันทร์ใด ที่จังหวัดเชียงใหม่ แล้วเกิดความชื่นชอบ และมีความคิดว่าบ้านหรือที่อยู่อาศัยคือหนึ่งในปัจจัยสี่ คือ 1) ที่อยู่อาศัย 2) อาหาร 3) ยารักษาโรค 4) เสื้อผ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อมนุษย์ คุณออยจึงรับแนวคิดเรื่องการสร้างบ้านดินมา คุณออยเองเติบโตมา

กับบ้านไม้ ต่อมาสมัยนี้ก็มีบ้านปูน บ้านปูนกึ่งไม้ แต่บ้านดินเป็นความรู้ที่มีมานานแล้ว คาดว่าน่าจะเริ่มทำมาประมาณ 1,000 ปีที่แล้วที่ทวีปแอฟริกาเพราะที่ทวีปแอฟริกันนั้นอากาศร้อน แล้ง ทรัพยากรสำหรับการสร้างบ้านมีน้อย ก็เลยคิดเอาดินมาผสมวัสดุบางอย่างได้มาเป็นบ้าน เอาหญ้ามาคลุมเป็นหลังคา

แนวความคิดเดิมของคุณคือการย้อนกลับไปสู่การพึ่งตนเองโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ ซึ่งบ้านดินถือว่าเป็นแนวทางในการสร้างที่อยู่อาศัยที่คุณอยุ่เห็นว่ามีความยั่งยืนอยู่อย่างน้อย 3 ประการคือ

- 1) ประหยัดไม่ต้องไม่ซื้อวัสดุอุปกรณ์มาจากที่อื่น แต่หาเอาได้จากในท้องถิ่น หรือในบริเวณที่ดินที่ใช้ในการปลูกสร้างบ้านเอง
- 2) ผู้อยู่อาศัยสามารถก่อสร้างได้เอง
- 3) บ้านดินทำให้บ้านมีอุณหภูมิที่พอเหมาะกับการพักอาศัยโดยไม่ต้องเพิ่ม หรือ ลดอุณหภูมิโดยใช้เครื่องปรับอากาศเพราะว่าผนังดินมันจะหายใจได้ กล่าวคือผนังดินจะเก็บอากาศที่เย็นตอนกลางคืนไว้และสามารถปล่อยความเย็นที่เก็บเอาไว้มาป้องกันอากาศร้อนในตอนกลางวัน

สำหรับข้อสงสัยในความคงทนแข็งแรงของบ้านดินว่าจะละลายหรือไม่เมื่อโดนฝนหนัก และจะคงทนอยู่ได้นานแค่ไหน คุณอยุ่ให้ข้อมูลว่าบ้านดินสามารถอยู่ได้ทนกว่าบ้านปูน ถึงแม้จะโดนฝน โดนน้ำท่วม ดินก็จะยังคงอยู่ การที่บอกว่าบ้านดินไม่ละลายนั้น ในความเป็นจริงก็คือมีการละลายได้ถ้าโดนน้ำท่วมนานหรือโดนฝนอย่างหนักหน่วง แต่เนื่องจากในการสร้างบ้านดินก็มีการทำหลังคาหุ้มไว้เหมือนการสร้างบ้านทั่วไป หลังคาจะช่วยในการกันแดดกันฝนไว้ได้ส่วนหนึ่ง ส่วนฝนที่ตกลงมาแล้วสาตโดนด้านนอกก็ไม่ทำให้บ้านดินเสียหายเพียงแต่จะเกิดตะไคร่น้ำสีเขียวเกาะผนังด้านนอกของบ้านดินเท่านั้น

สูตรการผสมดินเพื่อก่อสร้างบ้านดินให้มีความแข็งแรงนั้น สูตรหลักที่คุณอยุ่ใช้ คือ นำดินเหนียวกับดินร่วนมาผสมกับน้ำจนกลายเป็นโคลน เมื่อดินผสมกับน้ำก็จะเกิดความเหนียว จึงต้องลดความเหนียวด้วยการเติมทรายทะเลเพื่อให้เข้าไปแทรกในช่องว่างระหว่างดิน ทำให้ดินเกิดการแตกตัว แต่ถ้าดินเหนียวผสมดินร่วนผสมน้ำอย่างเดียว ก็จะร่วนเกินไป ก็ต้องหาวัสดุอื่นที่เป็นตัวช่วยจับยึด โดยปกติจะใช้แกลบ แต่ที่เกาะล้นตาหาแกลบได้ยาก จึงต้องใช้วัสดุอย่างอื่น เช่น ต้นกล้วย หญ้า ทางปาล์ม ขี้เลื่อย หรือวัสดุอื่น ๆ ที่สามารถหาได้ในท้องถิ่น ทำให้ในบ้านดิน ประกอบไปด้วยดินและวัสดุหลายๆอย่างที่ได้ในท้องถิ่นซึ่งทำให้เกิดมลภาวะน้อย การสร้างบ้านดินของคุณอยุ่ นั้น ได้ทำด้วยตนเองกับภรรยาและอาสาสมัครเกือบทุกอย่าง ยกเว้นงานหลังคาที่จำเป็นต้องใช้ช่างก่อสร้างมืออาชีพเข้ามาช่วยดูแล

ภาพที่ 4.33 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้บริหารบ้านดินอาสา

ภาพที่ 4.34 ลักษณะการใช้ประโยชน์ของบ้านดิน

บ้านดินมีการซ่อมบำรุงบ้างในส่วนประกอบที่เป็นไม้ เพราะอาจโดนมอดแมลงกินไม้ แต่ในส่วนของดินนั้นแมลงจะไม่กิน แต่แมลงจะใช้ดินเป็นที่อยู่อาศัย ถ้าหลังคาทำด้วยไม้ไผ่ บางครั้งก็จะต้องซ่อมหลังคาด้วย เพราะเชื้อราชอบขึ้นไม้ไผ่ ถ้าบ้านดินมีปัญหาการแตกร้าว ซึ่งเกิดจากการขยายและหดตัวของอากาศ เมื่ออากาศแห้งดินจะหดตัว ก็สามารถซ่อมได้ด้วยการผสมดินแล้วมาทาซ้ำ ซึ่งถ้าเทียบบ้านไม้ แล้วบ้านไม้ก็จะมีมอดกินหรือผุพังตามกาลเวลา ถ้าเป็นบ้านคอนกรีตมีอายุประมาณ 50 ปี คอนกรีตก็จะแตกร้าวและหมดสภาพการใช้งาน

บ้านดินอาสาเป็นทางเลือกในการใช้ชีวิตของคุณอยู่ผู้ก่อตั้งบ้านดินอาสา เนื่องจากคุณอยู่ ไม่อยากใช้ชีวิตแบบคนทั่วไปที่ไปทำงานแบบไปเช้าเย็นกลับ ไม่ต้องการทำอะไรที่ซ้ำแบบเดิม

ดังนั้นจึงต้องหาหนทางที่จะทำให้พึ่งตัวเองได้ โดยคุณออยคิดว่าจำเป็นต้องมีที่ดินก่อนสิ่งอื่นใด ซึ่งที่ดินที่เกาะลันตาค่อนข้างแพง เมื่อหาซื้อที่ดินได้กลายเป็นว่าเงินเก็บที่มีก็หมดไปกับที่ดิน ก็หันมามองว่าบ้านแบบไหนที่สามารถสร้างเองได้ ก็พบว่าบ้านดินมีความเหมาะสมที่สุด เพราะลงทุนน้อย สามารถใช้วัสดุที่หาได้ภายในท้องถิ่น และสามารถสร้างบ้านดินได้ด้วยตนเอง แต่คุณออยเห็นว่าถ้าสร้างบ้านดิน โดยใช้แต่แรงงานของตนเองและภรรยา บ้านก็จะเสร็จช้า ดังนั้นจึงต้องหาคนมาช่วย ซึ่งคนทั่วไปในท้องถิ่นแถวนั้นไม่มีใครมาร่วมด้วย คุณออยและภรรยาเลยโพสต์ข้อความลงในอินเทอร์เน็ตเป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งก็ได้รับการตอบรับจากชาวต่างประเทศที่สนใจจะเข้ามาหาประสบการณ์ชีวิตใหม่ๆ ซึ่งคุณออยเรียกคนกลุ่มนี้ว่า "อาสาสมัคร" ในช่วงแรกจะจัดที่พักแบบง่ายๆ เหมือนเป็นแคมป์ค้างแรมให้เขา ให้อาสาสมัครได้รับประทานอาหาร เช้า กลางวัน โดยที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เพราะคุณออยถือว่าอาสาสมัครเหล่านั้นมาอยู่ช่วยงาน จึงเป็นหน้าที่ของคุณออยที่ในฐานะเจ้าภาพที่จะต้องเลี้ยงดูอุปถัมภ์พวกเขา แต่พอทำต่อ ๆ มา คนสนใจจะเป็นอาสาสมัครเริ่มเยอะขึ้น จนคุณออยและภรรยารับภาระค่าใช้จ่ายไม่ไหว ดังนั้นจึงได้ขอให้เหล่าอาสาสมัครช่วยกันออกค่าใช้จ่าย เช่น ค่าอาหารมื้อละ 70 บาท เพื่อที่จะได้ไปซื้อกับข้าวมาทำกินกัน บางครั้งเหล่าอาสาสมัครให้ช่วยพาไปเที่ยวที่เกาะอื่นๆ คุณออยก็ขอเก็บค่าใช้จ่ายซึ่งทำให้บางครั้งก็กำไรจากการดำเนินงานตรงนี้บ้างเล็กน้อย

ภาพที่ 4.35 บ้านดินและลักษณะการใช้ประโยชน์ของบ้านดิน

การขายเครื่องประดับ การขายของที่ระลึก และการได้รับเงินบริจาค ทำให้บ้านดินอาสาสามารถดำเนินกิจการไปเรื่อยๆ การก่อสร้างบ้านเสร็จจึงก่อสร้างในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปตามเงินทุนที่มี หมายถึง มีทุนก็สร้าง หากทุนหมดก็หยุดสร้างชั่วคราว ถึงแม้ว่าจะสร้างยังไม่เสร็จ แต่หากว่าบ้านดินมีหลังคาก็คลุมแล้ว ก็ไม่มีปัญหาเรื่องฝนตกที่จะทำให้บ้านดินเสียหาย ในช่วงที่สร้างบ้านดิน คุณออยได้ปลูกต้นไม้ไปด้วย เพราะคิดว่าต้นไม้สามารถแปรรูปได้เพื่อเป็นรายได้ในอนาคตได้ ต้นไม้เป็นต้นไม้ที่เติบโตเร็ว ภายในเวลา 3 ปี ก็สามารถนำมาใช้งานได้แล้ว นอกจากนี้ยังสามารถนำไม้ไผ่มาเป็นวัสดุในการสร้างบ้านเพิ่มได้ โดยพันธุ์ไม้ไผ่ที่นำมาปลูกเป็นไม้ไผ่จากท้องถิ่นอื่น เนื่องจากมีลำต้นขนาดใหญ่ แข็งแรง สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี

รายได้ของบ้านดินมาจากคนที่มาอยู่ ซึ่งพวกเขาอาจจะช่วยซื้อของที่ระลึกบ้าง ไปเที่ยวเกาะบ้าง ช่วยค่าอาหารบ้าง เวลาไปเที่ยวก็ช่วยกันออกค่าน้ำมันบ้าง และก็อาจจะจะมีเงินบริจาคนิดๆ หน่อยๆ เท่าที่เขาจะช่วยให้ และคุณออยก็จะเอาเครื่องประดับที่ทำไปโพสต์ขายในอินเทอร์เน็ตก็ได้รับการตอบรับมาบ้าง แต่เดือนมีรายได้ไม่กี่พันบาท ก็สามารถอยู่ได้ไปเรื่อยๆ จนมาวันหนึ่งเริ่มรู้สึกว่าคนเริ่มสนใจมากขึ้น คุณออยเลยจัดเป็น workshop รวมทั้งที่พัก รวมอาหาร โดยไม่เน้นขายอาหารและที่พัก แต่เน้นประสบการณ์และชีวิต ให้เขาได้ฝึกการใช้ชีวิตแบบยุคโบราณ ไม่พึ่งแก๊ส ไม่พึ่งไฟฟ้ามากนัก แต่ว่าพึ่งตัวเองให้มากที่สุด จุดไฟ ทำกับข้าวเอง ทำบ้านเอง ปลูกสมุนไพร ปลูกพืชผักกินเอง โปรแกรมนี้ 7 วันราคา 4,000 บาท อาสา โดยมีค่าใช้จ่ายให้บ้านดินอาสาคือ สัปดาห์แรก 4000 บาท สัปดาห์ที่ 2 จะเก็บวันละ 500 บาท

ลูกค้ากลุ่มหลักของบ้านดินอาสาจะเป็นชาวต่างประเทศ อายุประมาณ 18-35 ปีขึ้นไป ที่ทำงานเก็บเงินมาสักพักแล้วอยากจะออกไปเจอโลกภายนอก แต่ไม่อยากจะเข้าโรงแรมอยู่ห้องทะเลสั่งอะไรมากิน แต่อยากจะมีความหมายมากกว่านั้น คนกลุ่มนี้เลยเลือกที่จะมาเป็นอาสาสมัครอยู่กับบ้านดิน นอกจากที่เขาจะมาอยู่แล้ว เขาจะต้องมาช่วยงานบางอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์กับตัวเขา เสริมสร้างทักษะกับตัวเขา และก็เกิดประโยชน์กับคนหมู่มาก กับคนในชุมชน ในท้องถิ่น หมายความว่าเขาได้เตรียมใจมาแล้ว ว่ามีเวลาบางช่วงของวันที่จะไปทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์กับสังคม ไม่ว่าจะเป็นการปลูกต้นไม้ การสร้างบ้านดิน การช่วยสอนภาษาอังกฤษ จัดเป็นเหมือนโรงเรียนทางเลือกที่กึ่งๆธุรกิจเพื่อสังคม ความรู้ทางด้านต่างไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้านช่างไม้ ความรู้ทางการก่อสร้างบ้าน การทำของที่ระลึกด้วยไม้ไผ่เป็นภาษาอังกฤษ เพาะฉะนั้นจะไม่ได้สอนภาษาอังกฤษอย่างเดียว จะสอนภาพรวมการใช้ชีวิตกับชาวต่างประเทศ โดยฟรีสำหรับคนในท้องถิ่น ส่วนคนที่อยู่นอกท้องถิ่นอาจจะคิดครึ่งราคา ซึ่งกรุ๊ปหนึ่งจะรับได้ประมาณ 15-20 คน โดยจะพักอยู่กับชาวบ้านด้านนอก แต่ที่พักจะดีกว่าโฮมสเตย์ แล้วต้องเดินมาทำกิจกรรมที่นี่ โดยคิดคืนละประมาณ 800 บาท เพราะที่บ้านดินอาสาพักได้สูงสุดได้ ประมาณ 11 คน ตอนนี้มีบ้านดินจำนวน 3 หลัง ในแนวความคิดของคุณออย ก็คือ บ้าน วัดโรงเรียน ควรจะอยู่ในที่เดียวกัน แต่ที่นี่จะมีปัญหากับวัด เพราะที่นี้ส่วนใหญ่เป็นมุสลิม ก็เลยจำเป็นต้องจัดกิจกรรมเกี่ยวกับอิสลาม เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคน

ในชุมชนโดยรอบ แต่เป้าหมายหลักที่นี้จะต้องเป็นที่ที่พึ่งพิงทางจิตวิญญาณด้วยไม่ใช่เฉพาะการเติบโตทางด้านร่างกาย โดยมันต้องแข็งแรงจากคนในชุมชนแล้วส่งต่อไปยังบุคคลภายนอก

ระยะหลังมีนักเรียนจากโรงเรียนสวีเดน ที่นี้มาติดต่อว่าให้ทางบ้านดินหากิจกรรมอะไรก็ได้ให้ช่วยเสริมสร้างทักษะชีวิต คุณออยก็หากิจกรรมที่เขาสามารถทดลองทำด้วยตนเองได้ เช่นการทำกล้วยบวชชี โดยเริ่มตั้งแต่การปอกมะพร้าว ชูดมะพร้าว คั้นน้ำกะทิ จุดไฟ ต้มกล้วย ใส่น้ำตาลเมื่อปรั่งสุกแล้วก็ให้เขากินฝีมือของตนเอง ส่วนกิจกรรมอื่น ๆ ก็จัดเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

นอกจากการดำเนินงานบ้านดินอาสาในรูปแบบธุรกิจสีเขียวแล้ว คุณออยยังได้ทำงานด้านสังคมควบคู่กันไป โดยได้ขอทุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มาเพื่อจะเสริมสร้างเครือข่ายอาสาสมัครรุ่นใหม่ป้องกันภัยพิบัติที่เกาะลันตา ได้งบประมาณจัดกิจกรรมประมาณ 6 กิจกรรม ต่าง ๆ เช่น การปลูกป่าต้นน้ำ เดินดูป่าต้นน้ำ ปลูกต้นไม้ กิจกรรมการวาดรูปใช้ศิลปะสื่อให้เด็กรู้ว่าภัยพิบัติเป็นอย่างไร มีกิจกรรมที่ช่วยให้ได้ซ่อม สร้างเสริมที่พักเมื่อเกิดภัยพิบัติ การพานักศึกษาไปที่ศูนย์อู๋ตุนิยมวิทยา เพื่อให้เขาได้รู้ว่าศูนย์อู๋ตุนิยมวิทยาได้ให้ความรู้กับประชาชนแบบไหนในปริมาณน้ำฝน หรือ ปริมาณคลื่นพายุ โดยส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมแบบ 1 วัน บางกิจกรรมก็ครึ่งวัน กิจกรรมที่ค้างแรมจะเป็นกิจกรรมที่ทำร่วมกับนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)

ส่วนใหญ่อาสาสมัครที่ได้พักที่บ้านดินอาสาจะเป็นครูที่มาสอนกิจกรรมต่างๆ เหมือนเป็นหลักสูตรเสริมสร้างอาชีพ หลักสูตรการให้ความรู้แบบบูรณาการ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวนำเป็นการเรียนรู้กับชาวต่างชาติด้วยตัวเอง บางครั้งมีกิจกรรมการเจาะน้ำจากไม้ไผ่มาดื่ม เพื่อเป็นการเอาตัวรอดจากการขาดน้ำ

บ้านดินอาสายังเน้นการพึ่งพาตนเองและทำรายธรรมชาติดังนี้ โดยจะมีการคัดแยกขยะบางส่วนนำไปขายเป็นการสร้างรายได้เพิ่มเติม และบางส่วนได้เก็บเอาไว้เป็นวัสดุสำหรับก่อสร้างบ้าน ขวดแก้วเก็บไว้ใช้สร้างบ้าน และโหลแก้วจะเก็บไว้ใส่น้ำอัดลม ตะปูของช่าง กล่องน้ำผลไม้จะเก็บไว้ใช้มุงหลังคาบ้าน นอกจากนี้ยังมีการทำปุ๋ยมูลสด โดยการที่สร้างสุขาแบบพิเศษขึ้นมาเพื่อเก็บสิ่งปฏิกูลที่ถูกขับถ่ายจากคน ทำการหมักไปในตัวโดยการใช้เชื้อย่อยกลบเพื่อลดกลิ่น ซึ่งใช้เวลาไม่กี่วันก็สามารถนำไปใช้เป็นปุ๋ยใส่ต้นไม้ได้

4.1.2.9 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสวัสดิ์ ทรูเวล แอนด์ ทัวร์

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสวัสดิ์ ทรูเวล แอนด์ ทัวร์ หรือที่รู้จักกันนาม เกาะพีพีทัวร์ ก่อตั้งและถือหุ้นหลักโดยคุณชำนาญ ศรีสวัสดิ์ เป็นผู้ดำเนินธุรกิจจัดนำเที่ยวที่มีประสบการณ์มานานกว่า 23 ปี ห้างฯดำเนินธุรกิจจัดนำเที่ยว โดยเน้นการนำเที่ยวทะเลกระบี่ ได้แก่ ทะเลแหวก เกาะไก่ เกาะปอดะ เกาะพีพี อ่าวมาหยา เกาะห้อง หาดไร่เลย์ เป็นต้น และแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ เช่น น้ำตกร้อน สระมรกต ท่าปอมคลองสองน้ำ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีบริการให้เช่ารถยนต์ทั้งรถ

โค้ชปรับอากาศและรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ปัจจุบันมีรถยนต์ให้เช่ารวม 60 คัน เรือ 30 ลำ ห้างฯ มีพนักงานรวมทุกแผนกประมาณ 120 คน ประมาณร้อยละ 90 เป็นคนในท้องถิ่น

ทางห้างได้รับรางวัล The Best of Krabi ในระดับทอง ซึ่งรางวัลนี้เป็นรางวัลที่จังหวัดกระบี่ได้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบและมอบเป็นรางวัลให้แก่ธุรกิจที่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม ห้างฯ ไม่ได้นำการได้รับรางวัลดังกล่าวมาใช้ในการโฆษณาเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการของห้างฯ แต่อย่างใด

ผู้บริหารของห้างฯ กล่าวว่า ห้างฯ ถือได้ว่าเป็นธุรกิจท่องเที่ยวที่เริ่มทำเกี่ยวกับธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นรายแรก ๆ ของจังหวัดกระบี่ โดยเริ่มทำก่อนกระแสธุรกิจสีเขียวจะเข้ามามีบทบาทในการทำธุรกิจท่องเที่ยว ทางห้างฯ ถือว่าการทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ทำให้เกิดการได้ประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ในแง่ของห้างฯ แล้ว ทำให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย และคุณภาพชีวิตของพนักงานดีขึ้น รวมถึงยังช่วยให้ทรัพยากรท่องเที่ยวของจังหวัดยังสามารถดำรงอยู่และสืบทอดต่อไปได้ถึงลูกหลาน

ห้างฯ ดำเนินธุรกิจโดยยึดแนวทางท่องเที่ยวสีเขียวดังนี้

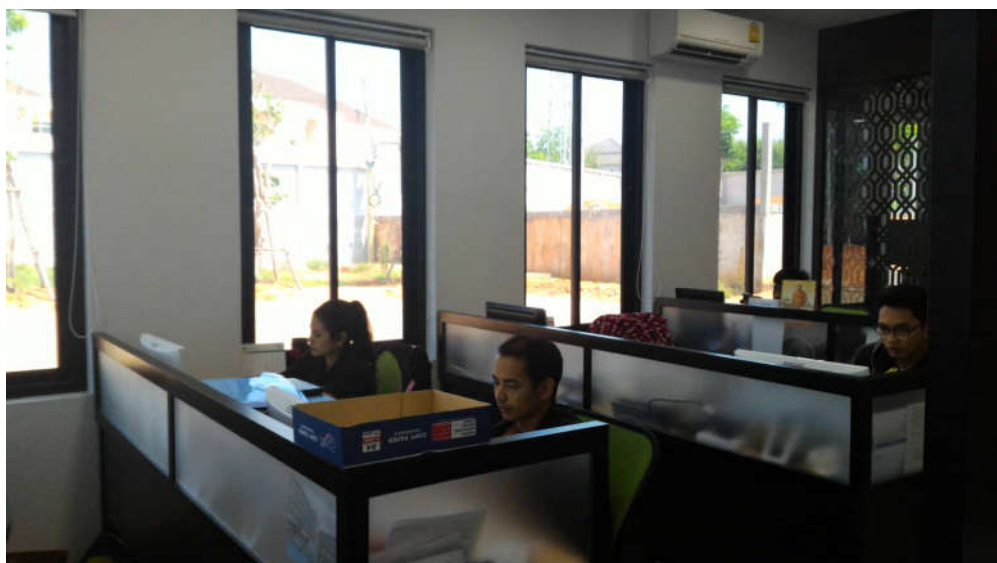
เรื่องที่ห้างฯ ใช้บริการนักท่องเที่ยว จะเป็นเรือสปีดโบ๊ทซึ่งทำมาจากไฟเบอร์ ไม่ใช่เรือหางยาว หรือเรือหัวโทง เนื่องจากเป็นอาชีพของชาวบ้านในพื้นที่ซึ่งทำกันอยู่ก่อนแล้ว หากห้างฯ ไปทำแบบเดียวกันก็จะเป็นการแย่งอาชีพชาวบ้าน และการใช้เรือไฟเบอร์นั้น นอกจากจะเป็นการทดแทนการใช้ไม้แล้ว ยังมีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่าไม้ ลดภาระการซ่อมแซมบำรุงรักษา สำหรับเครื่องยนต์เรือนั้นได้เปลี่ยนจากเครื่องยนต์ 2 จังหวะ มาเป็น 4 จังหวะ เพื่อจะได้ไม่ต้องใช้น้ำมันผสมที่ปล่อยควันสีขาวออกมา ซึ่งก่อให้เกิดมลพิษทางอากาศ ในส่วนของการเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องเรือจะมาทำบนบกทั้งหมด ไม่เปลี่ยนถ่ายในทะเล เพื่อป้องกันน้ำมันรั่วไหลลงทะเล และเมื่อเรือแล่นไปจอดยังเกาะต่างๆ ก็จะไม่ทอดสมอ เพราะเสี่ยงต่อการทำลายแนวปะการัง แต่จะใช้วิธีการผูกเรือไว้กับทุ่น ในกรณีที่ทุ่นไม่เพียงพอ ชาวเรือส่วนใหญ่จะใช้วิธีผูกเรือพ่วงกับเรือที่ได้ผูกทุ่น โดยปัจจุบันเกาะส่วนใหญ่จะมีทุ่นไว้ให้เรือผูก หากเกาะใดไม่มีทุ่น เช่น เกาะไก่ ก็จะเลือกทิ้งสมอในจุดที่เป็นพื้นทรายไม่มีปะการัง

ในส่วนของการอาหาร ที่จะต้องจัดให้แก่นักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวเกาะต่าง ๆ นั้น ห้างฯ จะจัดซื้ออาหารสด และวัตถุดิบต่างๆ จากตลาดและร้านค้าในพื้นที่มาปรุงเอง เพราะสามารถควบคุมคุณภาพ ปริมาณ และความสะอาดได้ อาหารทุกชนิดเมื่อปรุงเสร็จจะบรรจุลงในภาชนะที่ทำจากไบโอโพลีเมอร์ ซึ่งสามารถย่อยสลายได้ แทนการใช้กล่องโฟมทั่วไป และเมื่อนักท่องเที่ยวรับประทานเสร็จ ก็จะเก็บภาชนะใช้แล้ว รวมทั้งขยะทุกชนิดใส่ถุงกลับมาบดฝั่ แล้วให้แม่บ้านคัดแยกขยะที่ขายได้ เช่น ขวดพลาสติกใส่น้ำ เป็นต้น ส่วนขยะที่ขายไม่ได้ก็นำไปทิ้งที่บ่อขยะ ส่วนกล่องไบโอโพลีเมอร์ที่นำมาใช้นั้น ทางห้างฯ จัดซื้อมาจากห้างแมคโคร เพราะสะดวกในการหาซื้อ และกล่องไบโอโพลีเมอร์ ไม่สามารถหาซื้อจากห้างร้านของคนท้องถิ่นได้

ห้างฯ ถือว่าทรัพยากรบุคคลมีความสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจ ดังนั้นจึงพยายามสื่อสาร สร้างความเข้าใจเรื่องนโยบายการดำเนินธุรกิจสีเขียวให้พนักงานรับรู้ อย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นความเคยชิน และได้กำหนดเป็นนโยบายปฏิบัติในหลายเรื่อง “มัคคุเทศก์” ก็เป็นหนึ่งในบุคลากรที่สำคัญที่ช่วยสนับสนุนการท่องเที่ยวสีเขียว โดยมัคคุเทศก์ของห้างฯ จะต้องเป็นผู้ชี้แจงและให้คำแนะนำแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับนโยบายท่องเที่ยวสีเขียวให้นักท่องเที่ยวรับทราบ เช่น เรื่องการไม่ทิ้งขยะไว้บนเกาะ การไม่ให้อาหารสัตว์ทะเล เช่น ไม่ใช้ขนมปังให้อาหารปลา เพราะทำให้ระบบนิเวศเสียหาย สัตว์น้ำไม่ได้หากินเองตามธรรมชาติ และคาดว่าจะจะเป็นต้นเหตุให้เกิดปะการังฟอกขาวอีกด้วย ทั้งนี้ร้อยละ 90 ของพนักงานทั้งหมด เป็นพนักงานในท้องถิ่น

ภาพที่ 4.36 การคัดแยกขยะ

ภาพที่ 4.37 การรับแสงสว่างจากภายนอกอาคาร

ในส่วนของสำนักงานของบริษัท ก็ได้ออกแบบให้ใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด มีการกำหนดจุดติดตั้งหลอดไฟฟ้าบนเพดานให้ตรงกับโต๊ะทำงานของพนักงาน หรือการออกแบบให้อาคารมีหน้าต่างเยอะ เพื่อจะได้รับแสงในตอนกลางวัน โดยไม่จำเป็นต้องเปิดไฟมากนัก ในส่วนที่กระจกด้านหน้าสำนักงานซึ่งจะรับแดดในช่วงบ่ายและถ่ายเทความร้อนจากแสงแดดเข้ามาในห้องทำงาน ทางห้างฯ ได้ทำการแก้ไขปัญหานี้โดยการทำผ้าม่าน 2 ชั้น ซึ่งช่วยลดความร้อนอย่างได้ผล นอกจากนี้ยังเปลี่ยนมาใช้หลอด LED แทนหลอดไฟฟ้าแบบเดิม เนื่องจากเห็นว่าสามารถประหยัดไฟฟ้าได้ โดยหลอด LED ขนาด 15 วัตต์ สามารถให้ความสว่างเทียบเท่าหลอดไฟฟ้าทั่วไปที่ 80 วัตต์

ห้างฯ มีการกำหนดเวลาเปิด-ปิดเครื่องปรับอากาศโดยเปิดเวลา 09.30 น. -16.00 น. ปิดตอนพักเที่ยง และกำหนดให้เปิดที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส นอกจากนี้ ทางผู้บริหารเห็นว่าคอมพิวเตอร์รุ่นเก่าจะใช้พลังงานไฟฟ้ามาก จึงพยายามเปลี่ยนเป็นรุ่นใหม่ และในตอนที่ไม่ใช้งานก็จะปิดหน้าจอคอมพิวเตอร์ เพื่อลดการใช้พลังงาน

ห้างฯ มีการปลูกต้นไม้ใหญ่รอบๆ อาคารสำนักงาน และทั่วพื้นที่ เพราะนอกจากจะเป็นการช่วยลดอุณหภูมิในตัวอาคารแล้ว ยังช่วยกรองและขจัดอากาศเสียจากท่อไอเสียของรถยนต์ด้วย เนื่องจากในพื้นที่รอบสำนักงานของห้างฯ นั้น มีรถทัวร์ขนาดใหญ่วิ่งเข้า - ออกตลอดวัน ในส่วนของห้องน้ำก็ใช้สุขภัณฑ์แบบประหยัดน้ำเพื่อลดการสูญเสียน้ำโดยเปล่าประโยชน์

ในกรณีของการใช้รถนั้น ทางห้างฯ ได้ติดตั้งเครื่องเป่ากรองอากาศไว้ในพื้นที่จอดรถของห้างฯ ซึ่งพนักงานดูแลจะเป่ากรองอากาศของรถไม่ให้มีฝุ่นเกาะ เพื่อช่วยให้เครื่องยนต์ของรถทำงานได้ดีขึ้น และช่วยให้ประหยัดน้ำมันได้ ในการใช้รถ เมื่อรถหยุดจอดเป็นเวลานานและไม่มีนักท่องเที่ยวยู่นรถ ทางห้างฯ มีนโยบายให้ดับเครื่องยนต์ และเน้นการจอดได้ร่มไม้ แต่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ยอมให้ดับเครื่องยนต์เพราะทำให้ต้องปิดเครื่องปรับอากาศในรถยนต์ไปด้วย เวลา นักท่องเที่ยวลงไปเดินเที่ยวตามจุดท่องเที่ยว แล้วเดินกลับมาขึ้นรถ ก็อยากจะเจออากาศที่เย็นฉ่ำในรถเลย หากดับเครื่องยนต์ แล้วเปิดเครื่องปรับอากาศใหม่ กว่าอากาศในรถจะเย็นต้องใช้เวลาประมาณ 5 - 10 นาที ซึ่งอาจทำให้นักท่องเที่ยวไม่พอใจได้ ผู้บริหารห้างฯ ได้กล่าวว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยจะเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวน้อยกว่านักท่องเที่ยวชาวยุโรป ส่วนนักท่องเที่ยวทางเอเชีย อย่างเช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ ยังพอเข้าใจบ้าง สังเกตได้จากการที่ หากนักท่องเที่ยวดื่ม น้ำในขวดที่ทางห้างฯ แจกให้นักท่องเที่ยวแล้วเหลือครึ่งขวด คนไทยมักจะทิ้ง ส่วนคนยุโรป สิงคโปร์ มาเลเซีย จะเก็บน้ำที่เหลือครึ่งขวดใส่กระเป๋าคอนกุ่มนี้ จะเห็นคุณค่าของอาหาร เก็บขวดหรือขยะไปทิ้งในถังดำที่วางไว้ให้อย่างเรียบร้อย สำหรับน้ำดื่มที่ใช้แจกนักท่องเที่ยว นั้น ห้างฯ ได้จ้างบริษัทน้ำดื่มในจังหวัดกระบี่เป็นผู้ผลิตให้ โดยมียอดผลิตประมาณเดือนละ 1,000 โหล

ห้างฯ ให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวชุมชนตามแต่โอกาสจะอำนวย เช่น การเจ้านักท่องเที่ยวเข้าไปเที่ยวในชุมชน ไปชมวิถีชีวิตชุมชน เช่น การทำข้าวสังข์หยด และรับประทานอาหารท้องถิ่นที่ร้านอาหารภายในชุมชนแทนการนำอาหารไปรับประทาน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อช่วยเหลือ

ชาวบ้านในชุมชนให้มีรายได้ เช่น การไปเที่ยวชมมรดก หรือน้ำตกกร้อน ก่อนหน้านี้ ห้างฯ มักจะนำอาหารจากภายนอกไปให้นักท่องเที่ยวรับประทาน ปัจจุบันห้างฯ ได้ติดต่อร้านอาหารในชุมชน เพื่อให้ นักท่องเที่ยวได้รับประทาน ในขณะเดียวกัน ห้างฯ ก็ไม่ต้องใช้แรงงานในการขนอาหารไปให้นักท่องเที่ยว

นอกจากช่วยเหลือชุมชนโดยกาสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนและการใช้สิ่งของที่ สามารถหาได้ในท้องถิ่นแล้ว ห้างฯ ยังรับนักเรียนเข้ามาฝึกงานกับห้างฯ อย่างสม่ำเสมอ โดยรับนักเรียนอาชีวศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาในจังหวัดกระบี่ นักเรียนที่เคยฝึกงานกับห้างฯ ถ้าเรียนจบ ปวช. หรือ ปวส. แล้ว ไม่อยากเรียนต่อก็มาทำงานกับห้างฯ ได้ และห้างฯ ยังสนับสนุนให้พนักงานได้ ศึกษาต่อโดยการเรียนระดับปริญญาตรีในวันเสาร์ - อาทิตย์กับมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่มาเปิดสอนในจังหวัดกระบี่

ทางผู้บริหารของห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสวัสดิ์ ทราเวลแลนด์ ทัวร์ ได้กล่าวสรุปไว้ว่า ถึงแม้ห้างฯ จะยังไม่ได้ทำธุรกิจสีเขียวอย่าง 100 % เต็ม เพราะลักษณะของธุรกิจที่ต้องอยู่กับ เครื่องจักร เครื่องยนต์ ไม่เหมือนกับธุรกิจประเภทโรงแรมที่พักหรือการท่องเที่ยวแบบชุมชน ที่ สามารถตอบสนองต่อการทำธุรกิจสีเขียวได้ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามห้างฯ ก็จะพยายามทำในสิ่งที่ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้การท่องเที่ยวมีความยั่งยืน

4.1.2.10 บริษัท อ่าวนางแหเวลแลนด์ทัวร์ จำกัด

บริษัทอ่าวนางแหเวลแลนด์ทัวร์ จำกัด เป็นบริษัทนำเที่ยวที่คุณสมเกียรติ สืบเหตุ และ คณะร่วมกันก่อตั้งขึ้นมานานกว่า 20 ปี สำนักงานตั้งอยู่ในพื้นที่ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมือง จังหวัด กระบี่ บริษัทมีสาขาที่ภูเก็ต และเกาะลันตา บริษัทใช้สัญลักษณ์สีฟ้า-ขาว เพื่อให้สื่อถึงทะเล ปัจจุบัน การดำเนินงานของบริษัทสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 200,000 คนต่อปี

คณะผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คุณสมเกียรติ สืบเหตุ ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการของบริษัท และ ได้รับทราบการดำเนินงานของบริษัทดังนี้

บริษัทมีพนักงานประมาณ 90 คน พนักงานมีการศึกษาหลายระดับ ตั้งแต่ระดับต่ำกว่า มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส) และระดับปริญญาตรี พนักงานเดินเรือส่วนใหญ่จะมีวุฒิการศึกษาที่ต่ำกว่า ม.6 ทางบริษัทจะมีการ จัดอบรม การสอนงานแบบพี่สอนน้อง งานบางอย่างเป็นงานที่มีรายละเอียดเยอะ มีถ่ายทอดกัน เป็นอาชีพเฉพาะทาง เช่นความรู้ในพื้นที่ การว่ายน้ำ ความปลอดภัยเวลาเดินเรือ ความรู้เรื่องทะเล น้ำขึ้นน้ำลง สภาพอากาศ ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการดูแลให้นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัย มีเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามทางบริษัทจะต้องมีการอบรมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้เกิดความ ผิดพลาดในการดำเนินงานจนเกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยว

การทำงานกับบริษัทน่าเที่ยวถือว่าเป็นงานที่หนัก คนที่มีความรู้สูงมักจะหางานอื่นที่รู้สึกสบายกว่าทำ ในวงการนี้จึงมีคนจบปริญญาตรีน้อย ส่วนใหญ่จะเป็นโศกที่จบปริญญาตรี บุคลากรด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงหายาก โดยเฉพาะในช่วงที่พีชผลทางการเกษตรราคาดี แต่ในช่วงภาคเกษตรสินค้าราคาถูกลง ยังสามารถหาได้ง่ายกว่า

พนักงานของบริษัทอ่าวนางแตรเวลแลนด์ทัวร์ จำกัด ส่วนใหญ่เป็นคนในท้องถิ่น การจ้างคนในท้องถิ่นเป็นการช่วยประหยัดพลังงาน ประหยัดค่าใช้จ่ายโดยรวมได้ ข้อดีของการทำงานกับบริษัทที่น่าเที่ยวคือรายได้ค่อนข้างดี พนักงานแต่ละคนรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 15,000 บาท ถ้าลูกค้าจะมาซื้อทัวร์กับบริษัทเองโดยไม่ผ่านตัวแทน บริษัทจะเก็บเงินค่าคอมมิชชั่นไว้เป็นกองกลาง แล้วค่อยแบ่งส่วนให้พนักงานนอกเหนือจากเงินเดือนที่พนักงานได้รับ พนักงานที่ความรู้ไม่สูงก็มีรายได้ไม่ต่ำกว่า 15,000 บาทเช่นกัน แต่จังหวัดกระบี่มีค่าครองชีพสูง ทางบริษัททัวร์จึงช่วยเหลือพนักงานด้วยการจัดอาหารเที่ยงให้พนักงานได้รับประทานร่วมกัน

ภาพที่ 4.38 ผู้วิจัยกับผู้บริหารและพนักงานของบริษัทอ่าวนางแตรเวลแลนด์ทัวร์ จำกัด

คุณสมบัติเห็นว่าธุรกิจน่าเที่ยวจะมีความใกล้ชิดนักท่องเที่ยวมากกว่าธุรกิจอื่นๆ ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวต้องอยู่กับพนักงานของบริษัทที่น่าเที่ยวเกือบทั้งวัน ดังนั้นการดำเนินการใด ๆ ในทางธุรกิจน่าเที่ยวต้องตอบโต้ของนักท่องเที่ยว ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบธรรมชาติ มาหาความสุขมาสัมผัสธรรมชาติ ในขณะที่จังหวัดกระบี่มีทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติอยู่แล้ว ถึงแม้ว่าปัจจุบันในส่วนนี้มีความแตกต่างจากในอดีต จะเปลี่ยนไปเยอะโดยเฉพาะเรื่องการจัดการพื้นที่ ซึ่งบริษัททัวร์ไม่มีอำนาจในการจัดสรรพื้นที่ บริษัททำได้แค่เพียงเสนอแนวคิดไป แต่ท้องถิ่นไปก็มีแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ไม่สอดคล้องกัน ทิศทางการดำเนินงานก็เปลี่ยนแปลงไป

การประกอบธุรกิจน้ำเที่ยว ไม่ได้เน้นการทำธุรกิจสีเขียวมาก เนื่องจากบริษัทน้ำเที่ยว ไม่ได้เป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตโดยตรง เพราะบางครั้งนักท่องเที่ยวใช้พื้นที่อุทยานฯ อุทยานฯก็ต้องดูแลนักท่องเที่ยวและต้องให้ความรู้ตรงนั้นไม่ทำลายธรรมชาติ บริษัทน้ำเที่ยวไม่สามารถเข้าไปจัดการในส่วนนั้นได้ ทางบริษัทสามารถทำได้เพียงนำเสนอธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวที่เกี่ยวข้องให้ลูกค้า โดยการพาลูกค้าไปรับบริการในธุรกิจ เช่น ที่พักโรงแรม ร้านอาหาร ที่ดำเนินธุรกิจสีเขียว แต่บริษัทน้ำเที่ยวก็ต้องดูว่าถ้าไปแล้วลูกค้าประทับใจหรือไม่ ถ้านักท่องเที่ยวที่เป็นลูกค้าต้องการความเป็น Green บริษัทน้ำเที่ยวก็ต้องหามาแนะนำเสนอให้ได้

คุณสมเกียรติมองว่าในระยะ 20 ปีข้างหน้า เช่น อ่าวนาง จะมีน้ำเสีย และจะไหลลงทะเล ลงน้ำหาด ทางองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางควรมีการจัดการเรื่องน้ำเสียอย่างจริงจัง จะทำอะไรไม่ให้มีน้ำเสีย ตัวอย่างเช่นมีลำรางธรรมชาติแห่งหนึ่งที่ไหลผ่านโรงแรมพีชลาภูน่าและไปลงทะเลที่หน้าหาด ใกล้ ๆ กับจุดที่นักท่องเที่ยวขึ้นเรือหางยาว ซึ่งน้ำเสียจากลำรางดังกล่าวส่งกลิ่นเหม็นคุ้งและทำให้น้ำทะเลตรงจุดดังกล่าวไม่สามารถเล่นได้ เพราะทำให้นักท่องเที่ยวคัน และเป็นทัศนียภาพที่ไม่น่าชม อย่างไรก็ตาม คุณสมเกียรติ เห็นว่าช่วงนี้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องจากการประชาสัมพันธ์ และมีชื่อเสียงในด้านต่างๆ และในระยะ 10-15 ปีต่อจากนี้นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในกระบี่จะยังไม่ลดลง เพราะกระบี่ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอีกมาก มีการพัฒนาทางด้านคมนาคมขนส่ง การขยายท่าเรือ การทำธุรกิจยังเติบโตได้อีก

สำหรับบริษัท อ่าวนางแพรวเวลแอนด์ทัวร์ จำกัด แล้ว การดำเนินงานทางธุรกิจของบริษัทจะเน้นการท่องเที่ยวทางธรรมชาติเป็นหลัก เช่น เล่นน้ำ ดูปะการัง แต่ว่าในกิจกรรมเหล่านั้นบริษัทได้สร้างเสริม สอดแทรกให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวว่าอย่าไปทำลายธรรมชาติ แนะนำและบอกกล่าวถึงสิ่งที่ทำแล้วจะส่งผลกระทบต่อธรรมชาติ นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวก็หวงแหนธรรมชาติ นักท่องเที่ยวของบริษัทส่วนใหญ่จะเป็นชาวยุโรป ซึ่งนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีจิตสำนึก มีความรักและหวงแหนธรรมชาติสูง

สำหรับกิจกรรมเชิงอนุรักษ์ของบริษัท คือ เวลาที่นักท่องเที่ยวทานอาหาร มีขยะที่ทีมงานของบริษัทจะเก็บขยะใส่ถุงดำนำกลับขึ้นมาบนฝั่งหมด ซึ่งนักท่องเที่ยวก็ให้ความร่วมมือและช่วยกันจัดการเรื่องขยะเป็นอย่างดี บริษัทมีการแยกขยะ แยกพลาสติก โดยให้พนักงานจะเป็นคนแยกขยะ เมื่อแยกขยะเรียบร้อยแล้วก็นำไปขาย อย่างไรก็ตาม คุณสมเกียรติเห็นว่า การจัดการด้านขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง ยังไม่ค่อยดีนัก โดยองค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนางมีนโยบายให้วางขยะไว้ที่ถังขยะได้ตั้งแต่ในเวลา 21.00 น. เป็นต้นไป แล้วขยะจะมาเก็บขยะในเวลากลางคืน แต่ในทางปฏิบัติจริง บางครั้งขยะไม่ได้มาเก็บ พอถึงตอนเช้ายังมีขยะกองอยู่ ถ้าทิ้งไว้ข้ามวันจะมีแมลงวันมารบกวนและขยะจะส่งกลิ่นเหม็น บริษัทอ่าวนางแพรวเวลแอนด์ทัวร์ จำกัด จึงขอความร่วมมือย้ายถังขยะจากเดิมที่วางอยู่หน้าบริษัทให้ไปอยู่ฝั่งตรงข้าม เขียนป้ายไว้ให้ไปวางขยะในฝั่งตรงข้ามแทน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า บริเวณถนนหน้าบริษัท ยังมีชาวบ้านที่มีบ้านพัก

อาศัยอยู่ในซอยข้างบริษัทนำขยะมาทิ้งไว้ที่จุดที่เคยตั้งถังขยะเดิม โดยไม่ได้ข้ามถนนไปวางที่ถังขยะแห่งใหม่และไม่สนใจป้ายที่บริษัทเขียนขอความร่วมมือไว้ ทำให้บริเวณถนนทางเข้าบริษัทมีกลิ่นขยะเหม็นคุ้ง หากนักท่องเที่ยวเดินเข้าไปในสำนักงานของบริษัท ก็จะเจอกองขยะและสื่อกลิ่นขยะนี้ด้วย

การนำนักท่องเที่ยวไปท่องเที่ยวในพื้นที่ตามโปรแกรมทัวร์ของบริษัท บริษัทจะจัดให้นักท่องเที่ยวรับประทานอาหารที่ร้านอาหารเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากบริษัทไม่ต้องจัดการเรื่องเตรียมอาหารเอง แต่หากในพื้นที่ที่ไปท่องเที่ยว ไม่มีร้านอาหารที่มีคุณภาพพอ บริษัทจะเตรียมอาหารไปเอง โดยใช้กล่องชานอ้อย ไม่ใช้กล่องโฟม คุณสมเกียรติกล่าวว่านักท่องเที่ยวชอบความแตกต่าง เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวมาทานอาหารที่ร้านอาหาร ร้านไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงรสชาติเพื่อให้ชาวต่างชาติรับประทานได้ เพราะนักท่องเที่ยวอยากรับประทานอาหารอะไรที่เป็นแบบดั้งเดิมอยู่แล้ว เช่นร้านลันตาซีฟู้ด ที่ศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา เป็นร้านที่นักท่องเที่ยวชื่นชอบมาก เพราะรสชาติของอาหารรสจัดจ้าน

ในสำนักงานของบริษัทท่าวางแตรเวลแลนด์ทัวร์ จำกัด พนักงานช่วยกันประหยัดพลังงานโดย ช่วงเช้าจะไม่เปิดเครื่องปรับอากาศ จะเปิดประมาณ 09.00 น. พนักงานมาทำงาน เวลา 07.30 น. เพราะอากาศช่วงเช้าไม่ได้ร้อนมาก ช่วงเที่ยง จะให้ปิดเครื่องปรับอากาศประมาณ 1 ชั่วโมง และเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส

คุณสมเกียรติกล่าวว่ามีการใช้ Solar Cell บางส่วนตามเกาะต่างๆ ที่ไฟฟ้าเข้าไม่ถึง และมีเรือ Solar Cell แต่ประสิทธิภาพไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้บริษัทยังไม่สนใจที่จะนำมาให้บริการกับนักท่องเที่ยว

ในการนำนักท่องเที่ยวไปเที่ยวตามหมู่เกาะต่าง ๆ บริษัทได้ระมัดระวังในการทิ้งสมอเรือ โดยไม่ทิ้งสมอในพื้นที่ที่มีปะการัง และหากในพื้นที่ดังกล่าวมีทุ่นผูกเรือ บริษัทก็จะผูกเรือกับทุ่นที่จัดไว้ แต่บริษัทก็พบปัญหาในการเดินทางทางเรือของนักท่องเที่ยวคือ ท่าเรือมีความคับแคบ ไม่สะดวกเท่าที่ควร ภาครัฐไม่พร้อมที่จะลงทุนสร้างเพิ่มทำให้บริษัทต้องลงทุนเอง ถึงแม้ท่าเรือเป็นของสาธารณะ แต่เพื่อให้บริษัทอยู่ได้ สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ ทางบริษัทก็ต้องลงทุนเพิ่มเติมในส่วนนี้

ในส่วนของความเห็นที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ในด้านต่าง ๆ ของคุณสมเกียรติ นั้นมีดังต่อไปนี้

1) จังหวัดกระบี่เคยมีแนวคิดทำเลนสำหรับจักรยาน แต่พอเปลี่ยนผู้บริหารของจังหวัด ความคิดเห็นต่าง ๆ ก็เปลี่ยนไป การทำเลนจักรยานจึงยังไม่เกิดเป็นรูปธรรม

2) ไม่เห็นด้วยกับการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกระบี่ที่เยอะจนเกินไป การประชาสัมพันธ์เชิงรุกเกินไป ทำให้แหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรมเร็ว ควรให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการพื้นที่เป็นหลัก

3) ในการจะดำเนินการใด ๆ ทางภาครัฐควรประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวและประชาชนเข้าใจตรงกันทั้งจังหวัด เช่น การทำถนนปลอดถังขยะ นักท่องเที่ยวไม่สามารถหาถังขยะเพื่อทิ้งขยะได้ ทำให้ต้องทิ้งไว้บริเวณต้นไม้แทน เกิดเป็นภาพที่ไม่น่าดู ไม่ต่างกับการวางถังขยะไว้เหมือนเดิม

4) ในการสนับสนุนชุมชนท่องเที่ยวสีเขียวในกระบี่ อยากให้รัฐต้องไปดูแลในเรื่องถนนหนทาง การคมนาคม แต่ไม่ต้องไปปรับเปลี่ยนหรือปรุงแต่งวิถีชีวิตของชาวบ้าน

5) ต้องการให้รัฐมาช่วยพัฒนาเรื่องเส้นทางในกระบี่ให้สามารถเดินทางได้ทั่วทั้งจังหวัด ไม่กระจุกอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง

6) ต้องการให้รัฐบาลเข้ามาดูแลกระบี่ให้เสมือนกระบี่เป็นรีสอร์ทใหญ่แห่งหนึ่ง เข้ามาจัดการเรื่องพื้นที่ให้มีความเหมาะสม จะปลูกต้นไม้ตรงไหน วางโครงสร้างน้ำ ไฟฟ้าอย่างไร ซึ่งจะช่วยกระจายรายได้ได้ทั้งจังหวัด

7) ต้องการให้ทางจังหวัดกระจายงาน มอบหมายงานมาให้นายอำเภอ เพื่อกระจายส่งมาสู่ผู้ใหญ่บ้านแต่ละหมู่บ้าน อยากให้กระบี่เป็นเมืองที่สะอาดและปลอดภัย สามารถท่องเที่ยวได้ทุกที่ของกระบี่ ถ่ายภาพมุมไหนก็สวย มีวิว มีธรรมชาติ มีดอกไม้ ต้นไม้ที่สวยงาม

8) ต้องการให้สร้างท่าเรือ ข้ามแนวปะการัง ถึงแม้การสร้างท่าเรือแบบดังกล่าวอาจทำให้ท่าเรือไม่สวย แต่ได้ในเรื่องของความยั่งยืน หรือ อาจจะห้ามเรือเข้าใกล้แนวปะการัง

คุณสมบัติให้ความเห็นเกี่ยวกับการเก็บค่าธรรมเนียมการเข้าอุทยานของกรมอุทยานแห่งชาติฯ ว่า เมื่อนักท่องเที่ยวไปเที่ยวอุทยานฯ ชาวต่างชาติต้องจ่ายเงิน 400 บาท คนไทย 40 บาท ควรจ่ายเท่ากัน เพื่อจูงใจให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยว นักท่องเที่ยวเมื่อไปแล้วรู้สึกไม่คุ้มค่ากับเงินที่จ่ายไป เพราะไม่ได้มีการดูแลที่ดีนัก ไม่มีการจัดการพื้นที่ที่ดี อุทยานฯ ควรเข้ามาดูแลในด้านต่าง ๆ เช่น ความสะอาดของห้องน้ำ จำนวนห้องน้ำมีเพียงพอ ความปลอดภัย เป็นต้น เมื่อทางอุทยานฯ เก็บค่าธรรมเนียม 400 บาท นักท่องเที่ยวสามารถเที่ยวได้ทุกเกาะในเขตอุทยานฯ นั้นภายใน 1 วัน หากข้ามเขตไปอุทยานฯ อื่น จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมใหม่ ดังนั้นบริษัทนำเที่ยวจึงต้องจัดโปรแกรมให้นักท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสม เพื่อไม่ให้นักท่องเที่ยวสับสนและต้องจ่ายเงินค่าธรรมเนียมมากเกินไป

4.1.2.11 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีค้ายคกระบี่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีค้ายคกระบี่ เป็นห้างฯแรกที่ทำธุรกิจเรือคายัคในกระบี่ มีประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจมานานกว่า 21 ปี ปัจจุบันบริษัทมีเรือคายัค 60 ลำ รถตู้ 2 คัน ผู้บริหาร 3 คน พนักงาน 11 คน โดยกิจกรรมท่องเที่ยวของห้างฯ จะเน้นพานักท่องเที่ยวพายเรือคายัคไปท่องเที่ยวชมธรรมชาติในทะเลกระบี่ โดยเน้นพื้นที่อ่าวท่าเลน ซึ่งมีธรรมชาติป่าชายเลนที่

สมบูรณ์ มีต้นโกงกาง ปู ปลา นกหลากหลายอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ ด้วยรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวดังกล่าว การดำเนินธุรกิจของห้างฯจึงสอดคล้องกับหลักการการท่องเที่ยวสีเขียวในหลายมิติ ดังนี้

กิจกรรมการท่องเที่ยวหลักของห้างฯคือ การพายเรือคายัค ซึ่งเป็นเรือที่ไม่มีเครื่องยนต์ จึงไม่ก่อให้เกิดมลพิษในน้ำ หรือควันพิษจากท่อไอเสีย นอกจากนั้นขณะพายเรือ มัคคุเทศก์จะให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว โดยอธิบายให้นักท่องเที่ยวได้เข้าใจธรรมชาติมากยิ่งขึ้น และจะแนะนำไม่ให้นักท่องเที่ยวให้อาหารลิง ซึ่งอาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว

กิจกรรมการท่องเที่ยวพายเรือคายัคของห้างฯ จะใช้พื้นที่บริเวณอ่าวท่าเลน แต่ถ้าลูกค้าต้องการพักผ่อนนาน ๆ จะพาไปที่เกาะห้อง โปรแกรมพายคายัคที่ห้างฯ ขายมีทั้งครึ่งวันและเต็มวัน โดยหากในโปรแกรมรวมค่าอาหารกลางวัน ทางห้างฯจะจัดอาหารใส่ภาชนะไปให้ให้ลูกค้ารับประทานในพื้นที่ ไม่มีการใช้กล่องโฟม โดยจะจัดวางอาหารบนโต๊ะ ให้ลูกค้าตักเองแบบบุฟเฟต์ ทั้งนี้ก่อนออกไปท่องเที่ยวในแต่ละวันมัคคุเทศก์จะประมาณการปริมาณอาหารให้พอดีกับลูกค้าในแต่ละวัน ก่อน ฉะนั้นแทบจะไม่มีขยะ แต่หากมีจะใส่ถุงดำกลับมาทิ้งในที่ที่จัดไว้ ขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้นักท่องเที่ยวเก็บขยะที่นักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ ทิ้งไว้กลับมาใส่ในถุงดำด้วย เป็นการช่วยกันรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว

ขณะพายเรือหากพบขยะ มัคคุเทศก์ก็จะเก็บมาทิ้งบนฝั่ง หากเป็นการพายเรือไปเที่ยวในเขตอุทยาน เจ้าหน้าที่อุทยานจะเป็นผู้ดูแลความเรียบร้อย ให้เป็นไปตามกฎระเบียบต่างๆ หากพบการทิ้งขยะในเขตอุทยาน ทางเจ้าหน้าที่จะมีการว่ากล่าวตักเตือน

ห้างฯมีท่าเรือเป็นของตัวเอง ท่าเรือจะเน้นความเป็นธรรมชาติ ไม่มีสิ่งปลูกสร้างที่หรูหรา ใช้พลังงานไฟฟ้าเพียงเท่าที่จำเป็น เช่น กระติกน้ำร้อนไฟฟ้า สำหรับบริการน้ำชา และกาแฟแก่ลูกค้า

นอกจากนั้น ห้างฯยังให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของลูกค้า โดยมีการทำประกันภัยให้กับลูกค้าทุกคน มีเสื้อชูชีพ และมีอุปกรณ์ปฐมพยาบาลพร้อมใช้งาน

ในส่วนของสำนักงานของห้างฯ ซึ่งตั้งอยู่ในตัวเมืองกระบี่ จะเน้นประหยัดพลังงาน ใช้พัดลม แทนเครื่องปรับอากาศ และเปิดไฟเท่าที่จำเป็น

ในการจ้างพนักงาน จะจ้างพนักงานในท้องถิ่นเป็นหลัก และเนื่องจากธุรกิจของห้างฯมีลูกค้าให้ความสนใจตลอดทั้งปี พนักงานจึงมีงานทำตลอด ห้างฯไม่มีการตัดพนักงานออก หรือลดเงินเดือน ในช่วงที่มีลูกค้าน้อย หรือในช่วง Low Season

ห้างฯมีการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน คือการปลูกป่า โดยจะร่วมกับโรงเรียนต่างๆนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุกปี ซึ่งกิจกรรมปลูกป่านี้นักเรียนต่างชาติที่เป็นอาสาสมัครมาเข้าร่วมกิจกรรมด้วย

จากความพยายามในการทำธุรกิจท่องเที่ยวโดยการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมนี้ ทำให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีคัยกระบี่ ได้รับรางวัล The Best of Krabi ในระดับทองในปี 2557 และระดับเงิน

ในปี 2558 นอกจากนี้ยังได้รับรางวัล Tourism Business Standard ระดับ Excellent จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยด้วย

4.1.2.12 บริษัท ซีแลนด์ แอนด์ เทรค จำกัด

บริษัท ซีแลนด์ แอนด์ เทรค จำกัด เป็นบริษัทนำเที่ยวที่ได้รับรางวัลกีนรียอดเยี่ยมประเภทรายการนำเที่ยว เมื่อปี 2553 ด้วยแนวคิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยชุมชนเพื่อชุมชนเอง และได้รับรางวัล The Best of Krabi ระดับเงิน (Silver) เมื่อปี 2556 บริษัทมีสำนักงานอยู่ใกล้กับมัสยิดคลองแห้ง ในเขตพื้นที่อ่าวนาง อำเภอมือง จังหวัดกระบี่

บริษัทฯ เน้นการนำเที่ยวแบบคุณภาพ คือ เน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็กๆ ให้บริการดี และมีกลุ่มเป้าหมายคือ ลูกค้ายของโรงแรมระดับ 5 ดาว บริษัทฯจะยึดหลักการด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเป็นพื้นฐานในการดำเนินธุรกิจ ดังนี้

โปรแกรมนำเที่ยวของบริษัทฯ คือ การพายเรือคายัคชมธรรมชาติป่าชายเลนอันอุดมสมบูรณ์บริเวณบ้านบ่อท่อ อ.อ่าวลึก ระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตรเศษ โดยจัดทัวร์แบบเต็มวัน โดยจะรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเล็ก ในปริมาณที่เพียงพอที่มัคคุเทศก์จะดูแลได้อย่างทั่วถึง คือประมาณ 6-8 คนต่อรอบ ใช้เรือคายัคประมาณ 3-5 ลำ หากรอบใดมีลูกค้าจำนวนมากก็อาจจะรับเพิ่ม แต่สูงสุดไม่เกิน 12 คน ต่อ 1 รอบ ในแต่ละรอบจะมีมัคคุเทศก์ และผู้ช่วยมัคคุเทศก์คอยดูแลและให้ข้อมูลเกี่ยวกับธรรมชาติของป่าชายเลน ระบบนิเวศ ตลอดจนวิถีชีวิตของสัตว์ต่างๆ เช่น สัตว์น้ำต่างๆ ลิงแสม ค่างแว่นถิ่นใต้ ที่อาศัยอยู่บริเวณป่าโกงกาง การพายเรือคายัคจะเน้นพายอย่างเงียบ ๆ เพราะเรือปราศจากเสียงเครื่องยนต์ ไม่ส่งเสียงดัง ไม่ให้อาหารสัตว์ ทำตัวกลมกลืนกับธรรมชาติ เพื่อเข้าถึงธรรมชาติให้มากที่สุดและไม่ให้เกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากเป็นโปรแกรมเต็มวัน ฉะนั้นบริษัทฯจึงต้องจัดอาหารมื้อเที่ยงบริการลูกค้า โดยจะไปรับประทานอาหารที่ร้านบนฝั่ง ไม่รับประทานอาหารระหว่างทางหรือบนเรือ เน้นอาหารที่มีคุณภาพ ร้านอาหารที่บริษัทฯ เลือกเป็นร้านที่ตั้งอยู่ท่าบนผืนดิน ไม่ล้าไปในน้ำ มีถึงดักไขมันจากน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ธรรมชาติ

บริษัทฯ ทำธุรกิจอิงกับธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีเจ้าของและให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องผลักดันให้ชาวบ้านในพื้นที่อนุรักษ์ธรรมชาติด้วยตัวเอง ให้ชาวบ้านมีความเข้มแข็งในการรักษาพื้นที่อยู่อาศัยที่อยู่กันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ให้คงความอุดมสมบูรณ์ให้มากที่สุด

เนื่องจากโปรแกรมท่องเที่ยวของบริษัทฯนั้น จะเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและระบบนิเวศ ดังนั้นบริษัทฯจึงต้องคัดสรรมัคคุเทศก์ที่มีความรู้จริง และมีแนวคิดในการอนุรักษ์ธรรมชาติมาเป็นผู้นำเที่ยว บริษัทฯจึงเลือกใช้มัคคุเทศก์ที่เป็นคนในพื้นที่ ที่บริษัทฯรู้จักและคุ้นเคยเป็นอย่างดีมานาน ทำให้ทราบถึงแนวคิดด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนิน

ธุรกิจของบริษัทฯ เพื่อจะได้ควบคุมคุณภาพของโปรแกรมท่องเที่ยวได้ โดยจะจ้างเป็นมัคคุเทศก์อิสระจำนวน 3 คน มัคคุเทศก์เหล่านี้เคยเป็นพนักงานประจำของบริษัทมาก่อน นอกจากนี้บริษัทจะไม่ยกเลิกรายการทัวร์แม้ว่าในรอบนั้นจะมีลูกค้าน้อยทำให้บริษัทขาดทุนก็ตาม เป็นการรับผิดชอบต่อลูกค้า สำหรับลูกค้าที่สนใจทัวร์ของบริษัทสามารถจองทัวร์ได้ทั้งผ่านระบบออนไลน์หรือจองผ่านตัวแทน (Agent) ก็ได้

ส่วนการจัดการด้านสำนักงานนั้น บริษัทฯจะออกแบบสำนักงานให้โปร่งโล่ง มีอุปกรณ์สำนักงานเท่าที่จำเป็น ไม่มีการตกแต่งหรือประดับด้วยเครื่องตกแต่งราคาแพง ใช้กระจกช่วยเพิ่มแสงสว่างใช้พัดลมแทนเครื่องปรับอากาศ ห้องน้ำจะใช้โถนั่งแบบราด เนื่องจากประหยัดน้ำกว่าการใช้แบบชักโครก

4.1.2.13 บริษัท AP Travel and Tour

บริษัท AP Travel and Tour เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจนำเที่ยว เป็นบริษัทในเครือของโรงแรมอ่าวนาง ปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา บริษัทมีสำนักงานอยู่ภายใน Lobby ของโรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลา บริษัทประกอบธุรกิจในลักษณะ Agent ขายโปรแกรมนำเที่ยวทั้งที่จัดขึ้นเองและของบริษัทนำเที่ยวอื่น แล้วส่งต่อลูกค้าให้กับทางบริษัทนำเที่ยวโดยตรง ในการเลือกบริษัทนำเที่ยวที่จะส่งต่อลูกค้า นั้น บริษัทจะพิจารณาเลือกบริษัทที่ดี ดูแลสิ่งแวดล้อม และใส่ใจลูกค้า ทำธุรกิจร่วมกันในลักษณะของ Partner ทางธุรกิจ

โปรแกรมนำเที่ยวของบริษัท AP Travel and Tour เน้นการขายแพ็คเกจลูกค้าของโรงแรมอ่าวนาง ปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา ส่วนลูกค้าอื่นๆ มักจะขายในช่วงที่จัดบูธ ออกงานต่างๆ

คุณสมบุรณ์ โสภณ กรรมการผู้จัดการโรงแรมอ่าวนาง ปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปาและเป็นผู้ดูแลบริษัท AP Travel and Tour ด้วยได้กล่าวว่า ตอนนี้กระบี่ประสบปัญหาเสียชื่อเสียงในเรื่องที่บริษัทนำเที่ยวหรือโรงแรมหลอกนักท่องเที่ยว โดยหลอกขายโปรแกรมนำเที่ยวให้ลูกค้า พอถึงเวลาจริงลูกค้าไม่ได้รับบริการตามที่ได้แจ้งไว้ อีกทั้งบริษัทประสบปัญหาการแข่งขันกันลดราคาของบริษัทนำเที่ยว

ส่วนนโยบายการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของโรงแรมอ่าวนางปรีณซ์วิลลีสอร์ทแอนด์สปา กับบริษัท AP Travel and Tour นั้นทำไปด้วยกัน แต่บริษัท AP Travel and Tour จะไม่ค่อยชัดเจนเหมือนโรงแรม เนื่องจากบริษัท AP Travel and Tour เป็นแค่เพียง Agent ไม่ได้นำลูกค้าออกไปท่องเที่ยวด้วยตนเองแต่บริษัทก็พยายามเลือกคู่ค้าที่ใส่ใจในสิ่งแวดล้อมเป็นคู่ค้าหลัก

4.1.2.14 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปกาไสทัวร์

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปกาไสทัวร์ มีสำนักงานอยู่บริเวณถนนมหาราช อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ห้างฯดำเนินธุรกิจ 3 ประเภท คือ การจำหน่ายตัวเครื่องบิน ธุรกิจจัดนำเที่ยวทั้งในประเทศ

และต่างประเทศ การให้บริการทำวีซ่า และเอกสารการเข้าออกประเทศ ห้างฯเน้นธุรกิจจำหน่ายตัวเครื่องบินมากที่สุด และมียอดขายในธุรกิจมากที่สุด

ในด้านของธุรกิจจัดนำเที่ยวของห้างฯนั้นแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ธุรกิจจัดนำเที่ยวที่ห้างฯดำเนินการเองทั้งหมด จะเป็นการนำเที่ยวในพื้นที่จังหวัดกระบี่และใกล้เคียง เช่น กระบี่ สตูล พังงา ภูเก็ต ส่วนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การเป็นตัวแทนจำหน่ายโปรแกรมนำเที่ยวของบริษัทอื่น

ในการดำเนินธุรกิจ ห้างฯจะไม่ลงทุนซื้อสินทรัพย์มูลค่าสูง เช่นรถ และเรือ ห้างฯจะจ้างจากผู้ประกอบการธุรกิจดังกล่าวแทน โดยเลือกใช้บริการบริษัทที่มีคุณภาพการบริการที่ดี รถใหม่ สะอาด ใส่ใจสิ่งแวดล้อม

การนำเที่ยวในแต่ละครั้ง หากเป็นการไปท่องเที่ยวที่เกาะต่างๆ ห้างฯจะจัดบริการอาหารแบบมินิบุฟเฟต์ให้นักท่องเที่ยวรับประทานบนเกาะ โดยจะจัดอาหารที่ปรุงเสร็จใส่ภาชนะ และนำน้ำดื่มแบบขวดไปจากบนฝั่ง วางบนโต๊ะพับได้ที่นำไปจากฝั่งเช่นเดียวกัน และเก็บขยะกลับมาทิ้งที่ฝั่งทั้งหมด

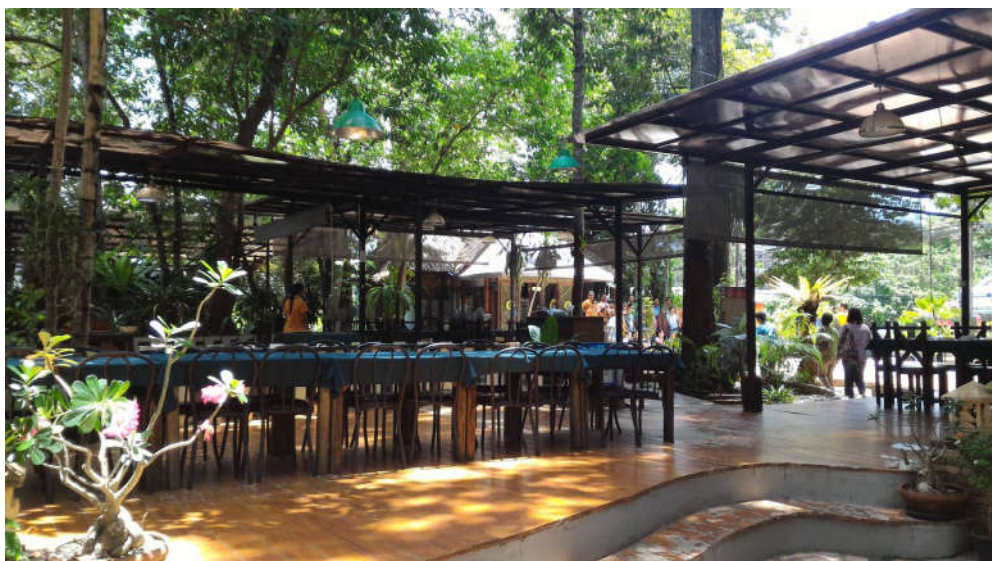
ในส่วนของสำนักงาน ห้างฯประหยัดพลังงานโดยเปลี่ยนหลอดไฟฟ้ามาเป็น LED เพราะช่วยประหยัดพลังงานได้มาก เปิดเครื่องปรับอากาศประมาณ 10.00 น.

ซึ่งในการดำเนินนโยบายตามหลักการท่องเที่ยวสีเขียวนี้ ห้างฯ ได้สื่อสารให้พนักงานรับทราบนโยบาย และร่วมกันปฏิบัติทุกคน รวมทั้งสื่อสารไปยังมัคคุเทศก์อิสระที่บริษัทจ้างมาเป็นผู้นำเที่ยวทราบและปฏิบัติแบบเดียวกัน

4.1.2.15 ร้านอัญชลี

ร้านอัญชลีเป็นร้านอาหารที่ตั้งอยู่ที่ถนน มหาราช อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ที่ตั้งของร้านสังเกตได้ง่ายจากต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นสูงครีмпปกคลุมทั่วบริเวณร้าน ทำให้สังเกตที่ตั้งของร้านได้ง่ายจากระยะไกล ร้านอัญชลีเดิมมีชื่อว่าร้านเรือนไม้ แต่ภายหลังเจ้าของร้านเรือนไม้ได้ย้ายไปทำกิจการร้านอาหารในพื้นที่อื่น เจ้าของร้านในปัจจุบันจึงได้เข้ามาทำกิจการแทนและเปลี่ยนชื่อร้านเป็น ร้านอัญชลี ร้านนี้ได้ป้ายอาหารสะอาด รสชาติอร่อย (Clean Food Good Taste) จากเทศบาลเมืองกระบี่ด้วย ร้านอัญชลีเปิดตั้งแต่ 10.00 – 20.00 น. และมีช่วงพักรับตั้งแต่เวลา 14.00 – 17.00 น.

ร้านอัญชลีเป็นร้านอาหารขนาดใหญ่ มีการก่อสร้างอาคารแบบเปิดโล่ง รับลมธรรมชาติ แต่หากลมธรรมชาติไม่โกรกพอก็สามารถใช้พัดลมไฟฟ้าที่มีให้บริการได้ ด้วยบรรยากาศของร้านที่ร่มรื่นเย็นสบายได้ร่มไม้ใหญ่ ทำให้ลูกค้าส่วนใหญ่ชอบบรรยากาศของร้านนี้ อาคารแบบเปิดโล่งนี้ทำการมุงด้วยอุปกรณ์หลังคา 2 แบบ คือ แบบที่มุงด้วยเมทัลชีท (Metal Sheet) ที่มีฉนวนกันความร้อนติดอยู่ด้วย ทำให้สามารถลดความร้อนที่แผ่ลงมาจากใต้หลังคาได้ และหลังคาแบบมุงจากซึ่งทำจากใบจากธรรมชาติ ช่วยกันความร้อนจากหลังคาได้ดีเช่นกัน แต่หลังคามุงจากมีข้อเสียคือต้องดูแลไม่ให้เกิดการรั่วซึมหรือโดนมอดกินแล้วเกิดเป็นผงฝุ่นหล่นลงมาบนโต๊ะอาหารที่อยู่ด้านล่าง

ภาพที่ 4.39 บรรยากาศความร่มรื่นใต้ร่มเงาต้นไม้ใหญ่

นอกจากนี้ทางร้านเพิ่งก่อสร้างอาคารใหม่ที่เป็นอาคารแบบปิด ติดเครื่องปรับอากาศ เพื่อเป็นทางเลือกให้กับลูกค้า และการทยอยปรับปรุงอาคารเดิมที่ค่อนข้างจะเก่าเป็นอาคารรูปแบบใหม่ด้วย

ภาพที่ 4.40 อาคารติดเครื่องปรับอากาศที่สร้างขึ้นใหม่

การก่อสร้างอาคารของร้านอัญชลีจะก่อสร้างระหว่างต้นไม้ใหญ่ที่มีอยู่เดิม โดยไม่ทำการโค่นต้นไม้ ทำให้คงสภาพของกลุ่มต้นไม้ที่หนาแน่นเอาไว้ได้ ต้นไม้บางต้นเป็นต้นไม้หวงห้ามและหายาก เช่นต้นพะยอม ซึ่งออกดอกส่งกลิ่นหอม มีดอกร่วงหล่นลงมาบนพื้นทางเดินของร้าน สร้างบรรยากาศที่ดีให้กับลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ อย่างไรก็ตาม การทำงานภายใต้ต้นไม้ใหญ่ ก็ค่อนข้างมี

อันตรายเหมือนกัน เนื่องจากในช่วงหน้าฝน ลมแรง ทำให้กิ่งต้นไม้หักลงมาทับหลังคา ทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซม และอาจเป็นอันตรายต่อพนักงานของร้าน แต่เท่าที่ผ่านมายังไม่ได้เป็นอันตรายต่อพนักงาน เพียงแต่ร่วงลงมาทับหลังคาบ้างเท่านั้น

ร้านอัญชลีคำนึงถึงการประหยัดพลังงานไฟฟ้า โดยการที่ทยอยเปลี่ยนหลอดไฟฟ้า จากหลอดธรรมดา หรือหลอดประหยัดไฟ มาเป็นหลอด LED และในอาคารที่มีเครื่องปรับอากาศ ก็ได้กำหนดให้เปิดที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส และปิดเครื่องปรับอากาศเมื่อไม่มีผู้ให้บริการหรืออยู่ในช่วงพักครีว ค่าไฟส่วนใหญ่ของร้านจะมาตู้แช่อาหารและเครื่องปรับอากาศ โดยทางร้านใช้ตู้แช่และเครื่องปรับอากาศที่เป็นเบอร์ 5 ทางผู้บริหารร้านกล่าวว่าจำเป็นต้องมีมาตรการช่วยประหยัดไฟ เนื่องจากแต่ละเดือนทางร้านต้องจ่ายค่าไฟประมาณ 20,000 บาท การใช้มาตรการประหยัดไฟนี้ ช่วยลดค่าไฟได้เยอะพอสมควร

สำหรับเรื่องการจัดน้ำเสีย ทางร้านอัญชลีมีวิธีการดำเนินการคือ น้ำเสียจากในครัวที่ใช้ในการล้างจาน ล้างผัก หรือทำอาหาร จะผ่านการกรองเศษอาหาร แล้วปล่อยให้ไหลไปตามร่องน้ำที่ทางร้านสร้างไว้ โดยน้ำจะไหลไปลงในบ่อน้ำที่ทางร้านขุดไว้ด้านหลังร้าน ห่างจากครัวประมาณ 50 เมตร บ่อน้ำดังกล่าวมีขนาดประมาณ 15 * 15 เมตร น้ำที่ไหลลงไปในบ่อนี้จะซึมลงดินไปเอง บ่อนี้ใช้เวลาประมาณ 2 ปีบ่อก็จะเต็ม จนน้ำไม่สามารถซึมลงดินได้อีก ทางร้านจะให้รถ Backhoe มาทำการไถกลบ แล้วขุดบ่อใหม่ในพื้นที่ใกล้เคียง ๆ กัน ด้วยจากการสังเกตพบว่าปัจจุบันบ่อน้ำดังกล่าวมีวัชพืชขึ้นปกคลุมอยู่เต็ม ไม่สามารถมองเห็นได้จากหลังร้าน หากต้องการเข้าไปตรวจสอบสามารถเดินฝ่าตอวัชพืชเข้าไปดูได้ ด้วยวิธีการกำจัดน้ำเสียแบบนี้ทำให้ทางร้านอัญชลีไม่จำเป็นต้องกำจัดไขมันในน้ำเสียโดยการใช้อย่างถังดักไขมัน เพียงแต่ต้องคอยลอกกรองน้ำเสียอย่าให้ตันจนน้ำไม่ไหลเท่านั้น

สำหรับขยะที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ ได้ทำการคัดแยกขยะ ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ทั้งขยะแห้งและขยะเปียก ขยะแห้งส่วนใหญ่จะเป็นขวดพลาสติกใส่เครื่องดื่ม ส่วนขยะเปียกจะเป็นเศษอาหาร เศษผักผลไม้ ซึ่งเป็นขยะจากในครัว ร้านอัญชลีมีวิธีการจัดการที่แตกต่างกัน กล่าวคือสำหรับขยะแห้งประเภทพลาสติก กระดาษ จะทำการรวบรวมไว้ในพื้นที่บริเวณหลังร้าน จนได้ปริมาณมากพอ ก็จะขายให้กับร้านรับซื้อพลาสติกที่มาซื้อถึงร้าน เศษอาหารจะรวบรวมใส่ถังเอาไว้ให้ชาวบ้านนำไปเลี้ยงสัตว์ ปัจจุบันมีชาวบ้าน 2 รายที่มารับเศษอาหารอยู่เป็นประจำ สำหรับถุงพลาสติกใส่ของที่ยังมีสภาพดีจะนำมาใช้ใส่ของซ้ำ

ส่วนขยะอื่น ๆ จะใส่ถุงดำ แล้วนำไปทิ้งที่บริเวณถนนหน้าร้าน ให้รถเก็บขยะของเทศบาลจะเข้ามาเก็บ ซึ่งปกติจะมาเก็บในตอนเช้า แต่ก็มีบางครั้งที่ถุงดำรั่วหรือโดนสุนัขคุ้ยเหยี่ยวทำให้ฉีกขาด ขยะหกเลอะพื้นถนน ทางร้านอัญชลีจะนำปูนขาวไปโรยที่รอยเปื้อนและทำการล้างให้สะอาดสำหรับเศษใบไม้ที่ร่วงหล่นภายในร้าน ได้ทำการกำจัดโดยการเผาในพื้นที่ข้างร้านในตอนกลางคืนสำหรับน้ำมันใช้แล้วจะใส่ปั๊มเอาไว้ขายเช่นกัน

ภาพที่ 4.41 ไขมันตกตะกอนในร่องระบายน้ำเสีย

ภาพที่ 4.42 ขยะที่คัดแยกแล้วเตรียมไว้ขาย

ในการกำจัดกลิ่นหรือทำความสะอาดห้องน้ำและห้องครัว ทางร้านได้ใช้ EM มาช่วยในการทำความสะอาด เนื่องจากเห็นว่าไม่มีสารเคมีและหลังจากทำความสะอาดเสร็จแล้วก็จะได้กลิ่นที่หอมสดชื่น ให้ความรู้สึกว่าสะอาด ทางร้านไม่ได้หมัก EM เองแต่หาซื้อจากร้านค้าภายในเมืองกระบี่

ในการจัดซื้อวัตถุดิบสำหรับเตรียมอาหารนั้นทางร้านได้จัดซื้อจากตลาดสดในพื้นที่ โดยเน้นการซื้อที่ความสด สะอาด ไม่ได้เลือกว่าปลอดสารพิษหรือไม่ ส่วนใหญ่ซื้อจากแม่ค้าเจ้าประจำ นอกจากนี้ยังได้เลือกซื้อผัก ผลไม้พื้นบ้านจากชาวบ้านที่นำมาขาย ซึ่งผักพื้นบ้านเหล่านี้ส่วนใหญ่จะปลอดสารพิษและมีราคาถูกกว่าซื้อจากตลาดสด

ร้านอัญชลีมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยส่วนใหญ่จะทำบุญร่วมกับวัดในสระ และวัดโพธิ์เรียง โดยร้านจะทำกับข้าวไปร่วมในงานบุญของวัด เช่น งานบวชสามเณร เป็นต้น บางครั้งก็ทำอาหารไปเลี้ยงในโรงเรียนสอนคนพิการ

พนักงานของร้านอัญชลีมี 25 คน เป็นคนพม่า 7 คน ร้านอัญชลีได้ทำบัตรประจำตัวและขออนุญาตทำงานต่อทางราชการอย่างถูกต้องให้กับพนักงานคนพม่า และให้ค่าแรงคนพม่าเท่ากับคนไทย ร้านอัญชลีคัดเลือกพนักงานโดยการดูที่ความสะอาด การพูดจา และจิตใจที่พร้อมบริการ ส่วนใหญ่พนักงานที่นี้จะทำงานกับร้านมานานโดยไม่ลาออก

พื้นที่ให้บริการของร้านจัดให้เป็นพื้นที่ปลอดบุหรี่ แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับลูกค้าของร้านที่ยังสูบบุหรี่ ทางร้านได้จัดพื้นที่สูบบุหรี่ไว้บริเวณลานจอดรถด้านนอกของร้าน โดยได้เตรียมกระถางสำหรับทั้งกันบุหรี่และที่เขี่ยบุหรี่ไว้ให้บริการ

4.1.2.16 ร้านบ้านมะหญิง

ร้านบ้านมะหญิงเป็นร้านอาหารทะเล ตั้งอยู่ในพื้นที่บ้านเกาะกลาง ตำบลคลองประสงค์ อำเภอมะนัง จังหวัดกระบี่ การเดินทางไปร้านอาหารบ้านมะหญิง จะต้องนั่งเรือหางยาวจากท่าเจ้าฟ้า เสียค่าเรือแบบเหมาจ่ายเที่ยวละ 300 บาท ลักษณะของร้านบ้านมะหญิงเป็นร้านอาหารริมคลอง ซึ่งคลองดังกล่าวเป็นคลองที่เชื่อมต่อกับทะเล ชาวบ้านเกาะกลางบางส่วนอาศัยลำคลองนี้ในการดำรงอาชีพ ด้วยการเลี้ยงปลาในกระชัง และทำการประมงประเภทอื่น ๆ การทำธุรกิจร้านอาหารในพื้นที่ริมคลองที่มีการทำประมงด้วยอย่างนี้จึงต้องระวัง เพราะหากมีการปล่อยน้ำเสียลงคลอง ทำให้น้ำเน่าเสีย ปลาที่ชาวประมงเลี้ยงไว้เกิดการตาย สร้างความเสียหายได้ ก่อนทำธุรกิจร้านอาหารทะเลนี้ เจ้าของร้านเคยใช้พื้นที่ที่เป็นที่ตั้งร้านในปัจจุบันเป็นกระชังเลี้ยงปลามาก่อน เมื่อการท่องเที่ยวในบ้านเกาะกลาง ตำบลคลองประสงค์ได้รับความนิยม จึงเปลี่ยนมาทำธุรกิจร้านอาหาร และย้ายกระชังปลาไปเลี้ยงที่พื้นที่อื่น

ภาพที่ 4.43 การสัมภาษณ์ผู้บริหารร้านบ้านมะหุ้ง

ร้านบ้านมะหุ้งมีลักษณะเด่นคือเป็นร้านแบบเรือนแพริมคลอง มีแพจำนวน 3 หลัง สร้างยื่นไปในลำคลอง หลังคาของแพแต่ละหลังมุงด้วยจาก ผนังแต่ละร้านของเรือนแพเปิดโล่ง รับลมเย็นที่พัดผ่านน้ำเข้ามา ทำให้อากาศภายในร้านเย็นสบาย ไม่ต้องติดเครื่องปรับอากาศ ทางร้านจึงมีเพียงพัดลมไว้ให้บริการเสริมในเวลาที่อากาศร้อนจัดเท่านั้น นอกจากนี้ลูกค้าไปร้านบ้านมะหุ้ง มักจะชื่นชอบการชมการให้อาหารปลา และการแสดงของปลาเสือพ่นน้ำ

ภาพที่ 4.44 บรรยากาศภายในร้านบ้านมะหุ้ง

ร้านบ้านมะหุ้งเป็นร้านที่มีเจ้าของเป็นมุสลิม จึงเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวชาวมุสลิม ในการที่จะหาร้านอาหารที่ฮาลาลรับประทานในระหว่างการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

การจัดซื้อวัตถุดิบของร้านส่วนใหญ่ร้านจะรับปลาหรือสัตว์ทะเลมาจากชาวประมงที่เป็นชาวบ้านในพื้นที่เกาะกลาง โดยส่วนใหญ่เป็นสัตว์ทะเลสด ๆ ที่เพิ่งจับมาจากทะเลหรือจากกระชังเลี้ยงปลาเจ้าของร้านหรือของชาวบ้าน หากเป็นสัตว์ทะเลที่ตายแล้วทางร้านจะเก็บไว้ทำอาหารไม่เกิน 3 วัน ทำให้ร้านบ้านมะหุยิงได้ชื่อว่าเป็นร้านอาหารทะเลที่สดมากแห่งหนึ่งของจังหวัดกระบี่

ส่วนผัก ผลไม้และวัตถุดิบอื่น ๆ ทางร้านซื้อมาจากตลาดสดในตัวเมืองกระบี่ อาหารแช่แข็งบางชนิดจัดซื้อมาจากห้าง Makro ถึงแม้ทางร้านจะไม่เน้นการจัดซื้อผัก ผลไม้ที่ปลอดสารพิษ เจ้าของร้านจะตรวจคุณภาพของวัตถุดิบทุกชนิดด้วยตนเองเพื่อให้มั่นใจในคุณภาพก่อนทำการจัดทำอาหารให้ลูกค้ารับประทาน ทางร้านมีแนวคิดที่จะปลูกผักปลอดสารพิษเอง ซึ่งตอนนี้เริ่มทำไปแล้วบางส่วนในพื้นที่สวนของเจ้าของร้าน

การดูแลเรื่องน้ำเสียจึงเป็นเรื่องที่ร้านบ้านมะหุยิงให้ความสำคัญ แต่เนื่องด้วยติดปัญหาที่พื้นที่ก่อสร้างมีจำกัด ทางร้านบ้านมะหุยิงจึงมีระบบกำจัดน้ำเสียแบบง่าย กล่าวคือ น้ำเสียจากครัวทั้งหมดและผ่านการกรองเศษอาหาร ผ่านถังดักไขมันแล้วจะถูกปล่อยลงในบ่อที่ทำจากท่อซีเมนต์ ซึ่งชุดและก่อสร้างอยู่ใต้ถุนห้องครัว แล้วปล่อยให้น้ำซึมลงดินไปเอง ซึ่งน้ำนี้จะไม่ไหลลงไปในคลอง ทางร้านจะทำการเติมจุลินทรีย์ชนิดไม่ใช่อากาศลงไปบ่อเดือนละ 2 ครั้งเพื่อช่วยในการย่อยสลายเศษอาหารขนาดเล็กหรือคราบไขมันที่อาจจะหลุดลงไปในบ่อ ทั้งนี้ร้านอาหารอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียงก็ใช้วิธีการกำจัดน้ำเสียแบบเดียวกัน นอกจากนี้ร้านมะหุยิงยังใช้ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด น้ำยาล้างมือ น้ำยาล้างจานที่เป็น food grade เพื่อลดการเกิดน้ำเสียจากสารเคมี จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า ภายใต้อาคารครัว ยังมีสภาพแวดล้อมที่ดีกล่าวคือ ลักษณะดินโคลนใต้อาคารครัวยังเป็นสีโคลนตามปกติ ไม่มีน้ำสีดำขังอยู่ และยังเป็นที่อยู่อาศัยของปูก้ามดาบจำนวนมาก

สำหรับการจัดการด้านขยะนั้น เนื่องจากที่ตั้งของร้านอยู่ในชุมชนที่เป็นเกาะ ทางองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีบริการจัดเก็บขยะ ชาวบ้านที่อาศัยในเกาะกลางต้องหาทางจัดการขยะกันเอง ซึ่งส่วนใหญ่ทำการกลบฝังหรือเผา มีบางรายที่ใส่ถุงดำนำไปทิ้งบนฝั่ง แต่มีความลำบากในการขนย้ายขยะลงเรือและอาจมีปัญหาเกี่ยวกับทางเทศบาลเมืองกระบี่ ทางร้านบ้านมะหุยิงได้แก้ปัญหาด้วยการทำหลุมขยะเอง โดยตั้งอยู่ในสวนผลไม้ของเจ้าของร้าน เป็นหลุมขยะขนาดใหญ่ที่สามารถใช้ทิ้งขยะได้อีกนาน อย่างไรก็ตามเพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปทิ้ง ทางร้านมะหุยิงจึงต้องทำการคัดแยกขยะ โดยคัดแยกขยะที่ขายได้ออกจากขยะอื่น ๆ ขยะที่ขายได้ประกอบด้วย ขวดพลาสติก กระดาษ กระจกเครื่องดื่มที่เป็นอลูมิเนียม เป็นต้น นอกจากนี้ ขวดพลาสติกยังเป็นที่ต้องการของชาวประมง โดยจะนำไปใส่น้ำสำหรับไว้ใช้ตอนออกเรือ โดยชาวประมงจะเดินมาขอขวดที่ร้านและคัดเลือกขวดที่ยังไม่เสียหายด้วยตนเอง ทั้งนี้เจ้าของร้านไม่ได้คิดค่าขวดจากชาวประมงเนื่องจากเห็นว่าเป็นการช่วยเหลือกันเล็ก ๆ น้อย ๆ

ภาพที่ 4.45 ชาวประมงในพื้นที่มาขอขวดพลาสติกนำไปใส่น้ำออกทะเล

ส่วนขยะเปียกประเภทเศษอาหาร จะถูกรวบรวมแล้วให้ชาวบ้านที่มาขอไปทำเป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ เช่น เป็ด ไก่ อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพบว่า อาหารที่เหลือจากการรับประทานของลูกค้า ปกติจะทำการเก็บกวาดลงถังเพื่อนำไปเลี้ยงสัตว์ แต่หากอาหารจานนั้นมีเศษกระดูกหรืออื่น ๆ ผสมอยู่ในจาน ทางร้านจะกวาดเศษอาหารทั้งหมดในจานลงในถุงดำเพื่อนำไปทิ้งในบ่อขยะแทน ร้านอาหารมะหุ้งยังมีวิธีปฏิบัติที่แตกต่างจากร้านอาหารอื่น ๆ อีกคือ สำหรับเศษอาหารประเภทเปลือกหอยขนาดใหญ่ ทางร้านจะทิ้งไว้ริมตลิ่งเพื่อเป็นแนวป้องกันตลิ่งพัง เนื่องจากลำคลองที่ตั้งของร้านเป็นลำคลองที่มีเรือหางยาววิ่งไปมาค่อนข้างมาก ทำให้เกิดคลื่นขนาดเล็กเซาะตลิ่งเปลือกหอยที่ทิ้งไว้จึงสามารถกันตลิ่งพังได้ สำหรับเปลือกปูและเปลือกหอยขนาดเล็ก ทางร้านจะนำไปใส่โคนต้นไม้ในส่วนของผู้ขายร้าน นอกจากนี้หากเป็นขวดแก้วหรือถุงพลาสติกที่ยังมีสภาพดี ทางร้านได้ทำการล้าง ทำความสะอาดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่

ในส่วนของการประหยัดพลังงาน ผู้จัดการร้านมะหุ้งแจ้งว่าได้เปลี่ยนหลอดไฟที่ใช้ในร้านเป็นหลอด LED แล้วประมาณร้อยละ 85 ส่วนอีกร้อยละ 15 เป็นหลอดประหยัดไฟ และจะทยอยเปลี่ยนเป็นหลอด LED ให้หมด เพราะทราบว่าช่วยประหยัดค่าไฟได้มาก แต่ยังมีปัญหาตรงที่ราคา

อุปกรณ์และหลอด LED ยังแพงกว่าหลอดธรรมดาอยู่ค่อนข้างมาก จากการสังเกตพบว่าทางร้านยังมีการใช้หลอดฟลูออเรสเซนต์อยู่บ้างประมาณ 2-3 หลอด

ทางร้านบ้านมะหุญมีการให้บริการอาหารแบบกล่อง สำหรับลูกค้าที่ต้องการสั่งอาหารไปรับประทานภายนอกร้าน โดยจะใช้กล่องที่ทำจากกระดาษ ซึ่งสามารถย่อยสลายได้ง่ายและไม่เป็นพิษแก่ผู้บริโภค

ร้านอาหารมะหุญให้การสนับสนุนการประกอบอาชีพของคนในชุมชน กล่าวคือนอกจากจะรับซื้อสัตว์ทะเลจากชาวประมงพื้นบ้านแล้ว เจ้าของร้านมะหุญยังเป็นเครือข่ายกับเรือหางยาวที่วิ่งรับส่งลูกค้าที่มาใช้บริการร้านอาหารมะหุญและร้านอื่น ๆ โดยกลุ่มเรือหางยาวดังกล่าวมีจำนวนประมาณ 20 ลำ ซึ่งเจ้าของเรือจะเป็นชาวบ้านในชุมชน ทางร้านยังทำกิจกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหลายกิจกรรมด้วยกัน เช่น กิจกรรมปล่อยปลา ปล่อยปู การทำเขตห้ามจับสัตว์น้ำในลำคลองด้านตรงข้ามกับร้าน การให้นักเรียนมาดูงาน การสนับสนุนองค์กรด้านศาสนา การทำค่ายเยาวชนภาคฤดูร้อน นอกจากนี้ ผู้จัดการร้านมะหุญยังเป็นประธานกลุ่มผู้ประกอบการชุมชนเกาะกลาง และเป็นสมาชิกของชมรม Krabi Halal and Muslim Friendly (KHMF) ซึ่งเป็นชมรมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่เป็นมุสลิมของจังหวัดกระบี่

พนักงานของร้านอาหารมะหุญส่วนใหญ่เป็นลูกหลานของชาวบ้านบนเกาะ เป็นการช่วยเหลือให้เยาวชนในพื้นที่ให้มีงานทำ ไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข พนักงานส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย เนื่องจากต้องใช้ความระมัดระวังในการเดินเสิร์ฟอาหารบนแพ ส่วนพนักงานผู้หญิงจะอยู่ในครัว ทำหน้าที่เป็นแม่ครัว พนักงานเสิร์ฟผู้ชายที่อยู่ประจำมีจำนวน 10 คน และมีพนักงานเสิร์ฟที่เรียกมาเสริมเวลาเมื่อลูกค้าเยอะอีก 6-7 คน

4.1.2.17 ร้านเรือนไม้

ร้านเรือนไม้ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ อยู่บนถนนเส้นทางระหว่างตัวเมืองกับอ่าวนาง ซึ่งถือได้ว่าเป็นเส้นทางที่มีรถราหนาแน่นเส้นทางหนึ่งของจังหวัดกระบี่ ร้านเรือนไม้ตั้งอยู่ในภายในซอย จึงต้องใช้ความสังเกตเล็กน้อยสำหรับคนที่ไม่คุ้นเส้นทางหรือไม่เคยไปใช้บริการ เจ้าของร้านเรือนไม้คือคุณอมฤต ศิริพรจุฑากุล ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์สูงในการขับเคลื่อนภาคธุรกิจภาคบริการของจังหวัด ร้านเรือนไม้เปิดตั้งแต่เวลา 10.30 – 22.00 น. โดยจะมีการพักครัวในช่วงเวลา 15.00 -17.00 น. เป็นเวลา 2 ชั่วโมงเพื่อให้พนักงานได้พักผ่อนและเป็นช่วงเวลาที่ลูกค้าน้อย ก่อนย้ายมายังสถานที่ตั้งร้านในปัจจุบัน ร้านเรือนไม้เคยตั้งอยู่ในพื้นที่ตัวเมืองมาก่อน ซึ่งสถานที่นั้นคือที่ตั้งของร้านอาหารอัญชลีในปัจจุบันนั่นเอง

คุณอมฤตกล่าวว่า ตอนแรกที่ยกเลิกการทำกิจการร้านเรือนไม้เดิมนั้น เนื่องจากรู้สึกเบื่อและอยากพักผ่อน แต่หลังจากเลิกได้สักพัก ลูกจ้างเก่าก็มาขอให้เปิดร้านอาหารใหม่ คุณอมฤตทนการ

รบเร้าของลูกจ้างเก่าไม่ไหว เลยต้องมาก่อสร้างร้านเรือนไม้อีกครั้งในสถานที่ตั้งปัจจุบัน นอกจากนี้ร้านเรือนไม้แห่งนี้เคยได้รับรางวัลร้านอาหารยอดเยี่ยมของนิตยสาร Lonely Planet เพียงร้านเดียวในประเทศไทย

ร้านเรือนไม้มีลักษณะเด่นด้านการออกแบบและสถาปัตยกรรมของร้าน นับตั้งแต่ทางเข้าร้านที่ทำเป็นซุ้มต้นไม้เป็นทางเดินลอด โดยมีการปลูกต้นไม้เลื้อยประเภทต่าง ๆ เอาไว้ เช่น ญูซัน กระทกรก เป็นต้น ทำให้ดูร่มรื่นตั้งแต่พบเห็น ภายในร้านแบ่งออกเป็นโซนต่าง ๆ กล่าวคือ โซนภายใต้หลังคาโดมใหญ่ อาคราย่อย และใต้ร่มไม้ ทุกโซนเป็นบรรยากาศแบบเปิดโล่ง ทำให้ไม่ต้องใช้เครื่องปรับอากาศในการปรับอากาศ หลังคาของร้านเรือนไม้เป็นหลังคาแบบโดมขนาดใหญ่ ด้านบนของโดมทำเป็นช่องเปิดไว้บางส่วนเพื่อระบายอากาศ หลังคาโดมทำจากไม้ไผ่ที่นำมาผ่าเป็นแผ่น เสาค้ำยันก็ทำจากไม้ไผ่ ทำให้ต้องเปลี่ยนเมื่อถึงช่วงเวลาประมาณ 3-5 ปี หลังคาแบบนี้มีโอกาสรั่วซึม แต่การก่อสร้างของที่นี่ใช้กระดานกันน้ำเป็นตัวรองรับไม้ไผ่เพื่อป้องกันการรั่วซึมและไม่ให้ซึมอดร่วงลงมาบนโต๊ะอาหารด้านล่าง จากการทดลองนั่งรับประทานอาหารภายใต้หลังคาโดมแห่งนี้ พบว่าอากาศเย็นสบาย ไม่มีไอร้อนแผ่ลงมาจากหลังคาแต่อย่างใด ในโซนอื่น ๆ ก็เช่นกัน เพียงแต่โซนภายใต้ร่มไม้อาจมีปัญหาบ้างหากมีฝนตกลงมา

จุดเด่นของร้านเรือนไม้อยู่ที่ระบบบำบัดน้ำเสียจากห้องครัว คุณอมฤต เจ้าของร้านได้ลงทุนไปกับระบบบำบัดน้ำเสียหลายแสนบาท หลังจากที่มีน้ำเสียจากครัวผ่านการกรองกากอาหารและไขมันแล้ว จะไหลเข้าสู่ถังบำบัดชนิดเกราะขนาดใหญ่ ผ่านขั้นตอนการบำบัดภายในถัง ซึ่งมีการเติมอากาศและการตกตะกอน ก่อนจะไหลเข้าสู่บ่อซิเมนต์สำหรับพักน้ำ หลังจากนั้นจะไหลไปสู่อบอดินที่ขุดไว้ในบริเวณใกล้เคียงกัน จากการสังเกตพบว่าในบ่อดินดังกล่าวมีปลารักรวมชาติอาศัยอยู่จำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าคุณภาพของน้ำที่ผ่านออกมาจากระบบบำบัดน้ำเสียของร้านเรือนไม้ชั้นอยู่ในระดับที่ดีมาก น้ำในบ่อดินนี้ยังถูกสูบส่งไปตามท่อใต้ดินไปยังคูน้ำด้านหน้าของร้านเพื่อกักเก็บเอาไว้ใช้ และทางร้านเรือนไม้ใช้น้ำที่ผ่านการบำบัดแล้วในการรดน้ำต้นไม้ทั้งหมดของร้าน ด้วยวิธีการจัดการน้ำเสียแบบนี้ ทำให้ร้านเรือนไม้ไม่มีการปล่อยน้ำเสียออกสู่ระบบระบายน้ำสาธารณะเลย

ร้านเรือนไม้มีวิธีการกำจัดขยะที่เหมือนกับร้านอาหารอื่น ๆ กล่าวคือมีการแยกขยะที่ขายได้ประเภทพลาสติกเอาไว้ขายให้กับร้านที่มารับซื้อ ส่วนขยะเปียก เศษอาหาร ทางร้านได้ใส่ถุงเอาไว้ให้กับเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์มารับไปทำเป็นอาหารสัตว์ ส่วนขยะที่ไม่สามารถแยกได้ก็ทำการใส่ถุงดำแล้ววางไว้ให้รถของเทศบาลมาเก็บ น้ำมันใช้แล้วทำการกรองเศษอาหารแล้วนำมาใส่ตะเกียงที่ให้แสงสว่างบริเวณทางเดิน

ภาพที่ 4.46 ถังบำบัดน้ำ-เสียขนาดใหญ่ของร้านเรือนไม้

สิ่งที่พิเศษสำหรับร้านเรือนไม้คือเศษใบไม้ที่ร่วงหล่นลงมาจากต้น ทางร้านได้กวาดรวบรวมไว้บริเวณโคนต้นไม้เพื่อให้ย่อยสลายกลายเป็นปุ๋ย อย่างไรก็ตามการปล่อยให้ใบไม้ย่อยสลายเองแบบนี้อาจเกิดการย่อยสลายได้ช้ากว่าการนำใบไม้ไปหมักเป็นปุ๋ยหมัก

ภาพที่ 4.47 เศษใบไม้ที่กวาดกองรวมไว้เป็นปุ๋ยให้ต้นไม้

ร้านเรือนไม้ หมัก EM เอง เพื่อนำมาใช้ในการทำความสะอาดและบำบัดน้ำเสียของร้าน นอกจากนี้ ร้านยังปล่อยปลารักรวมชาติลงในคูน้ำของร้านเพื่อช่วยกำจัดลูกน้ำ ลดปริมาณยุง เนื่องจากร้านเรือนไม้มีลักษณะของร้านแบบเปิดโล่ง ทำให้ตอนกลางคืนมียุงรบกวนลูกค้า และร้านเรือนไม้ยังปลูกต้นไม้บางชนิดที่ช่วยขับไล่ยุงได้อย่างเช่น ตะไคร้หอม ดอกราตรี เป็นต้น ในตอนกลางคืนจะจุดตะเกียงน้ำมันหอมระเหยกลิ่นตะไคร้หอมช่วยขับไล่ยุงได้อีกทางหนึ่ง

การจัดซื้อวัตถุดิบของร้าน จะทำการคัดเลือกคุณภาพเป็นพิเศษ เน้นที่สด สะอาด หากผู้จัดส่งวัตถุดิบรายใดส่งของคุณภาพไม่ถึงมาให้ ทางร้านจะส่งคืน ส่วนผักและผลไม้ จะเน้นผักปลอดสารพิษและผักพื้นบ้านในการเสิร์ฟและปรุงอาหาร เช่น ผักเหมียง ยอดมันปู ขมิ้นขาว สาหร่ายทะเล เป็นต้น ผักบางส่วนทางร้านปลูกไว้ในพื้นที่ด้านหลังอาคาร

ภาพที่ 4.48 ผักพื้นบ้านที่ให้บริการในร้านเรือนไม้

ร้านเรือนไม้มีการประหยัดพลังงานโดยการใช้หลอดไฟ LED ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของร้าน ถึงแม้ว่าจะมีหลอดแบบอื่นปะปนอยู่บ้าง แต่คุณอมฤต เจ้าของร้านเรือนไม้บอกว่าช่วยประหยัดไฟได้เยอะ ลดค่าใช้จ่ายอย่างเห็นได้ชัด

ในการสั่งอาหารของร้าน พบว่าพนักงานเสิร์ฟจะรับคำสั่งรายการอาหารจากลูกค้าโดยการใช้ IPAD ช่วย แล้วระบบจะเชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ในครัวและที่แคชเชียร์ ซึ่งระบบนี้จะช่วยในการประหยัดกระดาษที่ใช้จดรายการอาหาร ลดความผิดพลาดในการทำอาหารและการคิดเงินจากลูกค้า ช่วยทำให้ประหยัดเวลาการเดินรับ-ส่งใบรายการสั่งอาหารของพนักงาน

ร้านเรือนไม้เป็นร้านอาหารที่ปลอดบุหรี่ ทางร้านได้ทำป้ายห้ามสูบบุหรี่และติดไว้ในบริเวณโต๊ะรับประทานอาหาร เพื่อให้ลูกค้ามองเห็นได้ง่าย

4.1.2.18 ร้านกะทิกะลา

ร้านกะทิกะลาตั้งอยู่ในเขตอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ มีคุณอุกฤษฏ์ วัชรคุ้มภัย เป็นเจ้าของร้าน ลักษณะเด่นของร้านกะทิกะลาคือเป็นร้านอาหารริมชายหาดคลองโหล่งซึ่งเป็นชายหาดที่สวยงามแห่งหนึ่งเกาะลันตา คุณอุกฤษฏ์ทำธุรกิจร้านอาหารมา 16 ปีแล้วและต้องการทำธุรกิจอย่างยั่งยืน จึงออกแบบรูปแบบของร้านที่สอดคล้องกับธรรมชาติและพื้นที่ ร้านกะทิกะลาตกแต่งร้านโดยวัสดุธรรมชาติที่สามารถหาได้ในพื้นที่ ไม้เก่า ไม้ยูคาลิปตัส ไม้ที่ราชการอนุญาตให้ตัดได้หรือวัสดุที่คลื่นซัดมาเกยชายหาด ลักษณะของร้านเป็นร้านแบบเปิดโล่ง รับลมทะเลที่พัดเข้ามาทางหน้าร้าน โดยไม่มีการติดแอร์คอนดิชัน หลังคาของร้านมุงด้วยจาก เนื่องจากมีราคาถูกลงและกันความร้อนได้ดี โดยแกนของตับจากจะทำจากก้านจากแทนการใช้ไม้ไผ่ เพราะถ้าใช้ไม้ไผ่จะมีมอดมากิน แต่การใช้จากมุงหลังคานั้นมีข้อเสียคือต้องเปลี่ยนใหม่ทุก 4 ปีเนื่องจากจากการมุงฟุ้งไปตามธรรมชาติ การซ่อมแซมจุดต่าง ๆ ของร้านจะให้พนักงานช่วยกันซ่อมแซม ถือว่าเป็นการฝึกฝีมือแรงงานของพนักงานไปในตัว

ร้านแห่งนี้ถือได้ว่าเป็นร้านอาหารขนาดเล็ก เนื่องจากมีโต๊ะอาหารให้บริการเพียง 4-5 โต๊ะ ส่วนใหญ่จะคอยให้บริการกับลูกค้าของโรงแรม Coco Lanta Resort ซึ่งเป็นรีสอร์ทที่คุณอุกฤษฏ์เป็นเจ้าของและตั้งอยู่ติดกันมากกว่าลูกค้าที่ตั้งใจมารับประทานอาหารที่ร้านโดยตรง

ร้านกะทิกะลานั้นการจ้างพนักงานที่เป็นคนในท้องถิ่นเพื่อช่วยให้คนท้องถิ่นมีงานทำ แต่ก็มีมีการจ้างชาวพม่าและคนต่างจังหวัดบ้างตามความเหมาะสมของงาน

สำหรับการกำจัดขยะนั้น ร้านกะทิกะลามีวิธีการดำเนินการคือจัดการแยกขยะออกเป็นประเภทต่าง ๆ ขยะจากครัวซึ่งส่วนใหญ่เป็นเศษอาหารจะทำการรวบรวมไว้ในถัง และจะให้พนักงานนำไปเลี้ยงไก่ ขยะประเภทพลาสติก เช่นขวดเครื่องดื่ม ขวดน้ำยาล้างจาน รวมถึงขวดแก้ว จะเก็บรวบรวมไว้หลังร้าน เมื่อมีปริมาณมากพอก็จะมีรถของพ่อค้ามารับซื้อถึงร้าน เงินรายได้ที่ได้จากการขายขยะจะมอบให้กับแม่บ้านและพนักงานเป็นสวัสดิการของร้าน ส่วนขยะที่ไม่สามารถแยกได้ก็จะทำการใส่ถุงดำแล้วนำไปทิ้งที่บ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่านด้วยตนเอง เนื่องจากไม่มีที่วางถังขยะและกลัวว่าจะส่งกลิ่นรบกวนลูกค้าที่มาใช้บริการ

สำหรับการกำจัดน้ำเสียนั้น ร้านกะทิกะลามีระบบกำจัดโดยเริ่มตั้งแต่กรองกากอาหารออกจากน้ำ ถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งของกากอาหารจะถูกแยกออกไปตั้งแต่ขั้นตอนการเก็บจานแล้วก็ตาม น้ำจะไหลไปยังบ่อซึม ซึ่งทำจากท่อซีเมนต์ขุดลงไปในดิน มีความลึกประมาณ 2- 3 เมตร คุณอุกฤษฏ์ได้ขุดบ่อซึมไว้หลายบ่อโดยต่อท่อให้เชื่อมต่อกันแต่ละบ่อ โดยให้เหตุผลว่าหลังจากระยะเวลาผ่านไปประมาณ 6 เดือน บ่อซึมแรก ๆ จะมีแผ่นไขมันตกตะกอนที่ก้นบ่อ ทำให้น้ำซึมลงไปไม่ได้ ดังนั้นจึงต้องขุดบ่อซึมต่อ ๆ กันไปเพื่อให้ น้ำไหลลงไปซึมในบ่อถัดไป เมื่อบ่อทุกบ่อที่ขุดไว้ไม่สามารถดูดซึมได้อีก คุณอุกฤษฏ์ได้จ้างให้องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่านมาสูบน้ำที่ขังในแต่ละบ่อและทำความสะอาดบ่อ ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายครั้งละประมาณ 6,000 บาท สำหรับแผ่นไขมันที่ลอยด้านบนบ่อซี

เมื่อนั้น ทางร้านได้มีการตัดไปทั้งเป็นระยะ สาเหตุที่ทางร้านกะทิกะลาไม่ใช้ถังดักไขมันเนื่องจากเห็นว่าถังดักไขมันมีขนาดเล็ก เวลาใช้งานจริงแล้วไม่สะดวก เนื่องจากต้องดักไขมันบ่อย และไม่สามารถใช้งานได้ดีตามคุณสมบัติของถังที่อ้างไว้

ภาพที่ 4.49 พื้นที่คัดแยกขยะของร้านกะทิกะลา

สำหรับน้ำมันใช้แล้ว ทางร้านกะทิกะลาได้นำมาใส่ตะเกียงให้แสงสว่าง โดยแบ่งน้ำมันใช้แล้วเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทแรกเป็นน้ำมันที่ใช้ทอดปลา จะนำมาใส่ตะเกียงที่ส่องสว่างบริเวณทางเดิน เนื่องจากน้ำมันประเภทนี้จะมึนกลิ่น ประเภทที่สองเป็นน้ำมันที่ใช้ทอดมันฝรั่ง (French Fried) จะนำมาใส่ตะเกียงให้แสงสว่างบนโต๊ะรับประทานอาหาร เนื่องจากน้ำมันประเภทนี้เมื่อติดไฟจะไม่มึนกลิ่นรบกวน

ภาพที่ 4.50 บ่อรับน้ำเสียจากห้องครัวให้ซึมลงดิน

ร้านกะทิกะลามีการใช้หลอด LED ในการให้แสงสว่าง เริ่มต้นมาจากการเปลี่ยนหลอดประหยัดไฟหรือหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่ขาดก่อน และวางแผนที่จะเปลี่ยนหลอดไฟในร้านให้เป็นหลอด LED ให้มากที่สุดเพื่อช่วยในการประหยัดไฟ คุณอุกฤษณ์กล่าวว่าเมื่อเปลี่ยนเป็นหลอด LED จะสังเกตเห็นได้ชัดเจนว่าค่าไฟของร้านและรีสอร์ทรวมกันแล้วลดลงอย่างมาก โดยในช่วง High Season ปกติค่าไฟเดือนละ 55,000 บาทลดลงเหลือประมาณ 40,000 บาท

การจัดซื้อวัตถุดิบที่นำมาประกอบอาหารนั้น จะเป็นการซื้อจากท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่จะซื้อจากแม่ค้าเจ้าประจำ เน้นวัตถุดิบที่สดใหม่ ยังไม่เน้นเรื่องผักปลอดสารพิษหรือการเกษตรอินทรีย์ แต่คุณอุกฤษณ์เองก็สนใจที่จะเลี้ยงไส้เดือนเพื่อนำมูลไส้เดือนมาทำเป็นปุ๋ย และตอนนี้ได้ทดลองปลูกผัก ทำน้ำ EM และทำปุ๋ยหมัก แต่ยังไม่มีความรู้ในเรื่องดังกล่าวมากนัก

4.1.2.19 ร้านครัวลันตาใหญ่

ร้านครัวลันตาใหญ่ ตั้งอยู่ในตำบลศรีรายา อำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่ สถานที่ตั้งของร้านได้ซื้อว่าอยู่ในเขตเมืองเก่าของเกาะลันตา ร้านลันตาใหญ่มีคุณธำรงค์ดี คันธะ เป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหาร ร้านครัวลันตาใหญ่สร้างลงบนพื้นที่ชายหาดที่มีลักษณะเป็นดินเลน ไม่เหมาะแก่การเล่นน้ำ พื้นที่ใช้สอยส่วนใหญ่เป็นอาคารยกพื้นสูง ปล่อยให้ด้านล่างเป็นพื้นที่โล่งเพื่อหนีระดับน้ำขึ้นน้ำลง

คุณคุณธำรงค์ดีอธิบายว่า การก่อสร้างอาคารในร้านอาหารแห่งนี้หลีกเลี่ยงการตัดต้นไม้ที่ขึ้นอยู่ในพื้นที่ ทำให้บรรยากาศโดยทั่วไปของร้านเต็มไปด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่ คุณธำรงค์ดีทำการปลูกต้นไม้เสริมเพิ่มเติม ดังนั้นหากเปรียบเทียบกับพื้นที่ชายหาดโดยรอบของชุมชน พบว่าพื้นที่ของร้านครัวลันตาใหญ่นั้นมีต้นไม้มากกว่าพื้นที่อื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด อากาศโดยรอบของร้านเย็นสบาย มีเสียงนกร้องตลอดเวลา

วัตถุดิบที่นำมาใช้ประกอบอาหารส่วนใหญ่จะจัดซื้อจากผู้ประกอบการในพื้นที่ อย่างเช่นอาหารทะเลจะรับซื้อชาวประมงในท้องถิ่น ซึ่งมีทั้งที่ชาวประมงนำมาขายที่ร้านและต้องไปซื้อที่แพปลาในตลาดศาลาด่าน ส่วนผัก ผลไม้ รับจากชาวบ้านที่ปลูกในพื้นที่แล้วนำมาขาย และมีบางชนิดมาจากนอกพื้นที่ซึ่งมักเป็นวัตถุดิบที่ไม่สามารถหาหรือปลูกภายในเกาะลันตาได้ เช่น ผัก ที่มีแม่ค้าไปรับมาจากตลาดหัวอิฐ จังหวัดนครศรีธรรมราช หรือ บางชนิดก็นำมาจากจังหวัดราชบุรี คุณธำรงค์ดีซึ่งเป็นเจ้าของร้านบอกว่าจะพยายามหาซื้อวัตถุดิบจากในท้องถิ่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อเป็นการช่วยเหลือชาวบ้านในท้องถิ่นให้มีรายได้และเป็นการประหยัดพลังงานที่ใช้ในการขนส่งสินค้าด้วย

ภาพที่ 4.51 บรรยากาศความร่มรื่นของต้นไม้ในร้านครัวลันตาใหญ่

การกำจัดน้ำเสียของร้านครัวลันตาใช้วิธีการที่ง่าย กล่าวคือ ทำเพียงการกรองเศษอาหาร แล้วปล่อยน้ำลงไปยังถังบำบัด แล้วปล่อยน้ำที่ออกจากถังบำบัดทิ้งไปในดินเลน เวลานั้นน้ำทะเลขึ้นก็จะพัดเอาน้ำทั้งหมดที่ทางร้านปล่อยลงไปด้วย จากการสังเกตพบว่า บางพื้นที่ของร้านมีน้ำขังเป็นสีดำ ซึ่งน่าจะเกิดจากน้ำที่ปล่อยลงมาจากครัวผสมกับดินเลนทำให้เกิดเป็นสีดำ แต่น้ำสีดำดังกล่าวมีปริมาณไม่มากนัก ทางร้านครัวลันตาใหญ่เคยได้รับมอบถังดักไขมันและถังบำบัดจากหน่วยงานราชการ แต่คุณธำรงค์ดีแจ้งว่าใช้ได้ไม่นานนักถังดักไขมันก็ชำรุด ไม่สามารถใช้งานได้อีกเลยยกเลิกการใช้ คงเหลือแต่ถังบำบัดที่ยังสามารถใช้ได้ ทางร้านมีรายจ่ายค่าน้ำประปาเดือนละประมาณ 1,000 บาท

ในการกำจัดขยะหรือของเสียต่าง ๆ ร้านครัวลันตาได้คัดแยกขยะที่ขายได้ เช่น ขวดน้ำพลาสติก เพื่อขายให้กับร้านรับซื้อของเก่าที่มารับซื้อถึงร้าน ขวดพลาสติกชนิดที่ขายไม่ได้จะรวบรวมพร้อมกับขยะอื่น ๆ จะรวบรวมใส่ถุงดำและนำไปวางข้างถังขยะบริเวณหน้าร้านเพื่อให้รถเก็บขยะของเทศบาลตำบลเกาะลันตาใหญ่มาเก็บ โดยเสียค่าเก็บขยะให้เทศบาลเดือนละ 15 บาท ส่วนขวดแก้วจะรวบรวมแล้วนำไปทิ้งที่บ่อขยะเองเนื่องจากมีปริมาณที่เยอะ ส่วนเศษอาหารจะใส่ถังเก็บไว้ให้กับชาวบ้านที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่

จากการสังเกตการใช้ไฟฟ้าของร้านครัวลันตาใหญ่ พบว่าทางร้านยังใช้หลอดไฟธรรมดาในการให้แสงสว่าง และมีแผนที่จะเปลี่ยนเป็นหลอด LED ในอนาคต ในร้านอาหารไม่มีการใช้เครื่องปรับอากาศ ค่าไฟฟ้าของทางร้านในช่วง High Season ประมาณเดือนละ 6,000 บาท ส่วนช่วง Low Season ประมาณเดือนละ 4,500 บาท

4.1.2.20 ร้านลานตาซีฟู้ด

ร้านลานตาซีฟู้ด เป็นร้านขายอาหารทะเลที่มีชื่อเสียงร้านหนึ่งบนเกาะลันตา ตั้งอยู่ริมทะเลที่ตลาดศาลาด่าน อำเภอเกาะลันตา จ.กระบี่ ร้านได้ดำเนินธุรกิจภายใต้แนวทางธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวดังนี้

ด้านการจัดการขยะ ร้านจะแบ่งขยะออกเป็น3 ประเภท ได้แก่ ขยะแห้ง ขยะเศษอาหาร และขยะประเภทขวด โดยในการกำจัดขยะแห้งและขยะเศษอาหารนั้น พนักงานของร้านจะทิ้งลงถังที่เตรียมไว้ โดยแยกถังขยะแห้งและถังขยะเศษอาหารออกจากกัน หลังจากร้านปิดในแต่ละวัน ก็จะรวบรวมใส่ถุงดำไปวางหน้าร้านเพื่อรอรถขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลศาลาด่านมาเก็บตั้งแต่วันที่สองของทุกวัน สำหรับขยะประเภทขวด ทั้งขวดพลาสติกและขวดแก้ว เช่น ขวดเปียร์ ร้านจะเก็บรวบรวมไว้แล้วนำไปขาย

ด้านการจัดการน้ำเสีย โดยเฉพาะน้ำล้างจานและภาชนะต่างๆ ทางร้านจะใช้ตะแกรงกรองเศษอาหารก่อนปล่อยน้ำเสียลงท่อระบายน้ำของเทศบาล ทั้งนี้ทางร้านเคยได้นำเสนอความคิดเห็นไปยังภาครัฐให้มีการวางแผนจัดทำบ่อบำบัดน้ำเสียรวม โดยให้ร้านอาหารและที่อยู่อาศัยในบริเวณตำบลศาลาด่านปล่อยน้ำเสียจากร้านหรือที่อยู่อาศัยของตน ลงท่อซึ่งต่อไปสู่บ่อบำบัดน้ำเสียรวมเพื่อบำบัดอย่างถูกวิธี ซึ่งจะทำให้คุณภาพของน้ำหลังบำบัดดีกว่าการให้แต่ละร้าน/บ้าน ไปดำเนินการจัดการน้ำเสียกันเองตามที่ตนเองเข้าใจ

ภาพที่ 56 ขวดที่คัดแยกแล้วใส่ลังไว้ขาย

ด้านการจัดการด้านพลังงานไฟฟ้าและแสงสว่าง เนื่องจากทางร้านออกแบบพื้นที่ในร้านเป็นแบบเปิดโล่งคล้ายนอกชานบ้านขนาดใหญ่ ทำให้อากาศถ่ายเทสะดวก ลมพัดผ่านตลอดเวลา แสงสว่างเข้าถึงอย่างเพียงพอ จึงไม่จำเป็นต้องติดตั้งเครื่องปรับอากาศและหลอดไฟฟ้าจำนวนมาก ซึ่งจะทำให้

สิ้นเปลืองพลังงาน โดยขณะนี้ร้านฯได้ปรับเปลี่ยนมาใช้หลอดไฟ LED แทนหลอดไฟแบบเดิม กล่าวคือเมื่อมีหลอดไฟเดิมเสียก็จะทยอยเปลี่ยนเป็นหลอด LED แทนจนกว่าจะครบทุกดวง

ด้านการจัดซื้อวัตถุดิบในการประกอบอาหาร ทางร้านจะจัดซื้อผักจากผู้ค้าในท้องถิ่น ส่วนอาหารทะเลจะซื้อจากผู้ค้าในท้องถิ่นเช่นเดียวกัน ในขณะเดียวกันทางร้านก็มีเรือออกไปหาปลาและสัตว์ทะเลอื่นเองด้วยส่วนหนึ่ง ทำให้ได้อาหารทะเลที่สด และมีคุณภาพดี น่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตามหากบางฤดูกาลไม่สามารถหาสัตว์ทะเลจากในพื้นที่ได้ ก็จะต้องจัดซื้อจากนอกพื้นที่มาทดแทน

ด้านการจ้างงานและการช่วยเหลือชุมชน ทางร้านมีนโยบายรับพนักงานจากคนด้อยโอกาสทางสังคมเข้ามาเป็นพนักงานในร้าน โดยเฉพาะชาวอูรักลาโว้ย หรืออูรังลาโว้ย (Orang Laut) ซึ่งเป็นชาวเลที่มีเกาะลันตาใหญ่เป็นถิ่นฐานดั้งเดิม มีประชากรประมาณร้อยละ 20 ของประชากรในตำบลศาลาด่าน เพื่อสร้างรายได้ สร้างโอกาสให้แก่คนกลุ่มนี้ ทางร้านจะสนับสนุนทางการศึกษาให้แก่พนักงานในร้านทุกคน และทางร้านจะไม่จ้างคนนอกพื้นที่หรือคนต่างชาติเข้ามาทำงานในร้าน

4.1.2.21 ร้าน Samesame but Difference

ร้าน Samesame but Difference บริหารงานโดยคุณอมฤต ศิริพรจุฑากุล หรือโกเลี้ยง เจ้าของเดียวกันกับร้านอาหารเรือนไม้ ร้าน Samesame but Difference ก่อตั้งมา 17 ปีแล้ว ร้าน Samesame but Difference มีความแตกต่างกับร้านเรือนไม้ในแง่ของรูปแบบการให้บริการที่เน้นอาหารตะวันตก ลักษณะการตกแต่งร้านของร้าน Samesame but Difference จะเน้นไปที่การใช้วัสดุธรรมชาติ ไม้เก่า ไม้ใช้แล้ว ไม้ลอยทะเล ผสานกับไม้ไผ่ยักษ์ ซึ่งทางคุณอมฤต ได้สั่งมาจากทางภาคเหนือ

เนื่องจากสภาพของพื้นที่ที่ไม่สม่ำเสมอ ทำให้คุณอมฤตออกแบบร้านโดยการทำทางเดินไม้ไผ่มาตั้งแต่ทางเข้าร้านริมถนน ทางเดินไม้ไผ่จะนำลูกค้าเดินผ่านแนวต้นไม้ใหญ่ที่ขึ้นอยู่เดิมตามธรรมชาติ ก่อนที่จะถึงตัวร้านอาหารซึ่งตั้งอยู่ริมชายหาดปากกันเตียง ซึ่งเป็นหาดทรายที่มีแนวทรายยาวสวยงาม เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายของร้านคือกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ชอบธรรมชาติ สำหรับผู้ประกอบการอย่างเช่นคุณอมฤต ถือได้ว่าเป็นผู้ที่ให้ความสนใจกับแนวคิดธุรกิจสีเขียวมากกว่า 20 ปีแล้ว

พื้นที่หลักสำหรับรับประทานอาหารของลูกค้าจะเป็นร้านแบบเปิดโล่ง มีหลังคาไม้ไผ่สานทำเป็นโดม โต๊ะทานอาหารตั้งอยู่บนพื้นทราย ไม่ลาดพื้นหรือปูกระเบื้อง นอกจากนี้ลูกค้ายังสามารถเลือกนั่งในเพิงที่ทำขึ้นง่ายจากโดยการนำทางมะพร้าวมาผูกเป็นหลังคาพอกันแดดได้

ภาพที่ 4.53 บรรยากาศร้าน Samesame but Difference

ร้าน Samesame but Difference มีพื้นที่ประมาณ 2 ไร่เศษ พื้นที่ดั้งเดิมมีลักษณะเป็นเนินเขา มีต้นไม้ดั้งเดิมอยู่หลายชนิด อย่างเช่น หูกวาง ต้นบอนป่า เป็นต้น คุณอมฤต เจ้าของร้านพยายามอนุรักษ์ต้นไม้เหล่านั้นเอาไว้ ชัด รวมถึงการปลูกต้นไม้ชนิดอื่น ๆ เพิ่ม อย่างเช่น เตยทะเล เป็นต้น ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มบรรยากาศและความร่มรื่นให้กับร้าน อย่างไรก็ตามในช่วงหลังต้นไม้ในพื้นที่ของร้านหลายต้นได้ทยอยตายลง ซึ่งไม่เพียงแต่ต้นไม้ในพื้นที่ของร้านเท่านั้น แต่ต้นไม้อื่น ๆ ที่อยู่ใต้อาณาบริเวณใกล้เคียงกันก็ทยอยตายด้วย คุณอมฤตยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด

การจัดการขยะของร้าน ร้านได้คัดแยกขยะออกเป็นประเภทต่าง ๆ คือ ขยะที่ขายได้ ประกอบไปด้วย ขยะประเภทพลาสติก ขวดน้ำ ขวดน้ำยาล้างจาน กระดาษลัง รวมถึงน้ำมันใช้แล้ว จะทำการรวบรวมไว้ในพื้นที่หลังร้าน ขยะประเภทนี้จะขายให้กับพ่อค้าที่มารับซื้อถึงร้าน น้ำมันใช้แล้วสามารถขายได้ปีละประมาณ 200 บาท น้ำมันใช้แล้วบางส่วน ได้นำมากรองแล้วใช้ใส่ตะเกียง ใช้ส่องแสงสว่างตามทางเดินในตอนกลางคืน ขยะเปียกจำพวกเศษอาหาร เปลือกผลไม้ รวบรวมเอาไว้ให้ชาวบ้านที่มาขอไปทำเป็นอาหารสัตว์ ขยะบางส่วนที่ย่อยสลายได้ง่ายแต่ไม่สามารถนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์ได้ จะทำการกลบฝังในพื้นที่ของร้าน ก่อนฝังได้ทำการราดน้ำ EM เพื่อช่วยให้การย่อยสลายได้รวดเร็วขึ้น สำหรับ EM นั้น คุณอมฤต ได้นำมาจากร้านเรือนไม้ ไม่ได้ทำการหมักที่ร้าน Samesame but Difference ส่วนขยะที่ไม่สามารถจัดการใด ๆ ตามข้างต้นได้แล้ว จะรวบรวมใส่ถุงดำ นำไปวางไว้ที่ข้างถนนด้านหน้าร้าน เพื่อให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลมาเก็บต่อไป ทั้งนี้เงินรายได้จากการขายขยะทั้งหมดคุณอมฤตมอบให้เป็นสวัสดิการของพนักงาน

สำหรับน้ำเสียที่เกิดขึ้น ร้าน Samesame but Difference มีวิธีการจัดการคือ มีการจัดทำระบบบำบัดน้ำเสียของร้านได้โดยใช้พื้นที่หลังห้องครัว หลังจากน้ำผ่านการกรองเศษอาหารต่าง ๆ แล้วจะเข้าสู่ถังดักไขมัน หลังจากนั้นจะไหลเข้าถึงบำบัดน้ำเสีย (Septic) ที่มีระบบเติมอากาศ

ในตัวและผสมกับ EM เมื่อน้ำเสียผ่านระบบนี้แล้วจะนำมาผสมกับน้ำดีที่ดูตมจากบ่อน้ำใกล้ ๆ กัน แล้วนำไปรดน้ำต้นไม้ในพื้นที่ของร้าน โดยไม่ต้องปล่อยน้ำลงสู่ทางน้ำสาธารณะ และเพื่อลดความสารเคมีที่จะปนไปกับน้ำเสีย ทางร้านจึงใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจาก EM ในการล้างจานหรือทำความสะอาดพื้นที่

ในการบริการลูกค้า ทางร้านจะใช้ฝักน้อยชนิด เพื่อหลีกเลี่ยงสารเคมีตกค้าง ส่วนใหญ่จะเป็นฝักพื้นบ้าน เช่น ฝักบัว ขมิ้นขาว ยอดมะม่วงหิมพานต์ ยอดมันปู ฝักเหมียง ฝักหวาน ฝักกูด เป็นต้น วัตถุดิบส่วนใหญ่จะจัดซื้อจากชาวบ้านในพื้นที่ และทางร้านไม่จำเป็นต้องใช้ผ้าปูโต๊ะ แต่วางอาหารบนโต๊ะไม้เลย เป็นการประหยัดน้ำ ประหยัดพลังงาน และลดการใช้สารเคมีในตัว

ภาพที่ 4.54 ถังดักไขมันของร้าน Samesame but Difference

ภาพที่ 4.55 จุดที่นำน้ำดีผสมกับน้ำที่ผ่านการบำบัดเพื่อนำมารดน้ำต้นไม้

สำหรับการใช้พลังงานไฟฟ้าของร้าน Samesame but Difference นั้น อุปกรณ์ที่ใช้ไฟเยอะคือตู้แช่แข็ง ซึ่งทางร้านมีตู้แช่แข็ง 7 - 8 ตัว ทางคุณอมฤตมีโครงการจะติดตั้งแผง Solar Cell เพื่อผลิตไฟฟ้านำมาใช้ในร้านตอนกลางวัน

นอกจากนี้ ทางร้านยังคำนึงถึงความรู้สึกของชาวบ้านในชุมชนที่ตั้งของร้าน กล่าวคือ ชุมชนดังกล่าวมีชาวมุสลิมอาศัยเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เมนูของร้านจะไม่มีรายการอาหารที่ทำจากหมู

ภาพที่ 4.56 โต๊ะรับประทานอาหารที่ไม่ปูผ้า

ภาพที่ 4.57 ความสะอาดของชายหาดหน้าร้าน

ร้าน Samesame but Difference มีพนักงานทั้งหมด 16 คน พนักงานส่วนใหญ่ของร้านเป็นพนักงานในท้องถิ่น ในช่วงหน้า Low Season ของการท่องเที่ยว พนักงานบางส่วนจะหยุดงานไป โดยที่ทางร้านยังจ่ายเงินเดือนให้ครึ่งหนึ่ง ซึ่งนโยบายของร้าน Samesame but Difference ในด้านการจัดการพนักงานนี้ไม่เหมือนกับร้านเรือนไม้ เนื่องจากร้านเรือนไม้มียอดขายที่ดีทั้งปี ไม่มีช่วง High Season หรือ Low Season ในแต่วันหากมีเวลาว่างจากการบริหารลูกค้า พนักงานของร้านจะช่วยกันดูแล ทำความสะอาดและเก็บขยะที่ชายหาดบริเวณหน้าร้าน เพื่อให้ชายหาดดูสะอาดเหมาะกับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวต่อไป

4.1.3 การเก็บข้อมูลโดยการเสวนาประชุมกลุ่มย่อย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดเสวนาประชุมกลุ่มย่อยเพื่อรวบรวมข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียกับการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งมีผลสรุปการประชุมกลุ่มย่อยดังนี้

4.1.3.1. การเสวนาประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ 1 การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้จัดขึ้นที่โรงแรมกระบี่เมอริทัม อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ.2558 เวลา 9.30 - 16.00

การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้มีกลุ่มผู้ประกอบการ ผู้บริหาร หรือ พนักงานกลุ่มธุรกิจโรงแรมที่พัก ร้านอาหาร และธุรกิจนำเที่ยว ของจังหวัดกระบี่เข้าร่วมงาน และร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งผลการประชุมกลุ่มย่อย ได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

1) ผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยส่วนใหญ่มีการรับรู้ รับทราบถึงแนวคิดธุรกิจสีเขียวค่อนข้างดีอยู่แล้ว สังเกตได้จากการที่ในตอนเริ่มต้นประชุมกลุ่ม ผู้นำประชุมกลุ่มย่อยได้พูดถึงธุรกิจสีเขียวในเบื้องต้น โดยไม่ได้อธิบายอะไรมากนัก ผลปรากฏว่าผู้เข้าร่วมประชุมสามารถที่จะอธิบาย บอกกล่าวถึงการดำเนินการกิจกรรมสีเขียวของธุรกิจของตนเองได้อย่างมั่นใจ ถูกต้อง ต่อเนื่อง และสามารถอธิบายสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวในจังหวัดกระบี่ได้เป็นอย่างดี

2) ตัวแทนจากหอการค้าจังหวัดกระบี่ ได้แจ้งว่าจังหวัดกระบี่ ได้จัดให้มีการประกวด Best of Krabi ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ 6 อุตสาหกรรม คือ โรงแรม ร้านอาหาร บริษัทนำเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก และธุรกิจสปา โดยได้มีการนำเอาการทำกิจกรรมการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาให้รางวัลด้วย

3) กลุ่มธุรกิจโรงแรม/ที่พัก ได้มีการทำกิจกรรมสีเขียวกันเป็นส่วนใหญ่แล้ว โดยส่วนใหญ่จะทำกันเพราะถือว่าเป็นการช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของธุรกิจ และเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงแรมให้ดีขึ้น โดยกิจกรรมสีเขียวที่กลุ่มธุรกิจโรงแรม/ที่พักได้เริ่มทำไว้แล้วประกอบด้วย

3.1) การเปลี่ยนไปใช้หลอดไฟฟ้าแบบ LED โดยทางโรงแรมเห็นว่า หลอด LED จะช่วยประหยัดค่าไฟฟ้าได้มาก ถึงแม้ว่าการลงทุนเริ่มต้นจะสูง เนื่องจากราคาหลอดไฟ

LED สูงกว่าหลอดไฟธรรมดา ผู้ประกอบการบางรายใช้วิธีทยอยเปลี่ยนหลอดไฟฟ้าเป็นช่วง ๆ ซึ่งจะช่วยลดภาระการลงทุน ทำให้ไม่ต้องลงทุนเป็นเงินจำนวนมากในคราวเดียว นอกจากการเปลี่ยนหลอดไฟเป็นหลอด LED จะช่วยประหยัดค่าไฟฟ้าจากการให้แสงสว่างโดยตรงแล้ว ยังช่วยประหยัดค่าไฟฟ้าจากการใช้เครื่องปรับอากาศด้วย เนื่องจากหลอด LED มีคุณสมบัติที่ดีกว่าหลอดไฟฟ้าทั่วไป คือ ไม่เปลืองความร้อนออกมาจากหลอด ทำให้ห้องพักมีอุณหภูมิที่เย็นกว่าปกติ ทำให้เครื่องปรับอากาศไม่ต้องทำงานหนัก ค่าไฟฟ้าจากการใช้เครื่องปรับอากาศจึงลดลงตามไปด้วย

3.2) การแยกขยะ ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวที่เข้าร่วมประชุมทั้งหมดได้ทำการแยกขยะก่อนที่จะทิ้ง โดยขยะที่ยังใช้ประโยชน์ได้จะถูกนำไปใช้ต่อ เช่น ในบางโรงแรม/ที่พักขยะสดจะถูกนำไปหมักเป็นปุ๋ยชีวภาพ หรือนำเป็นอาหารไส้เดือนในการผลิตปุ๋ยจากมูลไส้เดือน พลาสติกจะถูกแยกนำไปขายเป็นรายได้ บางโรงแรม/ที่พักที่มีการแยกขยะอย่างเข้มข้นแม้แต่เข็มของที่เย็บกระดาดก็ยังถูกแยกเป็นขยะที่นำไปขายได้

3.3) การจัดการน้ำเสีย ธุรกิจโรงแรม/ที่พักที่เข้าร่วมประชุมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการน้ำ โดยแต่ละสถานประกอบการจะมีถังดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสีย และทำการบำบัดน้ำก่อนที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำตามธรรมชาติ ในบางโรงแรม/ที่พักได้มีการบำบัดน้ำเสียที่มาจากลำธารที่ผ่านมาในสถานประกอบการซึ่งไม่ใช่ น้ำเสียที่เกิดจากสถานประกอบการของตนเองก่อนที่จะปล่อยผ่านออกไป บางพื้นที่ได้มีการนำน้ำ EM มาใส่ในคูน้ำ/ลำธารธรรมชาติ เพื่อช่วยบำบัดน้ำเสีย อย่างไรก็ตามทุกสถานประกอบการที่เข้าร่วมเสวนาไม่มีการนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ซ้ำ

3.4) การทำน้ำ EM เพื่อใช้ในการทำความสะอาดพื้นที่ต่าง ๆ ของสถานประกอบการ/ที่พัก เช่น น้ำยาล้างจาน ล้างแก้ว น้ำยาล้างห้องน้ำ น้ำยาถูพื้น เป็นต้น ซึ่งผู้ประกอบการพบว่าการใช้น้ำ EM ทำความสะอาดนอกจากจะมีกลิ่นหอมแล้ว ยังช่วยในการป้องกันไม่ให้ห้องน้ำหรือระบบระบายน้ำอุดตัน เนื่องจากน้ำ EM มีจุลินทรีย์ที่ช่วยย่อยสลาย ทำให้สามารถย่อยสลายสารอินทรีย์ที่ติดอยู่ในระบบระบายน้ำได้ แต่หากใช้น้ำยาที่เป็นสารเคมี น้ำยาเหล่านั้นจะไปทำลายจุลินทรีย์ที่ช่วยย่อยสลาย ทำให้การย่อยสลายได้ช้าลง เกิดการอุดตันได้ หากสถานประกอบการต้องการเพิ่มจุลินทรีย์ ก็ต้องซื้อจุลินทรีย์มาเติมในระบบบำบัด ซึ่งเกิดเป็นภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ น้ำยาเคมีประเภทน้ำยาล้างห้องน้ำยังทำลายยาแนวกระเบื้องห้องน้ำให้หลุดล่อนทำให้ห้องน้ำรั่วซึม จะต้องใช้ช่างมาซ่อมแซมซึ่งทำให้เกิดค่าใช้จ่ายตามมา

3.5) การป้องกันเสียง บางโรงแรมที่อยู่ในพื้นที่ชุมชน และมีสถานประกอบการประเภทร้านเหล้า สถานที่เต้นรำ ฯลฯ ได้มีการป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอกเข้ามาในห้องพัก โดยการใช้กระจกป้องกันเสียง หรือ บางโรงแรมได้ทำระบบประตู 2 ชั้น รวมทั้งมีการปลูกแนวต้นไม้เพื่อช่วยลดเสียง

3.6) กลุ่มธุรกิจโรงแรม/ที่พักเห็นว่า การทำกิจกรรมสีเขียวนั้น ไม่ได้เป็นการเพิ่มภาระให้กับพนักงานหรือเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการเลย ในทางตรงกันข้ามกลับเป็นจุดขายให้กับธุรกิจ โดยสามารถดึงดูดลูกค้าที่มีแนวคิดหรือความชอบเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้เข้ามาใช้บริการได้ และการทำกิจกรรมสีเขียวยังช่วยให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ เช่นค่าไฟฟ้า ค่ากำจัดขยะ ได้อีกด้วย

4) กลุ่มธุรกิจร้านอาหาร จังหวัดกระบี่มีร้านอาหารที่ได้มาตรฐานและเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอยู่หลายร้าน ซึ่งร้านอาหารที่เข้าร่วมในการประชุมกลุ่มย่อยในครั้งนี้ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทำธุรกิจสีเขียวไว้ดังนี้

4.1) ธุรกิจร้านอาหารรับทราบและตระหนักดีถึงการทำธุรกิจสีเขียวว่ามีผลดีต่อทั้งธุรกิจและผู้บริโภค

4.2) กิจกรรมสีเขียวที่ร้านอาหารทำอยู่ในปัจจุบัน ประกอบด้วย

4.2.1) การเปลี่ยนหลอดไฟเป็นหลอด LED ซึ่งธุรกิจร้านอาหารก็มีแนวคิดเหมือนธุรกิจโรงแรม/ที่พักที่เห็นว่าการใช้หลอดไฟ LED จะช่วยประหยัดพลังงานไฟฟ้า ช่วยลดค่าใช้จ่ายได้

4.2.2) ธุรกิจร้านอาหารมีการปลูกผักปลอดสารพิษไว้ใช้เป็นวัตถุดิบในการประกอบอาหาร หรือเสิร์ฟให้กับผู้ให้บริการ บางส่วนได้ซื้อผักปลอดสารพิษจากฟาร์มโดยตรงหรือจากแหล่งจำหน่ายที่เชื่อถือได้มาใช้เป็นวัตถุดิบในร้าน

4.2.3) สำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย ธุรกิจร้านอาหารส่วนได้มีการติดตั้งถังดักไขมันไว้ก่อนที่จะปล่อยน้ำเสียลงสู่ธรรมชาติ

4.2.4) ธุรกิจร้านอาหารที่ร่วมประชุมกลุ่มย่อย เห็นว่าการทำกิจกรรมสีเขียวเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายบางส่วนให้กับธุรกิจ และธุรกิจไม่ได้ผลักระยะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไปสู่ผู้ให้บริการ

5) กลุ่มธุรกิจนำเที่ยว ที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อย เห็นด้วยกับการทำธุรกิจสีเขียว โดยในหลายกิจกรรมของการนำเที่ยว ทางกลุ่มธุรกิจได้ผลักดันให้มีการทำกิจกรรมสีเขียวควบคู่กันไปด้วย

5.1) ในกิจกรรมการนำเที่ยว ทางกลุ่มธุรกิจนำเที่ยวเห็นว่า กิจกรรมการดำน้ำจะเป็นกิจกรรมที่มีการรบกวนสัตว์น้ำ ปะการังและส่งผลกระทบต่อธรรมชาติมาก ดังนั้นจึงต้องรณรงค์ให้กลุ่มธุรกิจนำเที่ยวที่เน้นกิจกรรมดำน้ำตระหนักถึงการทำธุรกิจสีเขียวมากเป็นพิเศษ

5.2) การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ มีกิจกรรมนำเที่ยวตามหมู่เกาะซึ่งต้องใช้การเดินทางด้วยเรือ บางครั้งเป็นเรือหางยาว ซึ่งจะมีปัญหาเรื่องเสียงเครื่องยนต์ของเรือที่มีระดับเสียงดังมาก จึงควรรณรงค์ให้กลุ่มเรือหางยาวนี้ลดเสียงเครื่องยนต์ลงเพราะเป็นการรบกวนนักท่องเที่ยว หากเป็นไปได้ในอนาคตควรจะใช้เครื่องยนต์ไฟฟ้าที่ใช้พลังงานแสงอาทิตย์เป็นหลัก แต่

ปัจจุบันเทคโนโลยีนี้ยังไม่ดีพอที่จะใช้กับเรือ เนื่องจากเรือต้องเผชิญกับคลื่นลม หากเครื่องยนต์ไม่มีกำลังมากพอจะทำให้เรือล่ม เป็นอันตรายกับนักท่องเที่ยวได้

ภาพที่ 4.59 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

ภาพที่ 4.60 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

5.3) ในบางชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้มีการเริ่มรณรงค์ในการลดขยะที่อาจส่งผลทำให้เกิดภาวะโลกร้อน เช่น กล่องโฟม ต่าง ๆ ให้หันมาใช้วัสดุที่มาจากธรรมชาติหรือสามารถย่อยสลายในธรรมชาติได้ เช่น ชุมชนบ้านถ้ำเสือ

5.4) กลุ่มธุรกิจนำเที่ยวบางรายที่ตระหนักและให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาก ๆ ได้เริ่มปรับกิจกรรมการนำเที่ยวของตนเอง เช่น การใช้ปั่นโตใส่อาหารแทนการใช้กล่องโฟม หรือ เครื่องดื่มที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องดื่มที่ใช้กระป๋อง เพื่อที่จะสามารถนำกระป๋องเปล่าไปแยกขายได้

5.5) ธุรกิจนำเที่ยวที่เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยเห็นว่า หากธุรกิจมีภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นจากการทำกิจกรรมสีเขียว ก็ควรผลักระยะนี้ไปยังผู้ใช้บริการ ซึ่งแนวคิดนี้จะแตกต่างจากผู้เข้าร่วมประชุมกลุ่มย่อยที่มาจากธุรกิจโรงแรม/ที่พักและธุรกิจร้านอาหารที่เห็นว่าการทำกิจกรรมสีเขียวจะช่วยลดค่าใช้จ่ายของธุรกิจและไม่ผลักระยะต้นทุนที่เกิดขึ้นไปยังผู้ใช้บริการ

4.1.3.2. การเสวนาประชุมกลุ่มย่อยครั้งที่ 2 การประชุมกลุ่มย่อยครั้งนี้จัดขึ้นที่ร้านอาหารเรือนไม้ อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ.2558 เวลา 18.00 – 21.00 น.

เสวนาครั้งนี้มีผู้ร่วมเสวนา ประกอบด้วยผู้บริหารของสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ตัวแทนจากหอการค้าจังหวัดกระบี่ นักธุรกิจการท่องเที่ยวรุ่นเยาว์ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการโรงแรมและการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่

การเสวนาครั้งนี้เน้นการพูดคุยไปในเชิงนโยบายการจัดการท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่ โดย ผศ.ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ ในฐานะผู้อำนวยการงานแผนวิจัย ได้พูดคุยชี้แจงการทำวิจัยครั้งนี้ รวมถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ และการขอความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการทำการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ให้เป็นท่องเที่ยวสีเขียว ซึ่งผู้เข้าร่วมเสวนาต่างเห็นด้วยในแนวคิดและพร้อมให้การสนับสนุน

ประธานหอการค้าจังหวัดกระบี่ต้องการให้งานวิจัยเรื่องการท่องเที่ยวสีเขียวจังหวัดกระบี่เสร็จสมบูรณ์โดยเร็ว เนื่องจากทางหอการค้าจังหวัดกระบี่เห็นว่ามีประโยชน์ต่อการทำธุรกิจในกระบี่ และจะช่วยให้ธุรกิจเดิมและธุรกิจที่จะเกิดขึ้นใหม่สามารถวางแผนในการทำธุรกิจสีเขียวได้ล่วงหน้า

นายกสมาคมโรงแรมกระบี่เห็นว่าการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเป็นสิ่งที่ดี สมาคมได้ส่งเสริมให้สมาชิกปลูกต้นไม้ในพื้นที่ต่าง ๆ โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะปลูกไม่น้อยกว่า 100,000 ต้นต่อปี ทางสมาคมโรงแรมกระบียังมีนโยบายให้โรงแรมที่เป็นสมาชิกของสมาคมได้ลงมือทำธุรกิจสีเขียว เช่นการจัดซื้อวัตถุดิบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในโรงแรม หากสามารถจัดซื้อในพื้นที่ได้จะเป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งลง อย่างไรก็ตามประเด็นนี้ยังมีปัญหาบางประการ

อยู่ กล่าวคือ ราคาสินค้าในท้องถิ่นสูงมาก อาจเนื่องจากไม่ได้เป็นแหล่งผลิตโดยตรง เช่น ผักบางชนิด หากซื้อจากจังหวัดราชบุรี สามารถหาซื้อได้ในราคากิโลกรัมละ 20 บาท แต่หากซื้อหาซื้อในจังหวัด กระบี่อาจมีราคาสูงถึงกิโลกรัมละ 50 บาท ซึ่งปัญหานี้สามารถแก้ไขได้หากในพื้นที่จังหวัดกระบี่มี แหล่งผลิตที่มีคุณภาพมากพอ

ภาพที่ 4.61 การประชุมกลุ่มย่อยผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังมีปัญหาในวัสดุบางอย่างที่ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมซื้อมาเพื่อช่วยในการ ประหยัดพลังงาน เช่น ระบบผลิตไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ พัดลมระบายอากาศที่ติดตั้งบนหลังคา ไม่ สามารถทำงานได้อย่างที่มีการโฆษณา ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการอาจต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าจำนวน เงินที่สามารถประหยัดได้

4.2 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

ในการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)

1. ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวกลุ่มแกนนำมีจิตสำนึกสาธารณะสูง ไม่มองแต่การแข่งขันเพื่อให้อยู่รอดทางธุรกิจอย่างเดียว ผู้ประกอบการเหล่านี้ต่างคำนึงถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อม และกังวลว่าทรัพยากรการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่จะถูกทำลายหรือสูญหายไป ดังนั้น ผู้ประกอบการกลุ่มนี้จึงมีความพยายามในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านวิธีการต่าง ๆ การดำเนินธุรกิจสีเขียวก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ผู้ประกอบการกลุ่มนี้เลือกให้ความสำคัญและทำการศึกษา ดังเห็นได้จากบทสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมหลายรายอย่างเช่น พิชลาภูนา ที่นำน้ำในลำห้วยบางส่วนขึ้นมาทำการปรับปรุงคุณภาพ ก่อนทำการปล่อยกลับลงลำห้วยอีกครั้ง หรือ โรงแรมอ่าวนางวิลลารีสอร์ทและพระนางอินน์ ที่ให้พนักงานนำ EM Ball ไปหย่อนในลำห้วยและคุน้ำสาธารณะ สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงจิตสำนึกในการอนุรักษ์ของผู้ประกอบการและพนักงาน รวมถึงผู้ประกอบการรายใหญ่หลายท่านที่เริ่มบุกเบิกในกิจกรรมการอนุรักษ์มาตั้งแต่ต้น เช่น เจ้าของและผู้บริหารอ่าวนางวิลลารีสอร์ทที่ได้ริเริ่มดำเนินโครงการต่างๆ ในการรณรงค์รักษาสิ่งแวดล้อมบริเวณชายหาดอ่าวนางเป็นต้น ธุรกิจท่องเที่ยวบางแห่งตระหนักดีว่าใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีในพื้นที่ของตนเองเป็นจุดขายดึงดูดนักท่องเที่ยวและอนุรักษ์ไว้อย่างเต็มที่ เช่น โรงแรมรายาวดี เป็นต้น

2. ผู้ประกอบการในจังหวัดกระบี่ได้รวมตัวกันเป็นกลุ่ม สมาคม หรือชมรม ทำให้ง่ายต่อการสื่อสารระหว่างธุรกิจด้วยกัน ทั้งนี้ทั้งสมาคมที่เป็นแบบรวมทุกธุรกิจท่องเที่ยว เช่น สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ ที่มีสมาชิกหลากหลายธุรกิจ นับตั้งแต่บริษัททัวร์ ร้านอาหาร โรงแรม ผู้ประกอบการขนส่ง เป็นต้น หรือสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ ที่เป็นการรวมกลุ่มกันเฉพาะโรงแรม นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานที่รวมตัวกันในรูปแบบอื่น ๆ อีกเช่น สมาคมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ เป็นต้น หน่วยงานภาคเอกชนเหล่านี้มีการพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้และข่าวสารระหว่างสมาชิกกันเป็นประจำ รวมถึงการผลักดันโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจสีเขียว เช่น โครงการ Green Hotel ของสมาคมโรงแรมกระบี่ ที่เริ่มดำเนินการมาได้ระยะหนึ่งแล้ว โครงการนี้เป็นโครงการที่เน้นความร่วมมือในการทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของสมาชิกในสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ หากสมาชิกปฏิบัติแล้วมีประสบปัญหาอย่างไรมาประชุมปรึกษาหารือกัน ดังนั้น หากต้องการขับเคลื่อนแนวคิดใดแนวคิดหนึ่งในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว การขับเคลื่อนผ่านสมาคมหรือชมรมเหล่านี้จึงเป็นทางเลือกที่ดี

3. บุคลากรที่เป็นพนักงานในภาคธุรกิจให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตามแนวทางธุรกิจสีเขียว ในองค์การธุรกิจที่มีประกาศเรื่องการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มธุรกิจโรงแรม ที่มุ่งพัฒนาการดำเนินงานสีเขียวเพื่อให้ได้เกียรติบัตรรับรองไปไม่เขียวในระดับที่เพิ่มขึ้น พบว่าพนักงานต่างตื่นตัวและเอาใจใส่ในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจสีเขียวอย่างดี

4. บุคลากรของกลุ่มธุรกิจโรงแรม บริษัทนำเที่ยวและร้านอาหาร ส่วนใหญ่เป็นบุคลากรที่มีความรู้ โดยส่วนมากจบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาคือระดับอนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ทำให้บุคลากรเหล่านี้มีพื้นฐานความรู้พร้อมที่จะพัฒนาต่อยอดในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวต่อไป

5. ธุรกิจท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีการใช้สื่อออนไลน์ เช่น เว็บไซต์ เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น ในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า ประชาสัมพันธ์ธุรกิจ ทำให้สามารถใช้เป็นช่องทางในการนำเรื่องราวการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมาประชาสัมพันธ์เพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับธุรกิจ

6. ธุรกิจท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน โดยการมีกิจกรรมร่วมกัน และธุรกิจท่องเที่ยวได้ให้การช่วยเหลือ สนับสนุนกิจกรรมขององค์กรท้องถิ่น ทำให้ได้รับการยอมรับจากชุมชน ดังนั้น หากธุรกิจท่องเที่ยวต้องการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยอาจมีชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมจะได้รับความร่วมมือด้วยดี เช่นการรับซื้อผัก ผลไม้ปลอดสารพิษ อาหารทะเลจากเรือประมงพื้นบ้าน เป็นต้น

7. ธุรกิจท่องเที่ยวทั้ง 3 ธุรกิจมีการจัดซื้อจากแหล่งภายในท้องถิ่นเป็นหลัก โดยวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวจะมาจากการจัดซื้อในท้องถิ่น ทั้งจากผู้ประกอบการในท้องถิ่นและผู้ประกอบการที่เป็นธุรกิจจากภายนอก ซึ่งการจัดซื้อจากภายในท้องถิ่นนี้ทำให้ลดการใช้พลังงาน เป็นการช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ

จุดอ่อน (Weakness)

1. การพัฒนาบุคลากรในด้านการดำเนินธุรกิจสีเขียวยังมีน้อย ดังเห็นได้จากผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม ที่ทั้งธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร และบริษัทนำเที่ยว มีการพัฒนาบุคลากร ทั้งในด้านการฝึกอบรม การศึกษาดูงานจากองค์กรอื่น ๆ ในปริมาณไม่ถึงร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ยังมีผู้ประกอบการรายย่อยจำนวนมาก ที่ไม่ได้คำนึงถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยทำธุรกิจตามความเคยชินและต้องการลดต้นทุน เช่น การไม่ลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมขนาดเล็ก การไม่ติดตั้งถังดักไขมันของร้านอาหารและผู้ประกอบการขนาดเล็ก ถึงแม้ผู้ประกอบการเหล่านี้มีขนาดเล็ก แต่มีจำนวนมาก ทำให้มีผลกระทบที่ช่วยกันสร้างหน่วยละเล็กละน้อยแต่เมื่อรวมกันทำให้เกิดปัญหาผลกระทบที่มีขนาดใหญ่ขึ้นได้ เช่น ปัญหาน้ำเสียของชายหาดอ่าวนางปัญหาน้ำเสียและขยะของเกาะพีพี เป็นต้น

3. พื้นที่สำหรับทำกิจกรรมสีเขียวมีน้อย จากการศึกษาพบว่าพื้นที่ที่ธุรกิจท่องเที่ยวใช้ทำกิจกรรมการดำเนินงานสีเขียวมีค่อนข้างน้อย กล่าวคือมีพื้นที่ประมาณ 100 ตารางเมตร ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการใช้สอย

4. ขาดงบประมาณและเงินลงทุน ในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมภายในธุรกิจ จากเดิมที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมาเป็นธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้นจำเป็นต้องใช้เงินลงทุนจำนวนหนึ่ง ซึ่งบางธุรกิจยังไม่มีความพร้อมเรื่องเงินลงทุนที่จะต้องใช้ในการปรับเปลี่ยน รวมถึงการตั้งงบประมาณการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ที่ธุรกิจท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีการตั้งงบประมาณสูงสุดเพียง 20,000 บาท ซึ่งอาจไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน บางกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมต้องอาศัยเงินลงทุนสูงในการดำเนินการ เช่น การลงทุนด้านการกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล ระบบแสงสว่าง การออกแบบสิ่งปลูกสร้างและสภาพแวดล้อมในบริเวณที่ทำการ เป็นต้น

5. ปฏิบัติเพียงบางด้าน ธุรกิจท่องเที่ยวที่ทำกิจกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพียงบางกิจกรรมที่ตนเองสามารถทำได้เท่านั้น ยังไม่สามารถทำได้ครอบคลุมทุกด้าน เนื่องจากส่วนใหญ่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว จึงเริ่มต้นทำเฉพาะสิ่งที่ทำได้ง่ายไม่ยุ่งยากก่อน

6. ขาดพนักงาน ในช่วง Low Season พนักงานของธุรกิจบางส่วนจะถูกให้หยุดงานหรือผลัดกันมาทำงาน ทำให้พนักงานที่ดูแลเหลือน้อย การดำเนินงานด้านธุรกิจสีเขียวอาจทำได้ไม่เต็มที่

7. ยังไม่นำเรื่องการทำธุรกิจสีเขียวมาเป็นจุดขาย จากการศึกษาพบว่าในการทำตลาดหรือการประชาสัมพันธ์ของธุรกิจท่องเที่ยว เช่น โรงแรมที่พัก จะเน้นการนำเสนอห้องพัก สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ธุรกิจท่องเที่ยวจะนำเสนอรายการนำเที่ยว ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ส่วนร้านอาหาร จะนำเสนอรายการอาหาร บรรยากาศของร้าน เป็นต้น ซึ่งธุรกิจท่องเที่ยวเหล่านี้ไม่นำกิจกรรมการดำเนินงานสีเขียวที่ปฏิบัติมาเป็นจุดขายหรือประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้าทราบ

8. ขาดการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและสถิติบางรายการ ทำให้เมื่อต้องการเปรียบเทียบหรือประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวไม่สามารถทำได้ รวมทั้งการเมื่อต้องการเข้าร่วมกับโครงการที่เป็นการประเมินการดำเนินธุรกิจสีเขียว เช่น โครงการใบไม้เขียว จึงไม่สามารถผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับสูงได้

โอกาส (Opportunities)

1. จังหวัดกระบี่มียุทธศาสตร์กระบี่เมืองสีเขียว (Krabi Go Green) ซึ่งมีคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์คอยดูแลและผลักดันให้มีการปฏิบัติงานและมีกิจกรรมที่สนับสนุนเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ รวมทั้งมีงบประมาณจากทางจังหวัดที่สามารถนำมาใช้ในการขับเคลื่อนได้
2. จังหวัดกระบี่ยังมีทรัพยากรธรรมชาติทางการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ มีการบุกรุกหรือถูกทำลายค่อนข้างน้อย ทำให้นักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ ชอบความเงียบสงบ นิยมมาท่องเที่ยวที่กระบี่
3. จังหวัดกระบี่มีสินค้าภายในท้องถิ่น เช่น อาหารทะเล ผักผลไม้ตามฤดูกาล ให้ธุรกิจท่องเที่ยวได้เลือกซื้อเพื่อนำไปใช้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งสินค้าที่ผลิตภายในท้องถิ่นนี้ มีความสดใหม่ เนื่องจากไม่ต้องผ่านการขนส่งเป็นระยะทางไกลเหมือนกับสินค้าที่มาจากนอกพื้นที่จังหวัดกระบี่
4. มีหน่วยงานภายนอกหลายหน่วยงาน ที่ผลักดันเรื่องการเดินทางสีเขียว เช่น มูลนิธินโยบายสุขภาวะร่วมกับมูลนิธิไบโอมิเนียจัดทำโครงการ Zero Carbon Resort (ZCR) หรือ กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ทำโครงการสถานประกอบการสีเขียว โดย คัดเลือกธุรกิจที่สนใจจัดทำเป็นโครงการนำร่อง เป็นต้น หน่วยงานเหล่านี้ได้เข้ามาช่วยเหลือในด้านการให้ความรู้ การฝึกอบรม การสร้างเครือข่าย ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีแหล่งในการหาความรู้และมีแนวทางในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่ถูกต้อง
5. การให้รางวัล หรือประกาศเกียรติบัตรรับรองต่างๆเกี่ยวกับการทำธุรกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีส่วนเป็นอย่างมากที่จะช่วยผลักดันให้ผู้ประกอบการหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ รางวัลที่ออกโดยอุตสาหกรรมจังหวัดกระบี่ คือ The Best of Krabi มีการตรวจการปฏิบัติตามความจริง และมีเกณฑ์ในการปฏิบัติที่ไม่ยากเกินไป
6. ทิศทางการพัฒนาประเทศเน้นไปในทางสีเขียว โดยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งจะเริ่มใช้ ตุลาคม 2559 ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยแผนฯ จะเน้นใน 6 ด้านคือ 1)ด้านการรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว เป็นการใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว การรักษาทรัพยากรป่าไม้ น้ำ ที่ดิน ทรัพยากรชายฝั่งและวิถีชุมชน 2)ด้านการส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ zero waste society 3)การส่งเสริมการผลิต การลงทุนและการสร้างงานสีเขียว ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่มูลค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) 4.) การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสียและของเสียอันตรายที่เกิดจากการผลิตและบริโภค 5.)การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ 6.) การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ

เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ:2558) ดังนั้นนโยบายการพัฒนาของทุกส่วนงานราชการจะออกมาในแนวการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน ซึ่งจะส่งผลดีต่อธุรกิจท่องเที่ยวที่มีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว

7. สังคมส่วนใหญ่มีแนวโน้มเห็นด้วยและตระหนักถึงการทำธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ดังนั้นธุรกิจที่ดำเนินงานธุรกิจสีเขียวและมีส่วนร่วมกับสังคมจะได้รับการสนับสนุน ผ่านทางกิจกรรม Corporate Social Responsibility (CSR)

8. การเข้ามาลงทุนของต่างชาติในประเทศไทย เช่น การที่มีบริษัทต่างชาติมาลงทุนผลิตแผงโซลาร์เซลล์ในประเทศไทย 5 - 6 บริษัท มีกำลังการผลิตรวม 2,000 เมกะวัตต์ เมื่อรวมกับผู้ผลิตชาวไทยที่มีอยู่ 5 - 6 บริษัท กำลังการผลิต 400 เมกะวัตต์ ทำให้มีกำลังผลิตแผงโซลาร์เซลล์ในประเทศไทย 2,400 เมกะวัตต์ เป็นต้น (ฐานเศรษฐกิจ, 23 มิถุนายน 2559) ทำให้มีราคาแผงโซลาร์เซลล์ในอนาคตจะถูกกว่าการนำเข้าจากต่างประเทศ

9. เทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้น มีราคาถูกและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทำให้องค์กรธุรกิจที่เคยมองว่า การเปลี่ยนอุปกรณ์เดิมมาใช้อุปกรณ์ใหม่ที่มีเทคโนโลยีเหล่านี้ประกอบเป็นการลงทุนที่สูงและไม่คุ้มค่า ผู้ประกอบการ เช่น โรงแรมอวานีรีสอร์ทเคยใช้ solar cell แล้วแต่ไม่ได้ผล ต้องยกเลิกการใช้งาน ทำให้รู้สึกว่าการลงทุนไม่คุ้มค่ากับการลงทุน แต่เมื่อราคาถูกลงและประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้น อาจทำให้องค์กรธุรกิจยินดีที่จะเปลี่ยน

10. ธุรกิจรับซื้อของเก่า กำลังเป็นที่นิยมและเกิดขึ้นในทั่วทุกพื้นที่ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ตอบสนองภาวะที่ขยะล้นเมืองได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถใช้ประโยชน์จากธุรกิจรับซื้อของเก่าได้ เช่น การนำขยะที่แยกแล้วไปขาย ซึ่งก่อให้เกิดรายได้เสริมแก่ธุรกิจ ถึงแม้ว่าบางธุรกิจจะไม่ถือเป็นรายได้แต่มอบให้กับพนักงานเป็นสวัสดิการเสริม เช่น การจัดเลี้ยงขนม แข่งกีฬา สีกองทุนเงินกู้ หรือไปทำกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมความสัมพันธ์กับชุมชน เช่น การให้ทุนการศึกษา การแจกของขวัญวันเด็ก เป็นต้น ธุรกิจรับซื้อของเก่าจึงช่วยเสริมให้ธุรกิจท่องเที่ยวจัดการกับขยะของตนได้ง่ายขึ้น ในขณะเดียวกันก็ช่วยลดภาระการจัดการเก็บขยะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยเช่นกัน ในพื้นที่เกาะลันตา มีร้านวงศ์พาณิชย์ ซึ่งเป็นร้านที่มีขนาดเล็ก แต่สามารถรับซื้อขยะจากโรงแรมและธุรกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ได้ทั้งเกาะ ทำให้ปัญหาขาดแคลนพื้นที่ทำบ่อขยะของเกาะลันตาบรรเทาลง นอกจากนี้ธุรกิจรับซื้อของเก่ายังทำให้เกิดการใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า

11. ลูกค้ายุคใหม่ของการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่คือกลุ่มยุโรปและแอฟริกาใต้ (วิยะดา ศรีราษฎร์, 2558) ซึ่งลูกค้ายุคใหม่เป็นกลุ่มที่ชอบความสงบและรักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดำเนินธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงสามารถนำมาทำกิจกรรมทางการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้ายุคใหม่ให้เพิ่มขึ้น

12. แหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดกระบี่มีกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อม เช่นการให้อาหารปลาในทะเล การจอดเรือ การรักษาความปลอดภัย เป็นต้น จึงเป็นแรงผลักดันที่ดีที่จะทำให้ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวสีเขียว

อุปสรรค (Threats)

1. ภาครัฐยังเข้ามาบีบคั้นในการส่งเสริมการดำเนินธุรกิจสีเขียวน้อย โดยเฉพาะด้านการให้ความรู้หรือแนวทางในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวที่เหมาะสมกับประเภทของธุรกิจ ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวที่ประสงค์จะทำธุรกิจสีเขียวต้องเลือกดำเนินงานเฉพาะกิจกรรมที่พอจะทำได้ เช่น การคัดแยกขยะ การใช้ถังดักไขมัน ในส่วนที่ต้องใช้เทคนิคหรือความรู้ขั้นที่สูงขึ้น เช่น การผลิตก๊าซชีวภาพจากขยะเปียก การหมักปุ๋ย ยังมีหน่วยงานของรัฐที่ให้ความรู้ได้น้อย

2. ระบบสาธารณูปโภคที่รองรับ การดำเนินงานสีเขียว ยังไม่พร้อม เช่น การจัดการขยะ เกาะกลางไม่มีบ่อขยะของรัฐ ชาวบ้านไม่มีที่ทิ้ง ต้องเผา ระบบบำบัดน้ำเสียของอ่าวนางและเกาะพีพี ที่มีขนาดเล็ก ไม่สามารถรองรับการเติบโตของภาคธุรกิจในพื้นที่ได้ ทำให้ของเสียเหล่านั้นออกไปสู่แหล่งท่องเที่ยว สร้างมลภาวะให้กับพื้นที่และรบกวนนักท่องเที่ยว

3. การเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มอื่น ๆ เช่น จีน ที่อาจจะยังไม่เข้าใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงสามารถทำผิดกฎหมาย กฎระเบียบหรือสร้างปัญหาให้เกิดขึ้นได้ เช่น การให้อาหารปลาในทะเล ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของธุรกิจท่องเที่ยวโดยเฉพาะบริษัทนำเที่ยวที่จะต้องให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังอาจส่งผลกระทบทำให้ลูกค้ากลุ่มหลักคือยุโรปและแอฟริกาใต้ย้ายไปท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีความสงบมากกว่า

4.3 ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่ เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดทำการรวบรวมจำนวนสถานประกอบการโรงแรม รีสอร์ท และที่พักในรูปแบบต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษารวบรวมโดยการเก็บข้อมูลจากเว็บไซต์ที่ให้บริการจองที่พัก จำนวน 3 แห่ง คือ อโกดา (<http://www.agoda.com>) บุคกิ้ง (<http://www.booking.com>) และทริปแอดไวเซอร์ (<http://www.tripadvisor.com>) โดยใช้ตัวกรองของเว็บไซต์ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการสืบค้นข้อมูล สำหรับข้อมูลในส่วนที่ไม่ปรากฏในทั้ง 3 เว็บไซต์ ได้ทำการสืบค้นหาจากเว็บไซต์ทางการท่องเที่ยวอื่น ๆ รวมถึงการโทรศัพท์ไปสอบถามจากสถานประกอบการโดยตรง

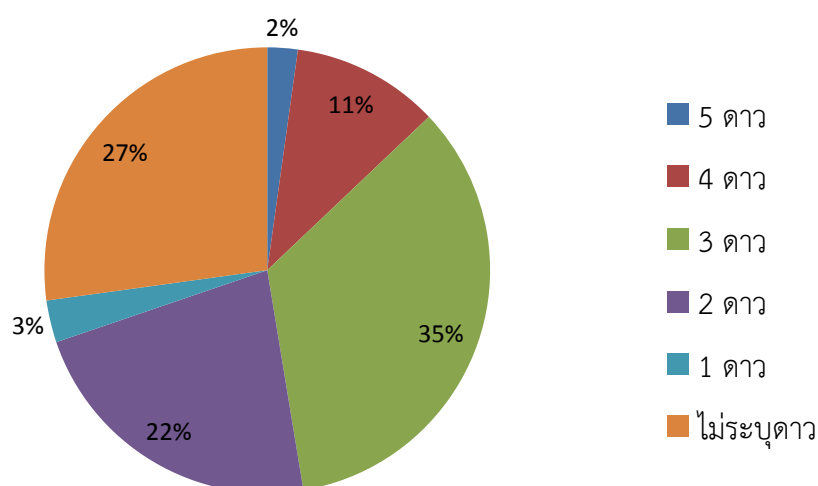
จากการรวบรวมข้อมูลสามารถรวบรวมจำนวนโรงแรมและที่พักได้ทั้งสิ้น 1,270 แห่ง ดังนั้นมีรายละเอียดในแต่ละด้านดังนี้

ตารางที่ 4.84 จำนวนโรงแรมในแต่ละระดับดาว

ระดับดาว	จำนวน	ร้อยละ
5	28	2.20
4	136	10.71
3	438	34.49
2	284	22.36
1	39	3.07
ไม่ระบุดาว	345	27.17
รวม	1,270	100

หมายเหตุ : รวบรวมถึงวันที่ 31 มกราคม 2559

ผลการวิจัยในตาราง 6 พบว่า ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่ สามารถแยกระบุเป็นจำนวนดาวได้ดังนี้ โรงแรมและที่พักระดับ 5 ดาวจำนวน 28 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.20 โรงแรมและที่พักระดับ 4 ดาวจำนวน 136 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 10.71 โรงแรมและที่พักระดับ 3 ดาวจำนวน 438 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 34.49 โรงแรมและที่พักระดับ 2 ดาวจำนวน 284 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 22.36 โรงแรมและที่พักระดับ 1 ดาวจำนวน 39 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.07 และ โรงแรมและที่พักระดับที่ไม่ระบุดาวจำนวน 345 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.17

ภาพที่ 4.62 ร้อยละของโรงแรมแต่ละระดับดาว

จากโรงแรมและที่พักทั้งสิ้น 1,270 แห่ง พบว่ามีจำนวนห้องพักที่สามารถรวบรวมทั้งสิ้น 33,300 ห้อง นอกจากนี้ยังมีห้องพักจากโรงแรมและที่พักที่ไม่แจ้งข้อมูลไว้ในเว็บไซต์และไม่สามารถติดตามค้นหาข้อมูลของผู้วิจัยอีกจำนวนหนึ่ง

ตารางที่ 4.85 จำนวนห้องพักของโรงแรมแต่ละระดับ

ระดับดาว	จำนวนโรงแรม	จำนวนห้อง	จำนวนห้องพักเฉลี่ย
5	28	3,305	118
4	136	7,330	54
3	438	11,185	26
2	284	4,262	15
1	39	351	9
ไม่ระบุดาว	345	6,867	20
รวม	1,270	33,300	26

หมายเหตุ : รวบรวมถึงวันที่ 31 มกราคม 2559

ทั้งนี้หากแยกจำนวนห้องพักตามระดับดาวของโรงแรม จากตาราง 7 พบว่า โรงแรมและที่พักระดับ 5 ดาว มีจำนวนห้องพักรวม 3,305 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 4 ดาว มีจำนวนห้องพักรวม 7,330 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 3 ดาว มีจำนวนห้องพักรวม 11,185 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 2 ดาว มีจำนวนห้องพักรวม 4,262 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 1 ดาว มีจำนวนห้องพักรวม 351 ห้อง และโรงแรมและที่พักที่ไม่ระบุดาวมีจำนวนห้องพักรวม 6,867 ห้อง

จากห้องพักทั้งหมด 33,300 ห้อง หากกำหนดจำนวนผู้เข้าพักต่อห้องไว้ที่ 2 คนต่อห้อง แสดงว่าศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมและที่พักในจังหวัดกระบี่มีความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวได้ 66,600 คนต่อวันหรือเท่ากับ 24,309,000 คนต่อปี

จำนวนห้องพักเฉลี่ยของโรงแรมและที่พักแต่ละระดับดาว พบว่า โรงแรมและที่พักระดับ 5 ดาว มีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 118 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 4 ดาว มีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 54 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 3 ดาว มีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 26 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 2 ดาว มีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 15 ห้อง โรงแรมและที่พักระดับ 1 ดาว มีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 9 ห้อง และโรงแรมและที่พักที่ไม่ระบุดาวมีจำนวนห้องพักเฉลี่ย 20 ห้อง จากจำนวนห้องพักเฉลี่ยจะเห็นได้ว่า โรงแรมที่มีระดับดาวสูงกว่าจะมีค่าเฉลี่ยห้องพักสูงกว่าโรงแรมที่มีระดับดาวที่ต่ำกว่า

จากข้อมูลการวิเคราะห์ขีดความสามารถในการรองรับของโรงแรมในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้พยากรณ์เพิ่มเติมในด้านสิ่งแวดล้อมที่จะได้รับผลกระทบจากโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ทั้งด้านการใช้น้ำ และปริมาณขยะโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านความต้องการใช้น้ำของธุรกิจโรงแรมที่พัก ผู้วิจัยอาศัยข้อมูลพื้นฐานจากงานวิจัยของ ศิริรัตน์ กวยระการ (2556) พบว่า โรงแรมขนาดกลางและขนาดใหญ่มีค่าการใช้น้ำเฉลี่ย 13.51 ลบ.ม./เดือน/ห้องหรือเท่ากับ 450.33 ลิตร/ห้อง/วัน และจากการสำรวจโดยแบบสอบถามของงานวิจัยชิ้นนี้พบว่าธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่มีอัตราการเข้าพัก(Occupancy Rate) ร้อยละ 67.48 ดังนั้น ผู้วิจัยจะใช้ข้อมูลดังกล่าวในการคำนวณหาความต้องการใช้น้ำของโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่เพื่อประมาณการความต้องการใช้น้ำรวมต่อวันของธุรกิจโรงแรมที่พัก โดยตารางที่ 4.85 แสดงให้เห็นว่าจังหวัดกระบี่มีจำนวนห้องพักที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ทั้งหมด 33,300 ห้องต่อวัน จึงสามารถคำนวณปริมาณความต้องการใช้น้ำต่อวันได้ ดังนี้

$$\text{ความต้องการใช้น้ำรวมต่อวัน} = R \times W \times O$$

โดยที่ R = จำนวนห้องพัก

W = อัตราการใช้น้ำต่อห้องต่อวัน

O = อัตราการเข้าพัก

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$= 33,300 \times 450.33 \times 0.6748$$

$$= 10,119,293.38 \text{ ลิตรต่อวัน}$$

หรือเท่ากับ

$$= 10,119.29 \text{ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน}$$

ด้านปริมาณขยะที่เกิดขึ้นจากธุรกิจโรงแรมที่พัก สำหรับขยะมูลฝอยที่เกิดจากการท่องเที่ยวขึ้น สำนักงานสิ่งแวดล้อมที่ 15 ภูเก็ต (2557) ได้ศึกษาข้อมูลปริมาณขยะส่งกำจัดย้อนหลัง 10 ปี พบว่ามีอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ย 1.52 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5.7 ต่อปีและจากข้อมูลสถิตินักท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ พบว่า มีนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 5,575,541 คน และมีระยะเวลาในการพำนัเฉลี่ย 4.46 วัน (กรมการท่องเที่ยว, 2559) ดังนั้น สามารถคำนวณหาปริมาณขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยวในปี พ.ศ. 2558 ได้คือ

$$\text{ขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยว} = T \times D \times G$$

โดยที่ T = จำนวนนักท่องเที่ยว

D = ระยะเวลาในการพำนั

G = อัตราการเกิดขยะมูลฝอยต่อคน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น สามารถแทนค่าได้ดังนี้

$$= 5,575,541 \times 4.46 \times 1.52$$

$$= 37,797,707.5 \text{ กิโลกรัมต่อปี}$$

หรือเท่ากับ

$$= 37,797.71 \text{ ตันต่อปี}$$

ด้านความต้องการใช้พลังงาน เนื่องจากไม่มีสถิติการใช้พลังงานเฉลี่ยต่อห้องพักหรือต่อคนของนักท่องเที่ยว ทำให้การศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถคำนวณปริมาณความต้องการใช้พลังงานของธุรกิจโรงแรมที่พักในจังหวัดกระบี่ได้ อย่างไรก็ตาม การเดินทางเข้ามาในพื้นที่ของนักท่องเที่ยวทุก ๆ 1 ล้านคน จะทำให้ความต้องการพลังงานประเภทน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.05 ความต้องการพลังงานประเภทไฟฟ้าและแก๊สเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.10 (มูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม, 2559) จึงสรุปได้ว่าจากแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีผลทำให้ความต้องการบริโภคพลังงานเพิ่มขึ้น แต่อาจจะยังถือว่าไม่สูงมากนัก

ดังนั้นด้วยขีดความสามารถรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรม/ที่พักในจังหวัดกระบี่ หากมีลูกค้าหรือผู้ใช้บริการเต็มตามศักยภาพที่รองรับได้ ทำให้เกิดความต้องการวัตถุดิบต่าง ๆ ที่จะต้องนำเข้าสู่กระบวนการผลิตและให้บริการต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งจะก่อให้เกิดขยะ น้ำเสีย การใช้พลังงานจำนวนมาก รวมถึงการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศจำนวนมากเช่นกัน การนำวิธีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมาใช้ในการกระบวนการผลิตและดำเนินงานของธุรกิจโรงแรม/ที่พัก จะช่วยให้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นลดลงได้

4.4 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

จากการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) ของการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ซึ่งพบว่ามีจุดแข็งและโอกาสด้านข้างมาก ในขณะที่เดียวกันยังมีจุดอ่อนและอุปสรรคที่ต้องแก้ไขเช่นกัน ผู้วิจัยเห็นว่าการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่อยู่ขั้นเจริญเติบโต ยังสามารถพัฒนาและขยายขอบเขตการดำเนินงานได้อีกมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ขึ้น โดยแยกแนวทางออกเป็น 2 กลุ่ม คือแนวทางที่ภาครัฐควรปฏิบัติและแนวทางที่องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวควรปฏิบัติ โดยมีรายละเอียดของแนวทางแต่ละกลุ่มดังนี้

4.4.1 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวโดยภาครัฐ

1. การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องและตรงจุด การสนับสนุนของภาครัฐเป็นสิ่งที่ธุรกิจท่องเที่ยวเห็นว่ามีค่าอย่างมาก ดังนั้นภาครัฐจึงควรสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นและสามารถทำได้ดีกว่าภาคเอกชน เช่น การลงทุนในสาธารณูปโภคที่ทำให้เกิดสีเขียวให้มากขึ้น เช่น ระบบเก็บและกำจัดขยะ ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนหรือของชายหาด เป็นต้น ตัวพื้นที่บริเวณอ่าวนางเป็นตัวอย่างที่ดีของความไม่พร้อมในระบบสาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เนื่องจากพื้นที่อ่าวนางมีโรงแรมก่อสร้างใหม่จำนวนมากในแต่ละปี แต่ระบบบำบัดน้ำเสียยังมี

ขนาดและประสิทธิภาพเท่าเดิม ทำให้ไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ น้ำเสียจึงล้นออกไปยังชายหาด ทำให้สภาพแวดล้อมบริเวณนั้นเสียหาย และทำให้เสียทัศนียภาพและรบกวนการกิจกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

2. ประชาสัมพันธ์ รมรงค์ ส่งเสริม ให้ภาคธุรกิจตระหนักถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อม จะกระตุ้นให้ผู้ประกอบการที่ยังไม่ทันคิดในเรื่องนี้ให้เกิดการรับรู้และตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถสร้างความตื่นตัวให้กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ได้รับรู้และปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมเมื่ออยู่ระหว่างการท่องเที่ยว

3. ตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน ในการผลักดันให้ธุรกิจสีเขียวเกิดขึ้นอย่างจริงจังในจังหวัด โดยไม่ควรจำกัดอยู่แต่ในกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ คณะทำงานนี้จะเป็นผู้ติดตาม อำนาจการและประเมินผลภาพรวมของธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวทั้งจังหวัด

4. จัดเวทีประชาคม ให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการในการกำหนด ทิศทางเป้าหมาย และวิธีการในการดำเนินงานสีเขียว เพื่อให้การดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งจังหวัด

5. การสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการสีเขียว หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่เป็นองค์กรประสานงานกลางที่ผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว โดยอาจทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันเฉพาะในอุตสาหกรรมเดียวกัน หรือทำการรวมกลุ่มแบบ Cluster ธุรกิจสีเขียว ที่เกิดจากการรวมตัวกันของอุตสาหกรรมต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ แล้วส่งต่อวัตถุดิบหรือลูกค้าในกลุ่ม Cluster ธุรกิจสีเขียวด้วยกัน โดยธุรกิจท่องเที่ยวในฐานะธุรกิจปลายน้ำ รับซื้อวัตถุดิบจากกลุ่มเกษตรกรที่ปลูกผักปลอดสารพิษ ซื้ออาหารทะเลจากชาวประมงที่ทำประมงพื้นบ้านหรือเรือประมงที่ไม่ทำประมงแบบทำลายล้าง ซึ่งทั้งหมดมารวมกลุ่มอยู่ใน Cluster ธุรกิจสีเขียวด้วยกัน

6. สนับสนุนเทคโนโลยีและการถ่ายทอดความรู้ เทคโนโลยีและความรู้ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวยังเป็นจุดอ่อนสำคัญของธุรกิจท่องเที่ยว ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐที่มีความรู้และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้ามาช่วยถ่ายทอดให้กับองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวที่มีความต้องการ โดยอาจจะจัดในรูปแบบของการอบรมหรือจัดทำหลักสูตรระยะสั้น

7. อำนวยความสะดวก หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวขององค์กรธุรกิจได้ เช่น การช่วยเหลือในด้านการจัดซื้อในปริมาณหน่วยที่มาก เช่นการ

ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นแกนนำในการต่อรองและซื้อหลอด LED ในปริมาณมากจากบริษัทผู้ผลิต ซึ่งจะ
ทำให้ซื้อได้ในราคาถูก แล้วนำมาจัดสรรจำหน่ายให้กับองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวที่เข้าร่วมโครงการ ซึ่งจะ
ทำให้องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวได้ใช้หลอด LED ในราคาที่ถูกลงกว่าจัดซื้อด้วยตนเอง

8. จูงใจธุรกิจ รัฐบาลสามารถจูงใจให้องค์กรธุรกิจมีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวได้โดยการ
ใช้มาตรการทางด้านภาษี โดยอาจกำหนดให้องค์กรธุรกิจสามารถนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการ
ดำเนินงานสีเขียว เช่น การลงทุนซื้อหลอด LED มาลดภาษีเงินได้เพิ่มมากขึ้นจากค่าใช้จ่ายปกติ เป็น
ต้น นอกจากนี้ การยอมรับจากภาครัฐ เช่น การมอบรางวัล โล่ประกาศเกียรติคุณ ในฐานะองค์กร
ธุรกิจที่มีความโดดเด่นทางการดำเนินงานสีเขียว ซึ่งองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับรางวัลสามารถ
นำไปต่อยอดในทางธุรกิจได้ เช่น การนำไปโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการ
เพิ่มขึ้น เป็นต้น

9. การบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับสิ่งแวดล้อมมีการออกปฏิบัติการในการกำกับดูแลและส่งเสริมให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีการปฏิบัติที่
ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด เช่น ในด้านการบำบัดน้ำเสีย พบว่านอกจากบ้านเรือนแล้ว
ร้านอาหารเป็นกลุ่มที่อาจจะปล่อยน้ำเสียออกมาโดยไม่ผ่านการบำบัดมากที่สุด เนื่องจากน้ำเสียจาก
ร้านอาหารจะมีไขมันผสมอยู่จำนวนมาก ซึ่งร้านอาหารทั่วไปมีระบบบำบัดน้ำเสียเพียงแค่ถังดักไขมัน
หรือบางร้านไม่มีระบบบำบัดใด ๆ เลย ปล่อยน้ำเสียลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะอย่างเป็นเรื่องปกติ
ก่อเกิดเป็นน้ำเสียรวมของชุมชน นอกจากนี้ยังมีสถานประกอบการที่มีระบบบำบัดน้ำเสีย แต่ไม่เปิดใช้
งานเนื่องจากเกรงว่าจะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นการควบคุมและกำกับดูแลอย่างเคร่งครัดและ
ต่อเนื่องจึงเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด

4.4.2 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวโดยองค์กรธุรกิจท่องเที่ยว

1. สร้างผู้ประกอบการหรือผู้บริหารหัวใจสีเขียว (Green Heart) ในการดำเนินงานธุรกิจสี
เขียวของธุรกิจท่องเที่ยว จะเริ่มต้นได้โดยการที่เจ้าของกิจการหรือผู้บริหารมีจิตสำนึกในความ
รับผิดชอบต่อธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ดังนั้นจึงนำมาผลักดันและกำหนดนโยบายสีเขียว
ของธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานขององค์กร แล้วมอบหมายนโยบายให้พนักงานรับทราบ
และปฏิบัติตาม ถึงแม้ว่าการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวสามารถเริ่มต้นได้จากพนักงานปฏิบัติการทั่วไปได้
ก็ตาม แต่การที่เป็นนโยบายหรือความตั้งใจจริงของผู้ประกอบการหรือผู้บริหาร การผลักดันให้เกิด
การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในองค์กรจะเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้ง่ายกว่า การสร้างผู้ประกอบการหรือ

ผู้บริหารที่มีหัวใจสีเขียวนี้อาจจะเป็นเรื่องที่ยากเนื่องจากการทำธุรกิจเป็นเรื่องเกี่ยวกับผลประโยชน์ ดังนั้นหากผู้ประกอบการ/ผู้บริหารจะมีหัวใจสีเขียวได้จะต้องเกิดจากการหล่อหลอมจากประสบการณ์ ความรู้ ทัศนคติ จากการดำเนินงานธุรกิจ

2. จัดโครงสร้างคณะกรรมการสีเขียวขององค์กร กำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในกิจกรรมสีเขียว อย่างชัดเจน สำหรับองค์กรที่มีขนาดใหญ่ มีพนักงานจำนวนมาก สามารถกำหนดฝ่ายต่าง ๆ ขึ้นมาใน โครงสร้างได้อย่างครอบคลุมในทุกกิจกรรมที่ตั้งใจจะดำเนินการ สำหรับองค์กรขนาดเล็กที่มีพนักงาน จำนวนไม่มากนัก สามารถกำหนดให้พนักงานบางคนรับผิดชอบในกิจกรรมสีเขียวขององค์กรได้ คณะทำงานที่ตั้งขึ้นสามารถใช้วิธีเลือกโดยความสมัครใจของพนักงาน หรืออาจกำหนดโดยผู้บริหาร หลังจากที่กำหนดโครงสร้างและคณะทำงานหลักแล้ว เพื่อให้พนักงานทุกคนได้มีส่วนร่วม ผู้บริหาร อาจกำหนดให้พนักงานที่เหลือเลือกเข้ากลุ่มตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ข้างต้นด้วยความสมัครใจ หรือ อาจใช้วิธีกำหนดตามแผนงาน เช่นแผนกแม่บ้านเข้ากลุ่มคัดแยกขยะ เป็นต้น

3. วางแผนการดำเนินงาน ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวควรมี แผนการดำเนินงานที่ชัดเจน กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่เหมาะสม เช่น ภายในสิ้นปีจะต้องได้ เกียรติบัตรใบไม้เขียวระดับ 3 ใบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังควรกำหนดวิธีการประเมินผลการดำเนินงาน มีการตรวจสอบถึงจุดบกพร่อง และทำการแก้ไข ในการกำหนดแผนการดำเนินงานนี้ นอกจากจะเกิด จากคณะกรรมการสีเขียวแล้ว ยังสามารถใช้วิธีการรับฟังความคิดเห็นของพนักงานที่ไม่ใช่คณะทำงานก็ได้

4. จัดลำดับความสำคัญของการทำกิจกรรมในธุรกิจสีเขียว ธุรกิจท่องเที่ยวอาจจัดลำดับ ความสำคัญของกิจกรรมโดยให้เกณฑ์ต่าง ๆ เช่น ความง่ายในการปฏิบัติ งบประมาณมากน้อย ความเร่งด่วนของปัญหา เป็นต้น เมื่อจัดลำดับความสำคัญแล้ว องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวสามารถเลือก กิจกรรมที่คณะกรรมการหรือผู้รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียวคิดว่าสามารถปฏิบัติได้จริงมาเป็น กิจกรรมเริ่มต้นของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว แล้วค่อยพัฒนาไปสู่กิจกรรมในลำดับถัดไปตามแต่ ความพร้อมขององค์กร การจัดลำดับกิจกรรมนี้ทำให้พนักงานผู้รับผิดชอบสามารถพัฒนาตนเองไป พร้อมกับระดับความยากที่เพิ่มขึ้นของกิจกรรม

5. จัดสรรงบประมาณ องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานธุรกิจ สีเขียวให้เหมาะสมตามขนาดของกิจกรรมการดำเนินงานที่ต้องการ กิจกรรมการดำเนินงานสีเขียว โดยทั่วไปอาจไม่ต้องมีงบประมาณมากมาย ยกเว้นมีการวางแผนจะลงทุนในกิจกรรมที่เป็นกิจกรรม

ขนาดใหญ่ เช่น การสร้างหรือปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสีย การเปลี่ยนระบบให้แสงสว่างจากหลอดไฟฟ้าทั่วไปเป็นหลอด LED การติดตั้งแผงพลังงานแสงอาทิตย์ เป็นต้น

6. มีการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้บุคลากรมีความรู้และมีวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เนื่องจากการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว มีบางประเด็นที่จะต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญเป็นพิเศษ เช่น การหมักปุ๋ย การผลิตแก๊สชีวภาพ การกำจัดขยะมีพิษและอันตราย เป็นต้น โดยแนวทางในการพัฒนาบุคลากรสามารถกำหนดได้ดังนี้

6.1 กำหนดเนื้อหา (Content) ที่จะพัฒนา โดยให้เน้นเรื่องที่ธุรกิจจัดลำดับความสำคัญไว้เป็นอันดับแรกก่อน

6.2 กำหนดผู้รับผิดชอบและรูปแบบในการพัฒนา โดยการให้ผู้รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียวขององค์กรธุรกิจท่องเที่ยว ทำการคัดเลือกหลักสูตรที่จะจัดฝึกอบรมและพัฒนา ซึ่งอาจจะเป็นหลักสูตรที่ดำเนินการโดยภาครัฐ และให้ภาคธุรกิจเข้าร่วมฝึกอบรม หรือหลักสูตรที่จัดโดยภาคธุรกิจ สมาคม องค์กรเครือข่าย หรือสามารถจัดอบรมและพัฒนาขึ้นภายในธุรกิจเอง โดยการให้พนักงานที่มีความรู้มาเป็นวิทยากรถ่ายทอดให้พนักงานอื่น หากไม่มีวิทยากรจากภายใน องค์กรสามารถจัดหาวิทยากรจากภายนอกมาถ่ายทอดได้ นอกจากนี้หากมีค่าใช้จ่ายในการจัดโครงการฝึกอบรมและพัฒนามากเกินไป องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวสามารถหาองค์กรธุรกิจใกล้เคียงมาร่วมฝึกอบรมพัฒนาด้วยกัน และช่วยกันรับภาระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นได้

7. จูงใจบุคลากร เพื่อให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการพัฒนาตนเอง องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำเรื่องการเข้าอบรม หรือความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียว มาเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี หรือ หากมีการเลื่อนตำแหน่ง ควรกำหนดว่าบุคลากรที่อยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ควรจะมีความรู้และทักษะในด้านการปฏิบัติงานสีเขียวในด้านใดบ้าง จึงจะมีสิทธิได้เลื่อนตำแหน่ง นอกจากนี้ยังสามารถคัดเลือกพนักงานที่มีผลการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานสีเขียวดีเด่น มายกย่อง ชื่นชมและประกาศสื่อสารให้ทราบกันทั่วทั้งองค์กร ซึ่งอาจใช้วิธีการประกาศทั้งในแบบปิดป้ายประกาศ การลงประกาศในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตขององค์กร อาจทำเป็นคลิปวิดีโอเล่าเรื่องราวการทำงานของพนักงานผู้นั้นเพื่อไว้ถ่ายทอดให้พนักงานใหม่หรือองค์กรภายนอกได้รับทราบได้ องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวที่มีระบบการจัดการที่ดีสามารถนำผลลัพธ์ที่ดีจากการดำเนินงานสีเขียวมาแบ่งปันให้กับพนักงานและสังคมได้ เช่น การผลิตผลิตภัณฑ์ปลอดสารพิษ การลดขยะมีพิษ การนำเงินจากการขายขยะมาเป็นสวัสดิการพนักงานและนำเงินบางส่วนไปช่วยเหลือกิจกรรมทางสังคม เป็นต้น รวมทั้งองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำค่าใช้จ่ายขององค์กรที่ลดลงอันเป็นผลเนื่องมาจากการดำเนินงานสีเขียว เช่น ค่าไฟฟ้าที่ลดลง นำมาเป็นเงินสวัสดิการหรือโบนัสให้พนักงาน

ได้ นอกจากนี้กิจกรรมในการดำเนินงานสีเขียวสามารถสร้างคุณค่าและความภาคภูมิใจให้กับผู้กระทำ
ได้ เช่น กิจกรรมการมีส่วนร่วมกับสังคม การเก็บขยะชายหาด เป็นต้น รวมทั้งกิจกรรมการ
ดำเนินงานธุรกิจสีเขียวหลายกิจกรรม พนักงานสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้ เช่นการ
จัดการขยะ การประหยัดพลังงาน การทำปุ๋ยหมัก การผลิต EM เป็นต้น ดังนั้นการดำเนินงานสีเขียว
ของธุรกิจท่องเที่ยวจึงสามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับพนักงานได้

8. สร้างวัฒนธรรมองค์กรสีเขียว เพื่อให้เกิดบรรยากาศแห่งการดำเนินงานสีเขียวเกิดขึ้นทั่ว
ทั้งองค์กร และเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานที่ไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบหรือคณะทำงานสีเขียวได้มีส่วน
ร่วมและสร้างความรู้สึกที่ดีเกิดขึ้น เช่น โรงแรมอวานา วิลลา รีสอร์ท มี Creating Green Culture :
สร้างสีเขียวด้วยหัวใจสีเขียว เป็นต้น การสร้างวัฒนธรรมองค์กรสีเขียวนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้อง
สื่อสารให้ทราบทั่วถึงทั้งองค์กร กล่าวคือหากทุกคนในองค์กรสามารถจดจำวัฒนธรรมสีเขียวที่กำหนด
ขึ้นและปฏิบัติตามได้ บรรยากาศแห่งธุรกิจสีเขียวก็จะเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติภายในองค์กร
พนักงานที่ปฏิบัติตามจะกระทำโดยไม่รู้สึกว่าเป็นการถูกบังคับให้ปฏิบัติโดยผู้บริหารหรือฝ่ายจัดการ

9. สร้างสัญลักษณ์หรือเอกลักษณ์ในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวขององค์กร ซึ่งอาจเป็น
เครื่องหมาย หรือ Mascot โดยสามารถนำมาใช้ในการสื่อสารทั้งภายในองค์กรและการสื่อสารกับ
ภายนอก ตัวสัญลักษณ์ หรือ Mascot จะคอยกระตุ้นให้คนอื่น ๆ ปฏิบัติโดยมีความอ่อนนุ่ม ไม่เกิด
ความรู้สึกว่าเป็นการบังคับ นอกจากนี้ยังสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้

10. จดบันทึกสถิติของกิจกรรมสีเขียวที่องค์กรทำ เช่น ปริมาณขยะต่อวันโดยการชั่งน้ำหนัก
ขยะ ค่าใช้จ่ายด้านค่าน้ำ ค่าไฟ เป็นต้น ซึ่งสถิติเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรเห็นแนวโน้มของการ
ดำเนินงานสีเขียวว่ามีประสิทธิภาพในการลดภาระค่าใช้จ่ายขององค์กรอย่างไร และทำให้การ
ปฏิบัติงานอื่นโดยรวมขององค์กรมีความสะดวกขึ้นเพียงใด นอกจากนี้ สถิติเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นหาก
องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวต้องการเข้ารับการตรวจสอบการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในมาตรฐานใด
มาตรฐานหนึ่ง เช่น มาตรฐานใบไม้เขียว เป็นต้น

11. ศึกษาตัวอย่างหรือต้นแบบจากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานสีเขียว โดย
ศึกษาจากความสำเร็จของต้นแบบในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่องค์กรธุรกิจสนใจตามรายการที่
จัดทำไว้ในข้อ 4 นอกจากนี้องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวยังสามารถศึกษากระบวนการปฏิบัติงานองค์กร
ต้นแบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการผลิต (Process) และผลผลิต (Output) เช่น การ
จัดซื้อวัตถุดิบ การลดต้นทุน การมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของลูกค้า สวัสดิการพนักงาน เป็นต้น
การศึกษาจากองค์กรต้นแบบนี้จะไม่ใช่องค์กรที่อยู่ในอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันก็ได้

12. ใช้หลักการตลาดสีเขียวเข้ามาใช้ในการทำการตลาดของธุรกิจ โดยเฉพาะเรื่องการสื่อสารการตลาด ปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวใช้การตลาดออนไลน์เข้ามาช่วยในการสื่อสารกับลูกค้าและองค์กรภายนอก ดังนั้น หากเพิ่มเนื้อหาหรือบริบททางด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเข้าไปด้วย จะทำให้เข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่สนใจได้ง่ายขึ้น เช่น การเพิ่มรูปกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับสังคมลงในเครือข่ายโซเชียลมีเดีย หรือ ภาพบรรยากาศ ความสงบ ความร่มรื่นของต้นไม้ในพื้นที่ขององค์กรลงในเว็บไซต์ที่องค์กรมีการดำเนินงานด้วย เช่น Booking.com Agoda.com Tripadvisor.com หรือเว็บไซต์ขององค์กรธุรกิจท่องเที่ยวเอง

13. สร้างเครือข่ายหรือเข้าร่วมเครือข่ายพันธมิตรที่ทำธุรกิจสีเขียว เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว นอกจากนี้การรวมตัวกันเป็นเครือข่ายจะสามารถสร้างผลกระทบในวงกว้างได้มากกว่าการที่องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวเพียงธุรกิจเดียวดำเนินงานธุรกิจสีเขียว การสร้างความร่วมมือหรือเครือข่ายนี้สามารถทำได้ทั้งในอุตสาหกรรมที่องค์กรธุรกิจประกอบการอยู่ หรือรวมตัวกับอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกัน นอกจากนี้ยังสามารถรวมตัวในหลายอุตสาหกรรมและรวมถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง (Stake Holder) กับอุตสาหกรรมได้อีกด้วย

14. สมัครเข้ารับการตรวจประเมินตามมาตรฐานสีเขียวมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่ง เช่น มาตรฐานสถานประกอบการสีเขียว มาตรฐานใบไม้เขียว เป็นต้น ซึ่งจะทำให้องค์กรธุรกิจมีทิศทางของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เนื่องจากแต่ละมาตรฐานมีข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ที่ธุรกิจจะต้องดำเนินการให้ผ่าน จึงจะได้รับการรับรองตามมาตรฐานนั้น นอกจากนี้การที่มีบุคคลภายนอกมาตรวจประเมิน ทำให้การประเมินนั้นมีความตรงไปตรงมา ไม่เข้าข้างตนเอง ผลการประเมินทำให้องค์กรธุรกิจรู้ว่าสิ่งใดทำดีอยู่แล้ว สิ่งใดต้องพัฒนาและปรับปรุง แต่การเข้ารับการตรวจประเมินนี้ บางมาตรฐานอาจมีค่าใช้จ่าย ซึ่งองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวจะต้องเตรียมงบประมาณในส่วนนี้เอาไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ มีวัตถุประสงค์ในการดังนี้

1. เพื่อศึกษาการรับรู้และดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่
2. เพื่อศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

3. เพื่อศึกษาขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่
4. เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

ซึ่งผลการรวบรวมข้อมูลทั้งจากวิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพประกอบกัน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 3 ธุรกิจท่องเที่ยวหลัก คือ ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก ธุรกิจนำเที่ยวและธุรกิจร้านอาหาร มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการเก็บแบบสอบถาม การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยกับทั้งสามธุรกิจ

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

5.1.1 ธุรกิจโรงแรมที่พัก

ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากธุรกิจโรงแรมที่พัก 202 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 26 -30 ปี รองลงมาคือ 31-35 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ รองลงมาคือเจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง

โรงแรมที่เก็บแบบสอบถามส่วนใหญ่มีห้องพัก 1 -50 ห้อง ส่วนใหญ่เป็นโรงแรมระดับ 3 ดาว มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปี และมีพนักงาน 1 – 20 คน อัตราการเข้าพักโดยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 67.48

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในธุรกิจโรงแรมที่พักรับรู้และให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจว่าส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ในแต่ละปีปัจจัยย่อย ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับของการรับรู้อยู่ในระดับมากเกือบทุกปัจจัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวมากเป็นอันดับหนึ่ง

รองลงมาคือ การคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง และการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม พนักงานทุกระดับในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประกอบการของธุรกิจในระยะยาว ธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า ยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว พนักงานในองค์กรมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว ให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน ยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจเป็นธุรกิจสีเขียว ผู้บริหารในธุรกิจมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี และคิดว่าการที่ผู้ใช้บริการมาใช้บริการเนื่องจากการที่ธุรกิจมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับของความตระหนักและรับรู้อยู่ในระดับปานกลางมีเพียงปัจจัยเดียว คือ ผู้ใช้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว

ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรมที่พัก ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 10 ด้าน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจสีเขียว พบว่า ธุรกิจโรงแรมที่พักเน้นการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำ และพลังงานอย่างประหยัด ทั้งนี้รวมถึงการสื่อสารกับผู้ใช้บริการในเรื่องการใช้น้ำและพลังงานด้วยเช่นกัน ส่วนการสื่อสารกับพนักงานเรื่องวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินธุรกิจสีเขียว มีการสื่อสารเป็นอันดับรองลงมา และการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอกเป็นเรื่องที่มีการปฏิบัติเป็นลำดับสุดท้าย

2) ด้านการพัฒนาบุคลากร การดำเนินงานด้านนี้ของธุรกิจโรงแรมที่พักส่วนใหญ่มีการดำเนินงานไม่ถึงร้อยละ 50 ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีบุคคลหรือคณะทำงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานสีเขียวอย่างชัดเจนเป็นปัจจัยที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุด รองลงมาคือการจูงใจให้มีการประหยัดพลังงาน การศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ การฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ การมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น ตามลำดับ

3) ด้านการจัดการขยะ พบว่าธุรกิจโรงแรมที่พักที่ตอบแบบสอบถามร้อยละ 81.19 มีการคัดแยกขยะ นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้ การนำถุงพลาสติกและกระดาษกลับมาใช้ใหม่ ในขณะเดียวกัน พนักงานและผู้ให้บริการส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ โดยธุรกิจโรงแรมที่พักจะมีการจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ให้มีการนำขยะมูลฝอยไปขาย ขณะที่กิจกรรมด้านการจัดการขยะที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกและการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู

4) ด้านจัดการการใช้พลังงาน พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่มีการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร การตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน มีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ การใช้ key card ในการเปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องพัก ซึ่งโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่มากกว่าร้อยละ 70 มีการจัดการในปัจจัยข้างต้น ส่วนปัจจัยที่โรงแรม/ที่พักมีการปฏิบัติน้อยคือการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ที่มีการปฏิบัติร้อยละ 45.54 และการใช้พลังงานทดแทน ที่มีการปฏิบัติร้อยละ 29.70 ตามลำดับ

5) ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่มีการติดตั้งอุปกรณ์ที่ช่วยประหยัดน้ำ มีถังดักไขมัน และมีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอนและผ้าเช็ดตัวเมื่อผู้ใช้บริการร้องขอ การมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย ส่วนในด้านที่ยังมีการปฏิบัติค่อนข้างน้อยคือ การนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ประโยชน์ การตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว และมีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6) ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่มีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก มีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่วนที่มีการปฏิบัติค่อนข้างน้อยคือการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ นำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ การเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก

7) ด้านคุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศและเสียง พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ มีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ เป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่ และมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ใช้บริการ ส่วนที่มีการปฏิบัติน้อยคือมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอและการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ

8) ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รวมถึงทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด มีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม มีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม และมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ

9) ด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น พบว่ามีธุรกิจโรงแรม/ที่พัก จำนวนร้อยละ 58.91 ที่มีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน จำนวนร้อยละ 49.1

10) ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ พบว่าธุรกิจโรงแรม/ที่พักส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า จำนวนร้อยละ 71.78 และมีการใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ มีการหานวัตกรรมสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับ ผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ การใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า ส่วนที่มีการปฏิบัติที่ค่อนข้างน้อยคือการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ

ในการสำรวจทรัพยากรที่ธุรกิจโรงแรม/ที่พัก ใช้ในการดำเนินธุรกิจสีเขียว นั้น มีผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้น้อยมาก อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียวเพียง 1 – 2 คน มีการประชุมและสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียวเดือนละ 1 ครั้ง ส่วนการอบรมพนักงานเกี่ยวกับดำเนินงานสีเขียวนั้น กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคืออบรมปีละ 2 ครั้ง และมีงบสำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวสูงสุดคือ 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร นอกจากนี้ยังพบว่า โรงแรมส่วนใหญ่มีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1 – 5 คัน เช่นเดียวกันกับรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน ส่วนรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี มีโรงแรมที่ใช้ไม่มากนัก

สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต่อเดือนของธุรกิจโรงแรมที่พัก พบว่า ธุรกิจโรงแรม/ที่พักมีค่าไฟฟ้า ต่อเดือนค่อนข้างสูง โดยโรงแรมที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 10,000 บาท 10,001 – 30,000 และ 30,001 – 60,000 บาท ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีบางโรงแรมที่มีค่าไฟเกิน 100,000 บาท ส่วนค่าน้ำส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 2,000 บาทต่อเดือน แต่มีบางโรงแรมที่ค่า น้ำเกิน 50,000 บาทเช่นกัน ส่วนค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 1,000 บาท แต่ จำนวนสูงสุดที่จ่ายคือเกิน 10,000 บาท ส่วนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 5,000 บาท เช่นเดียวกันกับ ค่าน้ำมันเบนซินและก๊าซแอลพีจีและเอ็นจีวี

ในส่วนของผลสรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยของธุรกิจโรงแรม พบว่า โรงแรมที่สัมภาษณ์เชิงลึกมีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่เป็นรูปธรรมในหลายกิจกรรม โดยธุรกิจ โรงแรมจะเน้นการจัดการขยะ การบำบัดน้ำเสีย การประหยัดพลังงาน การสื่อสารกับพนักงานและ ผู้ใช้บริการในเรื่องการประหยัดน้ำ พลังงาน และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม บางโรงแรมมีการจัดตั้ง คณะทำงานโดยกำหนดโครงสร้างอย่างเป็นทางการ ในขณะที่บางโรงแรมมอบหมายให้พนักงานกลุ่ม หนึ่งเป็นผู้ดูแลโดยไม่กำหนดโครงสร้างคณะทำงาน ธุรกิจโรงแรมให้ความสำคัญกับการจัดซื้อ ผลิตภัณฑ์ภายในท้องถิ่นและพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน โดยการทำกิจกรรมสีเขียว ร่วมกับชุมชนและโรงแรมอื่น ๆ ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน ทุกโรงแรมที่เข้าสัมภาษณ์ต่างพยายามหา ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียวเพื่อพัฒนาต่อยอดให้กิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ขึ้นดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ บางโรงแรมเช่น โรงแรมปกาศัยรีสอร์ท โรงแรมพระนางอินน์ ได้เข้ารับการประเมินมาตรฐานใบไม้ เขียว ส่วนบางโรงแรมยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการใด ๆ แต่มีแผนการที่จะเข้าร่วมในอนาคต

5.1.2 ธุรกิจนำเที่ยว

ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามจากธุรกิจนำเที่ยว 233 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิงและเพศชายในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-35 ปี รองลงมาคือ 26 -30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นเจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง รองลงมาคือพนักงานระดับปฏิบัติการ

ธุรกิจนำเที่ยวที่เก็บแบบสอบถามส่วนใหญ่มีโปรแกรมนำเที่ยวระหว่าง 1 -10 โปรแกรม ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่ และทำธุรกิจหลักคือนำเที่ยว ส่วนการเป็นตัวแทนจองตั๋วเครื่องบินหรือให้บริการด้านอื่น ๆ เสริมนั้นมีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปีและมีพนักงานระหว่าง 1 -10 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามในธุรกิจนำเที่ยวมีการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่อยู่ในนำเที่ยวก็นึกถึงและให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจว่าส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกับธุรกิจโรงแรม เมื่อพิจารณาในแต่ละปัจจัยย่อย พบว่า เกือบทุกปัจจัยมีระดับของความตระหนักและการรับรู้ในระดับมาก ยกเว้นปัจจัยผู้ใช้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียวเพียงปัจจัยเดียวที่มีระดับการรับรู้ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่มีระดับของการรับรู้ในระดับมากและมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรกคือ การดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม พนักงานทุกระดับในองค์กรควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว และการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว ตามลำดับ

ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยว ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 10 ด้านเพื่อสอบถาม โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจสีเขียว พบว่าธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัดเป็นลำดับแรก ในขณะเดียวกันก็มีการสื่อสารเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัดไปยังผู้ใช้บริการด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังมีการปฏิบัติในเรื่องการศึกษาผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินกิจกรรมใด ๆ ในด้านการใช้พลังงานนั้น มีการสื่อสารกับผู้ใช้บริการและพนักงานในการใช้พลังงานอย่างประหยัด โดยที่การสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเป็นปัจจัยที่มีการดำเนินการน้อยที่สุด ที่ร้อยละ 48.07 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) ด้านการพัฒนาบุคลากร การดำเนินงานด้านนี้ของธุรกิจนำเที่ยวพบว่าการดำเนินการที่น้อยในทุกปัจจัย มีการปฏิบัติในบริษัทนำเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามไม่ถึงร้อยละ 30 โดยปัจจัยมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน ซึ่งมีการปฏิบัติสูงสุด มีการปฏิบัติเพียงร้อยละ 27.47 รองลงมาคือมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน ส่วนการฝึกอบรม

ฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอและศึกษาดูงานการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่นเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

3) ด้านการจัดการขยะ พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะ เช่นเดียวกันกับธุรกิจโรงแรม/ที่พัก รองลงมาคือการใช้ผลิตภัณฑ์แบบแชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้ (Refill) พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ การนำถุงพลาสติกและกระดาษกลับมาใช้ใหม่ มีถังขยะแบบแยกประเภทให้พนักงาน ส่วนการนำขยะมูลฝอยไปจำหน่ายยังมีการปฏิบัติค่อนข้างน้อย โดยที่การนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ยเป็นปัจจัยที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

4) ด้านจัดการการใช้พลังงาน พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร มีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ มีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คือการใช้พลังงานทดแทน ที่มีบริษัทนำเที่ยวที่ปฏิบัติร้อยละ 27.47 และ การลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีบริษัทนำเที่ยวที่ปฏิบัติร้อยละ 33.48

5) ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ พบว่าบริษัทนำเที่ยวมีการปฏิบัติในด้านนี้ในทุกปัจจัยไม่ถึงร้อยละ 50 โดยกิจกรรมการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำมีการปฏิบัติมากที่สุด จำนวนร้อยละ 46.78 รองลงมาคือการมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย การกำหนดตารางกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยคือ การมีถังดักไขมัน และบ่อดักตะกอน

6) ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก รองลงมาก็คือการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ

7) ด้านคุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศและเสียง พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีป้ายห้ามสูบบุหรี่ รองลงมาคือ มีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ใช้บริการ มีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ

8) ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รองลงมาคือทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด มีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม ส่วนที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม ที่ร้อยละ 48.50

9) ด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น พบว่าบริษัทนำเที่ยวมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ที่ร้อยละ 54.51 และหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน จำนวนร้อยละ 46.78

10) ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ พบว่าบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า จำนวนร้อยละ 71.78 รองลงมาคือมีการค้นหากระบวนการผลิตหรือให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ ส่วนการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้าเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ในการสำรวจทรัพยากรที่บริษัทนำเที่ยวใช้ในการดำเนินธุรกิจสีเขียวนั้น มีผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกับธุรกิจโรงแรม/ที่พัก อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า บริษัทนำเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานสีเขียวเพียง 1 – 2 คน มีการประชุมและสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียวส่วนใหญ่เดือนละ 1 ครั้ง ส่วนการอบรมพนักงานเกี่ยวกับดำเนินงานสีเขียวนั้น กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคืออบรมปีละ 1 ครั้ง 2 ครั้ง และ 12 ครั้ง เป็นจำนวนเท่ากัน และมีงบสำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่ 3,000 บาท สูงสุดคือ 20,000 บาท ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร นอกจากนี้ยังพบว่า บริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่มีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1 – 5 คัน เช่นเดียวกันกับรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินและรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี แต่รถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี มีจำนวนบริษัทนำเที่ยวที่ใช้เป็นจำนวนน้อยกว่า

สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต่อเดือนของบริษัทนำเที่ยว พบว่า มีค่าไฟฟ้าต่อเดือนไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับธุรกิจโรงแรม/ที่พัก โดยบริษัทนำเที่ยวที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 2,000 บาท รองลงมาคือ 2,001 - 5,000 และมีเพียงไม่กี่บริษัทที่มีค่าไฟฟ้าสูงเกิน 10,000 บาท ส่วนค่าน้ำส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 2,000 บาทต่อเดือน ค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 1,000 บาท แต่บางบริษัทที่มีค่าก๊าซหุงต้มเกินคือเกิน 5,000 บาท รองลงมาคือ 5,001 - 10,000 บาท ส่วนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 5,000 บาท และมีบางบริษัทที่มีค่าน้ำมันดีเซลเกิน 50,000 บาท ค่าน้ำมันเบนซิน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 5,000 บาท เช่นเดียวกันกับค่าก๊าซแอลพีจีและเอ็นจีวี

ในส่วนของผลสรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยของธุรกิจนำเที่ยว พบว่าการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจนำเที่ยวนั้นส่วนใหญ่ไม่ได้เน้นที่การปฏิบัติของตัวบริษัทนำเที่ยวเอง แต่เป็นการใช้ทรัพยากรจากหน่วยงานหรือองค์กรอื่นในการให้บริการ ดังนั้นบริษัทนำเที่ยวส่วนใหญ่จึงปฏิบัติเพียงกิจกรรมบางอย่างที่ทำได้ เช่น การให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวที่เป็นลูกค้าในขณะที่น่าเที่ยว การเก็บขยะที่นักท่องเที่ยวสร้างขึ้นระหว่างท่องเที่ยวกลับมาทิ้งหรือแยกขยะที่สำนักงาน ในขณะเดียวกันบริษัทนำเที่ยวพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบหรือข้อบังคับของชุมชน เช่นการ

ผูกพันเรือ การจ้างนักท่องเที่ยวไม่ให้อาหารปลาในทะเล ส่วนการปฏิบัติในด้านอื่น ๆ มีเพียงบริษัทนำเที่ยวบางแห่งเท่านั้นที่มีการปฏิบัติ เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด ศรีสวัสดิ์ทราเวลแอนด์ทัวร์ ที่มีการออกแบบสำนักงานที่สร้างขึ้นใหม่ ให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน ลดการใช้ไฟฟ้า มีการปลูกต้นไม้รอบอาคาร และมีการแยกขยะที่เกิดขึ้นในสำนักงาน เป็นต้น

5.1.3 ธุรกิจร้านอาหาร

สำหรับธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลได้จำนวน 89 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์แบบสอบถามสามารถสรุปได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 31-35 ปี รองลงมาคือ 41-45 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานเป็นเจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง รองลงมาคือพนักงานระดับปฏิบัติการ

ธุรกิจร้านอาหารที่เก็บแบบสอบถามส่วนใหญ่มีโต๊ะอาหารระหว่าง 1 -10 โต๊ะ ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารแบบตั้งเดียว รองลงมาคือร้านอาหารในตึกแถว บริการหลักที่มีคืออาหาร ส่วนบริการเสริมมีการส่งอาหารถึงสถานที่ของผู้ซื้อ ส่วนใหญ่มีอายุกิจการน้อยกว่า 10 ปี รองลงมาคือ 10 - 19 ปี และมีพนักงานระหว่าง 1 -10 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามในธุรกิจร้านอาหารมีการรับรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาอยู่ในปัจจัยย่อยพบว่าเกือบทุกปัจจัยมีระดับการรับรู้อยู่ในระดับมาก โดยการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า รับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิกิริยานั้น การดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม การสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว ส่วนการให้ผู้ใช้บริการจ่ายค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว เป็นปัจจัยที่มีระดับความตระหนักและรับรู้ในระดับปานกลางเพียงปัจจัยเดียว

ในด้านการดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจร้านอาหาร ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 10 ด้าน โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ด้านนโยบายและการสื่อสารของธุรกิจสีเขียว พบว่า การสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัดเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติสูงสุด รองลงมาคือการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด การสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการสื่อสารเรื่องการรักษาสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ให้บริการ

2) ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่าธุรกิจร้านอาหารมีการดำเนินการด้านการพัฒนาบุคลากรที่น้อยในทุกกิจกรรม โดยมีการมุ่งใจให้พนักงานประหยัดพลังงานเป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 34.83 ของผู้ตอบแบบสอบถาม รองลงมาคือ มีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงาน ด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน พนักงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอและ พนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่นที่มีการปฏิบัติที่เท่ากันที่ร้อยละ 29.21 ซึ่งยังถือว่าเป็นจำนวนที่น้อย

3) ด้านการจัดการขยะ พบว่าธุรกิจร้านอาหารส่วนใหญ่มีกิจกรรมการคัดแยกขยะ รองลงมา คือจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ และพนักงานให้ความร่วมมือ ในการคัดแยกขยะ การนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือ การนำ ขยะไปหมักปุ๋ย การใช้กระดาษเช็ดปากแทนทิชชู และการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ ตามลำดับ

4) ด้านการอนุรักษ์และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่าธุรกิจร้านอาหารส่วนใหญ่มี การปฏิบัติในกิจกรรมการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน มากที่สุด รองลงมาคือมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ส่วนกิจกรรมที่มี การปฏิบัติน้อยที่สุดคือการใช้พลังงานทดแทน และการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงาน ไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

5) ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ พบว่าธุรกิจร้านอาหารจำนวนร้อยละ 52.81 ที่มีมาตรการ ลดปริมาณน้ำเสีย มีบ่อดักไขมัน มีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ ตามลำดับ โดย กิจกรรมนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์เป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด คิด เป็นร้อยละ 25.84

6) ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง พบว่าธุรกิจร้านอาหารส่วนใหญ่มีการจัดซื้อวัตถุดิบจาก แหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก มีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการจัดซื้อวัตถุดิบจาก แหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็น หลักในการตัดสินใจซื้อ

7) ด้านคุณภาพอากาศภายใน มลพิษทางอากาศและเสียง พบว่าธุรกิจร้านอาหารมีการจัด พื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ คิดเป็นร้อยละ 55.06 และมีป้ายห้ามสูบบุหรี่ ส่วน กิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 34.83

8) ด้านผลกระทบทางนิเวศวิทยา พบว่าร้านอาหารมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ให้บริการ ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 64.05 มีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือ ทะเลที่กฎหมายห้าม การห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม ส่วนกิจกรรมที่ มีการปฏิบัติน้อยที่สุดคือการมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ให้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ

9) ด้านการร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น พบว่าร้านอาหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านนี้ค่อนข้างน้อย กล่าวคือไม่ถึงร้อยละ 50 โดยการมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นกิจกรรมที่มีการปฏิบัติกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.19

10) ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ พบว่าร้านอาหารส่วนใหญ่ใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 62.92 รองลงมาคือ ใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า ส่วนการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้าร้านอาหารมีการปฏิบัติในกิจกรรมนี้ร้อยละ 49.44 ส่วนกิจกรรมที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุดในด้านนี้คือการหาวัตถุดิบสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ

ในการสำรวจทรัพยากรที่ธุรกิจร้านอาหารใช้ในการดำเนินธุรกิจสีเขียว นั้น มีผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ค่อนข้างน้อยเช่นเดียวกับธุรกิจโรงแรม/ที่พักและธุรกิจนาเที่ยว อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าร้านอาหารที่ตอบแบบสอบถามมีพนักงานที่ดูแลการดำเนินงานสีเขียว 1 – 7 คน มีการประชุมและสื่อสารเกี่ยวกับการดำเนินงานสีเขียวส่วนใหญ่เดือนละ 1 -2 ครั้ง ส่วนการอบรมพนักงานเกี่ยวกับดำเนินงานสีเขียวนั้น กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดคืออบรมปีละ 1 ครั้ง และมีงบประมาณดำเนินงานธุรกิจสีเขียวส่วนใหญ่ 3,000 บาท สูงสุดคือ 30,000 บาท ส่วนใหญ่มีพื้นที่สำหรับดำเนินงานธุรกิจสีเขียวระหว่าง 1 -100 ตารางเมตร นอกจากนี้ยังพบว่าร้านอาหารส่วนใหญ่มีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซล 1 – 5 คัน เช่นเดียวกันกับรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซินและรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวี

สำหรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ต่อเดือนของธุรกิจร้านอาหาร พบว่า โดยร้านอาหารที่ผู้ตอบแบบสอบถามปฏิบัติงานอยู่ส่วนใหญ่มีค่าไฟฟ้าอยู่ระหว่าง 1 – 10,000 บาท ส่วนค่าน้ำส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 2,000 บาทต่อเดือน ค่าก๊าซหุงต้มต่อเดือนส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1,001 – 5,000 บาท ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงกว่าธุรกิจนาเที่ยวโดยส่วนใหญ่ ส่วนค่าน้ำมันดีเซลต่อเดือน ส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 1 – 5,000 บาท เช่นเดียวกันกับค่าน้ำมันเบนซินและค่าก๊าซแอลพีจีและเอ็นจีวี

ในส่วนของผลสรุปการสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยของธุรกิจร้านอาหาร พบว่า ธุรกิจร้านอาหารที่สัมภาษณ์จะมีความแตกต่างกันในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจสีเขียว บางร้านจะให้ความสำคัญสูง เช่นร้านเรือนไม้หรือร้าน Samesame but difference บางร้านทำไปตามบริบทของธุรกิจที่จะต้องดำเนินการ เช่น การจัดซื้อผลิตภัณฑ์จากในท้องถิ่นหรือการมีส่วนร่วมกับสังคม เป็นต้น ธุรกิจร้านอาหารที่สัมภาษณ์เชิงลึกส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาของน้ำที่ใช้แล้ว ซึ่งหากทำการบำบัดไม่ดีก็จะกลายเป็นน้ำเสียโดยมีวิธีการบำบัดที่แตกต่างกัน เช่น การปล่อยน้ำใช้แล้วลงบ่อดินให้ตกตะกอนจนเต็มบ่อแล้วฝังกลบ การขุดบ่อซิเมนต์หลายบ่อต่อเรียงกัน เมื่อไขมันเต็มทุกบ่อจึงเรียกรถบริการมาดูดออก หรือการใช้ชุดบำบัดสำเร็จรูปแล้วเติมอากาศ เติมนจุลินทรีย์ จนน้ำมีคุณภาพดีแล้วจึงนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นต่อไป เป็นต้น ในส่วนของการคัดแยกขยะมีการ

ปฏิบัติในทุกร้าน โดยส่วนมากคัดแยกเฉพาะขยะที่ขายได้ ส่วนขยะเปียกประเภทเศษอาหาร ส่วนใหญ่จะมีเกษตรกรมารับไปทำอาหารสัตว์ ด้านการประหยัดพลังงานของร้านอาหารถือว่ายังเป็นสิ่งที่ไม่เน้นนัก เนื่องจากร้านอาหารที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นร้านอาหารที่เปิดโล่ง หากมีการใช้เครื่องปรับอากาศในบางจุดก็จะเปิดไว้ที่ 25 องศาเซลเซียส อย่างไรก็ตามร้านอาหารบางร้านที่มีการตกแต่งด้วยวัสดุจากธรรมชาติ เช่นจาก ไม้ไผ่ ยังมีความเข้าใจว่าเป็นการทำธุรกิจสีเขียว

5.1.4 สรุปผลการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

ในการศึกษาศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว ผู้วิจัยได้ศึกษาโดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ซึ่งเมื่อประมวลในภาพรวมแล้ว พบว่าธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่มีศักยภาพในการพัฒนาสู่การเป็นธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว เนื่องจากมีจุดแข็งและโอกาสในหลายปัจจัย เช่น ผู้ประกอบการกลุ่มแกนนำมีจิตสำนึกสาธารณะสูง ผู้ประกอบการมีการรวมตัวกันเป็นสมาคม ชมรม หรือกลุ่ม พนักงานให้ความร่วมมือ มีการใช้สื่อออนไลน์ จังหวัดกระบี่มียุทธศาสตร์ Krabi go green การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 มุ่งพัฒนาประเทศไปในทางสีเขียว การที่เทคโนโลยีมีราคาถูกลง เป็นต้น แต่ยังมีปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวคือการขาดบุคลากร ขาดความรู้ ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ขาดความมุ่งมั่นและตั้งใจ

5.1.5 สรุปผลขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดกระบี่

จากการสำรวจโดยใช้ข้อมูลสถิติจากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและการจองห้องพัก พบว่าจำนวนโรงแรม/ที่พัก ในจังหวัดกระบี่ ณ วันที่ 29 มกราคม 2559 มีจำนวน 1,274 แห่ง มีจำนวนห้องพักรวม 33,300 ห้องพัก ดังนั้นจึงมีขีดความสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างน้อย 66,000 คนต่อคืน ซึ่งหากมีลูกค้าหรือผู้ใช้บริการเต็มตามศักยภาพที่รองรับได้ จะเกิดความต้องการในวัตถุดิบเพื่อนำมาใช้ในการผลิตและให้บริการจำนวนมาก ซึ่งก่อให้เกิดขยะ น้ำเสีย การใช้พลังงานและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกสู่บรรยากาศจำนวนมาก

5.1.6 สรุปแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

การจัดทำแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้สรุปแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวออกเป็น 2 แนวทางคือ แนวทางภาครัฐและแนวทางองค์กรธุรกิจ โดยแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของภาครัฐคือ การสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่องและ

ตรงจุด ประชาสัมพันธ์ รณรงค์ ส่งเสริม ให้ภาคธุรกิจตระหนักถึงผลกระทบของการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ตั้งคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน จัดเวทีประชาคมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการในการกำหนดทิศทาง เป้าหมาย และวิธีการในการดำเนินงานสีเขียว สร้างเครือข่าย Cluster ผู้ประกอบการสีเขียว สนับสนุนเทคโนโลยีและการถ่ายทอดความรู้ อำนวยความสะดวก การจูงใจธุรกิจ และการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนแนวทางของภาคองค์กรธุรกิจคือสร้างผู้ประกอบการ หรือผู้บริหารหัวใจสีเขียว จัดโครงสร้างคณะกรรมการสีเขียวขององค์กร วางแผนการดำเนินงานให้ชัดเจน จัดลำดับความสำคัญของการทำกิจกรรมในธุรกิจสีเขียว จัดสรรงบประมาณ มีการพัฒนาและ จูงใจบุคลากร สร้างวัฒนธรรมองค์กรสีเขียว สร้างสัญลักษณ์หรือเอกลักษณ์ จัดบันทึกสถิติ ศึกษา ตัวอย่างหรือต้นแบบจากธุรกิจอื่น ใช้หลักการตลาดสีเขียว สร้างเครือข่าย เข้ารับการตรวจประเมิน ตามมาตรฐานสีเขียว

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ภาพรวมการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของจังหวัดกระบี่ กล่าวได้ว่าการเริ่มต้นมาระยะหนึ่งแล้ว เนื่องจากการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวอยู่ในธุรกิจท่องเที่ยวหลายสถานประกอบการด้วยกัน โดยกลุ่มธุรกิจที่เริ่มทำธุรกิจสีเขียวเป็นกลุ่มธุรกิจท่องเที่ยวที่อยู่แนวหน้าของจังหวัด เช่นเป็นแกนนำหรือสมาชิกของสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่หรือสมาคมโรงแรมจังหวัดกระบี่ เป็นต้น ประกอบกับการสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ที่เน้นยุทธศาสตร์การเป็นจังหวัดสีเขียว (Krabi Go Green) การมีปฏิญญาการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่สู่ความยั่งยืนเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางให้ทุกฝ่ายได้ยึดถือและปฏิบัติ ทำให้เกิดความตื่นตัวของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัด นอกจากนี้ จังหวัดกระบี่โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้จัดทำโครงการ The Best of Krabi เพื่อตรวจประเมินการดำเนินงานของธุรกิจต่าง ๆ ในจังหวัดกระบี่ ซึ่งมีปัจจัยเรื่องการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่นำมาตรวจประเมิน ธุรกิจท่องเที่ยวที่ได้รับประกาศนียบัตรในระดับต่างๆ ของโครงการ The Best of Krabi ได้นำโล่ประกาศเหล่านั้นมาติดตั้งไว้ในสถานที่ที่ผู้ให้บริการเห็นได้อย่างชัดเจน เช่น พื้นที่ผนังหลังแผนกต้อนรับของโรงแรม เพื่อเป็นการรับประกันคุณภาพการให้บริการอีกทางหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการผลักดันให้มีการดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเกิดขึ้นภายในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัด ปัญหาหลักที่ยังคงพบเห็นได้ชัดเจนคือปัญหาน้ำเสียและขยะ โดยเฉพาะในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยม เช่น ชายหาดอ่าวนางที่มีน้ำเสียจากโรงแรม ร้านอาหารและบ้านเรือนไหลลงสู่ชายหาด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถเล่นน้ำทะเลได้ ถึงแม้ว่าจะมีระบบบำบัดน้ำเสียขององค์การบริหารส่วนตำบลอ่าวนาง แต่ไม่สามารถรองรับได้อย่างเพียงพอ ส่วนปัญหาเรื่องการจัดการขยะนั้นจะเกิดขึ้นกับพื้นที่ที่เป็นเกาะหรือแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเกาะ เช่นเกาะลันตา เกาะพีพี

และเกาะกลาง ตำบลคลองประสงค์ เนื่องจากไม่มีพื้นที่รองรับสำหรับการทิ้งขยะจำนวนมากได้ การมีธุรกิจรับซื้อของเก่าเกิดขึ้นในพื้นที่จึงช่วยให้ธุรกิจท่องเที่ยวสามารถช่วยลดปัญหาเรื่องขยะได้

5.2.2 การรับรู้ในการทำธุรกิจสีเขียว

การรับรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการเริ่มต้นดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจสีเขียวในระดับมากถึง 3 กลุ่มธุรกิจ ดังนั้นธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่จึงให้ความสำคัญกับการดำเนินงานสีเขียว โดยเห็นว่าการดำเนินการใด ๆ ทางธุรกิจจะต้องศึกษาถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม และคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว ในปัจจัยด้านการทำธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจในระยะยาว พบว่าธุรกิจท่องเที่ยวมีการรับรู้ในระดับมากถึง 3 ธุรกิจเช่นกัน ดังนั้นธุรกิจท่องเที่ยวจึงเห็นว่าการทำธุรกิจสีเขียวจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ ลง เช่น ลดค่าไฟฟ้าจากการเปลี่ยนมาใช้หลอด LED ซึ่งผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรมเห็นว่าค่าไฟฟ้าลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ลดค่าน้ำประปาจากการที่ผู้ให้บริการและพนักงานช่วยกันประหยัดน้ำ และจากการที่น้ำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วมาใช้ประโยชน์ สามารถจัดการกับขยะที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานและให้บริการได้ ซึ่งการลดค่าใช้จ่ายเหล่านี้ทำให้ผู้ประกอบการมองว่ามีความคุ้มค่าและอาจครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานสีเขียวของธุรกิจแล้ว

อย่างไรก็ตามธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่มีการรับรู้ในระดับปานกลางเพียงปัจจัยเดียวในการที่จะให้ผู้ให้บริการจ่ายค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการองค์กรที่ทำธุรกิจสีเขียวขึ้น แสดงให้เห็นว่าธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ไม่คิดผลกระทบบenefitsค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวไปยังผู้ให้บริการ แต่แสวงหาความร่วมมือจากผู้ให้บริการในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งแต่ละธุรกิจมีวิธีการในแสวงหาความร่วมมือจากผู้ให้บริการที่แตกต่างกันออกไป เช่น การร่วมมือในการลดการใช้พลังงานด้วยการปิดไฟ การเปิดเครื่องปรับอากาศที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส การลดการใช้น้ำ การมีรางวัลเล็กน้อยมอบให้ หรือ การจัดกิจกรรมเพื่อดึงดูดผู้ให้บริการออกจากห้องพักในเวลาที่มีการใช้ไฟฟ้าสูง เป็นต้น อย่างไรก็ตามในด้านการที่จะให้ผู้ให้บริการจ่ายค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการองค์กรที่ทำธุรกิจสีเขียวนี้อาจมีเหตุผลอื่น ๆ ประกอบ คือราคาห้องพักของธุรกิจโรงแรมในพื้นที่ท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมนั้นสูงอยู่แล้ว

5.2.3 การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยว

หัวใจสำคัญของการทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวคือนโยบายการบริหารงานสีเขียวของผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการ การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจโรงแรม/ที่พักเป็นการดำเนินงานที่เห็นได้ชัดเจน แม้ว่าจะได้รับการรับรองมาตรฐานหรือไม่ได้รับรองก็ตาม โดยโรงแรม/ที่พักที่ทำธุรกิจสีเขียว มักจะเน้นการดำเนินงานใน 4 ด้าน อย่างเห็นได้ชัด คือ การจัดการขยะ การจัดการน้ำ การจัดการพลังงาน และการมีส่วนร่วมกับสังคม ในแต่ละด้านเหล่านี้ยังมีกิจกรรมย่อย เช่น การหมักปุ๋ย การผลิตก๊าซชีวภาพ การตัดไม้ยืนต้น การบำบัดน้ำเสีย การประหยัดพลังงาน การสื่อสารกับ

พนักงานและผู้ให้บริการเรื่องการประหยัดน้ำ พลังงานและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมการทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับเป็นต้น ส่วนธุรกิจน้ำเที่ยวมีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในบางส่วน กล่าวคือส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การรับผิดชอบต่อสิ่งที่นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ตนเองดูแลปฏิบัติ เช่นการเก็บขยะ การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวทางด้านกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ส่วนธุรกิจร้านอาหารเป็นกลุ่มที่มีการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว โดยจะเน้นไปในการจัดการน้ำเสียและการจัดการขยะ เนื่องจากธุรกิจร้านอาหารปล่อยน้ำที่มีส่วนผสมของไขมันออกมา ดังนั้นธุรกิจร้านอาหารที่ตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมจึงเอาใจใส่ ด้วยการลงทุนในระบบบำบัดน้ำเสียในวงเงินค่อนข้างสูง เช่นร้านเรือนไม้ เป็นต้น แต่ร้านอาหารโดยทั่วไปจะมีเพียงใช้ถังดักไขมันหรือไม่มีระบบบำบัดเลย ส่วนการจัดการขยะเปียกซึ่งเป็นขยะส่วนใหญ่ของร้านอาหาร จะใช้วิธีการให้เกษตรกรนำไปทำอาหารสัตว์

5.2.4 การมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการ

การมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เนื่องจากผู้ให้บริการเป็นผู้รับบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในธุรกิจท่องเที่ยว และเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเข้าสู่ชั้นบรรยากาศ ผ่านทางกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น ดังนั้นผู้ให้บริการหรือนักท่องเที่ยวจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมเช่นกัน โดยในธุรกิจท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่นั้น กลุ่มผู้ให้บริการของโรงแรม/ที่พัก เป็นกลุ่มที่เห็นได้ชัดถึงการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมสีเขียว เนื่องจากโรงแรม/ที่พัก มีนโยบายหรือกิจกรรมที่ให้ผู้ใช้บริการมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นการช่วยกันประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ โดยโรงแรมจะมีวิธีการสื่อสารไปยังกลุ่มผู้ให้บริการด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับความร่วมมือจากผู้ให้บริการด้วยดี ส่วนธุรกิจน้ำเที่ยวสร้างความร่วมมือกับผู้ให้บริการด้วยการให้ผู้ให้บริการรับผิดชอบต่อขยะที่สร้างขึ้นในระหว่างการท่องเที่ยว และแนะนำวิธีการปฏิบัติตนที่ถูกต้องในการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ส่วนธุรกิจร้านอาหาร เป็นธุรกิจท่องเที่ยวที่ไม่มีความชัดเจนในด้านการมีส่วนร่วมของผู้ให้บริการนัก โดยส่วนใหญ่จะมีเพียงการสื่อสารเรื่องการประหยัดน้ำและพลังงานเท่านั้น

5.2.5. การพัฒนาบุคลากร

บุคลากรถือเป็นทรัพย์สินที่มีค่าที่สุดขององค์กร องค์กรที่มีบุคลากรที่มีคุณภาพจึงจะเป็นองค์กรที่ประสบความสำเร็จ จากผลการวิจัยในด้านการพัฒนาบุคลากรของธุรกิจท่องเที่ยวซึ่งพบว่าการพัฒนาบุคลากรน้อยทั้งในด้านการฝึกอบรมความรู้ การศึกษาดูงาน และการจูงใจ ซึ่งเป็นกิจกรรมการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวที่มีการปฏิบัติน้อยที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากธุรกิจท่องเที่ยวที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการพัฒนาบุคลากรในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเป็นสิ่งไม่สำคัญนักเมื่อเปรียบเทียบกับปฏิบัติตามหน้าที่หลักขององค์กร การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในธุรกิจท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังไม่มี การดำเนินงานที่เต็มรูปแบบ มีเพียงการทำกิจกรรมบางกิจกรรมที่เข้าข่าย เช่น การคัดแยกขยะ เป็นต้น อีกทั้งแหล่งในการฝึกอบรมพัฒนาในพื้นที่มีจำกัด หากจะมีโครงการ

ฝึกอบรมที่ทางหน่วยงานราชการจัดขึ้นนาน ๆ ครั้ง อีกทั้งการจัดหาวิทยากรด้วยตนเองนั้นมีความคุ้มค่า ซึ่งหากไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ตั้งแต่ต้น ทำให้ไม่สามารถดำเนินการได้

5.2.6 การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น

การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ได้ให้ความร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น ซึ่งจากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ธุรกิจท่องเที่ยวที่จริงจังกับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านนี้สูง โดยบางธุรกิจกำหนดองค์กรท้องถิ่นที่จะเป็นพันธมิตรคอยให้ความช่วยเหลือ เช่น ช่วยเหลือโรงเรียน โดยการให้ทุนการศึกษา อุปกรณ์การศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ ที่เป็นการช่วยเหลือท้องถิ่นและทรัพยากรสาธารณะ เช่น การเก็บขยะชายหาด การนำ EM ไปเทในท่อระบายน้ำสาธารณะเพื่อช่วยบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น การทำกิจกรรมเพื่อสังคมเหล่านี้ องค์กรธุรกิจท่องเที่ยวสามารถนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดลูกค้าที่มีแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสังคมให้เข้ามาใช้บริการได้

5.2.7 จำนวนธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

จากการสำรวจโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ พบว่าในโรงแรม/ที่พักในจังหวัดกระบี่มีจำนวนทั้งสิ้น 1,270 แห่ง จำนวน 33,000 ห้อง มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวรวม 66,000 คนต่อวัน จะเห็นได้ว่าด้วยจำนวนนักท่องเที่ยวที่สามารถรับได้ต่อวันนี้จะส่งผลต่อปริมาณการใช้ทรัพยากรจำนวนมาก ก่อให้เกิดขยะ น้ำเสีย และมลพิษอื่น ๆ อีกมาก จำนวนสถานประกอบการที่เกิดขึ้นนี้มีทั้งที่จดทะเบียนสถานประกอบการอย่างถูกต้องตามกฎหมายและไม่มีการจดทะเบียน แต่อาศัยฐานะอื่นในการเปิดให้บริการ ซึ่งทำให้ยากต่อการควบคุมดูแล และการที่จะต้องจัดเตรียมสาธารณูปโภคต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมบริการก็เป็นภาระของภาครัฐ รวมทั้งปริมาณโรงแรมมีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต

5.2.8 แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวของจังหวัดกระบี่จะดำเนินงานได้ดั่งนั้น เกิดจากการที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนร่วมมือกันพัฒนา เพื่อเป็นการเติมเต็มในสิ่งที่ขาด บวกบาทของภาครัฐเป็นผู้ดูแล อำนวยความสะดวก ให้การสนับสนุนในเชิงโครงสร้างสาธารณูปโภคต่าง ในขณะภาคธุรกิจเป็นผู้ปฏิบัติและสะท้อนภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นไปยังภาครัฐ ดังนั้นแนวทางการพัฒนาที่กำหนดขึ้นจึงเป็นการพัฒนาที่ทั้งสองภาคส่วนได้ดำเนินงานควบคู่กันไป

5.3 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ พบว่าธุรกิจท่องเที่ยวมีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงาน ได้แก่ ขาดแคลนบุคลากร ขาดความรู้ ขาดเงินทุน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ขาดความมุ่งมั่นและตั้งใจ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1. การขาดแคลนบุคลากร จากปัญหาที่พบในการวิจัยว่าปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งคือ การขาดแคลนบุคลากร โดยจังหวัดกระบี่มีปัญหาในเรื่องการขาดแคลนบุคลากรที่จะเข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากคนในพื้นที่ส่วนใหญ่มีอาชีพรองรับอยู่แล้ว ดังนั้นจึงต้องอาศัยบุคลากรจากต่างถิ่นหรือจังหวัดใกล้เคียง การจ้างงานจึงเป็นการจ้างงานเฉพาะตำแหน่ง ไม่ได้จ้างเพื่อรองรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวโดยตรง ประกอบกับลักษณะงานของธุรกิจท่องเที่ยวเป็นลักษณะของงานบริการที่ต้องมีความพร้อมให้บริการอยู่เสมอ การที่พนักงานปลิกตัวไปทำกิจกรรมสีเขียว จึงอาจทำให้งานบริการซึ่งเป็นหน้าที่หลักบกพร่องได้ นอกจากนี้ ลักษณะของธุรกิจท่องเที่ยวคือ มีช่วงฤดูกาลที่มีนักท่องเที่ยวมาก (High Season) กับช่วงที่มีนักท่องเที่ยวน้อย (Low Season) ซึ่งช่วงที่มีนักท่องเที่ยวน้อยจะเป็นช่วงที่ทำให้ธุรกิจท่องเที่ยวมีปัญหา เนื่องจากมีรายได้จากการบริการลดลง จึงต้องลดค่าใช้จ่ายโดยการให้พนักงานบางส่วนหยุดงาน หากพนักงานกลุ่มที่หยุดงานนั้นเป็นพนักงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวก็จะทำให้งานดำเนินงานธุรกิจสีเขียวหยุดชะงักลง ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการจึงต้องวางแผนในการสรรหา คัดเลือกและพัฒนาบุคลากร รวมถึงการมอบหมายหน้าที่งานและความรับผิดชอบโดยควรคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นด้วย

2. การขาดความรู้ การดำเนินงานธุรกิจสีเขียวในบางกิจกรรมจำเป็นต้องมีความรู้ในการปฏิบัติ เช่น การผลิตแก๊สชีวภาพจากของเสีย การหมักปุ๋ยชีวภาพ การผลิต EM เป็นต้น บุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวส่วนใหญ่ไม่ได้จบการศึกษาทางด้านนี้ ดังนั้นสิ่งที่ปฏิบัติจึงเกิดจากการลองผิดลองถูก เช่น บุคลากรของโรงแรมปกาฉีรีสอร์ท ได้ทดลองศึกษาและหาความรู้ด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต และสอบถามผู้รู้ในพื้นที่อื่น จนกระทั่งสามารถพัฒนาระบบอัดแก๊สชีวภาพลงถังขนาดเล็กได้ ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ จึงควรดำเนินการในการฝึกอบรมและพัฒนา ศึกษาดูงาน หรือจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันอย่างสม่ำเสมอ

3. ขาดเงินทุน ขาดแคลนงบประมาณดำเนินการในบางกิจกรรมต้องใช้เงินลงทุนสูง เช่น การทำระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้ของธุรกิจร้านอาหาร ซึ่งอาจต้องลงทุนหลายแสนบาท จะเห็นได้ว่าปัจจุบันร้านอาหารทั่วไปไม่ใช่ถังดักไขมันหรือใช้ถังขนาดเล็กที่เหมาะสมกับการใช้งานในครัวเรือนมากกว่าร้านอาหาร หรือการลงทุนเปลี่ยนหลอดไฟฟ้าจากหลอดธรรมดาเป็นหลอด LED ของธุรกิจโรงแรม เนื่องจากหลอด LED ยังมีราคาสูง โรงแรมที่เริ่มเปลี่ยนเป็นหลอด LED ได้ ดำเนินการโดยการทยอยเปลี่ยน เพื่อเป็นการลดภาระในการลงทุนสูงในครั้งเดียว นอกจากนี้การลงทุนที่สูงเกินไปอาจก่อให้เกิดภาวะการลงทุนที่ไม่คุ้มทุนได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการด้วยการสนับสนุนเงินทุนดอกเบี้ยต่ำหรือปลอดดอกเบี้ย มีระยะเวลาผ่อนชำระระยะยาว สำหรับให้ผู้ประกอบการนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือลงทุนในระบบงานต่าง ๆ เพื่อรองรับการดำเนินงานสีเขียว

4. ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ การดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวต้องอาศัยองค์ประกอบบางส่วนจากภาครัฐ เช่น การจัดการขยะ การจัดการน้ำเสีย ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใช้สาธารณูปโภคจากภาครัฐ ดังนั้นหากรัฐไม่สร้างระบบรองรับให้เพียงพอ ก็จะส่งผลต่อธุรกิจ เช่น ไม่มีที่ทิ้งขยะที่เพียงพอ รถเก็บขยะมีน้อย ไม่มีระบบการจัดการขยะมีพิษรองรับ ทำให้เกิดขยะตกค้างที่สถานประกอบการ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงความรู้และเทคโนโลยี ระบบเครือข่ายธุรกิจ ที่รัฐสามารถช่วยในการสนับสนุนแก่ธุรกิจท่องเที่ยวที่ต้องการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวได้ แต่ในปัจจุบันภาครัฐยังให้การสนับสนุนในปัจจัยเหล่านี้น้อย ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องในภาครัฐจึงควรจัดเตรียมงบประมาณและการวางแผนงานการพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ รองรับไว้ล่วงหน้า โดยการคำนึงถึงการเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด ทั้งนี้รวมถึงการปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วให้สามารถใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

5. ขาดความตระหนัก แม้ผู้บริหารหรือเจ้าของธุรกิจท่องเที่ยวบางกลุ่มที่ตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว แต่ธุรกิจท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็ไม่ได้เห็นความสำคัญอย่างจริงจัง เห็นได้จากการที่หลายธุรกิจ ไม่ได้มีแผนการดำเนินงานในธุรกิจสีเขียวที่ชัดเจน ไม่ได้จัดสรรงบประมาณ ไม่กำหนดผู้รับผิดชอบที่เพียงพอให้ครอบคลุมทั้งองค์กรและการดำเนินกิจกรรมเท่าที่สามารถทำได้หรือที่เป็นสิ่งที่ปฏิบัติอยู่ตามปกติวิสัยของธุรกิจนั้นอยู่แล้ว หรือดำเนินการเพราะกฎหมายกำหนด หากขาดการควบคุมก็จะปล่อยหรือไม่ใช้ประโยชน์ เช่น การบำบัดน้ำเสีย ที่ธุรกิจท่องเที่ยวหลายแห่งมีแต่ไม่สามารถใช้งานได้หรือปิดการใช้งานเนื่องจากมีต้นทุนในการเปิดใช้ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเจ้าของกิจการหรือผู้บริหารยังไม่เห็นประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม เช่น ต้นทุนที่ลดลง ความสะดวกในการปฏิบัติงาน เป็นต้น ดังนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรปลูกฝังและกระตุ้นจิตสำนึกในการคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสังคมของผู้ประกอบการผ่านทางกิจกรรม การณรงค์ และจัดโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวได้มีโอกาสในการเข้าร่วมหรือเป็นผู้มีส่วนในกิจกรรม

5.5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงแนวทางในการพัฒนาธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ โดยเป็นการศึกษาจาก 3 กลุ่มธุรกิจ คือโรงแรม/ที่พัก บริษัทนำเที่ยวและร้านอาหาร ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จึงมาจากบริบทและความคิดเห็นของกลุ่มธุรกิจทั้ง 3 กลุ่มนี้เท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้การศึกษารอบคลุมทั้งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษากลุ่มธุรกิจอื่นหรือหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวด้วย

2. การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะในพื้นที่จังหวัดกระบี่ เนื่องจากการท่องเที่ยวมีลักษณะของการเชื่อมโยงพื้นที่ โดยนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางระหว่างพื้นที่ใกล้เคียงกับจังหวัดกระบี่ใน

ระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวได้ ดังนั้นเพื่อให้ผลการศึกษามีความต่อเนื่อง จึงควรศึกษาเพิ่มเติมในพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น ตัง ภูเก็ท และ พังงา

3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในฐานะตัวแทนของธุรกิจท่องเที่ยว แต่พนักงานในองค์กรท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญในการทำให้การดำเนินงานธุรกิจท่องเที่ยวสามารถดำเนินไปด้วยดีและประสบความสำเร็จ ดังนั้น จึงควรศึกษาถึงความพึงพอใจและคุณภาพชีวิตของพนักงานในองค์กรธุรกิจท่องเที่ยวด้วย เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจและคุณภาพชีวิตของพนักงานว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงหรือมีปัญหาและอุปสรรคประการใดในการดำเนินชีวิตในองค์กรที่มีการดำเนินงานสีเขียว

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว (2555). *แผนพัฒนาบริการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการเปิดเสรีบริการท่องเที่ยว ประจำปี พ.ศ. 2555-2560*. กรุงเทพฯ: กรมการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมการท่องเที่ยว (2559) สถิตินักท่องเที่ยวต่างประเทศในประเทศไทย (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.tourism.go.th>
- กรมป่าไม้ (2540) *ทรัพยากรธรรมชาติและและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ* ฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการ กรมป่าไม้
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มปป.). *การบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม*. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก http://scpdatacenter.deqp.go.th/produ.aspx?ID=24&group_id=159. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2558.
- กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2555). *คู่มือเกณฑ์มาตรฐานสถานประกอบการที่พักสีเขียว*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2552) *จากพลังงานถึงคุณภาพ: แนวปฏิบัติสู่การท่องเที่ยวสีเขียวที่ยั่งยืน* คู่มือผู้ประกอบการ – นักท่องเที่ยว เพื่อความเข้าใจภาวะโลกร้อน กองส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- จรรยา วาหลวง (2550) *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี* สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จิรวัดน์ อนุวิชานนท์และคณะ.(2554). *แผนการพัฒนากการให้บริการเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโรงแรม/ที่พักสีเขียวในเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง ประเทศไทย*.รายงานวิจัย.บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- จำลอง โพธิ์บุญ (2554) *องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับการฝ่าวิกฤตภาวะโลกร้อน: ศึกษากรณีเทศบาลตำบลเมืองแกลง วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม 7 (1), 1 - 16*
- ณกฤษพงษ์ เตือนดาว (2547) *ผลกระทบของนโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อสภาพเศรษฐกิจ-สังคมในจังหวัดแพร่* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ฐานเศรษฐกิจ (2559) *จีนรุกตั้งโรงงานแผงโซลาร์เซลล์ เอกชนจีรัฐคุมมาตรฐานผลิตหัวนสหรัฐ* *อียูกีดกันสินค้าไทย* (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.thansettakij.com/2016/06/23/64406> สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2559
- ดรชนิ เอมพันธ์และมยุรี นาสา (2553) *ขีดความสามารถด้านจิตวิทยาในการรองรับกิจกรรมด้านน้ำตื้นของอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะช้าง การประชุมวิชาการอุทยานนันทนาการและการท่องเที่ยว ครั้งที่ 2* มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กรุงเทพ.

- เดชา สีดูกา.(2556).การใช้ น้ำของโรงแรม กรณีศึกษาจังหวัดภูเก็ต.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและการจัดการสิ่งแวดล้อม).บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ตรีทิพย์ บุญแยม.(2554).การท่องเที่ยวสีเขียวเพื่อความยั่งยืนของโลกและแนวทางสำหรับ
ผู้ประกอบการ.วารสารนักบริหาร 31(2), 184-189
- นภวรรณ ฐานะกาญจน์ (2543) การศึกษาขีดความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์ พื้นที่
อุทยานแห่งชาติ เอกสารประกอบการบรรยาย ภาควิชาอนุรักษวิทยา คณะวนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ปิยะวรรณ คงประเสริฐ (2551) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบบูรณาการเพื่อการวางแผนพัฒนาการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ปริญญาโท วนม. (วิทยาศาสตร์
มหาบัณฑิต)กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิเชษฐ พิมลศรี (2536) ผลกระทบของการท่องเที่ยวเดินป่า : ศึกษาเฉพาะกรณีของอำเภอแม่แจ่ม
จังหวัดเชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พิพัฒน์ ยอดพฤติการณ์ (2554) Green Strategy วิถีสีเขียว ไทยพัฒน์ (ออนไลน์) เข้าถึงได้
จาก <http://www.siamturakij.com>
- พิมพ์ลภัส พงศกรรังศิลป์ เบญจพร แก้วอุไทย กิจชัย จิตขจรวานิช กนกวรรณ แก้วอุไทย สุรศักดิ์ ชู
ทอง และณรงค์ วุ่นซิ้ว (2558) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา
หมู่เกาะลันตา จังหวัดกระบี่. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัย.
- ไพลิน ปิยวนิชพงษ์ (2554) กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อำเภอป่า
จังหวัดแม่ฮ่องสอน วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการกีฬา) กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มูลนิธิใบไม้สีเขียว (2552). มาตรฐานใบไม้เขียว. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก
http://www.greenleafthai.org/th/green_standard/. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม
2558.
- รัตติยา คีตานนท์ (2549) การเสนอแนวทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม
ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน (การวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อ
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เรวัตี ตันตยานนท์ (2553) การตลาดสีเขียว (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก
<http://www.bangkokbiznews.com>

มูลนิธิพลังงานเพื่อสิ่งแวดล้อม (2559), ผลกระทบการท่องเที่ยวที่มีต่อความต้องการใช้พลังงานของ
ประเทศ

วรรณ วรชวานิช (2539) ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วาที อธิศิริเวทย์ (2551) พฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในประเทศไทย
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิยะดา ศรีราษฎร์ (2558) นักท่องเที่ยวยุโรปกลุ่มสแกนดิเนเวียเป็นนักท่องเที่ยวหลักของจังหวัดกระบี่ (บท
สัมภาษณ์ออนไลน์) สำนักประชาสัมพันธ์เขต 5 กรมประชาสัมพันธ์ เข้าถึงได้จาก

http://region5.prd.go.th/ewt_news.php?nid=18903 เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2559

วุฒิชัย สิทธิบริตานันท์ (2555) ธุรกิจสีเขียว (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก <http://www.thairath.co.th>

ศิริรัตน์ กวยระการ (2556), แบบจำลองการใช้น้ำประปาสำหรับภาคธุรกิจโรงแรมและท่องเที่ยว
เทศบาลเมืองปาดอง จังหวัดภูเก็ต, วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีและการ
จัดการสิ่งแวดล้อม), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2556

ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2555) หลักการตลาด พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ท็อป จำกัด

ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์ (2547) สถิติธุรกิจ กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพียร์สัน อินโดไชน่า (ประเทศไทย)

สมชาย เลี้ยงพรพรรณ (2547) การศึกษาศักยภาพของแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ใน
บริเวณทะเลสาบสงขลา รายงานการวิจัย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

สมพงศ์ โสทรักษ์ และกองกฤษณ์ โตชัยวัฒน์ (2556). กระบวนการพัฒนาโรงแรมระดับ 3 ดาวภายใต้
มาตรฐานโรงแรมสีเขียวอาเซียนสำหรับผู้ประกอบการไทย. การประชุมวิชาการ Build
Environment Research Associates Conference, BERAC 4, 2013.

สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่ (2557). จำนวนธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่. (ออนไลน์) เข้าถึงได้
จาก <http://www.tourismkrabi.org>.

สุรีย์ บุญญานพวงศ์ (2539) ผลกระทบจากการส่งเสริมการท่องเที่ยว: ศึกษากรณีจังหวัดแม่ฮ่องสอน
สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2558) เอกสารประกอบการระดมความ
คิดเห็นทิศทางแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 กรุงเทพฯ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมที่ 15 ภูเก็ต (2557), รายงานการสนับสนุนและเสริมสร้างสมรรถนะให้กับ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ปี ๒๕๕๖ จังหวัดพังงา จังหวัด
กระบี่ จังหวัดตรัง และจังหวัดสตูล

สำนักอุทยานแห่งชาติ (2554) สรุปรายงานสถิตินักท่องเที่ยวที่เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

http://www.dnp.go.th/nprd/develop/data/stat53/fthai_53.pdf

- หงสกุล เมสนุกุล (2555) *การศึกษาแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมของธุรกิจที่ปฏิบัติตามมาตรฐานใบไม้เขียวของซิกเซนส์ ไฮอเวย์ เกะยาวน้อย จังหวัดภูเก็ต เอกสารประกอบการประชุมวิชาการแห่งชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*
- อนุชา เล็กสกุลติก (2540) *หลักการศึกษาเพื่อกำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล*
กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- อาธิ ครูศากยวงศ์ และ กัณฐาภรณ์ ชัยกิตติกุล (2554) การช่วยลดภาวะโลกร้อนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนจังหวัดชุมพร ระนองและสุราษฎร์ธานี รายงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- อังคณา ชนะชัยทวีทรัพย์ (2546) *การศึกษามลกระทบจากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐบาลต่อธุรกิจขายสินค้าที่ระลึกในสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ การค้นคว้าแบบอิสระ*
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Boulding K. (1996) *The Economics of the Coming Spaceship Earth*, Environmental Economics, St.Martin's Press, New York.
- Figge, F. and Hahn, T. (2012) Is Green and Profitable Sustainable? Assessing the Trade-off between Economic and Environmental Aspects, *International Journal of Production Economics*, 140 (1), 92–102.
- Getzner M. and Grabner-Krauter (2004) Consumer Preferences and Marketing Strategies for Green Shares: Specifics of the Australian Market, *International Journal of Bank Marketing*, 22(4) 260-278.
- Green Globe (2014). *Green Globe for New Construction (NC)*. (Online) At <http://www.thegbi.org/green-globes-certification/how-to-certify/new-construction>.
- Hoffman, A.J. (2005) Climate Change Strategy: The Business Logic behind Voluntary Greenhouse Gas Reductions, *California Management Review*, 47 (2), 21–46.
- Holden, A. (2000) *Environment and Tourism*, London, Routledge.
- Parnphumeesup, P. and Kerr, S.A. (2011) Classifying Carbon Credit Buyers According to Their Attitudes Towards and Involvement in CDM Sustainability Labels, *Energy Policy*, 39 (10), 6271 – 6279.
- Pongsakornrungsilp, P. (2011) *Energy Consumption and Its Ecological Footprint of Tourism in a Developing Economy: The Case of Koh Samui, Thailand*, Ph.D. Thesis, University of Exeter.

- Ulhoi, J. P., Madsen, H., and Hildebrandt, S. (1996) Green New World: A Corporate Environmental Business Perspective. *Scandinavian Journal of Management*, 12 (3), 243 — 254.
- UNWTO (2007). *Tourism & Climate Change: Confronting the Common Challenges*, UNWTO Preliminary Considerations, October 2007 (Online) at <http://sdt.unwto.org/sites/all/files/docpdf/docuconfrontinge.pdf>.
- UNWTO (1995) *Concepts, Definitions, and Classifications for Tourism Statistics*, (Online) at <http://pub.unwto.org/WebRoot/Store/Shops/Infoshop/Products/1033/1033-1.pdf>.
- Wattanukuljarus, A. and Coxhead, I (2008). “Is Tourism-Based Development Good for the Poor? A General Equilibrium Analysis for Thailand”. *Journal of Policy Modeling*, 30 (2), 929-955.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับธุรกิจโรงแรม/ที่พัก

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมจัดทำวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่” โดยความร่วมมือของเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับและจะใช้สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของจังหวัดกระบี่เท่านั้น หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ อ.สุชาติ ฉันทสำราญ เบอร์โทร 075-672231 อีเมลล์ csuchart@wu.ac.th คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ/องค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้

1.1 ชื่อธุรกิจ

1.2 จำนวนห้องพักห้อง

1.3 ธุรกิจโรงแรม/ ที่พักของท่านเป็นธุรกิจโรงแรม/ ที่พักระดับกี่ดาว

1. ☐ 5 ดาว

2. ☐ 4 ดาว

3. ☐ 3 ดาว

4. ☐ 2 ดาว

5. ☐ 1 ดาว

6. ☐ ไม่มีดาว/ ไม่ทราบ

1.4 บริการที่มีในโรงแรม/ที่พักของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ห้องอาหาร

2. ☐ ห้องประชุม/จัดเลี้ยง

3. ☐ สถานบันเทิง

คาราโอเกะ

4. ☐ บริการซักอบรีด

5. ☐ สระว่ายน้ำ

6. ☐ สปา / นวด

7. ☐ บริการรถรับ-ส่ง

8. ☐ ระบบอินเทอร์เน็ตไร้สาย

9. ☐ อื่น ๆ

1.5 อายุการก่อตั้งของกิจการ ปี

1.6 จำนวนพนักงาน คน

1.7 ธุรกิจโรงแรม/ ที่พักของท่านมีอัตราการใช้ห้องพัก (Occupancy Rate).....เปอร์เซ็นต์

ส่วนที่ 2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความแล้วใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 4 = เห็นด้วย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจจะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม					
2.ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี					
3.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของท่านในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุนเพิ่มผลกำไร เป็นต้น					
4.ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว					
5.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า					
6.ท่านคิดว่าการที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
7.ท่านคิดว่าผู้ให้บริการควรจ่ายค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว					
8.ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
9.ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
10.ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
11.ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว					
12.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง					

13.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดใจองค์กรอื่น / ผู้ใช้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ					
14.ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
15.ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย					
16.ท่านรับทราบและเข้าใจกฎเกณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามกฎเกณฑ์นั้น					

ส่วนที่ 3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

3.1 ธุรกิจของท่านมีการดำเนินการในข้อใดต่อไปนี้หรือไม่

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับการทำงานของธุรกิจของท่าน

กิจกรรมสีเขียว	มี	ไม่มี
1. ด้านนโยบายและการสื่อสาร		
1.1 ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ		
1.2 ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว		
1.3 ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง		
1.4 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว		
1.5 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ให้บริการ		
1.6 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก		
1.7 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ให้บริการร่วมรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม		
1.8 ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน		
1.9 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
1.10 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
1.11 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร		

2.1 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ		
2.2 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ		
2.3 ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น		
2.4 ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัดสูงสุด เป็นต้น		
2.5 ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน		
3. ด้านการจัดการขยะ		
3.1 ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ		
3.2 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ในห้องพักเพื่อให้ผู้ใช้บริการแยกขยะ		
3.3 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ		
3.4 ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่		
3.5 ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่		
3.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ		
3.7 ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้		
3.8 ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก		
3.9 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย		
3.10 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย		
3.11 พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.12 ผู้ใช้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.13 ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู		
3.14 ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด		
4. ด้านการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
4.1 ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน		
4.2 ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้		

ตัวอาคาร		
4.3 ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น		
4.4 ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ		
4.5 ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน		
4.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซล จากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น		
4.7 ธุรกิจของท่านใช้ key card ในการเปิด-ปิดอุปกรณ์ไฟฟ้าในห้องพัก		
5. ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ		
5.1 ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ		
5.2 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย		
5.3 ธุรกิจของท่านมีการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออกตามระดับการปนเปื้อน ก่อนนำไปบำบัด		
5.4 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักไขมัน		
5.5 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน		
5.6 ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำการกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การกำหนดวันซักผ้า เป็นต้น		
5.7 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย		
5.8 ธุรกิจของท่านมีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
5.9 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว		
5.10 ธุรกิจของท่านนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์		
5.11 ธุรกิจของท่านเปลี่ยนผ้าปูเตียงและผ้าเช็ดตัวเฉพาะเมื่อผู้ใช้บริการร้องขอ		
6. ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง		
6.1 ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ		
6.2 ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
6.3 ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		
6.4 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติ หรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		

6.5 ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก		
6.6 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ		
6.7 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก		
7. คุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศ และเสียง		
7.1 ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่		
7.2 ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ		
7.3 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
7.4 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ		
7.5 ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่		
7.6 ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ		
7.7 ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ใช้บริการ		
8. ผลกระทบทางนิเวศวิทยา		
8.1 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
8.2 ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่น ไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง		
8.3 ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม		
8.4 ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม		
8.5 ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ		
9. การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น		
9.1 ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
9.2 ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน		
10. ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ		
10.1 ธุรกิจของท่านมีการหาวัตถุดิบสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน		

10.2 ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้นได้มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
10.3 ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		
10.4 ธุรกิจของท่านมีการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า		
10.5 ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า		

ส่วนที่ 4 การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวในจังหวัด
กระบี่

คำชี้แจง : กรุณาเติมค่าในช่องว่างที่กำหนดไว้

- 4.1 ธุรกิจของท่านมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวนคน
- 4.2 ธุรกิจของท่านมีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเดือนละครั้ง
- 4.3 ธุรกิจของท่านมีการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวปีละ ครั้ง
- 4.4 ธุรกิจของท่านมีงบประมาณดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละบาท
- 4.5 ธุรกิจของท่านมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เช่น บำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะ ผลิตพลังงานทดแทน การผลิตปุ๋ย การปลูกผัก เป็นต้น จำนวน.....ตารางเมตร
- 4.6 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลคัน
- 4.7 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน.....คัน
- 4.8 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีคัน
- 4.9 ธุรกิจของท่านมีค่าใช้จ่ายในด้านต่อไปนี้เดือนละเท่าใด
- 4.9.1 ค่าไฟฟ้าเดือนละ..... บาท
- 4.9.2 ค่าน้ำเดือนละ..... บาท
- 4.9.3 ค่าก๊าซหุงต้ม.....บาท
- 4.9.4 ค่าน้ำมันดีเซล.....บาท
- 4.9.5 ค่าน้ำมันเบนซิน..... บาท
- 4.9.6 ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี..... บาท

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้

5.1 เพศ

1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

5.2 อายุ

1. ☐ น้อยกว่าหรือ 20 ปี

2. ☐ 21-25 ปี

3. ☐ 26-30 ปี

4. ☐ 31-35 ปี

5. ☐ 36-40 ปี

6. ☐ 41-45 ปี

7. ☐ 46-50 ปี

8. ☐ มากกว่า 50 ปี

5.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ☐ ประถมศึกษา

2. ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

3. ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

4. ☐ อนุปริญญา/ปวส.

5. ☐ ปริญญาตรี

6. ☐ ปริญญาโทขึ้นไป

7. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.4 ประสบการณ์ในการทำงาน/ประกอบธุรกิจ

1. ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี

2. ☐ 6 - 10 ปี

3. ☐ 15- 20 ปี

4. ☐ 20 - 25 ปี

5. ☐ 25 - 30 ปี

6. ☐ มากกว่า 30 ปี

5.5 ตำแหน่งของท่านในองค์กร

1. ☐ เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง

2. ☐ ผู้บริหารระดับกลาง

3. ☐ ผู้บริหารระดับต้น

4. ☐ พนักงานระดับปฏิบัติการ

5. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

6.1. ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

.....

.....

แบบสอบถามสำหรับธุรกิจนำเที่ยว

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมจัดทำวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่” โดยความร่วมมือของเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับและจะใช้สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของจังหวัดกระบี่เท่านั้น หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ อ.สุชาติ ฉันทสำราญ เบอร์โทร 075-672231 อีเมลล์ csuchart@wu.ac.th คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ/องค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้

1.1 ชื่อกิจการ

1.2 จำนวนโปรแกรมนำเที่ยวที่บริษัทมี

1. ☐ 1 – 10 โปรแกรม	2. ☐ 11 – 20 โปรแกรม
3. ☐ 21 – 30 โปรแกรม	4. ☐ 31 – 40 โปรแกรม
5. ☐ 41 – 50 โปรแกรม	6. ☐ มากกว่า 50 โปรแกรม

1.3 ประเภทธุรกิจนำเที่ยวของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ ธุรกิจนำเที่ยวเฉพาะพื้นที่	2. ☐ ธุรกิจนำเที่ยวในประเทศ
3. ☐ ธุรกิจนำเที่ยวต่างประเทศ	4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)

1.4 บริการที่มีของบริษัทนำเที่ยวของท่านมี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ☐ นำเที่ยว	2. ☐ ตัวแทนขายห้องพัก	3. ☐ ตัวแทนจองตั๋วเครื่องบิน
4. ☐ รถนำเที่ยว	5. ☐ อื่น ๆ	

1.5 อายุการก่อตั้งของกิจการ ปี

1.6 จำนวนพนักงาน คน

ส่วนที่ 2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความแล้วใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 4 = เห็นด้วย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม					
2.ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี					
3.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ประกอบการของธุรกิจของท่านในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร เป็นต้น					
4.ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว					
5.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า					
6.ท่านคิดว่าการที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
7.ท่านคิดว่าผู้ให้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว					
8.ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
9.ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
10.ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
11.ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว					
12.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง					
13.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดให้องค์กรอื่น / ผู้ให้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ					

14.ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
15.ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย					
16.ท่านรับทราบและเข้าใจปฏิกิริยาการท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่และยินดีดำเนินการตามปฏิกิริยานั้น					

ส่วนที่ 3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

3.1 ธุรกิจของท่านมีการดำเนินการในข้อใดต่อไปนี้หรือไม่

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับผลการดำเนินงานของธุรกิจของท่าน

กิจกรรมสีเขียว	มี	ไม่มี
1. ด้านนโยบายและการสื่อสาร		
1.1 ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ		
1.2 ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว		
1.3 ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง		
1.4 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว		
1.5 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ใช้บริการ		
1.6 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก		
1.7 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ให้บริการร่วมรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม		
1.8 ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน		
1.9 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
1.10 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
1.11 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร		
2.1 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ		
2.2 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียวอื่น ๆ		
2.3 ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์		

สิ่งแวดล้อมดีเด่น		
2.4 ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัดสูงสุด เป็นต้น		
2.5 ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน		
3. ด้านการจัดการขยะ		
3.1 ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ		
3.2 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ให้ผู้ให้บริการแยกขยะ		
3.3 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ		
3.4 ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่		
3.5 ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่		
3.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ		
3.7 ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้		
3.8 ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก		
3.9 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย		
3.10 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย		
3.11 พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.12 ผู้ให้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.13 ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู		
3.14 ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด		
4. ด้านการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
4.1 ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน		
4.2 ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร		
4.3 ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น		
4.4 ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ		
4.5 ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน		

4.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น		
5. ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ		
5.1 ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ		
5.2 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย		
5.3 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักไขมัน		
5.4 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน		
5.5 ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การกำหนดวันซักผ้า เป็นต้น		
5.6 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย		
6. ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง		
6.1 ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ		
6.2 ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
6.3 ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		
6.4 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติหรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		
6.5 ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก		
6.6 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ		
6.7 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก		
7. คุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศ และเสียง		
7.1 ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่		
7.2 ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ		
7.3 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
7.4 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ		
7.5 ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่		
7.6 ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ		
7.7 ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ใช้บริการ		
8. ผลกระทบทางนิเวศวิทยา		
8.1 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์		

ทรัพยากรธรรมชาติ		
8.2 ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่น ไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง		
8.3 ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม		
8.4 ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม		
8.5 ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ		
9. การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น		
9.1 ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
9.2 ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน		
10. ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ		
10.1 ธุรกิจของท่านมีการหาวัตถุดิบสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน		
10.2 ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้นได้มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
10.3 ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		
10.4 ธุรกิจของท่านมีการใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า		
10.5 ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า		

ส่วนที่ 4 ศักยภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวในจังหวัดกระบี่ต่อการดำเนินการธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว

คำชี้แจง : กรุณาเติมค่าในช่องว่างที่กำหนดไว้

- 4.1 ธุรกิจของท่านมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวนคน
- 4.2 ธุรกิจของท่านมีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเดือนละครั้ง
- 4.3 ธุรกิจของท่านมีการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวปีละ ครั้ง
- 4.4 ธุรกิจของท่านมีงบประมาณดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละบาท
- 4.5 ธุรกิจของท่านมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับการทำการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เช่น บำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะ ผลิตพลังงานทดแทน การผลิตปุ๋ย การปลูกผัก เป็นต้น จำนวน.....ตารางเมตร
- 4.6 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลคัน
- 4.7 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน.....คัน
- 4.8 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีคัน

4.9 ธุรกิจของท่านมีค่าใช้จ่ายในด้านต่อไปนี้เดือนละเท่าใด

- 4.9.1 ค่าไฟฟ้าเดือนละ..... บาท
4.9.2 ค่าน้ำเดือนละ..... บาท
4.9.3 ค่าก๊าซหุงต้ม.....บาท
4.9.4 ค่าน้ำมันดีเซล.....บาท
4.9.5 ค่าน้ำมันเบนซิน..... บาท
4.9.6 ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี..... บาท

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้

5.1 เพศ

1. ☐ ชาย 2. ☐ หญิง

5.2 อายุ

1. ☐ น้อยกว่าหรือ 20 ปี 2. ☐ 21-25 ปี 3. ☐ 26-30 ปี 4. ☐ 31-35 ปี
5. ☐ 36-40 ปี 6. ☐ 41-45 ปี 7. ☐ 46-50 ปี 8. ☐ มากกว่า 50 ปี

5.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ☐ ประถมศึกษา 2. ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น 3. ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
4. ☐ อนุปริญญา/ปวส. 5. ☐ปริญญาตรี 6. ☐ ปริญญาโทขึ้นไป
7. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.4 ประสบการณ์ในการทำงาน/ประกอบธุรกิจ

1. ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี 2. ☐ 6 - 10 ปี 3. ☐ 15- 20 ปี
4. ☐ 20 - 25 ปี 5. ☐ 25 - 30 ปี 6. ☐ มากกว่า 30 ปี

5.5 ตำแหน่งของท่านในองค์กร

1. ☐ เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง 2. ☐ ผู้บริหารระดับกลาง
3. ☐ ผู้บริหารระดับต้น 4. ☐ พนักงานระดับปฏิบัติการ
5. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

6.1. ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

.....
.....

แบบสอบถามสำหรับธุรกิจร้านอาหาร

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเก็บรวบรวมจัดทำวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่” โดยความร่วมมือของเครือข่ายองค์กรบริหารงานวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและหน่วยวิจัยการบริโภคและเศรษฐกิจยั่งยืน มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้เป็นความลับและจะใช้สำหรับการนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมของจังหวัดกระบี่เท่านั้น หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ อ.สุชาติ ฉันทสำราญ เบอร์โทร 075-672231 อีเมลล์ csuchart@wu.ac.th คณะผู้วิจัยขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ/องค์กรของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมคำในช่องว่างที่กำหนดไว้

- 1.1 ชื่อกิจการ
- 1.2 จำนวนโต๊ะอาหารโต๊ะ
- 1.3 ประเภทของร้านอาหารของท่าน
 1. ☐ ร้านแผงลอย
 2. ☐ ร้านอาหารในตึกแถว
 3. ☐ ร้านอาหารแบบตั้งเดียว
 4. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- 1.4 บริการที่มีของร้านอาหารของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. ☐ อาหาร
 2. ☐ ห้องประชุม/จัดเลี้ยง
 3. ☐ สถานบันเทิง คาราโอเกะ
 4. ☐ ส่งอาหารถึงสถานที่ของผู้ซื้อ
 5. ☐ อื่น ๆ
- 1.5 อายุการก่อตั้งของกิจการ ปี
- 1.6 จำนวนพนักงาน คน

**ส่วนที่ 2 การตระหนักและรับรู้เกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของผู้ประกอบการหรือบุคลากรในธุรกิจ
ท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่**

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความแล้วใส่เครื่องหมาย / ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 4 = เห็นด้วย 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การตระหนักและรับรู้	ระดับความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1.ท่านคิดว่าการดำเนินการใด ๆ ในการทำธุรกิจ จะต้องศึกษาผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม					
2.ท่านและ/หรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีความรู้และเข้าใจแนวคิดของธุรกิจสีเขียวอย่างดี					
3.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวส่งผลดีต่อผลประโยชน์ของธุรกิจของท่านในระยะยาว เช่น การช่วยลดต้นทุน เพิ่มผลกำไร เป็นต้น					
4.ท่านยินดีลงทุนเพิ่มเติมในการดำเนินการธุรกิจสีเขียวหรือเพื่อให้ธุรกิจของท่านเป็นธุรกิจสีเขียว					
5.ท่านคิดว่าธุรกิจสีเขียวเป็นธุรกิจที่น่าเสนอสิ่งที่ดีที่สุดในด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้รับบริการหรือลูกค้า					
6.ท่านคิดว่าการที่ผู้ให้บริการมาใช้บริการธุรกิจของท่านเนื่องจากการที่ธุรกิจของท่านมีการดำเนินงานที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
7.ท่านคิดว่าผู้ให้บริการควรจ่ายชำระค่าบริการที่สูงขึ้นในการใช้บริการขององค์กรธุรกิจสีเขียว					
8.ท่านคิดว่าผู้บริหารจำเป็นต้องผลักดันและกระตุ้นเพื่อให้พนักงานได้ตื่นตัวที่จะดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
9.ท่านคิดว่าพนักงานทุกระดับในองค์กรของท่านควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว					
10.ท่านคิดว่าพนักงานในองค์กรของท่านมีความสุขที่ได้ทำงานในองค์กรที่เป็นธุรกิจสีเขียว					
11.ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากภาครัฐมีความจำเป็นในการดำเนินการธุรกิจสีเขียว					
12.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวทำให้ธุรกิจของท่านมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของผู้ที่เกี่ยวข้อง					

13.ท่านคิดว่าการทำธุรกิจสีเขียวดึงดูดใจองค์กรอื่น / ผู้ใช้บริการ / นักลงทุนให้ความสนใจหรือร่วมมือกับธุรกิจของท่านเป็นพิเศษ					
14.ท่านยินดีสนับสนุนและเป็นพันธมิตรกับธุรกิจที่ทำธุรกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม					
15.ท่านให้การสนับสนุนองค์กรท้องถิ่น/ชุมชนในการทำธุรกิจสีเขียวร่วมกัน เช่นการรับซื้อผลิตภัณฑ์มาจำหน่าย					
16.ท่านรับทราบและเข้าใจกฎเกณฑ์การท่องเที่ยวของจังหวัดกระบี่ และยินดีดำเนินการตามกฎเกณฑ์นั้น					

ส่วนที่ 3 การดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่

3.1 ธุรกิจของท่านมีการดำเนินการในข้อใดต่อไปนี้หรือไม่

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับการทำงานของธุรกิจของท่าน

กิจกรรมสีเขียว	มี	ไม่มี
1. ด้านนโยบายและการสื่อสาร		
1.1 ธุรกิจของท่านศึกษาถึงผลกระทบจากการดำเนินธุรกิจต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ก่อนเริ่มดำเนินการกิจกรรมใด ๆ		
1.2 ท่านหรือผู้บริหารในธุรกิจของท่านมีนโยบายในการมุ่งสู่ธุรกิจสีเขียว		
1.3 ธุรกิจของท่านมีแผนงานที่จะดำเนินการธุรกิจสีเขียวอย่างต่อเนื่อง		
1.4 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารให้พนักงานทราบถึงวัตถุประสงค์และความจำเป็นในการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว		
1.5 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ให้บริการ		
1.6 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารเรื่องการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อมให้กับองค์กรหรือบุคคลภายนอก		
1.7 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้ผู้ให้บริการร่วมรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม		
1.8 ธุรกิจของท่านมีการสนับสนุนให้ผู้ให้บริการช่วยลดการใช้พลังงาน		
1.9 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
1.10 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับพนักงานเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
1.11 ธุรกิจของท่านมีการสื่อสารกับผู้ให้บริการเรื่องการใช้น้ำอย่างประหยัด		
2. ด้านการพัฒนาบุคลากร		
2.1 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวอย่างสม่ำเสมอ		
2.2 ท่านและ/หรือพนักงานในธุรกิจของท่านได้รับการศึกษาดูงานองค์กรธุรกิจสีเขียว		

เขียนอื่น ๆ		
2.3 ธุรกิจของท่านมีการมอบรางวัลให้แก่พนักงานที่มีการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมดีเด่น		
2.4 ธุรกิจของท่านมีการจูงใจให้พนักงานประหยัดพลังงาน เช่น ให้รางวัลแก่ส่วนงานที่มีการประหยัดสูงสุด เป็นต้น		
2.5 ธุรกิจของท่านมีคณะทำงานหรือบุคคลที่รับผิดชอบงานด้านธุรกิจสีเขียวอย่างชัดเจน		
3. ด้านการจัดการขยะ		
3.1 ธุรกิจของท่านมีการคัดแยกขยะ		
3.2 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้ให้ผู้ให้บริการแยกขยะ		
3.3 ธุรกิจของท่านจัดเตรียมถังขยะแบบแยกประเภทขยะไว้สำหรับให้พนักงานแยกขยะ		
3.4 ธุรกิจของท่านมีการนำถุงพลาสติกกลับมาใช้ใหม่		
3.5 ธุรกิจของท่านมีการนำกระดาษกลับมาใช้ใหม่		
3.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติกในการให้บริการ		
3.7 ธุรกิจของท่านมีการใช้แชมพู สบู่ น้ำยาทำความสะอาด แบบกดและเติมเพิ่มได้		
3.8 ธุรกิจของท่านมีการแยกขยะติดเชื้อหรือขยะมีพิษไว้จัดต่างหาก		
3.9 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปหมักปุ๋ย		
3.10 ธุรกิจของท่านมีการนำขยะมูลฝอยไปขาย		
3.11 พนักงานในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.12 ผู้ให้บริการในธุรกิจของท่านให้ความร่วมมือในการคัดแยกขยะ		
3.13 ธุรกิจของท่านมีการใช้ผ้าเช็ดปากแทนกระดาษทิชชู		
3.14 ธุรกิจของท่านมีการใช้ดอกไม้ประดิษฐ์ทดแทนดอกไม้สด		
4. ด้านการอนุรักษ์และการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ		
4.1 ธุรกิจของท่านมีการออกแบบหรือปรับปรุงอาคารให้เป็นอาคารประหยัดพลังงาน		
4.2 ธุรกิจของท่านการปลูกต้นไม้รอบสำนักงานหรือห้องพัก เพื่อลดความร้อนให้ตัวอาคาร		
4.3 ธุรกิจของท่านมีการลงทุนในเทคโนโลยีที่ช่วยในการใช้พลังงานไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น เช่น Solar Cell การเปลี่ยนมาใช้หลอดประหยัดไฟ อุปกรณ์ตั้งเวลาเปิด-ปิดไฟฟ้า เป็นต้น		
4.4 ธุรกิจของท่านมีแผนงานซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ อย่าง		

สมัคร		
4.5 ธุรกิจของท่านมีการตรวจตราซ่อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง เพื่อป้องกันการสูญเสียพลังงาน		
4.6 ธุรกิจของท่านมีการใช้พลังงานทดแทน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ ไบโอดีเซลจากน้ำมันพืชใช้แล้ว ก๊าซหุงต้มจากการหมักของเสีย เชื้อเพลิงชีวมวล เป็นต้น		
5. ด้านการจัดการทรัพยากรน้ำ		
5.1 ธุรกิจของท่านมีการติดตั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ช่วยประหยัดน้ำ		
5.2 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดปริมาณน้ำเสีย		
5.3 ธุรกิจของท่านมีการแยกน้ำเสียจากแหล่งต่าง ๆ ออกตามระดับการปนเปื้อนก่อนนำไปบำบัด		
5.4 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักไขมัน		
5.5 ธุรกิจของท่านมีบ่อดักตะกอน		
5.6 ธุรกิจของท่านมีการกำหนดตารางการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดการใช้น้ำ เช่น การกำหนดวันรดน้ำต้นไม้ การกำหนดวันซักผ้า เป็นต้น		
5.7 ธุรกิจของท่านมีมาตรการลดการปนเปื้อนของน้ำหรือลดน้ำเสีย		
5.8 ธุรกิจของท่านมีระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ		
5.9 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของน้ำที่ผ่านการบำบัดแล้ว		
5.10 ธุรกิจของท่านนำน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วกลับมาใช้ประโยชน์		
6. ด้านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง		
6.1 ธุรกิจของท่านนำนโยบายการจัดซื้อสีเขียว มาเป็นหลักในการตัดสินใจซื้อ		
6.2 ธุรกิจของท่านมีการเน้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		
6.3 ธุรกิจของท่านมีการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการจากองค์กรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		
6.4 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อเฉพาะสินค้าที่สามารถย่อยสลายได้เองในธรรมชาติ หรือมีส่วนผสมที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		
6.5 ธุรกิจของท่านมีการเลือกจัดซื้อสิ่งที่สามารถรีไซเคิลได้หรือนำกลับมาใช้ใหม่ได้เป็นลำดับแรก		
6.6 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งผลิตที่ปลอดสารพิษ		
6.7 ธุรกิจของท่านมีการจัดซื้อวัตถุดิบจากแหล่งในท้องถิ่นเป็นหลัก		
7. คุณภาพอากาศ มลพิษทางอากาศ และเสียง		
7.1 ธุรกิจของท่านมีป้ายห้ามสูบบุหรี่		
7.2 ธุรกิจของท่านมีการจัดพื้นที่สำหรับการสูบบุหรี่ไว้เป็นการเฉพาะ		

7.3 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบอุปกรณ์ที่ปล่อยอากาศเสียสู่สิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
7.4 ธุรกิจของท่านมีการตรวจสอบคุณภาพของอากาศภายในสถานที่ปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ		
7.5 ธุรกิจของท่านเป็นสถานประกอบการที่ปลอดบุหรี่		
7.6 ธุรกิจของท่านมีการวัดระดับความดังของเสียงอย่างสม่ำเสมอ		
7.7 ธุรกิจของท่านมีวิธีการป้องกันการรบกวนของเสียงที่มีต่อพนักงานและผู้ใช้บริการ		
8. ผลกระทบทางนิเวศวิทยา		
8.1 ธุรกิจของท่านมีการส่งเสริมให้พนักงานและผู้ใช้บริการช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ		
8.2 ธุรกิจของท่านทำการปลูกสร้างอาคารโดยรบกวนธรรมชาติดั้งเดิมน้อยที่สุด เช่น ไม่ตัดต้นไม้เดิมตอนปลูกสร้าง		
8.3 ธุรกิจของท่านมีการละเว้นการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มาจากป่าหรือทะเลที่กฎหมายห้าม		
8.4 ธุรกิจของท่านมีการห้ามจำหน่ายของที่ระลึกที่มาจากป่าหรือทะเลกฎหมายห้าม		
8.5 ธุรกิจของท่านมีป้ายเตือนพนักงานและผู้ใช้บริการถึงพื้นที่อันตรายต่าง ๆ		
9. การร่วมมือกับชุมชนและองค์กรท้องถิ่น		
9.1 ธุรกิจของท่านมีกิจกรรมร่วมกับองค์กรท้องถิ่นหรือชุมชนในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม		
9.2 ธุรกิจของท่านหาพันธมิตร/ สร้างเครือข่ายที่ดำเนินธุรกิจสีเขียวด้วยกัน		
10. ด้านผลิตภัณฑ์และ/หรือบริการ		
10.1 ธุรกิจของท่านมีการหานวัตกรรมสีเขียวเพื่อต่อยอดและสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ของธุรกิจของท่าน		
10.2 ในกระบวนการผลิตหรือให้บริการของธุรกิจของท่านนั้นได้มีการค้นหากระบวนการให้บริการใหม่ ๆ ที่สามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างสม่ำเสมอ		
10.3 ธุรกิจของท่านใช้บรรจุภัณฑ์ที่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ		
10.4 ธุรกิจของท่านใช้ความเป็นธุรกิจสีเขียวในการทำการตลาดเพื่อดึงดูดลูกค้า		
10.5 ธุรกิจของท่านใช้สื่อออนไลน์ ในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ หรือจำหน่ายสินค้า		

ส่วนที่ 4 การศึกษาทรัพยากรและการใช้ทรัพยากรในการทำธุรกิจสีเขียวของธุรกิจท่องเที่ยว ในจังหวัดกระบี่

คำชี้แจง : กรุณาเติมค่าในช่องว่างที่กำหนดไว้

- 4.1 ธุรกิจของท่านมีพนักงานที่รับผิดชอบการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวจำนวนคน
- 4.2 ธุรกิจของท่านมีการประชุมและสื่อสารกับพนักงานในด้านการดำเนินงานธุรกิจสีเขียวเดือนละครั้ง
- 4.3 ธุรกิจของท่านมีการฝึกอบรมพนักงานเกี่ยวกับธุรกิจสีเขียวปีละ ครั้ง
- 4.4 ธุรกิจของท่านมีงบประมาณดำเนินงานธุรกิจสีเขียวปีละ..... บาท
- 4.5 ธุรกิจของท่านมีการจัดสรรพื้นที่สำหรับการทำการดำเนินงานธุรกิจสีเขียว เช่นบำบัดน้ำเสีย กำจัดขยะ ผลิตพลังงานทดแทน การผลิตปุ๋ย การปลูกผัก เป็นต้น จำนวน.....ตารางเมตร
- 4.6 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันดีเซลคัน
- 4.7 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้น้ำมันเบนซิน.....คัน
- 4.8 ธุรกิจของท่านมีรถยนต์ที่ใช้ก๊าซแอลพีจีหรือเอ็นจีวีคัน
- 4.9 ธุรกิจของท่านมีค่าใช้จ่ายในด้านต่อไปนี้เดือนละเท่าใด
- 4.9.1 ค่าไฟฟ้าเดือนละ..... บาท
- 4.9.2 ค่าน้ำเดือนละ..... บาท
- 4.9.3 ค่าก๊าซหุงต้ม.....บาท
- 4.9.4 ค่าน้ำมันดีเซล.....บาท
- 4.9.5 ค่าน้ำมันเบนซิน..... บาท
- 4.9.6 ค่าก๊าซแอลพีจีและก๊าซเอ็นจีวี..... บาท

ส่วนที่ 5 ข้อมูลทั่วไปผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง: กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่อง ☐ หรือเติมค่าในช่องว่างที่กำหนดไว้

5.1 เพศ

1. ☐ ชาย

2. ☐ หญิง

5.2 อายุ

1. ☐ น้อยกว่าหรือ 20 ปี 2. ☐ 21-25 ปี 3. ☐ 26-30 ปี 4. ☐ 31-35 ปี

5. ☐ 36-40 ปี 6. ☐ 41-45 ปี 7. ☐ 46-50 ปี 8. ☐ มากกว่า 50 ปี

5.3 ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ☐ ประถมศึกษา

2. ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

3. ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

4. ☐ อนุปริญญา/ปวส.

5. ☐ปริญญาตรี

6. ☐ปริญญาโทขึ้นไป

7. ☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5.4 ประสบการณ์ในการทำงาน/ประกอบธุรกิจ

1. ☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี 2. ☐ 6 - 10 ปี 3. ☐ 15- 20 ปี
4. ☐ 20 - 25 ปี 5. ☐ 25 - 30 ปี 6. ☐ มากกว่า 30 ปี

5.5 ตำแหน่งของท่านในองค์กร

1. ☐ เจ้าของกิจการ/ผู้บริหารระดับสูง 2. ☐ ผู้บริหารระดับกลาง
3. ☐ ผู้บริหารระดับต้น 4. ☐ พนักงานระดับปฏิบัติการ
5. ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

6.1. ข้อเสนอแนะของท่านเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวในจังหวัดกระบี่

.....

.....

.....

.....

ประเด็นคำถามในการประชุมกลุ่มย่อย

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียว
2. สถานการณ์การทำธุรกิจท่องเที่ยวสีเขียวเป็นอย่างไร
3. ธุรกิจของท่านมีนโยบายที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมหรือไม่ อย่างไร
4. ธุรกิจของท่านได้มีการดำเนินการอย่างไรในการผลักดันให้เกิดการปฏิบัติตามนโยบายเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
5. ธุรกิจของท่านได้ทำกิจกรรมใดบ้างที่เป็นกิจกรรมสีเขียว
6. ผลิตภัณฑ์หรือบริการของธุรกิจของท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างไร
7. ธุรกิจของท่านได้รับประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากการทำธุรกิจสีเขียวอย่างไร
8. ท่านเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรคอะไรในการทำธุรกิจสีเขียว
9. ท่านมีส่วนร่วมในการส่งเสริมให้องค์กร/หน่วยงานอื่นให้ตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมอย่างไร
10. ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวอย่างไรเพื่อให้ทุกธุรกิจท่องเที่ยวมีการดำเนินงานสีเขียว